

ВТОРНИК, 9 ФЕВРУАРИ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,05 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (обявяване на внесените предложения за резолюции): вж. протокола

4. Колективно представяне на състава на Комисията и изявление относно Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Комисията (разискване)

Председател. – Бих искал да приветствам с добре дошли на нашето заседание председателя на Европейската комисия, г-н Барозу, и предложените за членове на Комисията. Добре дошли на всички. Добре дошли на нашите гости.

Предстоят ни едни от най-важните решения за този парламентарен мандат. Защото на нас гражданите на Европа са поверили задачата да изберем най-добрата Европейска комисия. Завършихме изслушванията, получени са 26 препоръчителни писма. За пръв път в историята избираме Европейската комисия като равнопоставен съзаконодател. Това ни поставя задължението да работим в изключително тясно сътрудничество с Европейската комисия. Ние представляваме две институции на Европейския съюз. Във връзка с това сключихме, неокончателно, ново Рамково споразумение и днес ще го одобрим. Ще гласуваме това споразумение в 12,00 ч. Гласуването ще се проведе в 12,00 ч. Преди това може би ще има кратка почивка, ако приключим рано с обсъждането.

Искаме Съюзът да бъде представяван от институции, които са по-динамични, и затова споразумението е толкова важно за нас. Имаме и добрия опит от последните месеци. Часът за пряко обсъждане с председателя на Европейската комисия, тук в пленарната зала, има голям успех. Ще имаме подобен контакт с членовете на Комисията, със заместник-председателите на Европейската комисия и така ще имаме час за въпроси и отговори, който ще ни помогне да разберем работата на Комисията. В нашето ново Рамково споразумение има и много решения, с които не разполагахме преди. В своята работа Европейската комисия и Европейският парламент трябва също така да вземат предвид мненията на националните парламенти, които представляват принципа на субсидиарност в Европейския съюз.

Сигурен съм, че това е не само началото на ново десетилетие, но и на нов начин на работа в Европейския съюз. Всички вярваме в това. Тридесет години след първите преки избори за Европейски парламент ние сме изправени пред още една голяма промяна. Това е нова ера в работата на Европейския парламент – европейска институция.

В началото на обсъждането бих искал да дам думата на г-н Барозу.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, Комисията допринася за общия интерес на Съюза и предприема подходящи инициативи в тази насока. Тя следи за прилагането на Договорите и на мерките, приети от институциите по силата на тези Договори. Тя съблюдава прилагането на правото на Съюза под контрола на Съда на Европейския съюз. Тя изпълнява бюджета и управлява програмите. Тя осъществява функции по координиране, изпълнение и управление съобразно условията, предвидени в Договорите. С изключение на общата външна политика и политика на сигурност и на другите предвидени в Договорите случаи, тя осигурява външното представителство на Съюза. Тя поема инициативите за годишното и многогодишното планиране в рамките на Съюза с цел постигане на междуинституционални споразумения.

Госпожи и господа, както знаете, това е текста на член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, или Договора от Лисабон. Прочетох го целия, защото той показва значението на Комисията, когато става въпрос за изпълнение на европейския проект, Комисия, която съгласно същия член е колективно отговорна пред вашия Парламент.

И така, днес виждаме европейската демокрация в действие. Днес от вашия Парламент, съставен от представители, избрани пряко от европейската общественост, се иска да се произнесе за новия състав на Комисията.

И тъй като допълва вота за председател на Комисията, проведен на 16 септември 2009 г., този вот е важна част от демократичната легитимност на Комисията, а оттук и на европейския проект като цяло.

Екипът, който стои днес пред вас, е готов да се заеме с предизвикателствата, които му предстоят. Той съчетава опит и нови идеи; отразява широката гама подходи и чувствителности, които правят Европа такава чудесна земя на идеи. Това е екип, за който можете да гласувате с увереност, екип, който заслужава вашата подкрепа.

И после? После какво? Ще се върнат ли нещата към предишното състояние? Не, отказвам да повярвам – и нашите съграждани няма да го разберат – че след толкова години на институционален дебат в общи линии ще продължим както преди. Наистина живеем в изключителни времена.

Предизвикателствата, които икономическата и финансовата криза, изменението на климата и енергийната сигурност – да посочим само някои – изправят пред нас, са просто твърде големи, за да не променим подхода си.

(EN) Време е за смелост. Време е да покажем на нашите граждани, че ни е грижа, и че влизането в сила на Договора от Лисабон ще е от истинско значение за способността ни да служим на техните интереси. Считам, че нашата икономическо и социално положение изисква радикална промяна спрямо статуквото и новият договор позволява това.

Задачата ни е да използваме новата механика, за да въведем нова динамика. Затова нека изоставим интелектуалната привлекателност на песимизма и постоянното злепоставяне на Европейския съюз, които толкова вредят на авторитета на Европа. Нека изместим обсъждането от приноса на институциите към въздействието на политиката.

За да успее, Европа се нуждае от политики, съсредоточени върху резултатите, по-добри структури на управлението и увереност в собствената ни способност да решаваме проблемите, с които се сблъскваме. Нашата обща валута, еврото, ще продължи да бъде основен инструмент за нашето развитие, а онези, които мислят, че може да бъде поставено под въпрос, трябва да разберат, че ще се придържаме към нашия курс. Европейският съюз разполага с необходимата рамка, за да се справи с всички предизвикателства, които могат да се появят в това отношение.

Можем да започнем, като си зададем въпроса: значима ли е позицията на Европейския съюз в света? И отговорът е „да“. Но дали значението на Европейския съюз е такова, каквото би трябвало да бъде? Отговорът е „още не“.

Европа е от значение, когато говорим със силен и единен глас, когато европейският интерес е ясно определен и енергично защитаван: в търговията например и в политиката в областта на конкуренцията. Успехът не е толкова голям, когато действаме съобразно ограничени национални интереси, некоординирано или в области, в които колективно Европейският съюз не може да защити и подкрепи своя колективен интерес.

Затова, накратко, трябва да се запитаме: правим ли всичко, което можем, за да определим и защитим европейския интерес – интерес, който съставлява повече от сбора на неговите части? Честно казано, считам, че трябва да направим повече. Трябва да организираме работата си в една цялостна, по-дългосрочна визия за това, къде искаме да бъде Европейския съюз. Това ще гарантира съгласуваност и ще даде усещане за посока, която участниците в цяла Европа могат да приемат и подкрепят.

Политическите насоки, които представих пред Парламента, са отправната точка за визията за „Европа 2020“. Те са плод на нашия опит през последните пет години. И не последно място, те са плод на интензивните обсъждания с Парламента. Благодарение на вашата силна подкрепа за тези насоки аз ги считам за полезна отправна точка за нас.

Широките приоритети са ясни: успешно излизане от кризата; водеща роля в действията във връзка с климата и енергийната ефективност; подсилване на нови източници за растеж и социално сближаване с оглед обновяване на нашата пазарна икономика; развитие на Европа на хората със свобода и сигурност и откриване на нова ера за глобална Европа. Аз вярвам в Европа, която е открита и щедра, Европа, която специално се е посветила на Целите на хилядолетието за развитие.

Вярвам в Европа, която показва солидарност с другите, както показахме неотдавна в Хаити, където допринесохме по един значим начин с неотложна помощ, и ще допринесем и със значителна помощ за възстановяване. Но можем да постигнем повече с по-добра координация на европейско равнище и аз ще направя предложения в този смисъл, като проуча новите възможности, предлагани от договора; също така, Европейската служба за външна дейност ще бъде много важен инструмент, за да направим нашата външна политика по-съгласувана и ефективна.

Мога да ви обещаю, че ако този състав на Комисията получи вашата подкрепа, ще се заловим незабавно за работа и ще превърнем политическите насоки в амбициозна работна програма – работна програма, която искам да обсъдя с вас.

Нашата визия за „Европа 2020“ е както стратегия за структурна и цялостна реформа, така и стратегия за излизане и възстановяване от кризата. Затова ще се постарам да заложим краткосрочни мерки, за да дадем възможност на Европа да заработи отново по дългосрочните ни цели, насърчаване на заетостта чрез устойчив растеж.

През следващите пет години ще превръщаме нашата визия в реалност: ще направим Европа социална и приобщаваща пазарна икономика с ефективно използване на ресурси – която отразява това, което ни прави специални, европейският начин на живот. Това означава растеж на базата на знания и иновации; повишаване на нашата производителност чрез подобряване на ефективността на научноизследователската и развойна дейност и иновациите; по-добро използване на информационните и комуникационните технологии и създаване на единен цифров пазар; повишаване на резултатите в образованието и насърчаване на уменията.

Това означава приобщаващо общество с висока степен на заетост: увеличаване на правата чрез високо равнище на заетостта, използване на гъвкава сигурност, модернизирани на пазарите на труда и социалната закрила, борба с бедността с оглед на изграждане на по-приобщаващо общество.

Това означава по-екологосъобразен растеж: изграждане на конкурентна и устойчива икономика, справяне с изменението на климата, ускорено въвеждане на интелигентни мрежи и мрежи с мащаби обхващащи наистина целия ЕС, модернизирани на промишлената база на ЕС и превръщане на Европейския съюз в икономика с ефективно използване на ресурсите.

За да постигнем тези цели, трябва да признаем, че взаимозависимостта на нашите икономики изисква по-добра и по-голяма координация. Някои национални политици, нека погледнем реално, не подкрепят по-координирания подход в икономическата политика. Но, ако искаме да преодолеем кризата, да укрепим социалното измерение и да създадем добра основа за силно икономическо бъдеще на Европа в глобализирания свят, ако искаме да укрепим нашата промишлена база и да стартираме нови общи европейски проекти, а не само двустранни, тогава по-силната икономическа координация е единственият път напред.

През този мандат трябва да бъдат преодолените други важни предизвикателства. Вече очертахме много амбициозна и перспективна програма в областта на правосъдието и вътрешните работи. Тя включва не само борбата срещу тероризма и престъпността; тя включва и насочване към много важния приоритет за общ подход към миграцията. В тази област показваме на нашите граждани ангажимента си както към свободата, така и към сигурността.

По време на този мандат ще се съсредоточим също върху прегледа на бюджета и нови финансови перспективи. Считаме, че следва да се съсредоточим върху качеството на разходите, върху тяхната европейска добавена стойност и ефективност, така че финансовите перспективи да станат инструмент за реализиране на амбициите на Европа: за нашата стратегия за растеж и работни места, а също и за целите на икономическото, социалното и териториалното сближаване.

Това може да се осъществи само от силни европейски институции и с решителност за повишаване на нашето ниво на амбиции, за реализиране на промяна. Затова приветстваме факта, че ключова промяна в договора е укрепването на всички европейски институции.

Възнамерявам да го използвам, за да увелича приноса, който всички ние можем да дадем за европейския проект, заедно. Сега не е време институциите ни да теглят в различни посоки. Но, разбира се, Комисията винаги ще има особени отношения с Парламента, тъй като според метода на Общността ние сме двете институции с конкретна роля да установяваме, формулираме и превръщаме в реалност европейския интерес.

Това ни прави двете най-качествени институции на Общността с особена отговорност да гарантират, че Европейският съюз е нещо повече от сбор от своите части. Именно в този дух предлагам в моите политически

насоки, представени пред вас, специални взаимоотношения с Парламента. В този дух обсъждахме новото Рамково споразумение, чиито принципи са заложиени в резолюцията, представена в Парламента днес.

Това Рамково споразумение следва да движи напред нашите общи усилия да дадем истински европейски отговори на въпросите, пред които са изправени европейците днес. Така че освен да актуализира споразумението, за да се отрази Договора от Лисабон, то трябва да определи нови пътища, по които ще можем да направим сътрудничеството ежедневна реалност.

То трябва да ни помогне да оформим нова култура на партньорство и цел, да използваме общите си сили, за да предложим истински напредък на европейския проект. Също така, за някои от тези въпроси се подразбира сътрудничество със Съвета. Затова приветствам едно по-широко споразумение, което обединява съзакондателите, заедно с Комисията, по отношение на набор от принципи за междуинституционално сътрудничество.

Казах, че е необходимо да бъдем смели. Казах, че не можем да продължим с работата както обикновено. Очертах много иновации и нашите приоритети за справяне със социалното положение. Убеден съм, че те ще укрепят нашите институции и ще ни помогнат да постигнем целите си, при пълно зачитане на нашите ценности. Защото нека не забравяме, че нашият Съюз е основан на ценности: зачитане на човешкото достойнство, свобода, демокрация, равенство, принципите на правната държава и зачитането на правата на човека.

Днес се отваря нова глава от нашето европейско приключение. Нека работим заедно, за да бъде то наистина успешно – за всички наши граждани.

(Ръкопляскания)

Председател. – Това беше представянето на състава на Комисията и изявление относно Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия. Представянето беше направено от г-н Барозу. Обсъждат се и двете точки. Гласуването на Рамковото споразумение ще се проведе точно в 12,00 ч., след това ще има прекъсване за почивка до 13,30 ч. и след това ще пристъпим към гласуване на състава на Комисията – това е редът на работа за днес.

Бих искал също така да поздравя представителите на Европейския съвет, ротационното председателство и испанското правителство. Приветстваме с добре дошли всички, които са с нас днес и слушат нашия разговор. Добре дошли.

Joseph Daul, *от илето на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, г-н председател на Комисията, госпожи и господа, днес ще вземем нашето решение за назначаването на новата Европейска комисия, важен акт, който потвърждава прерогативите на Парламента и който ще определи начина, по който Съюза ще функционира в продължение на няколко години.

Но преди да документираме доверието, което моята група и аз имаме в Комисията „Барозу II“, искам да изразя моето мнение за контекста, в който тя ще трябва да работи. По този въпрос трябва да кажа, че хората на Европа още не са убедени, че Договорът от Лисабон работи правилно. Ние очакваме много от този договор и трябва да направим всичко по силите си, за да гарантираме, че това е нов, положителен етап от европейското приключение.

Законодателството обаче не е всичко. Жените и мъжете, които го прилагат, трябва да съответстват на нашите амбиции. Те трябва да гарантират, че статусът на Европа в света отговаря на нейното послание, нейното богатство и успехи. Факт е, че европейската машина очевидно все още се нуждае от някои настройки.

И така, сега сме дарени с върховен представител, който е също така заместник-председател на Европейската комисия, и като такъв, е отговорен пред Парламента. Тази основна фигура трябва да бъде гласа на Европа по света. Нейното присъствие и амбиция трябва да възплават тези на Съюза, най-голямата икономика в света по отношение на БВП, най-големият пазар на света, най-големият участник в предоставянето на международна помощ.

Факт е, че от Хаити до Иран, от Афганистан до Йемен, от Куба до трансатлантическите отношения, на които толкова държим, гласът на Европа досега не отговаря на надеждите ни. Нашата група призовава за драстични действия, за да се гарантира, че ще променим нашия подход и този път ще започнем с перспектива за успех. Като имаме това предвид, г-н Барозу, ние разчитаме също така на Вашия личен ангажимент и на Вашите качества на лидер.

Разчитаме също на новия председател на Европейския съвет да въплъщава Съюза на международната сцена, да свиква и председателства срещи на държавните и правителствените ръководители, както и да бъде като еталон. Трябва да му дадем време, за да се прояви, но вече отбелязвам със задоволство, че първите му стъпки са в правилна посока.

От Съвета на министрите очаквам тясно сътрудничество на равни начала – наистина на равни начала – с Парламента. Примерът със SWIFT, обаче, ни показва в каква степен трябва да бъде постигнат напредък.

Накрая, очаквам от Комисията – и знам, че председателят Барозу споделя тази гледна точка – работни отношения за пример и отношения, основани на доверие. Още повече че Рамковото споразумение, което ще гласуваме по обяд, отразява тази обща воля на нашите две институции.

Госпожи и господа, стигнахме до края на едно упражнение, по време на което проучихме подробно членовете на Комисията, и искам да похваля това упражнение по съвременна демокрация, каквото до днес никой друг парламент в Европа не провежда.

Независимо от това, все още ни остава много работа, за да се изравним с нивото на нашата задача, която е да преценяваме политици от политическа гледна точка. Трябва да подобрим процедурите си още повече и да ги направим по-актуални и по-съсредоточени върху съдържанието на европейската политика.

Госпожи и господа, добре зная, че на този ранен етап от въвеждането на новия договор не всичко може да бъде направено веднага. Трябва обаче да бъдем амбициозни. В този дух подхождаме към разискването, което трябва да доведе до назначаването на новата Комисия: Комисия, която под ръководството на г-н Барозу и с опитни членове е добре подготвена, за да се справи с европейските проблеми; Комисия, с която споделяме както главните политически цели, така и прогнозите за проблемите, които трябва да се решават или решенията, които трябва да се приложат за тези проблеми; Комисия, която отразява резултатите от европейските избори през 2009 г. и в която моето политическо семейство, групата на Европейската народна партия (Християндемократи), е най-влиятелната сила; Комисия, в заключение, чийто основен приоритет е да отговори на очакванията на европейците, засегнати от кризата, европейците, които често страдат и от песимизъм, и които са загрижени за способността на своите лидери да защитават и подкрепят европейския модел в света.

Ето защо групата на PPE ще гласува за назначаването на Комисията.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, госпожи и господа, в хода на изслушванията Комисията създаде в мен впечатлението за абат Жозе Мануел с неговите 26 послушници от ордена на монасите траписти. Това е орден, който е поел обет за мълчание. Като че ли абатът беше казал на своите послушници, че е по-добре не казват нищо, вместо да кажат нещо погрешно. Това беше в ущърб на изслушванията за някои от новите хора. Беше изненадващо да видим някого като Нели Крус, която иначе е толкова красноречива, изведнъж да декламира изгъркани фрази. Други, като Хоакин Алмуния, Мишел Барние, новият член на Комисията Марош Шевчович и дори г-жа Георгиева не поеха обета за мълчание и след като обетът беше отменен, демонстрираха, че ако си така смел, че да влезеш в диалог с Парламента, можеш да привлечеш повече внимание, отколкото ако допуснеш да те манипулират.

(Ръкопляскания)

Същевременно, г-н Алмуния и г-н Барние разкриха ролите, които възнамеряват да играят в бъдещата Комисия. Беше интересно да се наблюдава разпределението на портфейлите на отделните членове на Комисията, включително и по време на изслушванията. Има толкова много противоречиви назначения, толкова много структури, които правят конфликта на компетентности почти неизбежен и които ще изискват арбитър да решава в крайна сметка в каква посока ще се върви – това беше интересно.

От една страна, на членовете на Комисията им е казано „тук ще говоря аз“, а от друга „в случай на конфликт на правомощия, накрая ще решавам аз“. Определено не искам да правя лоша услуга на римския император, но това, г-н Барозу, изглежда много като че искате да действате според принципа „разделяй и владей“. Това обаче е неправилният подход. Трябва да разберете, че всеки, който се опита да превърне състава на Комисията в президентска система, се заема с огромна задача и в крайна сметка трябва да бъде готов да му се каже, че не може повече да прехвърля топката и трябва да поеме отговорността за недостатъците.

Комисията е силна, когато действа като колективен орган. Тя е силна, когато не счита себе си за технократски административен лидер, а разбира, че предизвикателствата пред нас изискват транснационални европейски отговори. Въпросът, който повдигнахте в началото на вашето изказване – има ли значение Европейския съюз

в света – наистина е на дневен ред. Този въпрос няма да получи отговор, като напасвате всичко според Вашите потребности, а като организирате отговорностите на Вашата Комисия така ефективно, че в сътрудничество с нас, Европейският парламент, Комисията да може да предостави отговорите.

Икономическата и финансовата криза, кризата, свързана с околната среда, и социалната криза, пред които е изправен континента, изискват транснационални европейски отговори. Те не изискват ренационализация. Ето защо ни е необходима силна Комисия, която може да намери подкрепа от силно мнозинство в Парламента. Тя обаче не бива да бъде пригодена за Жозе Мануел Дурау Барозу, а трябва вместо това да отразява широката гама от способности, които носят със себе си всички членове на Комисията.

(Ръкопляскания)

Един отговор на въпроса дали Европейският съюз е от значение в света може да се види в Копенхаген. Ако сме фрагментирани, когато става въпрос за законодателство в областта на околната среда, и ако Европа се стреми към ренационализация, вместо да възприеме амбициозен подход, основан на Съюза, и в други области ще видим това, което видяхме в Копенхаген, а именно, че решенията се вземат от Барак Обама и Ху Дзинтао без участието на Европа. Всеки, който не иска светът да попадне в нов двуполусен модел, се нуждае от силна и амбициозна Европа. Затова ни е необходима и ефективна Комисия, която ще поеме тази роля.

Г-н Барозу, в разискването относно междуинституционалното споразумение Вие направихте две отстъпки, които по мое мнение са от решаващо значение. Оценката на въздействието, и по-специално оценката на социалното въздействие, е важен елемент за нас като социалдемократи и като социалисти и демократи. Комисията трябва да разбере, като тук имам предвид всички отделни членове на Комисията, че това, което накара голяма част от населението на Европа да се отвърне от европейската идея, имаше нещо общо с факта, че хората на Европа имаха чувството, че Комисията се интересува само от пазара, а не от социалната закрила на своите граждани например. Все повече и повече хора имат чувството, че студената технокрация, а не социалното благополучие, е това, което определя действията на Комисията. Ако тази тенденция сега се промени с оценката на социалното въздействие, за която се споразумяваме, значи сме постигнали голям напредък.

Това се отнася, впрочем, и за мерките в това междуинституционално споразумение, с които ние сме съгласни, а именно, че бъдещите законодателни резолюции на Европейския парламент ще бъдат превърнати в инициативи на Комисията в рамките на една година. Това също е огромна крачка напред в сътрудничеството между нашите две институции. Трапистки абат, който заедно с Херман Бездържавни, председателят на Европейския съвет, ще представлява Европа пред света – г-н Daul, това няма да е достатъчно. Необходимо ни е ефективно сътрудничество между европейските институции.

Г-н Барозу обаче не може да бъде обвиняван за всичко. Има и 27 правителствени ръководители в Европа, които считат, че Комисията е разклонение на тяхната държавна администрация. Отговорът, необходим в този случай, е тясно сътрудничество между Европейския парламент и Комисия, която се чувства задължена да работи за социален и екологичен напредък в Европа. Това ще осигури значимо място за Европейския съюз в света. Ако работим заедно по този въпрос, след като отговорите, г-н Барозу, групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите ще обсъди през почивката какво в крайна сметка ще решим да правим. След обсъждането в нашата група и след Вашия отговор, аз ще представя това решение на втория кръг.

(Ръкопляскания)

Guy Verhofstadt, от името на групата ALDE. – (FR) Г-н председател, от името на моята група имам удоволствието да бъда днес тук и най-после Комисията „Барозу II“ да бъде пред нас. Считам, че това е добро развитие, защото слагаме край на нещо, което беше лош период за Европейския съюз. Липсата в продължение на шест месеца на Комисия с реални правомощия е нещо, което не бива да се повтаря в бъдеще, особено в този период на икономическа и финансова криза, в който има важни въпроси като изменението на климата, Копенхаген и т.н.

При всички случаи, вярвайте на опита ми когато казвам, че в бъдеще не трябва да има повече периоди, през които Комисията не осигурява реално управление, особено когато те продължават цели шест месеца. Надявам се, че Комисията ще се заеме с работата си колкото е възможно по-бързо, веднага след като гласуваме.

От наша страна, г-н Барозу, ние очакваме от вас три неща. Първо, новата Комисия да бъде движещата сила за Европейския съюз; считаме, че през последните пет години това не беше така. Този път искаме Комисия, която ще остави зад гърба си последните пет години и ще стане истинската движеща сила на далеч по-интензивната интеграция на Европейския съюз. Всъщност всичко, което се случи през последните няколко седмици и месеци, показва, че проблематичната позиция на Европа в този многополюсен свят се дължи на липсата на обща перспектива и недостатъчна европейска интеграция – имам предвид Копенхаген и липсата на координация

в Хаити. Затова призоваваме за Комисия, която, за разлика от това, което видяхме през последните няколко години, не се стреми винаги да постигне незабавен компромис със Съвета, преди да дойде и да ни го представи, опитвайки се да ни накара да го преглътнем.

Нашите очаквания от Комисията са, че ще представя амбициозни проекти пред Съвета – дори и да знаем предварително, че няма да получи 100% подкрепа – и че впоследствие ще се позовава на Европейския парламент, като неин влиятелен съюзник, за да убеди Съвета.

(Ръкопляскания)

Второто нещо, което очакваме от Комисията, е – ще повторя онова, което г-н Schulz вече каза, но считам, че то е важно – че тя ще работи като Колегия. Важно е да има силен председател на Комисията, но все пак е от съществено значение и доста по-важно да има Колегия, Комисия, която е силна и която демонстрира своята сплотеност. Затова наистина очакваме една такава Комисия, тъй като за пръв път – и Вие потвърдихте това, г-н Барозу – това е Комисия, съставена от трите големи политически семейства в Парламента. Радвам се, че има осем либерали членове на Комисията, които отговарят за някои много важни портфейли. Комисията сега трябва да работи вътрешно като коалиция между тези три движения и тези три политически партии и трябва да се опита да постигне компромиси, подкрепяни от цялата Комисия и от цялата Колегия.

Накрая, третият приоритет на тази Комисия, по мое мнение, очевидно е да се бори с икономическата криза, а аз считам, че най-неотложната задача е да бъде представена колкото е възможно по-бързо пред Парламента и Съвета надеждна стратегия за „Европа 2020“. Това е най-важната задача. Бъдете амбициозен по тази точка, г-н Барозу. Не слушайте твърде много държавите-членки, по-скоро се вслушвайте в испанското председателство, защото то има някои добри идеи по този въпрос. Елате въоръжен с амбициозни проекти. Не мислете, че слабата координация на националните икономически стратегии е достатъчна. В утрешния свят и в многополюсния свят се нуждаем от нещо много повече от това. Необходимо ни е социално-икономическо управление на Европейския съюз. Не е достатъчно да имаме монетарен стълб като еврозоната; необходим е и икономически, и социален стълб в еврозоната и в Европейския съюз. Това е стратегията, която очакваме от Вас, защото тя ще бъде решаваща за бъдещето на Европа и за бъдещето на нашите съграждани.

(Ръкопляскания)

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE. – (FR)* Г-н председател, госпожи и господа, трябва да призная, че е невероятно. Пред нас стои коалиция от лицемери. Предстои празникът на Свети Валентин и на г-н Барозу му казват: „Обичам те, но не те обичам. Не ти вярвам, но ще гласувам за теб така или иначе“. Така че, това наистина е...

Да, г-н Schulz, направихте страхотно изказване, като казахте, че ще си помислите, след като всички знаят, че ще гласувате за Комисията. Това наистина е страхотна политическа стратегия!

(Ръкопляскания)

Искам да кажа нещо... Не знам защо толкова се вълнувате, г-н Schulz! Още не сте председател на Парламента! Успокойте се, приятелю, успокойте се!

От своя страна – и времето за изказване на г-н Schulz трябва да бъде съкратено с 30 секунди – аз бих искал да кажа някои много прости неща, само между нас. Имаме някои големи групи, които ще подкрепят Комисията Барозу. Те не се способни да изготвят заедно резолюция, за да обяснят защо подкрепят Комисията.

Неспособни! Защо? Защото не подкрепят Комисията – и поне г-н Verhofstadt е ясен, като казва, че подкрепя либералите, другият подкрепя PPE, а третият е за социалистите...

(Забележка без микрофон от г-н Verhofstadt: „а вие подкрепяте Зелените“)

Аз? Не, няма такива. Но, да... както знаете, г-н Verhofstadt, нашата група е единствената, която проявява критично отношение, дори когато е имало представител на Зелените в Комисията. Това не е начинът да се прави политика. Трябва да знаем дали тази Комисия ще има визия, амбиция и решителност.

Казаното е вярно. Повечето от номинираните за членове на Комисията – не казвам всички – нямат решителност, визия или амбиция. Но, като се разгледа Комисията като цяло, сборът от минуси е плюс. Това е новата математическа формула на Комисията Барозу.

Не, така не става. Затова, г-н Барозу, на мен ми харесва, когато ни четете текста на договора: инициативи, какви инициативи? С каква инициатива излезе Комисията за справяне с кризата в Гърция? Солидарност, къде е тя? В Испания, къде е тя? Не съм я виждал, не съм я чувал.

Нека Ви дам един съвет. Един от проблемите на Гърция е нейният бюджет за отбрана. За отбрана отиват 4,3% от БВП на Гърция. Какъв е проблемът? Проблемът е Кипър; отношенията с Турция. Къде е инициативата на Комисията, когато става въпрос за решаване на кипърския въпрос, така че Гърция най-после да бъде освободена от този глупав, идиотски конфликт, който ние, като европейци, трябва да решаваме? Инициативата на Комисията: няма такава!

Същото беше отбелязано и по отношение на Хаити. Баронесо Аштън, зная, че не сте пожарникар, акушерка или друга такава личност. Но аз все пак искам да предложите идеи; искам да защитавате нещо. Винаги ни казвате, че е важно да съгласуваме, че Вие ще съгласувате. Не знаем защо е важно, не познаваме йерархията на важните неща, но знаем, че вие считате всичко за важно. Така няма да постигнем напредък.

Затова считам, че имаме проблем. Имаме основен проблем, и той е, че ние като Парламент най-после трябва да демонстрираме нашите отношения с Комисията. И, разбира се, ние ще работим с Комисията, разбира се, че ще работим с членовете на Комисията, разбира се – знам – ще има мнозинство.

Бих искал обаче веднъж завинаги да спрем всички банални коментари, да спрем всички безсмислени изявления. Искаме политическа Европа. Всеки път, когато се появява възможност за политическа Европа, ние я проваляме! Когато в Копенхаген Европа трябваше да постигне напредък, ние се провалихме!

Бих се радвал, ако в някакъв момент г-н Барозу и членовете на Комисията – предишни и бъдещи – ни кажат защо се провалиха, защо Европа не е политическа, защо Европа не е участник на световната сцена. Г-н Ферхойген напуска Комисията. Той беше на второ място в Комисията и казва на Германия и на всички, които искат да чуят, че Европа не беше участник на световната сцена, че Европа не изигра ролята си. Той не казва защо не е изиграл своята роля.

Винаги е някой друг и аз бих се радвал, ако поне веднъж в тази Комисия, в това разискване, не чуем повече безсмислените коментари на г-н Schulz, г-н Verhofstadt и г-н Daul, според които най-добре би било да отхвърлим тази Комисия, за да можем заедно, най-после, да се заемем с това, което действително става по света.

Това, което действително става по света е, че Европа не може да се справи с икономическата криза, екологичната криза и финансовата криза. Има достатъчно. Има достатъчно такива, които не могат да понесат да бъдат мамені от техните успокоителни думи – вече ни изиграха, казват ни, че са против и накрая се въздържат. Казват, че са против, но ще гласуват „за“. Това е недостойно за този Парламент. Нека се събудим, защото Европа има нужда от това!

(Ръкопляскания)

Jan Zahradil, от името на групата ECR. – (CS) Госпожи и господа, председателю Барозу, моята група, групата ECR, Ви подкрепи заедно с либералите и Народната партия, в противен случай нямаше да седите тук. Ние Ви подкрепихме, когато другите не го направиха, и ви подкрепихме поради отдавнашната Ви репутация на реформатор. Ще се радваме, ако изцяло оправдаете тази репутация през този мандат.

Спомням си, когато през 2005 г. дойдохте с интересна идея за опростяване на европейското законодателство и пробив във вече непроходимия гъсталак на общностното право. Бих искал да се върнете на тази идея, тъй като беше добра. Живеем в периода на Договора от Лисабон, живеем в период, когато приемането на ново законодателство ще бъде дори по-лесно и затова бих Ви помолил да не позволявате европейската икономика да бъде задушена от израстъци на неоправдано и необосновано законодателство, да не допускате победа на модни, политически коректни теми, която може да стане оправдание за допълнителна централизация, допълнителна регулация и допълнителна бюрократизация на Европейския съюз.

Ако поемете по този път, можете да разчитате на нас. Ако поемете по пътя на реформата, ако се покажете като истински реформатор, можете да разчитате на нашата подкрепа и сътрудничество. Ако обаче се придържате към старите навици и вървите по равния и утъпкан път, ние си запазваме правото да не сме съгласни с Вас и дори да Ви се противопоставим. Бих искал да се надявам, г-н председател, че ще бъдете много повече от първото, отколкото от последното, и че ще можем да Ви сътрудничим в много по-голяма степен, както и да бъдем от една и съща страна на барикадата, а не от противоположните страни. Желая Ви успех в това отношение.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, през септември 2009 г. трябваше да Ви кажа, че Вашите политическите насоки следват една провалила се политика на Комисията. Вашите неолиберални насоки не разкриват стратегия за повече социална справедливост, нито осигуряват по-добра защита на Европа срещу кризи. Те не осигуряват основа за работа за успешна борба с бедността и социалното изключване в Европа. Сега ни представяте състава на членовете на Комисията, който най-добре отговаря на Вашата програма. Не можете да очаквате аплодисменти за това от моята група.

По време на този нов парламентарен мандат Парламентът вече демонстрира, че приема сериозно демократичния контрол и съвместното определяне и аз силно приветствам това. Имам предвид новото Рамково споразумение между Парламента и Комисията и отхвърлянето на един от кандидатите за членове на Комисията, и се надявам, че утре Парламентът отново ще бъде добросъвестен в отношението си към споразумението за SWIFT.

Прозрачността и справедливостта са от жизненоважно значение в споразуменията между институциите – само когато те са налице, можем да започнем да говорим за политика. Сава въпрос за хората на Европа и останалата част на света, за добри работни места и повече права за добро образование и справедливо заплащане, става въпрос за правото им на мирно развитие и незасегната околна среда. Затова, г-н Барозу, моята група няма да подкрепи насоките или предложението Ви за заемане на длъжностите. Подгответе се за остра, но честна размяна на мнения с Вас и Вашият състав на Комисията.

Nigel Farage, *от името на групата EFD.* – (EN) Г-н председател, пред нас е новото правителство на Европа, правителство, което с Договора от Лисабон вече има огромни правомощия, не само външен министър и посолства, не само способност да подписва договори, но и способност вече да използва правомощия за извънредни ситуации, буквално за да завзема държави и въпреки това тази сутрин от лидерите на големите групи в Европейския парламент чухме искане да поемете дори повече правомощия и това да стане дори по-бързо.

Може би има смисъл да си припомним, че договарят, който дава на Комисията тези правомощия, изобщо няма демократична легитимност в Европейския съюз. Вие игнорирахте референдуми, отказвахте референдуми и принудихте горките ирландци да гласуват втори път.

Удивен съм, че общият знаменател на тази Комисия е самия брой на членовете, които са били комунисти или са били много близо до комунизма. Самият г-н Барозу беше маоист. Сийм Калас, без да бъде студентски активист, беше дори член на Върховните съвети – тук имаме комунисти от най-високо ниво. Баронеса Аштън е водила Кампанията за ядрено разоръжаване (CND) и продължава да отказва да ни каже дали е взела пари от комунистическата партия на Великобритания.

Бих могъл да продължа, но ще трябва да поостанем. Но в тази Комисия имаме поне 10 комунисти и сигурно това е като връщане към доброто старо време. Сигурно се чувства известна носталгия между комунистите. Докато преди 60 години през Европа беше дръпната Желязната завеса, днес имаме желязния юмрук на Европейската комисия. Видяхме го с член 121 и с това, че Гърция на практика беше превърната в протекторат.

Горката Гърция, хваната в икономическия затвор на еврото! Горката Гърция, хваната в съвременния затвор на нациите, от който изглежда няма изход! Това, от което има нужда Гърция, г-н Барозу, е девалвация, а не садо-монетаризъм. Кой знае какво ще им причини това.

През 1968 г. съществуваше доктрината Брежнев за ограничения суверенитет. Днес имаме „общи ценности“. Имаме „все по-единен Европейски съюз“ и „обединен суверенитет“, и Вие използвахте това, но Гърция няма да е единствена, разбира се, защото същото ще стане с Испания, Португалия и Ирландия. При всички тях ще се позовете на член 121.

Г-н Барозу, Вие казахте преди, че ще се придържате към нашия курс, а това означава, че милиони хора в Европа ще се измъчат, докато се опитвате да крепите такъв катастрофален проект, какъвто е еврото. Той ще се разпадне; в това не може да има никакво съмнение, точно както стана в Британия през 1992 г. по време на механизма за валутните курсове. Смейте се, усмихвайте се. Няма да проработи. Не може да проработи. Ще се разпадне, и що се отнася до народите на Европа, колкото по-скоро, толкова по-добре.

Необходими са ни демократични решения за това. Ако продължавате да налагате вашия краен евро-национализъм, това ще доведе до насилие. Трябва да гласуваме против тази Комисия. Трябва да дадем бъдещето на Европа на народите във всяка държава-членка чрез свободен и честен референдум.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Европейската комисия е определящия орган в процеса на вземане на решения в Европейския съюз. Изискванията по отношение на членовете на Комисията следва да бъдат следните: правилният човек, въз основа на неговата или нейната кариера и подготовка, на правилното място. Начинът,

по който се предлагат и избират членовете на Комисията обаче, осигурява постигането на този положителен резултат само случайно. Правителствата не препоръчват хора за конкретна задача, а за длъжност. Всеки, когото те препоръчат – освен ако той или тя не се оттегли – ще стане член на Комисията на ЕС. Председателят на Комисията се опитва да намери задача за въпросното лице и така последователността се обръща. Това означава, че се опитвам да намеря палто, което да е подходящо за копчето. Нещо друго, което си заслужава да бъде споменато: изслушванията за специализираните комисии не са последвани от гласуване, а вместо това един малък кръг хора пишат писма за изслушванията. Винаги говорите за демокрация, и все пак, се страхувате от преки избори. Независимо дали става въпрос за конституция на ЕС, референдум или заседание на комисия за потенциален кандидат. В хода на изслушванията номинираните за членове на Комисията не казаха почти нищо конкретно. Не искаха да поемат ангажимент, да поемат отговорност. Дори при това положение, все пак стана ясно, че те не скъсват с предишната Комисия, а искат централизирана Европа; не са си извлекли поуки от финансовата криза, но продължават да следват либерална икономическа политика. Затова мнозина от нас няма да гласуват за тази Комисия и това не ни прави анти-европейци. Ние просто правим това, което нашите гласоподаватели – милиони европейски граждани – очакват от нас.

József Szájer (PPE). – (HU) Г-н председател, г-н Барозу, на значителен брой европейски езици понятието, че нещо действа – че е способно да действа – и че нещо работи, е изразено с много сходни термини. Сега сме във време в Европейския съюз, когато можем да кажем „отново на работа, Европа“; да се върнем, да работим, да действваме. Основата за това е гарантирана от новия Договор за функционирането на Европейския съюз, Договорът от Лисабон, наскоро избран Парламент и новата Комисия, която се формира в момента.

Време е да оставим зад гърба си дните на институционални спорове и установяване на институционални основни правила и наистина да насочим вниманието си, и да се съсредоточим върху грижите и въпросите на европейските граждани. Това е от основно значение, защото трябва да си върнем подкрепата на хората, които сме изгубили по пътя. Госпожи и господа, уважаеми членове на Парламента, всички ние имаме работа в това отношение. Действията през последните няколко седмици не винаги бяха достойни. Например Парламентът не предостави на един от кандидатите за членове на Комисията справедлива възможност да бъде изслушан. Затова нека преценяваме Комисията, нека преценяваме Съвета, нека работим с него, но понякога да поглеждаме и себе си. Тясното сътрудничество между тези институции е необходимо, за да бъдат постигнати резултати.

Г-н председател на Комисията, госпожи и господа, бих искал и от името на моята партия да Ви пожелаем успех, защото когато Ви пожелаваме успех, не се обръщаме към няколко души, а към гражданите на Европа. Нека Европа, в очите на европейските граждани, да бъде истински пример най-после за създаване на работни места, просперитет, развитие, дейно присъствие в света, равенство и сега въз основа на нейната нова конституция Договорът от Лисабон, нека Европа расте и разгърне потенциала си.

Госпожи и господа, когато компютърът ми не работи, натискам бутона за рестартиране. Сега дори имаме нов софтуер в компютъра, известен като Договора от Лисабон. Госпожи и господа, нека натиснем бутона за рестартиране.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, Вашата Комисия определено има и силни, и слаби страни. Бих искал да се съсредоточа върху силните страни.

Имаме екип по външната политика, който трудно бихте намерили другаде както по отношение на външната политика, така и по отношение на политиката за развитие. Г-н Szájer, не можете да отречете, че сега имаме по-добър екип, отколкото по времето на първоначалното изслушване на първия кандидат от България. Също така изразявам твърдо убеждение, че баронеса Ашгън ще координира добре този екип.

Единният телефонен номер, който се твърди, че Хенри Кисинджър е искал, се споменава отново и отново. Може би нямаме такъв единен телефонен номер, но ако направите сравнение със Съединените щати – например във връзка с опазването на климата – на кого трябва да се обадим? На президента Обама или на Сената, който засега отказва да намери решение? По отношение на въпроса за разоръжаването, с президента Обама ли следва да се свържем, който е за разоръжаване, или със Сената, който не е предложил никакви решения? Нека не се правим винаги на по-лоши, отколкото сме! Сега имаме възможност да направим добро впечатление.

(Ръкопляскания)

Когато става въпрос за икономическа политика, имаме силен екип. Надявам се и считам, че онези наши колеги от Комисията, които не са се представили толкова силно по време на изслушванията, ще развият тази сила с течение на времето. Когато става въпрос за социалната политика, имаме член на Комисията, който взема нещата сериозно, и председател на Комисията, който ни обеща също, че ще дава приоритет на социалните

въпроси и социалната политика. Разчитаме на това. Не само разчитаме на това, но и ще настояваме да се осъществи в действителност.

Заедно намерихме решения за редица области от Рамковото споразумение. Понякога няхахме съгласие, но работихме добре заедно. Това е много добро споразумение, ако го приемем сериозно – вие в Комисията и ние в Европейския парламент. Ако успеем да накараме Съвета да приеме сериозно принципите за прозрачност, включени в споразумението, тогава наистина ще можем да постигнем нещо великолепно.

В резултат от Договора от Лисабон и Рамковото споразумение, като се започне от началото на законодателния процес и се стигне чак до края му, до приложението, ще има степен на прозрачност, каквато може би не съществува в много национални парламенти. Затова призовавам Комисията и Съвета да го приемат сериозно.

В случая със SWIFT прозрачността не беше взета сериозно – от Комисията или от Съвета. Сега имаме член на Комисията, който беше отговорен за Съвета. Това е практика, която ние в Парламента не можем повече да толерираме. Причината за тази бъркотия не е, че Парламентът вероятно ще се противи. По-скоро е защото, дори по време на прехода, когато вече беше ясно, че Парламентът има още какво да каже, Съветът и Комисията – особено Съветът – не разбраха, че трябва да ангажират Парламента. Това е равнотетката. В това отношение, г-н Барозу, със законодателните резолюции и задължението от страна на Комисията да отговори – или със свой законодателен проект, или с ясно обяснение защо няма да предприеме действия – постигнахме значителен напредък. Нека не се преструваме, че парламентарното право на инициатива винаги е било толкова важно в националните парламенти. Всъщност правителствата властват над тях и това, което правителството предложи, често се реализира в парламента. Тук случат не е такъв. Предложенията на Комисията за нас все още не са законодателство. Ние работим по тях, така че и нашите идеи да бъдат включени.

Нека използваме тази възможност с новата Комисия, новия Договор и новото Рамково споразумение. Нека, като Парламент, бъдем уверени в отношенията си с Комисията.

Председател. – Сега за пръв път по време на това разискване думата се дава на жена. Жалко, че това става толкова късно.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Г-н председател, надявам се, че си заслужава чакането. Искам да се съсредоточа върху резолюцията относно Рамковото споразумение, тъй като бях член на преговарящия екип на Парламента.

Председателю Барозу, мисля, че, ще признаете, имахме някои много интересни разисквания относно значението на думите, особено на моя език, но един от изразите, които използвахте в началото на нашите заседания, беше, че говорехте за Вашата абсолютна ангажираност по отношение на „парламентарното измерение“ на Европейския съюз и считам, че бяхте абсолютно искрен и вложихте положителен смисъл при използването на този израз, макар че никога не го обсъждахте. След Лисабон и след резолюцията относно новото Рамково споразумение този Парламент е много повече от едно „измерение“ – той е реалност, истинска сила, истински парламент, достоен за това име.

Бихте могъл, предполагам, да наречете първоначалната парламентарна асамблея „измерение“, но не и този парламент. Парламентът сега е пълноправен законодателен партньор, който съгласно резолюцията следва да бъде третиран на равна, приобшаваща и информирана основа със Съвета и да не бъде подминаван чрез прибъгване до актове с незадължителна юридическа сила или други инструменти, колкото и ценни да са те; парламент, който изцяло и с право може да търси отговорност от Вашата Комисия като изпълнителен орган. Очакваме да видим тук не само Вас, г-н Барозу, но и всички Ваши колеги членове на Комисията във времето за въпроси в Парламента.

Парламентът ще настоява на своето право на надзор по отношение на по-нататъшни промени във Вашия екип; Парламентът е готов да изпълни истинската си роля като единствен транснационален пряко избран парламент в международните отношения. Но, преди всичко, този нов силен Парламент, съдържащ проевропейско мнозинство, иска Вие – моля Ви – да поемете ръководна роля, и в това ние с охота ще бъдем Ваш партньор и поддръжник. Но, моля Ви, ние не сме просто измерение; ние сме истински, реален Парламент.

Jill Evans (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, предложението за резолюция от групата на Зелените/Европейски свободен алианс призовава за нов политически подход на национално и европейско равнище и за нови идеи и решителни действия. Не можем да преодолеем, икономическата, социалната и климатична криза, пред която сме изправени, като използваме същите политики и начин на мислене, които ги създадоха; не можем да изградим по-демократична и по-ефективна Европа, освен ако не направим това в реалния и променящ се политически климат.

Днес в Уелс националната Асамблея започва процес за референдум за повече законодателни права. В Каталония, в Шотландия, във Фландрия и другаде се извършват промени. Утре ще обсъждаме разширяването на ЕС, за да включим държави, които понастоящем са извън неговите граници, но дори не сме започнали да разглеждаме вътрешното разширяване, процесът чрез който държави в границите на ЕС придобиват независимост. Тези въпроси не получиха отговор по време на разискванията относно избирането на новата Комисия, въпреки промените, които стават около нас. Бих искала председателят Барозу отново, да разгледа тези въпроси.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Г-н Барозу, преди пет месеца гласувах да Ви бъде поверена мисията за създаване на нова Европейска комисия, защото считах, че сте най-добър от разглежданите кандидати. Не съжалявам за този вот, но днес, когато обсъждаме състава на Комисията, който ни беше представен, не мога да скрия своето разочарование. След приключване на изслушванията на номинираните за членове на Комисията знам, че сред тях има много, които са с превъзходна квалификация, но, за съжаление, знаем и че сред тях има и хора без абсолютно никакъв опит, които се представиха ужасно по време на изслушванията.

Разбирам, че в процеса на избиране на членовете на Комисията нямате много място за маневриране. Напълно подкрепям правото на националните правителства да предлагат свои кандидати, но въпреки това не мисля, че предложеният състав на Комисията е оптимален. Във Вашето изказване Вие попитахте дали Европейският съюз има значение в света. Най-добрият отговор на това е неотдавнашното решение да бъде отменена срещата на върха Европейски съюз – Съединени щати. Наистина ли считате, че този състав на Комисията ще позволи на Съюза да укрепи позицията си?

Накрая, бих искал да изразя разочарованието си и от това, че по време на изслушванията не получихме достатъчно отговори на въпроси, свързани с енергийната сигурност.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Г-н председател, бих искал да започна, като пожелаая късмет на г-н Барозу, защото председателят на Комисията наистина е успял да събере Комисия, която отразява неговия политически проект по отношение на ЕС. В моята група обаче ние сме напълно несъгласни с този политически проект. Нека да дам пример. Работници в много страни са установили, че ЕС все повече се счита за синоним на подкопаване на заплащането и условията на работа, за които те са се борили. Многократно сме питали председателя на Комисията какво ще направи конкретно, за да гарантира, че работниците мигранти няма да продължават да бъдат по-ниско платени, няма да се проявява дискриминация спрямо тях и няма да бъдат експлоатирани. Проблемът е, че не получихме конкретен отговор, нито на изслушванията беше даден някакъв конкретен отговор. Затова си правя извода, че тази Комисия приема социалния дъмпинг. Това е Комисия, за която вътрешният пазар е по-важен, отколкото опазването на интересите на обикновения работник. В едно отношение обаче има някаква надежда, тъй като по време на среща с нашата група г-н Барозу положи големи усилия да подчертае колко голям поддръжник е на равенството между половете. Думите обаче не са достатъчни. Когато беше назначена първата Комисия Барозу през 2004 г. имаше девет жени членове на Комисията от 25. Днес г-н Барозу представя за одобрение Комисия, в която има само осем жени от 27 члена. Значи, тук положението е станало по-лошо. Можем само да заключим, че и в тази област г-н Барозу действа само на думи, но не и на практика. Съвсем просто казано, това не е достатъчно.

Timo Soini (EFD). – (FI) Г-н председател, във Финландия отбелязваме Зимната война. Преди седемдесет години комунистическият Съветски съюз нападна малка Финландия. Ние защитихме нашата независимост и нашето право на самоопределение.

Това продължи и по време на Втората световна война, която беше ужасно изпитание за Европа като цяло. Тя ни остави със силно желание за независимост и силно желание сами да решаваме съдбата си. Хелзинки, Москва и Лондон бяха единствените столици, които не бяха окупирани по време на Втората световна война. Поради тази причина искам всяка нация да може сама да решава свободно съдбата си.

Що се отнася до Комисията, сигурно имате добри намерения и в Комисията има добри хора, включително Оли Рен, който е финландец и е етичен и непоколебим човек. Народите на Европа обаче – финландците, германците, британците, датчаните – къде можеха те да гласуват и да изберат тези членове на Комисията? Никъде. Как могат да бъдат отстранени? Не могат. ЕС е бюрокрация, а не демокрация.

Аз подкрепям сътрудничеството между независими държави. Аз съм финландец, както и европеец, и обичам нашия континент, но това не означава, че съм поддръжник на Европейския съюз. Всеки от нас е получил гласове; аз получих 1 30 000 гласа във Финландия. Колко гласове са получили членовете на Комисията и от къде? Тук могат да получат 300 гласа, но това е всичко.

Каква е същината на демокрацията? Това е националният суверенитет. Това означава, че само народ, който формира собствена нация, независима от всички останали, притежава вечното и неограничено право винаги да решава съдбата си. Това е основен принцип.

(Ръкопляскания)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, стигнахме до края на процедурата, която предшества назначаването на членовете на Комисията, с изслушвания, които са съвсем банални. Номинираните за членове на Комисията дойдоха да ни кажат, че са силно привързани към Европейския съюз, че биха направили всичко по силите си, за да научат неща, с които не са били запознати, и че ще работят ръка за ръка с Парламента.

Нищо от горното не е много важно или много интересно. Въпреки това, за да може Парламентът да покаже независимостта си, трябваше да има изкупителна жертва. Тази жертва беше г-жа Желева, срещу която, бих добавил, накрая имаше относително малко обвинения. Ако става въпрос за конфликт на интереси, то миналото на определени членове на Комисията, които ще останат неназовани – членовете на Комисията, отговарящи за конкуренцията, за селското стопанство, за международна търговия – със сигурност би било предмет на много по-голяма загриженост и все пак, те не представляваха особен проблем за Парламента.

Всъщност, г-н Барозу, аз донякъде Ви съжалявам, защото Вие сега сте част от тази система на Договора от Лисабон – като Лисабон е столицата на Вашата страна, чудесен град, който заслужава нещо по-добро от това да даде името си на такъв документ. Ще трябва да работите с много хора. Отсега нататък, с Рамковото споразумение, ще работите с председателя на Парламента и Конференцията на председателите, от която се изключват независимите членове, което е грубо нарушение на разпоредбите на Правилника за дейността. Ще работите с новия – и постоянен – председател на Съюза, чието назначаване обаче не означава край на ротационните председатели. Ще работите и с баронеса Аштън, върховният представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, която беше безспорен пацифист на младини, когато ставаше въпрос за истинската съветска заплаха, но която, не се съмняваме, ще бъде изключително войнствена срещу Иран.

Това ще бъде трудна политика. Току-що се чу смях, когато някой припомни марксисткото минало на някои от вас. В действителност вие продължавате да сте интернационалисти, но вече в никакъв случай не сте пролетарии. Станали сте напълно безразлични към съдбата на европейските работници.

(Ораторът се съгласи да му бъде зададен въпрос чрез вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-н председател, може би ще мога да поправа г-н Gollnisch. Знае ли г-н Gollnisch, че баронеса Аштън е била пацифист не само на младини, но е била заместник-председател на CND поне до 1983 г., нещо, което тя не разкри?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, няма да отговарям на въпрос за миналото на баронеса Аштън. Знам, че и в моята страна „пацифист“ беше название, което всъщност се даваше на войнолюбци, които бяха за комунистическа победа.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Г-н председател, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) бих искал да изразя моята чистосърдечна, твърда и безрезервна подкрепа за г-н Барозу. Тя се основава не само на това, което той каза днес, но и на изказвания, които е правил в Парламента, които ни насърчиха да го подкрепим по-силно и по-съществено от всякога.

Бих искал да кажа, че главната причина за тази подкрепа не е броят на членовете на Комисията от нашата група или нашето политическо семейство, а по-скоро и основно убеждението, че това е уникално и различно време за Европейския съюз. Тази Комисия не е просто която и да е Комисия, и този Парламент не е който и да е Парламент не само заради Договора от Лисабон, но и защото преживяваме криза, която е безпрецедентна за Европейския съюз: икономическа и социална криза.

Според нас Договорът от Лисабон не е най-важното нещо. Най-важното е да има промяна в отношението във връзка с насочването на всички европейски институции към по-голяма политическа амбиция. Затова безрезервно подкрепяме Комисията, ръководена от г-н Барозу. Подкрепяме Комисията и защото, макар понастоящем да преживяваме икономическа и финансова криза, ще преминем на друга фаза: социалната криза. Различията между някои страни и други ще се увеличават и ще има все по-голямо социално напрежение. Икономическата и социалната криза несъмнено ще доведат до социално напрежение. Друга причина е, че преживяваме криза на ценностите, като затова е важно всеки от нас, не само Комисията, да промени личното си отношение. Необходимо е всички да променим отношението си.

Затова нашата група счита, че най-добрият начин за промяна, за трансформация и подобрене е да подкрепим Европейската комисия, ръководена от г-н Барозу.

Ето защо считам, че по отношение на тази задача и на работата, която трябва да свършим, групата на PPE е групата, която най-много иска да се променим. Европейският парламент също трябва да се промени. Не може само Комисията да бъде обвинявана за честата липса на единство в Парламента, която до голяма степен е причината да няма европейски глас по света.

Kader Arif (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, търговската политика ще бъде важен фактор във външната политика на Съюза. За съжаление, тази търговска политика днес е символ на изчезването на интереса на Общността, тъй като не представлява нищо друго освен добавяне на национални интереси.

Във време, когато искаме Европа да защити своите ценности – солидарност, социална справедливост – когато искаме Европа да може да включи в своите търговски споразумения социални права, екологични права, защитата на правата на човека и защита на правата на профсъюзите, разбираме, че единственото предложение на Комисията за нас е да сключваме споразумения, в които се усеща, че няма алтернатива на пазара и търговията, и че те са цел сами по себе си. Това, що се отнася до моето политическо семейство, е неприемливо.

Във време, когато искаме тази търговска политика да може да включва промишлена политика и въздействието, което тя може да има върху политиката по отношение на заетостта, разбираме, че Комисията не дава гаранции по тези точки според коментара, направен тази сутрин от председателя на Комисията. За съжаление обаче, това не ме изненадва. Не беше казано нищо за хоризонталната социална клауза, за защитата на обществените услуги, за начина, по който Европа отново ще промени политиката си или ще има напълно различна политика.

В заключение на моите забележки по тези въпроси, г-н Барозу, считам, че доверието се изгражда в рамките на двупосочни отношения. С Вашия коментар тази сутрин Ви не ни предложихте онова, което е необходимо, за да Ви предоставим нашето доверие. Моля, забележете, че тъй като не дадохте такива гаранции, аз не мога да гарантирам, че ще Ви окажем доверие.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, най-после имам чувството, че нещата започват да се случват. Бяха необходими повече от осем и всъщност почти девет години, за да получим новия договор, и същият брой месеци, за да получим новата Комисия. Това не е Европа, която предприема действия, а всъщност са ни необходими действия. Хората търсят работа, предприятията търсят пазари, потребителите търсят надеждност, Гърция търси стабилност, а Европа търси ролята си в света. Затова е добре, че времето на сложни разисквания, които само експертите разбираха, свърши, и по тази причина е добре и това, че Комисията вече може да работи по начин, който отново ще е наистина от полза за хората.

Има две неща, които искаме от вас, г-н Барозу. Моля Ви, бъдете смел и направете Европа силна както вътре, така и навън. Искаме да бъдете смел и също така Европа да бъде по-ангажирана в области, които може би се различават от онези, които искат държавите-членки или хората, които отговарят на анкети – в областта на икономиката и финансите, в областта на правосъдието и вътрешните работи, но също така и в областта на външната политика и политиката на сигурност. Този коментар е предназначен, по-специално, за Вас, баронесо Ашгън. Недостатъците са ясни. Вътрешният пазар не функционира достатъчно добре за малките и средните предприятия. Това често се дължи по-скоро на национална, отколкото на европейска бюрокрация.

Гърция се нуждае от помощ, разбира се. Затова ни е необходима силна Европа. Доволен съм, че Комисията внесе предложение. Всеки, който е мислил, че сме постигнали достатъчно във външната политика, сега със сигурност е научил нещо друго в светлината на Копенхаген. Затова повтаряме: г-н Барозу, направете Европа силна, вътре и навън. Имате нашата подкрепа за това.

Timothy Kirkhope (ECR). – (EN) Г-н председател, нашата група подкрепя силно г-н Барозу и неговия реформистки дневен ред за Европа, който се съсредоточава върху работата по реалните проблеми на нашите съграждани и върху действия там, където може да добави стойност към усилията на нашите държави-членки. Затова считаме, че заслужаваше да получи списък с кандидати за членове на Комисията с талант и способност да помогнат за превръщане на неговите амбициозни планове в реалност.

Но по отношение на някои от предложенията той беше разочарован. Нищо не може да скрие факта, че опитът и компетентността на кандидатите са много различни и това стана очевидно на нашите изслушвания. Неприемливо е лидерите на някои държави-членки да се отнасят към формирането на Комисията като възможност за възнаграждаване на колега за подкрепа в миналото, за решаване на местна политическа трудност или за разполагане на приятел от министерство на удобна длъжност преди пенсиониране.

Ясно е, че някои държави-членки се възползват от факта, че имаме само едно гласуване за цялата Комисия, за да прокарат кандидати, които може и да не успеят само със собствените си качества. Единственото гласуване трябва да бъде прекратено. Трябва да гласуваме за отделните кандидати, защото само тогава всички държави-членки ще поемат отговорността си по отношение на този процес по-сериозно и ще изпратят в Комисията най-способните кандидати, с които разполагат.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, бих искал да попитам г-н Барозу за значението на отговорността в светлината на събитията, които подложиха еврото на атаки от страна на спекуланти. Днес следобед ще разискваме по-задълбочено причините за това събитие, но засега бих искал да се съсредоточа върху изявенията на Хоакин Алмуния, защото те провокираха незабавно увеличаване на спреда на международния кредитен пазар и на лихвените проценти за Португалия и Испания, което допълнително отслаби позицията на самото евро миналата седмица. Няма смисъл да ми казвате, че Хоакин Алмуния не е казал, каквото каза. Каквото чува журналистите, същото чува и спекулантите и действията им не закъсняха.

Председателю Барозу, ролята на члена на Комисията не е да налива бензин в огъня. Парламентът не може да даде одобрението си на някого, който в критичния момент се оказа неподходящ за длъжността. Това е първият проблем, а вторият е свързан със сигналите. С оглед на атаката срещу гръцките, испанските и португалските обществени дългове какво направиха европейските институции досега? Г-н Trichet се ограничи да каже, че никоя държава не бива да разчита на специално отношение, след като посланието би трябвало да бъде точно обратното: тоест, да се каже на спекулантите, че няма да бъдем разделени, защото това е Европа на солидарността. Това е политическият въпрос, който възникна, и именно по тази причина очакваме да бъдат дадени сериозни отговори предвид случилото се с изявенията на Вашия кандидат за член на Комисията.

Klaus-Heiner Lehne (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, позволете ми да направя кратък коментар по отношение на междуинституционалното споразумение и резолюцията пред нас. Преди всичко, приветствам факта, че Комисията сега изглежда подготвена по по-реалистичен начин да приеме косвеното право на инициатива на Европейския парламент. Казано по-ясно, това означава, че в бъдеще ще има конкретни срокове, в рамките на които Комисията ще бъде задължена да отговаря на нашите решения. Това е добре, също и с оглед на опита от предишния парламентарен мандат. Всъщност това е видно само по себе си, но това споразумение означава също, че ще бъдем третирани на равна основа със Съвета по всички въпроси. Това е логическа последица от влизането в сила на Договора от Лисабон.

Освен това приветствам факта, че успяхме да създадем по-тесни работни взаимоотношения между Парламента и Комисията в областта на законодателното програмиране. В бъдеще ще трябва да изготвим някаква обща законодателна програма за трите институции и в това отношение би било полезно, ако традиционните носители на интересите на Съюза, Комисията и Парламента стигнат предварително до споразумение, доколкото е възможно.

Не съм напълно доволен от резултатите от оценката на въздействието. В това отношение, Парламентът ще трябва да помисли как може да направи качествени подобрения в собствената си област от оценката на въздействието с оглед на факта, че Европейската комисия не иска да извърши наистина независимата оценка на въздействието, поискана от Парламента. Приветствам факта, че в това отношение вече беше обявено в изявенията, че ще има тясно сътрудничество във връзка със законодателството, отнасящо се до Службата за външна дейност. Тук Комисията и Парламентът също имат до голяма степен общ интерес, който също трябва да определим, преди да разговаряме със Съвета.

Считам също така, че е добре – и това също е нещо, което е фактически необходимо следствие от Договора от Лисабон – че позицията на Парламента в областта на международните преговори във връзка с международни споразумения ще се подобри значително и че на Парламента ще бъде предоставен реален достъп до цялата информация и до всички конференции. Това беше един въпрос от абсолютно решаващо значение и съм доволен, че успяхме да постигнем каквото желаехме в това отношение.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, бяхме много доволни от влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември, а същевременно и на по-силна социална политика и засилване на позициите на потребителите в областта на вътрешната политика в Европейския съюз. Сега обаче откриваме, че Вие – противно на предвиденото в Договора от Лисабон, а именно хоризонтален ангажимент за защита на потребителите – сте направил точно обратното с разделянето на портфейлите във Вашата Европейска комисия, защото сега не само един член на Комисията отговаря на защитата на потребителите, а няколко.

Бих искала да Ви попитам какво всъщност възнамерявате да направите по този въпрос. Как възнамерявате да установите съгласуваност в тази област на политиката, област, която е изключително важна за потребителите, за европейските граждани? Отговорностите са разделени. Кой член на Комисията ще осигури тази съгласуваност?

Моля ви, не ни казвайте, че Колегията ще реши. Необходими са ни ясни области на отговорност. Моля ви, не ни казвайте също, че накрая Вие ще решавате в случай на спор между различните членове на Комисията. Вие не сте всемогъщ и сте член на Колегия.

Изпитвам сериозни затруднения във връзка с това, г-н Барозу. Трябва да ми обясните как наистина ще се справите с това фрагментиране на политиката в областта на защитата на потребителите, а също и в други области, като външната политика, така че да имаме политика, която ще ни позволи след пет години да кажем „да, струваше си да имаме такава Комисия“. Още не знам как ще гласувам по-късно. Това ще зависи много от отговорите, които ще дадете на нашите въпроси.

Adina-Iona Vălean (ALDE). – (EN) Г-н председател, мисля, че знаете много добре, че Европа е на кръстопът и Вие имате възможността да я поведете по единия или другия път: или по мрачния път с по-дълбоки икономически кризи, лоша конкурентна среда за европейските дружества, повече регулация и бюрократична тежест, или по смелия път с използване на всички възможности, заложили в Договора от Лисабон, за да направите Европа по-силна и да предприемете последователен подход към глобалните пазари и предизвикателства.

Възможности и решения на глобалните предизвикателства могат да бъдат намерени в сектори като цифровия дневен ред за информационни и комуникационни технологии, научноизследователска и развойна дейност и енергетика. Един нов договор, ратифициран накрая от всички държави-членки, Ви дава – на сребърен поднос – инструментите за постигане на тези цели.

Това, от което най-много се страхувам, е разширяващата се пропаст между очакванията на гражданите и малкия свят на Брюксел. Доверието, което приемаме от нашите граждани, избледнява. В колко случаи съм наблюдавала несъответствията между европейската администрация, която се стреми към някаква глупава политическа цел, и истинските проблеми на хората? Каква е целта на изготвянето на обща енергийна политика, ако не можем да доставим на нашите граждани сигурна, достъпна и екологосъобразна енергия? Каква е целта да се събират данни за енергийните инфраструктури?

Считам, че не можем да наложим универсални решения. Комисията трябва да вземе предвид различията, възможностите и средствата на всяка държава-членка. Трябва да бъдете далновиден и креативен, за да измъкнете Европа от мрачното минало. В това отношение Парламентът ще Ви подкрепи. Ако пропуснем тази възможност, Европа няма да получи втори шанс за пет години.

Lajos Bokros (ECR). – (EN) Г-н председател, Гърция е на ръба на фискален срив. Испания и Португалия също се борят с нарастващи трудности. Ако Европейската комисия, Европейската централна банка и Европейският съвет не действат, заплахата сега е разпадане на еврозоната.

Това, което виждаме в тази ситуация, е неоптималното разпределение на портфейлите между членовете на Комисията. Хоакин Алмуния, който беше надежден човек в управлението на паричните и икономически въпроси, сега е прехвърлен в конкуренцията, която не е предпочитана от него област. Оли Рен, който беше много изтъкнат член на Комисията, отговарящ за разширяването, сега се занимава с икономическите и парични въпроси, които не са в областта на неговите познания.

Защо е в интерес на Европа да бъде отслабена интелектуалната мощ на Комисията точно по време на криза?

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, вече имаме втора Комисия Барозу. Начинът, по който беше сменена системата, вече беше споменат. Това е четвъртата Комисия, откакто дойдох тук. Първите две Комисии, водени от г-н Сантер и г-н Проди, бяха колективни органи. Първата Комисия Барозу се отличаваше със своите индивидуални играчи – имам предвид г-н Димас, г-жа Крус или дори г-н Макрийви, който остана бездееен в продължение на години под ваше ръководство. Ако сега въвеждате президентската система, г-н председател, бих препоръчал Вие да поемете ръководството, но да се върнете към колективната система. Това е по-добре за Европа и по-добре за сътрудничеството с Парламента.

Гражданите имат очаквания – Вие говорихте за смелост – по отношение на европейския дневен ред. Първо, необходимо е да стабилизирате еврото, да разширите еврозоната и да накарате националните правителства да спазват своите задължения. Второ, необходимо е да създадете съвременни, технологично-базирани работни места по глобални стандарти, защото Лисабонската стратегия от 2000 г. се провали, макар че целите бяха правилни. Трето, необходимо е да продължите да развивате Европа въз основа на предишните ѝ успехи, а не на викове за обреченост и сценарии за отричане, и да направите Европа равностоен партньор на САЩ и Китай, и, четвърто, необходимо е не само да задавате въпроси за бъдещето, но също така и да им отговорите заедно с Парламента.

Отворените пазари и повече образование, растежът и просперитетът не бива да са теми, обвързани с миналото; те трябва да останат теми на бъдещето, както и социалната сигурност, промишлената база и ограничаване на експанзията на финансовите пазари.

Искаме честно сътрудничество с Вас и Комисията. В това Комисията трябва да бъде двигателят, а не капитанът на Европа. Две групи са решили да Ви се противопоставят изцяло – зелените и комунистите. Те представляват едва 13% от членовете на Парламента. Ако председателят на Комисията и Комисията работят добре с останалата част от Парламента, тогава ние заедно ще постигнем успеха, от който се нуждаем.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Г-н председател на Комисията, както знаете, членовете на Парламента, които принадлежат към групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, искат реална промяна в социалния дневен ред на Европа и обновен социален дневен ред.

Мнозина от нас таят надеждата, че има малки обнадеждаващи признаци във Вашето изказване, в обещанията, които дадохте на нашата група, в изказването на члена на Комисията Андор и в институционалното споразумение, че трябва да внесем бъдещо европейско законодателство за оценка на въздействието върху околната среда. Има надежда, че сте си извлекли поука от последните избори и плътното мълчание на работническите организации по отношение на новата Комисия.

Затова, г-н Барозу, ние изключително силно желаем това, което понастоящем е донякъде неясно обещание, да се превърне в реалност, и Комисията да придаде добавената стойност на истинската промяна. Изключително силно искаме „Барозу II“ да не бъде същата като „Барозу I“.

Г-н председател на Комисията, ние изслушахме члена на Комисията Андор и имаме една мечта, една надежда. Ние можем да Ви обещаем лоялност, ако има ангажимент, който ще бъде спазен по отношение на всичко, което обяхте, когато се представихте, и в споразумението, което сключихте с Парламента.

Това, от което се нуждаем, г-н Барозу – защото Вие сте интелигентен човек – е тези оценки на въздействието върху околната среда и социалното въздействие да обхванат устойчивостта на икономическия модел, който Вие подкрепяте. В противен случай Европа няма да има бъдеще. Европа трябва да съгласува своя дневен ред с този на нейните граждани и работници, иначе няма да постигне икономическа интеграция и определено няма да постигне политическа интеграция, какъвто е нашия план. Нашият план е да изградим Европа с голяма политическа амбиция, която е способна отново да развълнува своите граждани, отново да бъде от значение в света...

(Председателят отнема думата на оратора)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, кандидатите за членове на Комисията са предложени от правителствата на държавите-членки на ЕС. След като бъдат одобрени от Европейския парламент, те са освободени от задължения към собствената си страна. По принцип от тях се очаква да работят за еднакво развитие в цяла Европа. За това са необходими компетентност и доверие. Първият аспект беше поставен под съмнение по време на изслушванията. Отговорите на кандидатите често бяха одобрени предварително и бяха подготвени в неподходящо общ контекст. Г-жа Аштън засегна някои подробности, но отговорите ѝ бяха разочароващи. Като цяло екипът от членове на Комисията, който показва смелостта си на изслушванията, е слаб, и малкото добре квалифицирани кандидати не са способни да променят тази представа. Ние обаче сме задължени да гласуваме „ан блок“ за цялата Комисия, а тя не представи ясна стратегия за действие.

Можем ли да имаме доверие на Комисията? В групата на Европейските консерватори и реформисти ни беше зададен следния въпрос: бихме ли оставили семейния си бюджет и съдбата на собственото си семейство в ръцете на тази Комисия? Мнозина от нас отговориха и днес продължават да отговарят отрицателно.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, г-н председател на Комисията, госпожи и господа, ако трябва да се придържаме към версията на фактите, предложена от г-н Cohn-Bendit, ключът към чието тълкуване е лицемерието, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) би решила да гласува „за“, защото има тринадесет членове на Комисията и либералите, защото имат девет, докато социалистите вероятно ще трябва да се въздържат, защото остатъците за тях са по-оскъдни.

Нещата обаче не стоят така. Гласовете на толкова много от нас са обвързани с отговора на по-проникновен въпрос: каква роля е призвана да изпълнява Комисията Барозу на този исторически кръстопът?

Тя е призвана, г-н председател, да върне надеждата на милиони хора и предприятия, които са в затруднение, и да премахне безсилието им пред привилегированите интереси и правителства чрез твърда решителност и със силата на идеите.

Тя е призвана, г-н председател, да даде европейски образ на имиграционната и енергийната политика, и да издаде еврооблигации, за да осигури възстановяването. Призована е, г-н председател, да създаде с убеждение европейска външна политика и политика на сигурността, уважаема баронесо Аштън, която да заслужава името си.

Според г-н Schulz вие, госпожи и господа, сте като трапистки монаси, които са дали обет за мълчание. В това отношение, за вашият идеален път към светостта, аз бих предложил да дадете друг обет: обет за действие. Всъщност има много неща, които трябва да бъдат направени. Г-н председател, нека ги направим бързо, нека ги направим добре, нека ги направим заедно. Моите най-добри пожелания, председателю Барозу!

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Г-н председател на Комисията, прогресивните сред нас Ви дават днес вот на доверие, за да не Ви оставят изложен на изнудването от онези, които нямат много вяра в тази общност на Европа, и за да не бъдете подчинен на правителствата на двадесет и седемте.

Вярата в общността на Европа означава да нарушите оглушителното си мълчание и да заемете централна роля във важните международни въпроси; да защитавате европейските интереси на промишлената и икономическата арена; да засилите социалната политика и да инвестирате повече за победа над бедността по света; да укрепите нашия съюз със Съединените щати, но при равнопоставени условия; да затвърдите позицията на Европейския съюз в международните органи, като се започне от Съвета за сигурност на ООН; да стартирате отново многостранните отношения в световната търговия и да определите дневния ред на борбата срещу глобалното замърсяване.

Нашият вот днес ще бъде условен вот на доверие, без изключения, доверие в Комисията и в отделните членове на Комисията, за да бъде постигната изцяло новата Европа, родена в Лисабон, политически играч сред основните световни сили, и за да може да бъде, преди всичко, общност на съдбата, посветена на своя собствен икономически и граждански напредък, и която сама си определя мисия за мир, справедливост и свобода по света; общност, която не е само общност на спомени, живееща в настоящото благодарение на собственото си богатство и минала слава, която вече е повяхнала.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н Барозу, успехът на Договора от Лисабон сега зависи от Вас и Вашия екип.

Изненадващо е, че първият постоянен председател на Европейския съвет реши да изчезне след избирането си. Той успя в това. Никой извън неговата страна не знаеше нищо за него преди два месеца и половина и никой не е научил нещо повече за него от тогава. Министър-председателят на испанското правителство имаше любезността да дойде и да ни представи испанските приоритети за шестмесечния мандат на испанското председателство. Това е точно обратното на това, което авторите на Договора от Лисабон искаха – много от които присъстват в тази пленарна зала. Никой – нито народите на Европа, нито президентът на Съединените щати – вече не знае кой отговаря за Европа.

В свят, който е преобърнат от кризата, на континент, който е загубил всякакви ориентири, на който има повече от 20 милиона безработни, който е изложен на риск от дългосрочен упадък пред лицето на нововъзникващи сили, Европа се нуждае от пилот, от посока, от амбиция, от един важен обединяващ проект, който може да мобилизира нашите 27 нации и половин милиард свободни граждани. Затова, г-н Барозу, не се плашете, бъдете смел! Цели, стратегия, метод, финансиране – всичко това изисква изцяло нов подход. Перспективата за връщане към силен растеж никога не е била толкова далечна. Солидарността между държавите-членки никога не е била толкова необходима. Несъответствието между нашите компетентности и нашите финансови ресурси никога не е било толкова голямо. Очакванията на гражданите никога не са били толкова големи. И без съмнение Европейският парламент никога не е бил по-готов да подкрепи една амбициозна политика, която да компенсира десетте години, изгубени в безкраен институционален дебат. Като приятел, аз Ви казвам: подкрепата на Парламента ще бъде пропорционална не на Вашата предпазливост, а на Вашата смелост.

(Ръкопляскания)

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, нашите обстоятелства са различни и имаме различна институционална структура. Сега, когато Договорът от Лисабон е в сила, трите институции – Парламентът, Съветът и Европейската комисия – ще трябва да работят заедно по начин, различен от този, по който са работили досега. Считаю, че е необходимо всички да сме заинтересовани това да бъде успешно. Вашето участие в първата част на междуинституционалното споразумение остави у мен впечатлението – а аз не винаги съм безкритична спрямо вас – че Вие също искате това.

Първата част на това споразумение, по което преговаряхме с Вас, съдържа важни елементи за ролята на Европейския парламент в нашето сътрудничество с Вас, по-специално, но също и със Съвета. Тези елементи са засилването на диалога между Парламента и Европейската комисия, възможността за получаване на повече информация, отколкото сме получавали в миналото, с други думи, да можем да бъдем равнопоставен партньор в законодателния процес, и истинско време за въпроси, когато членовете на Комисията, които в крайна сметка са политици, да идват тук и да отговорят на въпроси, да правят изказвания и да дават отговори, без да се крият, както правеха в миналото. Преди само Вие, г-н Барозу, имахте смелостта да правите това. Сега всички те ще правят това. Това е добре. То ще е от полза за всички нас, а също така ще е от полза и за европейската демокрация и, надявам се, за интереса на гражданите към това, което правим, а именно нашата законодателна работа за всички.

Накрая, г-н Барозу, по отношение на въпроса за законодателната инициатива, изразявам твърдо убеждение, че с това, което успяхме да постигнем в преговорите с Вас по отношение на нашето сътрудничество, и което е оформено днес като резолюция, стигнахме толкова близо до правото на инициатива за Европейския парламент, колкото е възможно. Освен това то изключва понятието *sui generis*. Вие работихте с нас за това и работихте сериозно. Уважавам това и оценявам високо приноса Ви.

Оценките на въздействието вече бяха споменати от други членове на Парламента. Вие се задължихте да ги направите прозрачни и да действате в дух на сътрудничество. Казахте, че оценките на социалното въздействие са важни за вас. Това е важен момент от наша гледна точка. Аз съм напълно доволна от това. Считам, че следва да започнем работа днес, крайно време е.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да се спра на Рамковото споразумение и на специалното партньорство между Комисията и Парламента, за което Вие говорихте и което ние очевидно приветстваме.

Парламентът се бори за своите правомощия не заради гордостта и славата на тази пленарна зала. Ние искаме да запълним празнотата в демократичната легитимност след цялата болка, на която станахме свидетели при провеждането на референдумите. Навлизаме в нова ера на метода на Общността, затова, моля Ви, не защитавайте правомощията на Комисията като че ли ние, Парламентът, не сме част от този метод на Общността. Тук имам предвид законодателния монопол на Комисията. Този монопол съществуваше, когато Европейският парламент не беше това, което е днес, затова приветствам половинчатото решение, което взема предвид нашите инициативи по законодателни въпроси, и което Вие приехте. Парламентът ще следи много внимателно практическото приложение на това половинчато решение, като взема предвид искането ни до Комисията за предприемане на законодателни действия.

Втората ми бележка е за общата Служба за външно действие. Тя следва да черпи доверие от два източника – не само Съвета, но и Европейския парламент – и засега ние не сме напълно доволни. Имам предвид Вашия заместник-председател, лейди Ашгън. Изразяваме съжаление поради факта, че не присъстваме в групата на високо равнище. Считаме, че следва да участваме в процеса, който винаги е бил изискван от Парламента. Следва да участваме в номинирането на посланици и специални представители на ЕС. Може би все още има някакви възможности за маневриране, защото не е за наша слава, а за да се даде на тази служба реално доверие в очите на европейците. В противен случай тя ще бъде по-слаба, а и двете страни искат тя да бъде по-силна.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Г-н председател, г-н председател на Комисията, аз бях особено заинтересован от изслушванията на номинираните за членове на Комисията, отговарящи за селското стопанство и рибарството, области, които следя с особено внимание в Европейския парламент. Предишното професионално развитие и на двамата ми изглежда подходящо. Но по-важно от личностите и правомощията е да се знае естеството на политическите условия, в които ще трябва да развият своята мисия. За да можем моята политическа група и аз добросъвестно да гласуваме за предоставянето на власт на Комисията, можете ли Вие, г-н Барозу, да ми гарантирате, че ще предоставите цялата си подкрепа на тези двама членове на Комисията, за да осигурите пълните реформи, които те ще започнат в тези най-общии политики, по отношение на селското стопанство и рибарството, да запазят общностния си характер и да отхвърлят всякакъв вид ренационализация?

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Г-н председател, бих искал да използвам тази възможност главно за да изтъкна пред Комисията и пред председателя на Комисията начина, по който са работили с Парламента през тези месеци на предоставяне на правомощия на Комисията. Няма друг орган на света с правомощия за изпълнителна и законодателна инициатива, който да е подложен на такива изисквания: нейният председател трябва да представи програма пред Парламента; трябва да присъства на изслушвания с всички парламентарни групи; подлежи на гласуване с абсолютно мнозинство; и трябва да доведе всички членове на Комисията тук, за да

бъдат изслушани един по един във връзка с техните програми, следвани от три или четири часа преки въпроси – въпроси, на които трябва да се отговори.

Комисията се съгласи да предприеме преговори за Рамково споразумение с Парламента, в което, първо, се съгласи да обоснове и увеличи правомощията на Парламента по отношение на законодателната инициатива; второ, прие принципа на пълна свобода на достъпа до информация било то по отношение на законодателни или политически действия, или във връзка с международни преговори; и накрая, тя се съгласи да вземе предвид становището на Парламента по отношение на членовете на Комисията и разместването на членовете на Комисията.

Това е убедително доказателство, по мое мнение, че Комисията демонстрира от юли насам, че е готова за тесни връзки с Парламента и по този начин тя показва по ясен, очевиден и недвусмислен начин, че стратегическият съюз в рамките на Договора от Лисабон за насърчаване на метода на Общността, за който говори г-н Saryusz-Wolski, е съюз между Парламента и Комисията. По тези причини и Комисията, и Рамковото споразумение заслужават пълната подкрепа на групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, в една демокрация одобрението никога не е „карт бланш“, то е винаги кредит на доверие, който първо трябва да бъде оправдан. Затова нека заедно отворим нова глава, нека не просто да продължим както преди, както казахте вие, г-н председател на Комисията. Договорът, кризата и глобализацията налагат всички ние да променим начина, по който действаме. Необходимо ни е по-силно европейско съзнание в държавите-членки, повече честност спрямо Европейския съюз, повече ЕС в Европа и повече ЕС по света. Това изисква лидерство от страна на всеки отделен член на Комисията и готовност да бъдат превърнати разискванията в Европейския съюз в политика.

Европейският парламент и Комисията трябва да започнат ново партньорство – партньорство за Европа на гражданите, партньорство срещу национализма, протекционизма и екстремизма, безчестието, занижаването на критериите, безотговорността и липсата на уважение. В допълнение към пакта за стабилност на валутата, ни е необходим и пакт за устойчивост във всички области на политиката, за да бъдем по-надеждни и да си върнем изгубеното доверие. Ще бъде необходимо да се разработи процедурата за прекомерен дефицит, стратегията за изход от кризата и „Европа 2020“ в една обща съвместна концепция за намаляване на националния дълг, справяне с дефицитите, насърчаване на иновациите и растежа и създаване на дългосрочни работни места.

Накрая, г-н председател, настоятелно Ви призовавам да изготвите начален баланс и да внесете предложения за координиране на икономическата, социалната, фискалната, научната, иновационната и образователната политика, защото ни е необходима повече Европа.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Г-н председател, главното предизвикателство за тази Комисия няма да бъде борбата с кризата, на която станахме свидетели. Ние постепенно излизаме от нея и макар че тя ще продължава да бъде важна задача за изпълнение на политиките, които сме определили, главното предизвикателство трябва да бъде да се подготви почвата за бъдещата икономика на Европа, да се гарантира, че това ще бъде една динамична икономика, способна да се конкурира и да играе водеща роля в световната икономика.

Това изисква политики за нови работни места, инвестиции и динамичен икономически растеж. В противен случай ще продължаваме да се изправяме пред проблеми, породени от кризата – безработицата и дефицитите. Важно е Комисията, която ще бъде одобрена днес тук в Парламента, да приеме сериозно това предизвикателство.

Европейските гласоподаватели изпратиха много ясно послание през юни. Те не искат социалистическия модел на базата на регулация, а модел, базиран на отвореност, поставящ основата за конкуренция при равни условия и социална Европа, която означава работни места, растеж, възможности и трансгранична интеграция. Това е задачата на тази нова Комисия – да постави основата за икономика, просперитет и социална сигурност, като бъде отворена и каже „да“ на иновациите.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, Европейската общност вече е на повече от 50 години. Някои хора казват, че минава през кризата на средната възраст – чувства се малко уморена, морално остаряла, колеблива по отношение на бъдещото разширяване.

На този фон, г-н Барозу, Вие имате историческата възможност за държавничество, реални реформи и дългосрочна визия. Вашият втори мандат съвпада с 60-ата годишнина на декларацията Шуман. Единственото решение за бащите основатели на Европа е не политическото боричкане, а издигането над националните интереси за установяване на наднационални европейски политики въз основа на открит и щедър подход, както самият Вие споменахте.

Преди всичко, очакваме реално приложение на общите европейски политики, особено завършването на общия енергиен пазар. Европейската комисия е основен съюзник и сътрудник на Европейския парламент. Желаем успех на Вас и на целия нов състав на Комисията.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Считам, че главната задача на новата Комисия е да прилага Договора от Лисабон. Вашата задача е да покажете на гражданите на Европа, че новият договор отговаря на техните очаквания и да им вдъхнете доверие в него.

През следващите няколко години, наред с много други важни неща, с които трябва да се справи, Комисията трябва да постави на преден план за преглед две политики от жизненоважно значение: общата селскостопанска политика и политиката на сближаване. Мисля, че бюджетната политика за периода 2014-2021 г. може да бъде изготвена и структурирана, само след като тези две политики бъдат финализирани. По тази причина рамковата програма на новата Комисия трябва да направи това абсолютен приоритет. Надявам се, че прегледът на тези две европейски политики ще помогне в средносрочен и дългосрочен план за балансиране на икономическото, финансовото и социалното положение във всички държави-членки, за да бъдат предотвратени дисбалансите от вида, който наблюдаваме в момента, и които застрашават устойчивото развитие на Европейския съюз като цяло.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Новите държави-членки с право се тревожат, че националния егоизъм и ренационализацията набират сила в Европейския съюз. Европейският съюз не може да съществува без солидарност, сближаване или настигане от страна на по-слабо развитите нови държави-членки. Програмата „ЕС 2020“ трябва да бъде оформена от Комисията, водена от г-н Барозу, по такъв начин, че да не намаляваме, а да запазим – като същевременно реформираме – и засилим политиките на Общността, които сме следвали досега, по-специално, политиката на сближаване и регионалната политика и общата селскостопанска политика. Виждаме някои плашещи намерения, с които някои се опитват да преустановят тези политики, и по-конкретно да намалят общия селскостопански бюджет. Съветът следва да изготви конкретни мерки, за да не се превърне световната криза в криза на заетостта и социална криза. Накрая, не бива да допускаме трагичното положение в Гърция да доведе до заключението, че не следва да продължаваме да укрепваме еврозоната, и че не следва да продължаваме разширяването към Западните Балкани.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Г-н председател, Алберт Айнщайн е казал, че животът е като каране на колело: за да пазите равновесие, трябва да продължите да се движите. Точно това очакваме от новата Комисия. Същевременно има и някои безпокойства. Въпросът за изменението на климата например е разделен между няколко портфейла, това е изключително тревожно. По въпросите за промишлената политика и енергийната политика, междуременно, ще работят членове на Комисията само от една политическа група, това също е изключително тревожно. Сега ни е необходим баланс и подкрепа за устойчив икономически растеж и е важно това да бъде отразено в стратегията „ЕС 2020“.

Първите думи в един роман винаги се пишат най-трудно. Впечатлението, което създава Комисията, и начинът, по който тя ще действа, ще бъдат отразени и вписани в стратегията „ЕС 2020“, и това ще бъде показателно за работата и качеството на новата Комисия. Надявам се, че ще бъде устойчива.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа от новия състав на Комисията, госпожи и господа в пленарната зала и на официалната трибуна, в тези времена на икономическа и финансова криза, както и на криза, свързана с климата, гражданите на Европа очакват от вас водачество. Те очакват смели и ясни проекти. Г-н Барозу, Вие казахте няколко пъти днес, че не можем да продължаваме както обикновено и че трябва да бъдем смели и решителни. Това не е нещо, което видяхме във Вашите насоки или в изслушванията на повечето членове на Комисията.

Да вземем например външната политика. Баронесо Ашгън, Вие сте тази, която следва и трябва да бъде единния глас на Европа. Това не е само въпрос на добра координация или консултации с държавите-членки. Вие следва да представяте смели, конкретни проекти пред Съвета например за Европейски сили за гражданска защита за предотвратяване на бедствия в съответствие с доклада Барни. Трябва да имате водеща роля, включително по въпроси свързани с финансовата криза. Необходим ни е общ надзор на финансовите пазари и данък върху финансовите операции.

Внесете тези предложения в Съвета. Моля Ви, направете това и не чакайте Съвета да каже „да“ или „не“, или отделните държави-членки да започнат да лобират пред Вас. Ако проявите такова лидерство, тогава ще получите и подкрепата на Европейския парламент. Все още я нямате.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, трябва да повдигна един въпрос, който считам, че е много важен във връзка с Обединеното кралство.

Понастоящем в Обединеното кралство ползваме право на отказ от 48-часова работна седмица. Но след като чух г-н Андор на изслушванията – нямам нищо лично против г-н Андор – съм много загрижен за посоката, в която считам, той ще ни отведе. Твърде вероятно е, по мое мнение, Обединеното кралство да загуби правото на отказ от участие. Ако това стане, три милиона души в нашата страна ще загубят от това. На тях има харесва да работят допълнителни часове. Противопожарната служба на почасово заплащане в Обединеното кралство – по-конкретно в моя регион, Уелс, където 75% от територията се обслужва от пожарникари на почасово заплащане – е под заплаха.

Скоро ни предстоят общи избори и аз призовавам всички присъстващи британски членове на ЕП днес да гласуват против новата Комисия въз основа на това, че ако бъде изгубено това право на отказ от 48-часова работна седмица за добрите хора в моята страна, това ще доведе до тежки последици. Зависи от тях. Три милиона души ще гледат как ще гласуват те, както и аз.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, Договорът от Лисабон е предвиден да укрепи Европейския съюз и с това, естествено, преди всичко Европейската комисия и нашия Парламент. Срамно е обаче, че въпреки това начело на европейските институции се поставят политически слаби представители. Политическите наблюдатели са съгласни, че новата Комисия не съдържа реални влиятелни политически лица. Ако председателят на Комисията е вече най-малкият общ знаменател сред силите на големите държави в ЕС, това положение очевидно продължава безпрепятствено и при отделните членове на Комисията. Новият действащ председател на Съвета и върховният представител, по-конкретно, са също по-скоро лица със слабо политическо влияние. Нашите важни политически партньори като САЩ вече дават да се разбере това и не знаем какво ще стане с други партньори като Русия например.

В резултат от това възниква въпросът дали един укрепнал Европейски парламент в сътрудничество със слаба Комисия може всъщност да свърши някаква положителна работа по отношение на интеграцията и удовлетворяване на интересите на европейските народи.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-н председател, искането ми към новата Комисия е да направи повече за малките и средните предприятия. Две трети от нашите работници работят за тези предприятия и те генерират 50% от брутният вътрешен продукт. Трябва, преди всичко, да се погрижим за повишаване на кредитоспособността на малките и средните предприятия, защото, особено по време на криза, рисковият капитал представлява особен интерес, за да може да продължи плащането на добри заплати. Трябва да бъдем по-конкурентоспособни и за целта е необходимо да осигурим по-добра подкрепа за инфраструктурата. По-конкретно, трябва да бъдат подобрили трансевропейските мрежи.

Трябва да се погрижим също малките и средните предприятия да имат възможности за проучвания, за да могат да предложат нови продукти и услуги чрез Европейския институт за иновации и технологии. Необходимо е също да подобрим професионалното образование и обучение. Това е основна задача за Европейската комисия. Желая на новата Европейска комисия успех и късмет в бъдеще.

Milan Zver (PPE). – (SL) Аз съм от онези, които считат, че днес е голям ден за европейската демокрация не само защото завършваме нови европейски институции и структури, но и защото приемаме междуинституционалното споразумение, което, заедно с Договора от Лисабон, всъщност засилва влиянието, което европейските граждани могат да оказват върху европейската политика.

За мен това изглежда особено важно точно сега, когато станахме свидетели или започваме да виждаме признаците на първата криза на европейската демокрация. За това свидетелства все по-намаления брой на участващите в изборите, все по-отслабващото доверие на хората в основните демократични институции и фактът, че в някои европейски столици демонстрантите са посрещнати със сила, а в други се възпоменават символите на тоталитаризма и подобни режими.

Накратко, считам, че е крайно време европейските политици също да направят нещо за развитие на демокрацията на равнището на изграждане на институции, но това няма да бъде достатъчно. Необходимо е също така да положим усилия да повишим равнището на демократичната политическа култура, особено в бившите комунистически държави.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, членовете на испанската делегация в групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент ще гласуват в подкрепа на мандата на Комисията, кръстена „Барозу II“. Имаме добри основания за това. Едно от тях е убеждението, че дори г-н Барозу не би се съгласил с критиците на „Барозу I“, след като има мандат за Комисията „Барозу II“.

Всеки може да види какви са причините. Европа се промени, светът се промени и навлезе в криза. Един глобализиран свят изправен пред глобална криза, който се нуждае от глобално значима Европа. Вместо да реагираме на кризата с допълнителни кризи, трябва да предприемем действия, и трябва да направим това сега. Необходимо е да предприемем действия в отговор на изменението на климата, новите енергийни източници, значението на нашата външна политика в глобален мащаб и нашият принос за по-безопасен свят в борбата срещу престъпността и тероризма. Трябва да предприемем такива действия веднага.

Вече изминаха шест месеца от изборите и сега е време да имаме Комисия, която е с пълен капацитет и е напълно действаща. Това е, което 500 милиона европейци, които ни гледат, очакват от нас точно сега. Затова сме убедени, че тъй като бездействието не е опция, единствената опция е „Барозу II“ да изненада критиците на „Барозу I“ с действия, с решителни действия.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Аз също бих искал да кажа, че днес е важен ден, тъй като ще гласуваме за Комисия не само на 27 държави-членки, но и на единна Европа. В пленарната зала е било заявявано, че прилагането на Договора от Лисабон е въпрос, който не търпи отлагане. Това е неотложен въпрос, засенчен от сериозни трудности, защото сегашната криза далеч не спомага за прилагането на договора, който трябва да създаде единна Европа за 27 държави и Европа, която едновременно с това заслужава доверието на всеки европеец.

Бих искал да подчертая, че, по мое мнение, най-голямото предизвикателство пред Европейския съюз е всъщност чувството за солидарност между европейците от старите държави и от новите държави, с други думи, солидарността между Изтока и Запада. Това е единствения начин, по който можем да направим Европа достойна за доверието на онези, които се стремят, рано или късно, да се присъединят към нашия Съюз, независимо от това дали са Западните Балкани, Молдова, Турция или Исландия.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-н председател, определено отне много време да бъде сформирана новата Комисия. Бъдещите историци със сигурност ще се чудят как е било възможно да изминат шест месеца за сформирването на Комисията, докато в Европа преживяваме най-дълбоката рецесия в европейската икономическа история.

Считам, че като цяло този процес е дал повече сила и е укрепил Комисията и Парламента. Ето защо съм изненадана от групата на Зелените/Европейския свободен алианс, които единодушно решиха да гласуват против новата Комисия, особено след като те самите често заявяваха, че са спечелили много от процеса и че целите им са приети. Честно казано, считам, че това е случай на краен популизъм.

Жизнеността на вътрешния пазар и социална Европа са като брат и сестра: те вървят ръка за ръка. Много е важно да се направи оценка на социалното въздействие като крачка в посока към социална Европа.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Г-н Барозу, г-н председател, разочарована съм не само от хората в Комисията, но и от Вашето разпределение на портфейлите. Разделили сте някои от тях по такъв начин, че в бъдеще ще бъде много трудно да се провеждат конкретни преговори в комисиите. Нещо повече, Вие сте отнел на някои членове на Комисията портфейли, с които те всъщност са се доказали, и сте им дал такива, от които не са толкова доволни. Погледнато по-скоро от психологическа гледна точка, един нещастен член на Комисията, г-н Барозу, може да навреди много, защото, особено в началото на изпълнението на задълженията си, ще бъде изправен пред много хора, които правят предложения, с които той не може да се справи. Според мен това е неправилно решение.

Второто, на което искам да се спра, е във връзка с междуинституционалното споразумение. Ние определено ще се борим то да бъде приложено, тъй като Договорът от Лисабон вече е в сила. Ще имаме думата относно международните договори и ще успеем в това, дори изправени срещу тактиката на отлагане от страна и на Съвета, и на Комисията. Комисията следва да бъде готова за това.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, Европейският съюз е в изцяло ново положение. Договорът от Лисабон внесе някои важни промени. Какво можем да кажем след два месеца от неговото функциониране? Всъщност, ако се замислим по-дълбоко, това е само едно добро и важно начало. Само че сега дойде време да вложим реално съдържание в тези разпоредби и решения. Следва да направим подходящо разделяне на правомощията между институциите или новосъздадените важни висши длъжности и да установим политически принципи и правила за сътрудничество. Необходимо е също да запазим принципа на истинско равенство между държавите-членки, но също и между държавите-членки и Съюза. Важно е да не се отслабва значението на председателството, заемано от отделните държави-членки.

Само сплотен Съюз, който говори с единомышленници, ще заеме в света мястото, което заслужава. Първоначалният опит от изминалите два месеца поражда редица съмнения. Затова, тези проблеми следва да бъдат сериозно обмислени и да се вземат мерки, които ще ни позволят да постигнем очакваните ефекти и качествено ново функциониране на Европейския съюз.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Въпросът, зададен някога от Кисинджър, често се повтаря – кой ще вдигне телефона? Смесът е, че са ни необходими силни личности и силни лица. Не! Необходими са ни силни институции. Необходим ни е Съвет, Парламент, Съюз, в който всеки може да вдигне телефона в Съвета, защото той или тя може да даде компетентен отговор и компетентно решение. Сега бих искал да отправя едно такова телефонно искане: бихме искали Европа, в която правата на традиционните малцинства също се зачитат, където няма словашки закони за езика. С влизането в сила на този закон за езика не само се нарушават основните права в ЕС и разпоредбите на европейските конвенции за правата на човека, но и едно от най-големите постижения на европейската интеграция, функционирането на общия вътрешен пазар, също е в опасност. Искам Комисията да предприеме необходимите стъпки, в съответствие със становището на Правната служба, за да се гарантира трайното безотказно предимство на правото на Общността.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-н председател, структурните фондове бяха много важни за региони като Уелс в миналото, както и понастоящем. Те помогнаха на много отделни лица, общности и предприятия. Те бяха особено важни по време на неотдашните трудни икономически времена.

Затова, е от жизненоважно значение тези групи да могат да се възползват от структурните фондове в бъдеще. Считаю, че един структурен фонд следва да е на разположение на всички региони в цяла Европа, ако имат право на тях след 2013 г. Считаю, че следва да изключим ренационализацията на структурните фондове и приветствам, по-конкретно, коментара на номинирания за член на Комисията, отговарящ за бюджета и финансовото програмиране, който заяви противопоставянето си на ренационализацията на политиката за сближаване и структурните фондове.

Също така считаю, че е от жизненоважно значение финансирането да не спре изведнъж през 2013 г. за всички групи, които споменах. Затова считаю, че е необходимо да се предостави преходен статут за регионите, които няма да бъдат обект на програмите за сближаване след 2013 г. Бих се надявал Комисията през предстоящите седмици и месеци да даде на политиката за сближаване и на структурните фондове приоритета, който заслужават.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да повдигна тук един въпрос, на който давам гласност и в моята страна с надеждата, че като го поставям на най-високо и на най-ниско равнище, бихме могли съответно да постигнем някакви действия.

Говорим постоянно за банковата криза и какво можем да направим за малките и средните предприятия. Проблемът е, че има много малки и средни предприятия, които просто не могат да получат заеми, дори да имат жизнеспособни дейности и да предоставят работни места. Най-голямата причина за това според моя опит е липсата на банкови управители. Ние сме в тази криза, тъй като банковата система беше на автопилот – и в много случаи продължава да е на автопилот. Европейската централна банка и Европейската комисия оказаха значителна подкрепа на финансовите институции. Време е сега да се върнем и да използваме всички възможности за влияние, с които разполагаме, за да се върнем към традиционния банков управител, който може да поеме пресметнат риск въз основа на характер, способност и преходна история на дейността.

Наистина считаю, че това би имало значение и казваю следното на 27-те тук присъстващи членове на Комисията: не подценявайте възможностите си да влияете...

(Председателят отнема думата на оратора)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, бих искал да спомена две неща, които за мен са от абсолютно решаващо значение. Днес се говори много за преодоляване на кризата. В това отношение трябва да осъзнаем едно: кризата няма да бъде преодоляна, ако започнат отново да се изплащат премии, след като се стабилизират банките. Тя ще бъде преодоляна, едва когато тези, които станаха безработни, си върнат работните места и когато тези, които още не са започвали никаква работа, могат да получат работа. Тогава ще сме преодолели кризата.

Затова е от жизненоважно значение Вашата Комисия да следва целта за създаване и запазване на работни места и да гарантира, че тези, които работят тежък труд, ще получават адекватно заплащане и ще имат по-голям дял в общия просперитет, отколкото преди. Ако успеете в това, г-н Барозу, тогава според мен бъдещата Комисия ще е по-успешна от предишната.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, както при избирането на папа, надявам се, че ще можем да кажем тази вечер, „*Habemus Papam* (имаме папа); имаме Комисия“, но една област, която засяга мен и много хора, е че според Договора от Лисабон ние трябваше да назначим председател на Съвета, за да има яснота. Не съм сигурен дали има яснота и може би председателят Барозу би ни отговорил на това.

В критичен момент по време на криза кой ще бъде единственият глас, представляващ Европа? Дали това ще е г-н Ван Ромпхой? Или баронеса Аштън? Дали ще е някой от членовете на Комисията? А може би ротационното председателство или самият председател Барозу? Бих искал да получа отговор на това.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, ще се опитам да започна, като отговаря на някои конкретни въпроси, а след това ще се спра на по-общите.

Първо, относно еврозоната, някои членове на Парламента поставиха въпроси, свързани с еврозоната и някои текущи проблеми, пред които сме изправени в държави-членки на еврозоната. Преди всичко, нека ви припомня, че еврото е един от големите успехи в историята на Европа. От създаването си с 11 участници еврозоната се разрасна до 16 държави-членки. Еврозоната беше зона на стабилност и създаване на работни места. Разбира се, тя беше засегната от кризата. Държавите извън еврозоната също бяха засегнати от кризата. Не е необходимо да ви напомням, че само преди няколко дни приех министър-председателя на Исландия, държава, която е много близо до нас – и извън еврозоната – която наистина беше изправена пред кризата. Искам да повтора, че тази криза не беше създадена в еврозоната, а дойде отвън.

Истината обаче е, че еврото защити държавите, които споделят общата валута. Считаю, че ситуацията в Европа би била много по-трудна днес, ако няхахме еврото. Все още предстои да пожънем всички ползи от еврото. За да направим това, е необходимо да засилим икономическата координация в еврозоната. Вярно е, че имаме не просто паричен съюз. Следва да имаме истински икономически съюз. Договорът ни дава нови възможности, които възнамерявам да използвам. Оли Рен, новият член на Комисията, отговарящ за тези въпроси – ако получим вашата подкрепа – ще развие тази линия.

Гледането напред в търсене на начини за укрепване на еврозоната е много важно, но, разбира се, не ни пречи да гледаме в настоящето. Периодът, през който преминава еврозоната, е труден. Няма смисъл да отричаме това. Други държави извън еврозоната също са изправени пред трудни времена. Нека признаем и този факт. Трябва обаче да кажа, че положението на финансовите пазари понякога се съобщава по начин, който преувеличава проблемите и не винаги дава обективна оценка на положението. Такива анализи обикновено идват от държави извън еврозоната.

Еврозоната обаче има капацитет да се справи с трудностите, които изпитва в момента. Имаме наша система от фискални правила, Пактът за стабилност и растеж, който трябва да се прилага правилно. В случая с Гърция имаме капацитет да преценим и наблюдаваме нейната програма за фискално регулиране. Имаме възможност да препоръчаме смели структурни реформи в Гърция, които също ще бъдат наблюдавани отблизо от Комисията.

На 3 февруари Комисията прие пакет за Гърция, който следващата седмица ще бъде представен на Съвета. Естествено, решението изисква преди всичко действия от страна на Гърция. Подкрепата за решителността на гръцките органи ще засили доверието в успешното реализиране на амбициозната програма, която са приели.

Държавите-членки, особено тези в еврозоната, винаги трябва да имат предвид, че икономическата политика на всяка от тях оказва въздействие върху икономиките на останалите. Приветствам ясните индикации, че всички държави-членки осъзнават предизвикателството и ще действат по подходящ начин.

Имаше конкретен въпрос за политиката по отношение на потребителите, мисля, че от г-жа Gebhardt. Има човек с ясна отговорност за политиката по отношение на потребителите в Комисията, а именно членът на Комисията Дали. Той ще отговаря за тази политика, ще предлага инициативи в тази област и ще ги обсъжда с вас в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и в пленарната зала. Конкретните измерения на гражданското право ще са отговорност на члена на Комисията, отговарящ за правосъдието, заместник-председателя Рединг. Това е нормално в повечето изпълнителни органи в Европа, където тези конкретни въпроси се разглеждат от министъра на правосъдието.

Разбира се, всички решения по нови инициативи ще трябва да бъдат одобрени от Колегията. Аз съм изключително обвързан с колегиалността. Всъщност мнозина от вас призоваха Комисията да набляга силно на колегиалността. Съгласно договорите, председателят на Комисията е гарант на колегиалността. В днешната политика това е нормална тенденция. Все повече и повече въпроси са от напречно или хоризонтално естество. Те се нуждаят от обща цел и изискват интегрирането на различни секторни политики.

Това, което се случва в Комисията, е повече или по-малко същото, което се случва в националното управление и в глобалното управление. Сега виждаме, че много често държавни или правителствени ръководители е необходимо да решават по съгласуван и адекватен начин въпроси, с които преди са се занимавали самостоятелно съответните отговорни лица от различните правителства.

И точно това възнамеряваме да правим. Искам да подчертая тази точка с особена гордост, защото сега изграждаме новата Комисия въз основа на опита от предишната. Предишната беше първата Комисия на разширената Европа – за пръв път имаме Комисия с 27 члена от 27 различни държави. Фактът, че тази Комисия работеше в наистина колегиален дух с чувство за цел е наистина демонстрация на това, че разширеният Европейски съюз може да работи с 27 или повече члена. Считаю, че това също е от критично значение за бъдещето.

Имаше няколко конкретни въпроса относно политиката на сближаване и някои политики на Общността, като тези в областта на рибарството и селското стопанство – например въпросът на г-н Capoulas Santos. Политиката на сближаване е заложенa в Договора от Лисабон. По своето естество тя е европейска политика. Необходимо е да видим как можем да продължим процесът на реформи така, че да повишим ефективността на политиката и да гарантираме, че политиката на сближаване и регионалната политика ще бъдат превърнати в реално повишаване на конкурентоспособността на всички региони в Европа. Необходимо е да сме сигурни, че политиката може да постигне това, за да имаме силни доводи при следващото разискване за финансиране. Нека ви уверя в моята пълна ангажираност – и мисля, че мога да кажа пълната ангажираност на новата Комисия – с принципите на социалното, икономическо и териториално сближаване, които също са заложенi в Договора от Лисабон. Разбира се, ние ще направим всичко възможно, за да подкрепим общите политики на Европа.

Имаше някои конкретни въпроси относно оценката на социалното въздействие – въпрос на г-н Cercas. Искам да поясня казаното от мен публично преди. Ние сме се ангажирали да въведем тази оценка на социалното въздействие в нашата работа чрез Съвета за оценка на въздействието. Считаю, че сме постигнали голям напредък по оценката на въздействието. Винаги сме готови да подобрим нашата работа и считаю, че социалното измерение следва да намери правилно отражение в нашата работа.

Някои членове на Парламента ми зададоха въпроси във връзка с енергийната сигурност. Искам да подчертая, че ще включим енергийната сигурност в нашето предложение за стратегията „ЕС 2020“. Една от иновациите на стратегията „ЕС 2020“ е точно да бъдат събрани заедно някои политики, които преди бяха разглеждани поотделно. Считаю, че насърчаването на енергийната сигурност и енергийната ефективност следва да бъде важна част от нашия дневен ред за конкурентоспособност и за по-екологосъобразен, устойчив и с ефективно използване на ресурсите растеж в Европа. Това подчертава колко важен считаю, че е този дневен ред.

Някои от вас ме попитаха за малките и средните предприятия и стойността на вътрешния пазар – г-н Hökmark и други. Много е важно сега отново да се стартира вътрешния пазар. Важно е да бъде ясно, че вътрешният пазар не е просто пазар, независимо, че пазарите са важни.

Някои хора считаю, че защитаваме пазарите, защото сме пазарни фундаменталисти. Нищо не би могло да бъде по-далече от истината. Ние считаю, че вътрешният пазар е преди всичко основата на европейския проект. Без вътрешен пазар няма да имаме силен Европейски съюз. Ако позволите вътрешния пазар да бъде фрагментиран, ще видим отново грозното лице на икономическия национализъм в Европа. Трябва да говорим смело и да кажем, че вътрешният пазар съществува, за да защити най-слабите – потребителите, да защити малките и средните предприятия срещу монополите и, разбира се, да защити европейския проект като цяло. Ето защо помолих г-н Monti да изготви доклад, за да внесем някои нови идеи и също така да създадем по-широк консенсус, за да стартираме отново и да задълбочим вътрешния пазар като едно големите минали и бъдещи постижения на нашия европейски проект.

(FR) Сега бих искал да спомена един или два по-общи въпроса, които някои от вас повдигнаха. Г-н Daui, г-н Schulz, г-н Lamassoure – който направи изказване, в което подчерта значението на смелостта – г-н López Aguilar, г-н Mayor Oñeja и много други, които повдигнаха въпроса за амбицията. Това според мен е изключително важен въпрос и трябва да проведем откровено разискване по него.

Някои от вас, и по-специално г-н Schulz, отново ми зададоха въпроса за пазара и социалната политика. Искам да ви кажа отново: не Комисията трябва да убеждават в необходимостта от наличие на социална цел. Ще трябва да работите с нас, за да се опитате да убедите определени столици, тъй като истината е много ясна: някои столици са убедени, че Европа се отнася единствено до пазара и че съгласно принципа на солидарността те са отговорни за социалната политика. Не съм съгласен. Считаю, че за да имаме и емоционална привързаност към Европа, ни е необходимо социално измерение. Необходимо ни е социално измерение, което всъщност съчетава това, което може да бъде направено на европейско равнище, с това, което може да бъде направено

на национално равнище. Никой не иска да създава европейска система за социална сигурност или централизирана система на здравеопазване в Европа. Не това предлагаме.

Нещо повече, това не бива да се разглежда в смисъл на конкуренция между националното равнище и европейското равнище. Ако обаче в допълнение към нашата работа във връзка с вътрешния пазар, с конкуренцията, с политиката за държавна помощ и други политики, като политиката в областта на външната търговия, няма социално измерение в Европа, ще ни бъде трудно да осигурим легитимността на европейския проект.

Затова бих подчертал следното: не сме ние тези, които трябва да бъдат убеждавани в необходимостта от социално измерение. Работете с нас за укрепване на социалното измерение на Европа – социалната пазарна икономика – която освен това е заложена като цел в Договора от Лисабон. Аз съм силно ангажиран с това и трябва да се стремим да го постигнем заедно. В това няма абсолютно никакво съмнение.

(Ръкопляскания)

Що се отнася до въпроса за управлението – любим въпрос на г-н Verhofstadt, а също и мой – отново, помогнете ни, подкрепете ни. Аз съм за подобро управление на Европа и Европа се нуждае от такова подобро управление. Моята реч – ще я наречете реч, тя е реч, но въпреки това е реч, която изнасям от името на новата Колегия и която отразява политическа амбиция, политическа позиция – е ясна. Живеем в безпрецедентни времена. Както казах, и в Европа, и извън Европа ни е необходима повече решителност по отношение на европейските въпроси. Аз съм напълно убеден и интелектуално, и политически, че ако Европа не действа съгласувано, рискуваме да имаме само незначителна роля на международно равнище в бъдеще. Казах това в моите насоки пред държавните глави и ръководителите на правителства и ще го повторя на неформалния Европейски съвет вдругиден, защото съм убеден в това.

Считам, че неотдавнашните събития само подчертаха това положение още по-силно. Международната финансова криза показва просто колко взаимозависими са нашите икономики. Проблемите, които преживяваме в еврозоната точно сега, също показват колко взаимозависими са нашите икономики. Затова трябва да увеличим усилията си по отношение на европейската координация и управление. Не е необходимо на Брюксел да се дават национални компетентности: това е дебат на ХХ век и като такъв, считам, че е изживял времето си. Неправилно е да се превръща в дебат, в който се говори, че нещо е за Брюксел, за Комисията или срещу държавите-членки, тъй като това е смешно.

Ясно е, че макар ние да искаме да играем роля в света днес, нашите държави-членки сами нямат необходимото влияние да преговарят на равни начала със Съединените щати, Русия или Китай. Затова ни е необходимо това измерение, не за да засилим Брюксел, а за да засилим Европа и, преди всичко, да се съсредоточим върху реалните интереси на всеки от нашите съграждани. Именно тук трябва да работим заедно и в това отношение също ви казвам: подкрепете ни. Нуждаем се от вашата подкрепа не в посока, която неизбежно ще доведе до война между институциите – сега повече от всякога ни е необходимо институционалното партньорство – а в защита на интересите на Европа по света.

Накрая, що се отнася до външните отношения, нека и тук бъдем абсолютно ясни. Къде по света Европа е от значение? Европа е от значение по света там, където всъщност има съгласувана позиция. Тя е уважавана в търговско отношение, мога да ви уверя в това. Нашите закони за конкуренцията се спазват от всички големи международни конгломерати. Ние имаме обща политика. Имаме институции. Имаме основата, върху която да действваме. Имайте предвид обаче, че живеем във време, особено по отношение на международната сигурност, в което Европа няма геополитическите и защитни инструменти, които други имат. Мога да видя много ясно, когато разговарям с някои от нашите международни партньори, че те мислят преди всичко за сигурността. Те мислят за стратегическо равновесие. И тук, трябва да се каже съвсем ясно, Европа не може да бъде наивна.

Проблемът в Копенхаген не беше липсата на амбиция от страна на Европа, както казват някои. Напротив, ние бяхме определено най-амбициозните. За мен това, което Копенхаген показва, беше, че трябва да изразим европейски интерес в различните области и да го защитаваме последователно и стратегически с всички наши партньори. Затова трябва не само да провеждаме щедра политика, колкото и важна да е тя; трябва също така да имаме силата да защитим нашата щедрост и убеждението да защитим нашите интереси. Това възнамерявам да правя и се надявам също да получа вашата подкрепа в това отношение.

Накрая, някои членове на Парламента – г-н Lehne и г-н Swoboda, г-жа Roth-Behrendt, г-жа Wallis и г-н Rangel, наред с други – говориха подробно по институционалния въпрос, и по-конкретно за Рамковото споразумение. Искам да ви кажа, че това, което направих по време на преговорите с вас, беше да предам точно духа и буквата на Договора от Лисабон.

Някои хора още не са разбрали, че днес Европейският парламент има правомощия, които нямаше преди Договора от Лисабон. Вярвам в европейското измерение на парламентариста и когато използвам думата „измерение“ – моят английски не е толкова добър колкото Вашия, г-жо Wallis – то не е за да кажа нещо неопределено. За мен измерение означава дълбочина, означава обхват. Във всеки случай, това е нещо много амбициозно.

Искам да работя с Парламента в този дух. Не срещу друга институция, защото съм убеден – и трябва да го кажа тук – че ни е необходим много силен Съвет и Европейски съвет. Приветствам иновациите в Договора от Лисабон, и не на последно място, съществуването на постоянно председателство на Европейския съюз, защото това осигурява приемственост и последователност в дългосрочен план.

Определено приветствам създаването на ролята на върховния представител, който е същевременно и заместник-председател на Европейската комисия. Тук не става въпрос да се направят нещата по-трудни, напротив! Вместо да имаме два центъра за външни отношения, един от страна на Съвета и един от страна на Комисията, сега ние имаме една ключова фигура – в този случай баронеса Аштън – която ще защитава европейския интерес с междуправителствена легитимност, която остава много важна във външните работи, но също и с европейска легитимност.

Затова казвам това с голямо убеждение. Считаю, че би било грешка да се започне сега дебат или институционален конфликт. Необходими са ни различните институции. Някои хора се чувстваха принудени да зададат вечния въпрос за г-н Кисинджър и телефонния номер. Вече съм го казвал веднъж: г-н Кисинджър беше държавен секретар. Считаю, че отсега нататък насрещният номер на телефон за държавния секретар на САЩ ще бъде този на баронеса Аштън. Тя има отговорността и способността да изпълнява тази роля.

На равнището на държавни или правителствени ръководители обаче, отделно от взаимоотношенията с нашите държави-членки, в Договора от Лисабон има длъжността председател на Съвета, който представлява Европа по въпроси на външната политика и политиката на общата сигурност, и Комисията, която съгласно член 17 представлява Европа във всеки друг аспект на външните отношения. Такава е нашата система.

Някои хора биха предпочели напълно единна система. Както казаха някои, Съединените щати понякога също нямат напълно единна система. Понякога преговаряме с администрацията на САЩ и след това откриваме, че Конгресът не следва точно същата линия като администрацията на САЩ.

Важно е също да се разбере, че ние се състоим от 27 държави-членки. Имаме система, която е подобрение спрямо вътрешната система. Вместо да имаме председателство, което се сменя на всеки шест месеца, имаме постоянно председателство на Съвета. Вече имаме върховен представител и заместник-председател на Комисията. Това е стъпка напред, наистина, но динамиката е по-важна от механизма и по този начин трябва да добавим ново измерение към нашите действия.

Ще приключа, като отправя един апел към Парламента. С властта идва и отговорността. Ще бъда съвсем откровен с вас, госпожи и господа: Европейският парламент получи много правомощия чрез преработката. Надявам се тези правомощия да бъдат използвани не само за приятни политики, но и като част от отговорността за управлението на Европа с другите институции. Това е голямо изпитание за отговорността на всички институции – на Европейския парламент, на Комисията и на Европейския съвет.

Някои от вас поискаха от мен – искрено, надявам се – да покажа повече смелост. Мога да ви кажа, че съм готов да положа усилия в това отношение. Но Комисията сама няма да може да ги реализира. Нека бъдем наясно по въпроса. Би било илюзия и Комисията не може да установи своето влияние, власт и посока против волята на нашите държави-членки, които са демократични държави.

Трябва да установим тези неща заедно, с парламентарна асамблея – в този случай с Европейския парламент – която действително поема своята отговорност, която не е просто, както някои хора искат, място, където да се протестира. Освен това съм забелязал, че някои хора говорят по-високо, защото са по-слаби! Затова е необходимо всички европейски политически групи, които са на власт, да работят заедно.

Някои политически групи казаха, че биха гласували против нас. Когато става въпрос за крайности, мога да ви кажа, че бих се тревожил, ако гласуваха за нас. Не ми е необходима такава подкрепа. Комисията не иска тяхната подкрепа. Тя обаче иска и изисква подкрепата на всички европейски сили. Това действително искам от вас. Искам го смирено, но и с твърдото убеждение, че ни е необходима вашата подкрепа и че вие можете да ни помогнете да запълним празнината, която съществува днес.

Какъв е истинският проблем? Нека бъдем наясно и по този въпрос. Когато говорим за това с нашите съграждани, днес в Европа има – и това ще бъде заключителната ми бележка, г-н председател – фундаментална празнина между нашите заявени амбиции и резултатите, които успяваме да постигнем.

Някои сега искат да използваме тази празнина като средство за ограничаване на нашите амбиции. Други – и ние сме в този лагер – искат да подобрим резултатите си така, че да съответстват на нашите амбиции. Разчитам на Парламента да изпълним нашата амбиция, амбиция за по-силна Европа в един все по-взискателен свят.

Моля ви да дадете своята подкрепа на новата Комисия, така че с нашата амбиция да превърнем европейската мечта в реалност.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря Ви, г-н Барозу, за подробните отговори на въпросите и забележките, отправени към Вас от пленарната зала, а също и за много изчерпателния преглед на нашите взаимоотношения – Европейската комисия и Европейския парламент. Осъзнаваме отговорността, която носи Европейският парламент. Нашето споразумение е от нов вид и ние се сближаваме повече с нашето сътрудничество, отколкото преди. Нашата съвместна отговорност, на две институции на Общността – Европейския парламент и Европейската комисия – е особено важна. Благодаря Ви също, че представихте Вашата визия за работата на Европейската комисия и целите на тази работа. Бих искал да благодаря още веднъж на г-н Лопес Гаридо, който представлява испанското председателство, и на цялата испанска делегация, за това, че са тук в пленарната зала по време на нашата работа и разисквания.

Получени са пет предложения за резолюции⁽¹⁾, внесени съгласно член 106, параграф 4 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе във вторник, 9 февруари 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Carlo Casini (PPE), в писмена форма. – (IT) Бих искал да кажа колко съм доволен, като председател на комисията по конституционни въпроси, от постигнатото съгласие по основните линии на Рамковото споразумение между Комисията и Парламента.

Трябва обаче да поясня, че трябва да мислим по-задълбочено за естеството на отношенията между тези две институции. Прогнозата за демократичен растеж в Съюза продължава да бъде такава, в която Парламентът се счита за представляващ хората, а Съветът – като един вид втора камара, представляваща държавите. В такъв контекст Комисията следва да се счита за правителство и е ясно, че тази конфигурация би изисквала правила, които са значително по-подробни от заслужено очертаните днес корекции.

Бих искал да добавя една мисъл по отношение правото на гражданите на инициатива. Съответните правила ще трябва да бъдат пригодени към ефектите, които ние считаме, че трябва да последват като резултат. Тези ефекти трябва да бъдат разгледани в сравнение с онези, произтичащи от съществуващото право на всеки гражданин да внесе петиция в Европейския парламент, и онези, свързани с ограничените правомощия на Парламента. Парламентът няма право на инициатива, но има правомощие да изиска Комисията да инициира законодателство.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Сега, когато институционалният проблем е решен, с влизането в сила на Договора от Лисабон и избирането на новата Комисия, започва нов етап в историята на Съюза. Нова ера, която се стреми да бъде амбициозна с правото си на инициатива и със своята далновидност по отношение на големите предизвикателства на нашето време. Нова ера, в която Комисията ще работи в пълна хармония с Парламента в търсенето на решения на проблемите, които засягат европейските граждани, както е предвидено в междуинституционалното споразумение. Нова ера на европейско лидерство във връзка с основните въпроси на съвременния свят и на подходящи отговори на предизвикателствата на бъдещето. Нова ера в интегрирането на по-справедлива Европа, която показва по-голяма солидарност.

Новата Колегия от членове на Комисията, въз основа на доказателства, дадени по време на изслушванията, отговаря на необходимите критерии за посрещане на настоящите потребности. Това е Комисия на баланса, която съчетава опита на своите ветерани със свежестта на другата половина от своите членове. Тя е балансирана

(1) Вж. протокола.

и по отношение представителството на половете, предвид факта, че една трета от членовете ѝ са жени, едно малко увеличение в сравнение с преди. Балансът на силите между трите институции не отслабва никога от тях, а по-скоро укрепва Европа.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) С представянето на новата Европейска комисия председателят Барозу представи една програма, която е продължение на неолибералната, федералистка и милитаристична политика на старата Комисия. Колегията от членове на Комисията, която той представи, ще продължи в същото направление, както видяхме да се потвърждава по време на изслушванията, които се състояха в парламентарните комисии. Ще имаме период на предложения за задълбочаване на европейската капиталистическа интеграция, която преживяваме в момента.

Предишната Комисия остави значителен обем подготвена работа, включително общи очертания и това, което се нарича публична консултация по стратегията, която ще даде приемственост на така-наречената Лисабонска стратегия. Засега я наричат стратегия „ЕС 2020“, но вече казва, че всъщност става въпрос за осъществяването на практика: използването на съществуващи инструменти в нов подход. Иначе казано, ще получим още от това, което познаваме сега.

Те пренебрегват необходимостта да се прецени, доколко мерките, приети в името на Лисабонската стратегия, са реализирани, до каква степен целите, обявени по онова време, са постигнати, или какви са последиците от прилагането на Пакта за стабилност. Те скриват факта, че имаме повече от 23 милиона безработни в ЕС като цяло, като особено засегнати са младите хора, тъй като равнището на безработицата при тях вече надвишава 21%, а също така и повече от 85 милиона души, живеещи в бедност. Нямаме друг избор, освен да гласуваме против тази нова Комисия.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), в писмена форма. – (PL) Г-н председател, Европейската комисия, ръководена от г-н Барозу, днес постигна по-голяма подкрепа, отколкото през 2004 г. По време на разискването, което предшестваше гласуването обаче, бяха изразени много резерви по отношение както на състава на Комисията, така и на неясното разделение на компетентностите в рамките на новата Колегия. Например защитата на потребителите е част от портфейла на цели шест различни членове на Комисията. Понастоящем е трудно да си представим как на практика тези споделени правомощия ще повлияят на ефективността на работата на съответните членове на Комисията. Европейската комисия, която беше избрана днес, 9 февруари 2010 г., ще трябва да започне работа бързо, защото приблизително от октомври миналата година, когато се предполагаеше, че трябва да се състои избирането на новата Комисия, старата Комисия само държи крепостта и не е предприела никакви нови инициативи. Придържането към рамковото споразумение за връзките с Парламента ще бъде изпитание за новата Комисия, особено по отношение на принципа за равнопоставеност на Парламента и Съвета.

Бих искала също така да посоча, че по време на мандата на настоящата Комисия ще бъде преразгледано междуинституционалното споразумение за по-добро законодателство от 2003 г. Като докладчик на комисията по правни въпроси понастоящем работя по въпроса и се надявам, че конструктивното сътрудничество с новата комисия ще даде съществени резултати в тази област.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Новата колегия на членовете на Комисията е първият пълен екип на Европейския съюз, съставен от 27 държави-членки. Румъния и България, които се присъединиха към Европейския съюз на 1 януари 2007 г., едва сега имат възможност да предложат член на комисията за целия петгодишен мандат.

Поздравявам Румъния за избирането на г-н Cioloş. Считам, че неговото представяне по време на изслушванията пред комисията по земеделие и развитие на селските райони направи дълбоко впечатление на всички, които присъстваха. Също така считам, че неговият професионализъм предвещава добро, ако имаме предвид големите предизвикателства, които ни очакват в областта, която ще управлява той. Имам предвид преди всичко предстоящите разисквания относно бъдещето на общата селскостопанска политика.

За да намери най-подходящите решения, пригодени към потребностите и интересите на всички държави-членки, новият член на Комисията трябва да притежава задълбочени познания за европейското селско стопанство, голяма работоспособност и много дипломатичност, все качества, които зная, че той притежава. Пожелавам на цялата Колегия членове на Комисията успех и се надявам, че работата, която тя ще свърши по време на своя бъдещ мандат, ще успее да приближи Европейския съюз до неговите граждани.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), в писмена форма. – (PL) Поздравявам г-н Барозу и цялата Колегия членове на Комисията, но същевременно се надявам, че сега ще имаме по-независима и по-динамична Комисия. Комисия, която ще опазва, преди всичко, общия интерес и която ще предприеме смели реформи в политиката

на ЕС, с която ще трябва да се заемем след години на реформиране на нашите институции. По отношение на взаимоотношенията между Комисията и Парламента, сме свидетели на нова откритост, която идва не само от новите правомощия на Парламента, но и също така, както чухме още през есента, от желанието на г-н Барозу да установи специално партньорство с Парламента. Факт е, че определени разпоредби на предварителното Рамково споразумение относно сътрудничеството между двете институции значително засилват ролята на Парламента в процеса на вземане на решения, с което правят този процес по-демократичен. Дяволът, обаче, се крие в подробностите, ето защо ще следим преговорите отблизо през цялото време, за да сме сигурни, че всички обещания, като включването на Парламента в процеса на изграждане на дипломатията на ЕС, ще бъдат спазени.

(Заседанието, прекъснато в 11,50 ч., се възобновява в 12,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО: г-н BUZEK

Председател

5. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка от дневния ред е времето за гласуване.

(За подробности за резултатите от гласуването: вж. протокола)

5.1. Рамково споразумение относно взаимоотношенията между Европейския парламент и Комисията (B7-0091/2010) (гласуване)

- Преди гласуването:

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н Председател, преди няколко месеца в моите политически насоки и тук, в пленарна зала, предложих специалното партньорство между Парламента и Комисията да бъде изведено на нов етап. Предложих да продължим да укрепваме и развиваме нашите отношения в положителна посока, за да се съобразим с новия договор и да се съобразим с нашата обща цел – да оформяме Европа заедно.

През последните няколко седмици имах задълбочени обсъждания с екипа от преговарящи, ръководен от г-н Lehn, когото вие назначихте, относно преработката на Рамковото споразумение. Позволете ми да се възползвам от възможността и да благодаря на всички тях за енергичните обсъждания, а също и за конструктивния им подход.

Изключително съм доволен, че стигнахме до общо разбиране за принципите, от които ще се ръководим в нашите отношения през следващите години. Тези принципи следва да задълбочат нашето сътрудничество при пълно зачитане на институционалния баланс, установен с договорите.

Като председател на Европейската комисия, аз се подписвам под принципите, залегнали в резолюцията, която току-що приехте. От тях ще се ръководя в разработването на позицията на новата колегия на членовете на Комисията относно преработеното пълно Рамково споразумение.

След приемането на резолюцията от Парламента с такова впечатляващо мнозинство аз съм уверен, че имаме отлична основа за укрепване на нашите отношения. Във връзка с въпросите, които засягат не само нашите две институции, но и Съвета, искрено се надявам, че Съветът ще се присъедини към нашите общи усилия за подобряване на работата на всички институции за доброто на Европа.

Ако по-късно днес одобрите новата Колегия, ще помоля номинирания за заместник-председател г-н Шеврович да води преговорите от страна на Комисията за преработване на Рамковото споразумение. Искам да ви уверя, че той е ангажиран – също като мен и, сигурен съм, като членовете на новата Колегия – от ефективни и бързи преговори.

Председател. – Много Ви благодаря, г-н Барозу, за изключително положителния Ви подход към нашите преговори. От името на всички нас, бих искал да благодаря на нашата група преговарящи, председателствана от г-н Lehn, и на всички колеги, които се отнесоха към преговорите толкова сериозно.

(Ръкопляскания)

Ние все още нямаме законодателна инициатива, основана на Договора от Лисабон, но ни беше обещан отговор на нашите очаквания от Комисията. Имаме не само време за въпроси към председателя на Европейската комисия, но също и време за въпроси към членовете на Комисията, покана от председателя на Европейската комисия към председателя на Европейския парламент и към колегията на членовете на Комисията и нашето общо сътрудничество с националните парламенти, което е много важно.

Имаме предвид правилото за субсидиарност; нуждаем се от оценка на въздействието, за да го подобрим, доколкото е възможно, и се надяваме, че то ще бъде по-силно от тази гледна точка, отколкото беше първоначално заложено в нашето споразумение, но все още има голяма надежда за нас, че ще можем да направим всичко необходимо за нашите граждани в бъдеще.

(Заседанието, прекъснато в 12,10 ч., се възобновява в 13,30 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

6. Време за гласуване (продължение)

Председател. – Преди гласуването ще чуем изказванията на председателите на политическите групи по повод на избирането на новата Комисия.

Joseph Daul, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, г-н председател на Комисията, благодаря ви за предоставената ми възможност да кажа, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), защо съм твърдо убеден, че г-н Барозу и неговата колегия от членове на Комисията, подпомогнати от служителите в Комисията, ще се справят достойно с предизвикателствата, пред които са изправени.

Европа се роди от една международна криза и за първи път от 60 години насам тя е изправена пред нова международна криза, която е от различно естество, но несъмнено е сериозна и опасна. Европа я преодолява, макар че още не сме във от опасност. Еврото свърши своята работа като валутен щит; никога няма да ни стигнат думите да опишем колко му дължим: автоматичните стабилизатори, онези прочути механизми за солидарност, които са прекалено... Вие, приятели мои, имахте голяма полза от тях!

(Ръкопляскания)

Къде щяхте да сте сега без стабилизаторите за солидарност? Твърде често те бяха считани за тежест, тегнеща върху нашите икономики, но направиха много за оцеляването на европейския модел. Един привлекателен, често имитиран модел, към който нашите съграждани с право са привързани, но който е поставен под въпрос от новите предизвикателства.

Светът стана многополюсен, но не по начина, за който мечтаехме; ние мечтаехме, че той ще бъде идеалистичен, мирен и многостранен. Не, той стана свят на конкуренция, борба – мирна, разбира се, но все пак очесточена – за налагане на един модел за сметка на други.

В лицето на това предизвикателство Съюзът не бива да пропилява многобройните инструменти, с които разполага. Той трябва да остане верен на себе си, като приема идеи и хора и като застане начело на борбата с глобалното затопляне, но също така трябва да се въоръжи с ресурсите, необходими за неговата конкурентоспособност.

Зная, че новата Комисия, заедно с нас, ще се старее да постигне именно това. Всички ние знаем слабостите на Европа: демографски проблеми, липса на бъдещи разходи, предизвикателства в промишлеността, държавен дефицит, слабо икономическо управление. Това е още една причина, поради които следва да използваме максимално нашите инструменти: еврото и валутната политика, технологичните постижения, приоритетите в промишлеността, потенциалът на селското стопанство за гарантирането на продоволствената сигурност на нашите 500 милиона съграждани.

За целта очаквам Комисията да покаже творчество и водеща роля в европейското законодателство, което ще бъдем призовани да приемем. Очакваме тя да защитава европейските интереси, да изисква взаимност от нашите партньори и да не се колебае да прибегва до правните средства, с които разполага в случай на нарушения.

Госпожи и господа членове на Комисията, ваша отговорност е, съвместно с нас и със Съвета, да завършите изграждането на вътрешния пазар. За да направим това е необходимо да се разчупят табутата, като например

данъчното облагане и социалното измерение. Държавите-членки не могат повече да се държат така, сякаш тези две области са ограничени и недосегаеми правомощия извън обхвата на общите ни действия.

В същото време обаче ние трябва да сме много по-твърди по отношение на външните предизвикателства: сигурността и отбраната, но също и на търговията, технологичните и промишлени стандарти, както и екологичните стандарти. Европа е длъжна да защитава ценностите си, мира и благоденствието на своите граждани. Тя трябва да бъде участник на международната сцена, а не само пространство на благоденствие и правов ред. Тя не следва да се лишава от инструментите съпровождат нейната мощ.

Групата PPE очаква Комисията да работи ефективно по всички посочени направления едновременно. Ако прави това, аз нямам причина да се съмнявам, тя винаги ще се ползва с подкрепата на групата PPE.

Г-н Барозу, групата PPE Ви вярва, тя иска да бъдете решителен, да предприемете реформи. Тя иска да бъдете далновиден в полза на каузата, която ни обединява: създаването на политическа Европа.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, не беше лесно за групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент да вземе своето решение. Гласувахме за председател на Комисията преди пет месеца в Парламента и въпреки че ние не го подкрепихме тогава, мнозинството гласува за него. Въз основа на това мнозинство, което, за съжаление, всъщност не подкрепя Договора от Лисабон, той ни представи колегия и днес трябва да я оценим.

Също така е необходимо да дадем оценка на колегията. Има две възможности пред нас: можем да разделим Парламента на леви и десни. Тези две групи имат противоположни идеологии и следва да гласуват в зависимост от това. Това е едната възможност. Но не това е начинът, по който работи Европа. Ние нямаме мнозинство в този Парламент. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) също няма мнозинство, нито групата на Алианса на либералите и демократите за Европа. Европа не е субект, в който която и да е политическа сила може сама да образува мнозинство и да каже, че Европа ще се управлява по определен начин. Европа е един непрекъснат компромис. Именно това е толкова трудно да се разбере понякога. По-добре е обаче да е непрекъснат компромис, който води до успехи и повече социална справедливост, отколкото идеологическа борба, която в крайна сметка отшумява без осезаеми резултати.

(Ръкопляскания)

Затова за нас е много трудно да преценим ползите. Разбира се, винаги се радваме на разгорещените спорове. Аз също обичам да споря по принципни въпроси с колегите от другите групи, но Европа също така се нуждае от осезаеми резултати. Ето защо ние, като социалдемократи, като социалисти и демократи, си зададохме въпроса, какви искания да издигнем и те да бъдат приети. След това определихме критериите. Един от тях беше, че ние искаме втората по влияние политическа сила в Европа да бъде представена на по-високо равнище в Комисията. Затова поискахме длъжността върховен представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и я получихме.

Бих искал да кажа нещо по отношение на човека, който заема тази длъжност. Баронеса Аштън не трябва да позволява да бъде наричана комунистка в Парламента, и то от човек, който във Франция е осъден за отричане на Холокоста. Баронеса Аштън има пълната ни подкрепа.

(Продължителни ръкопляскания)

Ние се запитахме дали можем да въведем оценка на социалното въздействие като регулаторен механизъм в законодателството на Европейския съюз. За нас въпросът беше дали мерки, като Директивата за услугите в миналото, могат изобщо все още да бъдат задействани. Не, искахме въвеждането на механизъм за проучване на всички мерки, които Комисията да приеме по отношение на тяхното въздействие върху системите за социална сигурност в държавите-членки, преди тези мерки да бъдат приети. Това беше включено. Ние поискахме, а за мен това е важен успех на европейската политика, законодателните резолюции на Парламента да се превръщат в собствени законодателни инициативи на Комисията в рамките на една година. Това е голяма крачка напред, защото означава, че правото на инициатива на Парламента, която, за съжаление, не съществува, ще бъде гарантирано по косвен начин. Ние разглеждаме това като значителен напредък.

В крайна сметка, в качеството си на втора по влияние политическа сила в Парламента и също така като група, без която квалифицирано мнозинство в Парламента е невъзможно, поискахме да бъдем представени в Комисията. Трима от седемте заместник-председатели са социалдемократи. В това отношение ние сме намерили добро представителство. През последните седмици и месеци ние огласихме нашето безпокойство по различни

поводи, включително по време на разискването тази сутрин. Като направихме сравнителна оценка на нашите притеснения и постигнатия напредък, решихме да ви предложим подкрепата си за следващите пет години. Когато казвам „ви“, имам предвид колегията от членове на Комисията. Можете да разчитате на нашата подкрепа, ако се отнесете сериозно към това, което ще ви кажа: Европа или ще бъде социална, или ще се провали. Наша обща отговорност е да гарантираме, че тя ще стане по-социална. Групата S&D ще подкрепи Комисията.

(Ръкопласкания)

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, моята група ще предложи подкрепата си на Европейската комисия. Алиансът на либералите и демократите за Европа е отговорна група и ние сме твърдо убедени, че следващите пет години ще бъдат изключително решаващи за Европейския съюз и европейските граждани и се нуждаем от Комисия с широка проевропейска подкрепа в Парламента.

Но позволете ми да бъда пределно ясен. Нашата подкрепа не е безусловна и това е по-валидно сега, отколкото през изминалите пет години. Очакваме новата Европейска комисия да бъде двигателят на Европейския съюз. Искаме Комисия с по-решителен, по-амбициозен и по-интегриран икономически и социален подход, Комисия, която е начело на тази стратегия – стратегия, която може да накара държавите-членки да направят онова, което са длъжни да направят.

Мисля, че в еврозоната със сигурност има голяма необходимост от истински икономически и социален стълб, наред със съществуващия валутен стълб. Проблемите в еврозоната днес са очевидно доказателство за провала на нерешителния подход, който следвахме през последните 10 години с така наречения отворен метод за координация. Същото може да се каже и за други области – изменението на климата, външната политика и политиката в областта на отбраната.

Основната предпоставка за новия решителен подход е признанието, че, всъщност в утрешния многополюсен свят Европа не може да играе значителна роля, ако не стане по-ефективна и ако не продължи да задълбочава собствената си интеграция в близкото бъдеще. Очакваме да приемете тази предпоставка и да представите последователни и амбициозни предложения и реформи във всички тези области. Очакваме, че за да постигне тази цел, Комисията ще използва пълния потенциал на правото си на инициатива. Аз определено разглеждам Комисията като едно цяло, работеща като колегия, като сплотена политическа структура, която съдейства за разширяването на европейската интеграция. Една силна Комисия може да направи много, но една силна Комисия в това отношение ще бъде незаменима.

Договорът от Лисабон предлага нови инструменти и разшири нашия капацитет за действие. Г-жо Аштън, призоваваме Ви, в качеството Ви на върховен представител, да използвате новите инструменти. Очакваме повече от един върховен представител, отколкото видяното досега. Ролята Ви го изисква, както и Европейският съюз. Възползвайте се от предоставените възможности. Поуката, която извлякохме от Хаити, е пример в това отношение. Незабавно внесете в Съвета доклада за създаването на европейски сили за гражданска защита. Въпреки това ще кажа, че моята група ще подкрепи Комисията с нашето силно либерално присъствие и сме готови да потвърдим ангажимента си да работим за напредък в нейна полза както и в полза на европейската кауза.

(Ръкопласкания)

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н председател, знаете много добре, че групата на Зелените/Европейски свободен алианс няма да гласува в подкрепа на Комисията и в същото време ние ви предлагаме идеите си, въображението си и европейската си решимост.

Г-н Барозу, оставете игричките и не казвайте, че онези, които не гласуват за Комисията, са против Европа. При нас, зелените в Европа, този номер не минава. Предлагаме Ви да си сътрудничим, без да поставяме условия, ако желаете да постигнем напредък по отношение на системата за данъчно облагане в Европа. Ако искате Европа да има собствени ресурси, ще Ви подкрепим срещу държавите-членки, които защитават икономическия си суверенитет. Ще ги назова: независимо дали става въпрос за Германия или Франция, ние ще Ви подкрепим.

Ако искате да бъдете защитници на договорите – налице са например днешните преговори в рамките на Съвета, чиято цел е връщането на бежанците в Либия и ние питаме Съвета какво е правното основание на тези преговори? Ще бъде ли Парламентът част от обикновената законодателна процедура? Съветът ни казва, че ще ни бъде съобщено, когато преговорите завършат. Това не е възможно, отговорност на Комисията е да се намеси, за да гарантира, че европейските институции ще бъдат информирани за правното основание на тези преговори.

Мога да приведа множество примери. Ако искате да има напредък по отношение на изменението на климата, ако искате Европа да стигне по-далеч от трите пъти по двадесет, ако искате да се доближите до целта 30%, ще

имате подкрепата на цялата група Verts/ALE. Ако искате да стигнете по-далеч в областта на финансовото регулиране след финансовата криза, ще имате пълната ни подкрепа. Ако Вие и Вашата Комисия искате да продължите усилията във връзка със защитата на Европа, ще имате нашата подкрепа. Ако искате да решите кипърския проблем, ще имате нашата подкрепа. Ако искате, най-после, да бъде прекратено ненормалното положение, при което, както казах по-рано, държава като Гърция, изразходва 4,3% от своя БВП за отбраната, ще имате нашата подкрепа. Ще имате безусловната ни подкрепа!

По тази причина, г-н Барозу, казвам, че ще гласуваме с „не“ сега, но може би правим грешка. Знаем, че направихме грешка миналия път по отношение на г-н Димас. Сгрешихме и си признаваме. Затова, ако можете да осъществите нашите мечти, а не да отговорите на очакванията, които ще имаме към Вас отгук нататък, ние откровено ще кажем, че сме сгрешили и ще Ви подкрепим.

(Ръкопляскания)

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-н председател, някои държави-членки считат, че номинирането на член на Комисията е удобна възможност да се реши вътрешен проблем или да се уреди политически дълг. Европейската комисия следва да се състои от най-талантливите и ефективни политически лидери от цяла Европа, компетентни хора с опит, за да помогнат за справянето с огромните предизвикателства, пред които сме изправени.

След години неразбирателства между институциите, Европа се нуждае от пренасочване на усилията си към постигането на резултати в области, където може да бъде полезна за работата на държавите-членки и където нашите съграждани очакват народите на Европа да си сътрудничат. Европа трябва да подкрепи усилията за стимулиране на крехкото възстановяване на икономиката, както и за генериране на растеж и създаване на работни места, а също така да играе водеща роля в справянето с енергийната сигурност и изменението на климата. Тя следва да предложи основни реформи за европейския бюджет и на много от най-важните програми за разходи.

В лицето на г-н Барозу ние имаме лидер, който ни е необходим, за да води Комисията напред. В своите политически насоки той очертава амбициозен дневен ред, който поставя акцент върху важните въпроси и който ние като цяло подкрепяме. Всяка една държава-членка трябваше да подкрепи неговите усилия, като изпрати възможно най-силния си номиниран за член на Комисията, но в някои случаи, той беше силно разочарован. Той, разбира се, е длъжен да подкрепи всеки член от екипа – това е най-малкото, което очакваме от един лидер в неговата позиция – и при организирането му, макар че поставяме под съмнение някои портфейли, предполагаме, че е направил най-доброто с това, с което е разполагал.

Но макар че някои номинирани за членове на Комисията са отличен избор и се представиха добре на изслушванията, други са посредствени и не направиха добро впечатление. Някои се дистанцираха от политическите му насоки. Г-н председател, ако вотът е положителен, ние, естествено, ще се ангажираме по конструктивен начин с всеки член на Комисията и все още се надяваме, че ще бъдем приятно изненадани, но все пак Ви моля, позволете ни поне веднъж годишно Парламентът да прави оценка на Комисията.

Това е все още процес, който има основни недостатъци, и ние не можем да го одобрим изцяло. По тези причини групата на Европейските консерватори и реформисти днес ще се въздържи при гласуването. Някои групи са разединени, но нашата е обединена около тази позиция.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, госпожи и господа, моята група също участва активно в изслушванията на кандидатите. Някои от тях ни направиха изцяло положително впечатление. Не сме така ентузиазирани относно новото преразпределяне на много от портфейлите. Това включва и мистериозната, макар че скоро вероятно няма да е толкова мистериозна, област на отговорности на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, която също е и заместник-председател на Комисията.

За съжаление, много от кандидатите ни разочароваха по отношение на специализираните си знания. Във връзка с това всички наши въпроси се отнасяха предимно до политически проекти. В каква посока следва да върви процесът на европейската интеграция? Кои мерки са най-важни за кандидата за член на Комисията? Имаше твърде много неясни отговори на тези въпроси и отговори, които не подкрепяме от политическа гледна точка. Въпреки призивите за по-социална Европа, те продължаваха да защитават пътя към дерегулация, приватизация или концепцията за гъвкава сигурност. Гъвкавата сигурност на работниците беше на първо място сред приоритетите, а социалната сигурност – на последно.

Опазването на климата е включено в дневния ред, но ние не виждаме сериозно намаляване на използването на въглищата като източник за производство на електроенергия или на атомната енергия. Не виждам ЕС да поема водеща роля в опазването на климата и в помощта за развитието. Нищо не беше казано за последователното разоръжаване, особено по отношение на ядрените оръжия в рамките на Европа. Г-н Барозу, г-н председател, колкото и да ценя кандидатите, които се явиха на изслушването, моята група не може да гласува в подкрепа на Вашата колегия.

Nigel Farage, *от името на групата EFD.* – (EN) Г-н председател, идните поколения ще разказват на децата приказка. Ще им разказват, че едно време Европа била разделена, голяма стена се издигала в центъра ѝ и хората, които живели на изток били много бедни и нямали демокрация и живели при една лоша система, наречена комунизъм, която убивала милиони от собствените си хора. Но, о, радост, стената беше съборена и ние се оказахме с 27 държави и онези хора живели в демокрация и 500 милиона души живели в мир...

(Ръкопляскания)

Има още. Обещавам ви, че има още.

(Ръкопляскания)

Е, трябва да кажа, че за първи път получавам такива ръкопляскания и съм изкушен, г-н Verhofstadt, да си седна, но ако ми позволите, за съжаление, приказката продължава.

Политиците, които застанали начело, станали много алчни; те искали пари за себе си и власт. И така, те прибегнали до лъжи и измами, организирали най-впечатляващия бюрократичен преврат, който светът някога бил виждал. Но те не се нуждаели от куршуми, за да направят това. Били много по-умни, много по-изобретателни. Предпочели да приемат нов договор, който се наричал Договорът от Лисабон. След това те дали на 27 души пълна неограничена власт. Това щели да бъдат хората, които създават законите. Разбира се, вече имали знаме, имали и химн, но започнали да градят нова държава. Но не обръщали внимание на хората. Всъщност, съзнателно или не, те започнали да пресъздават лошата система, при която живеели преди хората от Източна Европа. Но най-невероятното нещо било, че много от новите ръководители преди работели за същата лоша система. Е, планът им не бил безупречен, разбира се, и тяхната измислена валутна система се провалила. И все пак, новите ръководители не се вслушали в хората. Не, те правели живота все по-труден и по-труден: влагали десетки милиони в бедността, не позволявали на хората да изкажат мнението си и, накрая, хората трябвало да прибегнат до насилие, за да си отвоюват националните държави и демокрации.

Поуката от приказката е, че те не били научили нищо от историята. Госпожи и господа членове на Парламента, преди да облечете във власт новата Комисия, спомнете си, че преди 60 години Желязната завеса се спусна над Европа, но сега благодарение на тази Комисия ни чака железен икономически юмрук и днес той вече е надвиснал над Гърция.

(Председателят отнема думата на оратора)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, след приказката, която току-що чухте, бих искал да се върна към действителността. Моят син е на 17 години и усилено учи английски, защото знае, че английският е работен език и той се надява, че това ще му помогне да си намери подходяща работа. Той е ентузиазизиран европейец, но е недоволен от европейската политика – и е прав. В Германия, списанието „Шпигел“ (Der Spiegel) вече пише за широко разпространеното политическо презрение – и са прави. Въпреки това, милиони млади европейци искат функционираща, компетентна и решителна демокрация през 21-ви век. И все пак, какво ни се предлага от Комисията днес? Нима това са най-добрите и компетентни хора, от които се нуждаем?

Ние тук на последния ред сме независима група от граждани, които изиграха основна роля в недопускането на десните радикали да образуват отново група в Парламента. Ние сме ентузиазизирани проевропейци, но именно затова сме крайно разочаровани от хората, които ни представихте, както и от качеството на тези хора. Бихме ли назначили за асистент човек като Гюнтер Йотингер, който е станал за посмешище в YouTube в клипчето „Йотингер говори английски“? Вероятно не. От гледна точка на компетентността нима искаме да работим с член на Комисията от Австрия, който изобщо не се е доказал в областта си?

Г-н Барозу, има много опитни парламентаристи в нашия Парламент, с които Вие бихте се гордели. Един от тях например е във Вашия екип, в лицето на представителя от Швеция, това е вярно. И все пак, защо не искате да вземете г-н Karas? Защо не взехте германец от тук, вместо онези, които предпочетохте? Защото не Ви е позволено. Защото, независимо от договора от Лисабон, ние все още сме ограничавани, защото ние все още не сме толкова независими, че да вземаме суверенни решения – нито Вие, нито ние като Парламент имаме право на това.

За съжаление, ние все още нямаме право да избираме отделните членове на Комисията. Това е вид демокрация, която беше характерна за Австрия през 19-ти век. Не това е демокрацията за Европа, от която се нуждаем и за която мечтаем. Моля, вслушайте се в следното: ако продължавате по този начин, несъзнателно ще съдействате на националистите и всъщност на противниците на ЕС. Вместо това, ние се нуждаем от повече демокрация.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, и аз съм на същото мнение. Ще бъде много кратък. Г-н председател, госпожи и господа, г-н Schulz имаше предвид мен – дори и без да спомене точно моето име – като каза, че френският съд ме е осъдил за ревизионизъм.

Искам да кажа на г-н Schulz, че греша и че мога да представя на негово разположение, както и на разположението на цялата парламентарна комисия по имунитетите историческото решение на Върховния касационен съд във Франция, което отменя всички присъди, издадени срещу мен. В изключителното си решение съдът обявява, че съм бил преследван на основание на произволно съчетани части от изказвания, така че да се получи съответно изявление. Освен това, независимо че тези изказвания са били тенденциозно подбрани от моите политически опоненти, въпросното изявление не противоречи на разпоредбите на закона. Това е изключително рядко решение, тъй като Върховният касационен съд отмени съдебно решение, издадено от по-долна инстанция, и в същото време, самият той се произнесе по това дело, което се случва много рядко с този съд във Франция. Тази отмяна на едно и издаване на друго решение по едно и също дело от Върховния касационен съд стана част от правната история на нашата държава, тъй като се случва за пръв път от аферата Драйфус насам. И така, г-н Gollnisch е също толкова невинен, колкото е бил г-н Драйфус.

(Председателят прекъсва оратора)

Искам да добавя нещо. Не съм казал, че баронеса Аштън е комунистка. Казах, че тя е от онези пацифисти, когото Ленин вероятно би обявил за свои спътници.

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Благодаря Ви. Това трябваше да бъде само лично изказване.

6.1. Представяне на колегията на членовете на Европейската комисия (B7-0071/2010) (гласуване)

6.2. Назначаване на Комисията (B7-0090/2010) (гласуване)

Председател. – Бих искал сърдечно да поздравя новоизбраната колегия на членовете на Европейската комисия и председателят Барозу: честито на всички вас. Очаква ни много работа и нашите граждани имат големи очаквания към нас; време е за действие и резултати. Незабавно ще информирам ротационното председателство на Съвета и председателя на Европейския съвет за резултата от нашите гласувания и за назначаването на Европейската комисия за срок до 31 октомври 2014 г. Благодаря ви и още веднъж ви поздравявам.

(Ръкопляскания)

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, от името на Съвета на Европейския съюз, бих искал накратко да поздравя г-н Барозу и Комисията като цяло за одобрителния вот, подкрепата и доверието, което получиха от, залата, Европейския парламент.

В следващите месеци и години тези две институции, Комисията и Европейският парламент, ще играят решаваща роля в справянето с предизвикателствата, пред които е изправен Европейският съюз: борбата с изменението на климата, сигурността, икономическата глобализация, предотвратяването на кризи, като тази, която преживяваме в момента, лансиране на нови инициативи и институции, предвидени в Договора от Лисабон (гражданската инициатива, клаузата за солидарността и, разбира се, Европейската служба за външна дейност).

Комисията и Европейският парламент ще играят съществена роля във всички тези случаи и ние, в качеството си на Съвет, искаме Комисията да работи неуморно. Тя със сигурност има много правомощия, които не са неограничени, както беше споменато тук, но тя наистина има правомощието да прави, каквото е необходимо. Искаме Комисията да работи бързо и разумно, защото това желае европейската общественост. След периода на институционална несигурност, който Европа преживя, хората също така искат от всички нас да се заловим за работа, за да компенсираме загубеното време и веднага да започнем новия политически стадий, новото положение в Европа, окончателната Европа на 21-ви век.

Затова искам да кажа, г-н Барозу, че Вашето изказване беше проевропейско и Вие ще се радвате на пълната подкрепа на Съвета, както и на Европейския парламент, в работата за създаването на повече Европа и за доближаването на Европа до гражданите, представени в Парламента, защото гражданите, в крайна сметка, заемат най-важното място в Европа.

Председател. – Благодаря Ви г-н Лопес Гаридо, държавен секретар по европейските въпроси в испанското правителство. Благодаря Ви. Сега думата има г-н Барозу.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, още веднъж съвсем накратко, от мое име и от името на всички членове на Комисията, искам да изразя искрената си благодарност за доверието, което ни беше оказано. Гласуването ни кара да се чувстваме горди и смирени. Виждаме, че има голяма подкрепа от целия политически спектър, това е важен момент за Европа, това е истински мандат за смелост.

Искам също да благодаря на председателя на Съвета за топлия му думи. Считаю, че сега имаме условията, необходими, за да работим. Но, позволете ми да направя един коментар. По време на гласуването чух някои забележки и искам много ясно да заявя, че онези, които сравняват тоталитарния Съветски съюз с Европейския съюз, не знаят какво е да живееш в условията на диктатура и не знаят какво е демокрация.

(Ръкопляскания)

В Европейския съюз имаме демократичен Европейски парламент и това е демокрация. В Европейския съюз имаме Европейска комисия, избрана от вас, в лицето на избраните представители на гражданите и това е демокрация. Считаю, че сега при демократичната легитимност, която ни беше дадена от вас, чрез номинирането ни от демократичните правителства на всичките ни 27 държави-членки, ние сме горди и уверени, че ще работим с пълна решителност за доброто на демокрацията в Европа, една Европа, която всъщност е символ на свободата в света.

Председател. – Времето за гласуване приключи, сега е време за поздравления.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Председател. – Госпожи и господа, ще продължим с обясненията на вот.

16 членове на ЕП желаят да дадат обяснение на вот. Искам да ви напомня, че процедурата им позволява да внесат текстовете си в писмена форма, което означава, че не е необходимо да четат изказванията прекалено бързо, тъй като същността им е изложена по-точно в пълния стенографски протокол.

Първо, има три обяснения на вот за Рамковото споразумение относно взаимоотношенията между Европейския парламент и Комисията. Всеки от ораторите ще разполага с една минута.

7. Обяснения на вот

Устни обяснения на вот

Предложение за резолюция В7-0091/2010

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, Рамковото споразумение, което току-що приехме, значително засилва ролята на Европейския парламент, която нарасна благодарение на влизането в сила на Договора от Лисабон.

Г-н Барозу, в качеството Ви на председател, ние Ви гласувахме доверието си и очакваме Вие, на свой ред, да зачитате нашите по-големи прерогативи.

По-конкретно, ние считаме, че едно от основните неща е по-тясното сътрудничество с цел установяване на редовен диалог между двете институции. Ние приемаме като знак ангажиментите, които поехте в Парламента, Вашата готовност за институционализиране на редовен диалог по основни въпроси и по важни законодателни предложения и ангажимента, който поехте да докладвате относно последващите мерки, предприети на практика във връзка с всяко искане за законодателна инициатива, в срок до три месеца след приемането ѝ.

Г-н председател, нашите институции ще бъдат призвани да въведат така наречения „демократичен метод“ посредством установяване на специално партньорство с оглед на определяне, осъществяване и преди всичко

гарантиране на истинските интереси на Европа. Това е по-голяма отговорност за Комисията, но също и за нас, преките представители на гражданите на нашата Европа.

Г-н председател, за изпълнението на всички тези цели е необходима повече ангажираност от всички: от Комисията, от Парламента, от националните парламенти и от правителствата. Това е Европа, която гражданите изискват от нас, и ние трябва да сме способни да им я осигурим през следващите пет години.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, гласувах в подкрепа на Комисията и също така подкрепям Рамковото споразумение, което представлява историческа крачка напред. Въпреки това гласувах против резолюцията, защото вчера получихме окончателен текст и не можахме да го разискваме сериозно и защото проблемите винаги са скрити в детайлите. По тази причина искам да поясня, че имам опасения относно формулировките на много места, например във връзка с правата на отделните членове на ЕП да задават въпроси или рискът от тайно договаряне между Комисията и Парламента във връзка с дневния ред, ако Комисията присъства на заседанията на Съвета на председателите на комисии.

Ето защо настоявам да бъдат направени допълнителни поправки при окончателното договаряне на текста. Правилно беше казано, че Парламентът има вече повече правомощия. Нуждаем се от тясно партньорство с Комисията, но не и от тайно договаряне. Нуждаем се от повече демокрация, не от по-малко, защото с допълнителните правомощия възниква необходимостта от повече демокрация в рамките на Парламента.

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Г-н председател, никой в тази зала не може наистина да повярва, че от 500-те милиона европейци, това са 27-те най-квалифицирани кандидати за членове на Европейската комисия. Комисията има прекомерни правомощия. Освен че представлява изпълнителната власт в Европейския съюз, тя има право и на законодателна инициатива. Кого обаче ще назначим да упражнява тези правомощия? Серия компромисни кандидати, номинирани от националните правителства като благодарност за оказани услуги или, просто, за да се държат на разстояние политическите съперници.

Да вземем за пример кандидата от моята собствена държава баронеса Аштън. Разбрахме, че френското правителство се противопоставя на кандидатурата ѝ, защото тя не говори френски. И все пак, г-н председател, това е най-малкият ѝ недостатък. Баронеса Аштън никога не се е подлагала на всеобщо гласуване. Как Европейският съюз ще учи Иран и Куба на демокрация, когато жената, която управлява външните дейности, всъщност е служител, който не е бил избран на длъжността си? Баронеса Аштън и нейните приятели федералисти ни считат за противници на Европа. Ако обаче тя и приятелите ѝ от движението за ядрено разоръжаване бяха спечелили борбата, нашият континент щеше да остане разделен и стотици милиони европейци щяха все още да бъдат подложени на марксистка тирания. Никой истински европеец...

(Председателят отнема думата на оратора)

Предложение за резолюция В7-0071/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Разбира се, аз също бих искал да приветствам и поздравя новата Комисия, новите членове, но ще насоча вниманието ви към някои факти, които не бяха разисквани нито в политическите групи, нито по време на парламентарните сесии или пленарните заседания, а именно назначаването на самите членове на Комисията. В моята политическа група аз казах, че в Европейската комисия следва да бъдат назначавани онези кандидати, които имат подкрепата на поне две трети от националните парламенти. Това е първото, което искам да кажа.

Второто нещо, което не беше разисквано и което според мен е много важно, е, че новата Комисия следва да обърне сериозно внимание на защитата на представителите на бизнеса в Европейския съюз от вноса на стоки от страните, които не споделят нашите ценности. Ценности като опазването на околната среда, социални гаранции и, в крайна сметка, демократичните институции. Ето за какво следва да се изразходват повече средства, защото подобен внос увеличава цените на нашите услуги и стоки и за нашия бизнес става по-трудно да се конкурира...

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Г-н председател, баронеса Аштън и нейните приятели федералисти ни считат за противници на Европа. Ако обаче тя и приятелите ѝ от движението за ядрено разоръжаване бяха спечелили борбата, нашият континент щеше да остане разделен и стотици милиони европейци щяха все още да бъдат подложени на марксистка тирания. Никой истински европеец и никой истински демократ не може с чиста съвест да подкрепи предложените кандидати. Като гласува за тях, единствено на основата на тяхната подкрепа за европейската интеграция, Парламентът осъжда сам себе си.

Предложение за резолюция В7-0090/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, радвам се, че дадох своя глас за новата колегия от членове на Комисията. Радвам се, защото видях мъже и жени, които са отлични експерти и имат ясни и конкретни програми. Позволете ми първо да пожелая успех в работата на г-н Таяни, защото той е много ценен човек, който може да допринесе много за европейската промишленост.

Накрая, като заместник-председател на комисията по развитие, искам да подчертая отличното впечатление, което остави у нас номинираната за член на Комисията г-жа Георгиева. Тя е наистина решителна и способна жена, с която комисията по развитието с удоволствие ще работи. Пожелавам им успех в техните дела.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-н председател, с оглед на огромните предизвикателства, пред които е изправена Европа, фактът, че имаме действаща Комисия е наистина важен и следва да го приветстваме. В допълнение, сътрудничеството между Парламента и Комисията при равнопоставеност и на основата на взаимно доверие е от жизненоважно значение, ако искаме да успеем. Приетото днес споразумение ще бъде важна предпоставка за това.

Парламентът има вече пълни правомощия за съвместно вземане на решения и следователно е равнопоставен на Комисията и Съвета във всички области. Във връзка с това ние ще сътрудничим интензивно с Комисията въз основа на взаимно доверие, но няма да бъдем безкритични. Споразумението SWIFT, по-конкретно, показва, че повече не могат да се решават въпроси без участието на Парламента. Очаквам ние в Парламента да можем още веднъж да разискваме споразумението SWIFT.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на Комисията Барозу, защото съм сигурен, че тя ще може да отговори на предизвикателствата на икономическата и финансовата криза, които трябва да посрещнем смело и решително.

Освен това се надявам, че на някои от темите, които са ми особено близки, ще се обърне необходимото внимание. Говоря, по-конкретно, за регионалната политика, която е от основно значение, когато обсъждаме растежа и развитието на нашите територии, и която в никакъв случай не бива да пострада от намаляване на средствата вследствие на реформата на бюджета на Европейския съюз.

Надявам се, че ще бъде оказана подкрепа на решаването на кризата с жилищното настаняване, която засяга някои наши съграждани и често достига обезпокоителни размери, особено в големите населени райони. Затова се надявам, че специфичните финансови инструменти за социално жилищно настаняване, както и други политики в областта на жилищното настаняване, отново ще бъдат сред приоритетите на новата Комисия, на която искрено пожелавам успех в работата.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, преди няколко месеца, гласувах за това г-н Барозу да оглави Европейската комисия с пълното съзнание, че постъпвам правилно. Честно казано, нямаше алтернатива. Г-н Verhofstadt, кандидатът на либералите, и г-н Juncker, кандидатът на федералистите не бяха приемливи алтернативи. Днес, в качеството си на човек, одобрил кандидатурата на г-н Барозу, трябва със съжаление да призная, че Комисията, представена от него, има много недостатъци по отношение на състава си. Нито аз, нито моите колеги можем да подкрепим Комисия, в която има член, който, откровено казано, все още усвоява професията. Ако тя беше студент по международни отношения и на устен изпит се изразяваше по начина, който наблюдавахме на изслушванията, вероятно щяха да я изхвърлят от залата. Тя не би взела нито един изпит в Полша. Не мога да одобря Комисия, чийто член от Дания иска да закрива мини за въгледобив, включително в моята държава. Ето още една причина, поради която се въздържах при гласуването. Убеден съм, че това е Комисия с много въпросителни и ние внимателно ще я наблюдаваме.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, гласувах против назначаването на новата Комисия на Европейския съюз, защото тя просто ще продължи да води същата дясна, неолиберална икономическа политика, която вече доведе до катастрофална криза в капиталистическите икономики на много държави в ЕС. Тази, привидно нова, Комисия ще се окаже същото старо изветряло вино от същата стара неолиберална марка „Барозу“.

Политиките на либерализация, дерегулация и приватизация, осъществявани, нека бъде ясно, по повелението на големия бизнес в Европа, имат катастрофални последици за живота на хората от работническата класа, като например масовата безработица и жестоката атака срещу стандарта на живот. В подхода си към кризата в Гърция и Ирландия ръководството на Комисията на ЕС е приело, че именно работническата класа ще плати цената, докато банкерите и спекулантите ще бъдат спасени. Европейските работници и бедните в Европа

трябва да се мобилизират за борба срещу пагубните политики и за истински демократична и социалистическа Европа, което означава да се противопоставят на политиката на новата Комисия на ЕС.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Поради ограниченото време, с което разполагам, мога да подбера само няколко от многото причини, които не ни позволиха да подкрепим Европейската комисия. Една от тези причини например е фактът, че сегашната Европейска комисия продължава както обикновено по пътя към приемането на неевропейската, ислямска Турция в Европейския съюз, въпреки че голямото мнозинство от европейците са против това, но никога не са имали възможността да изразят мнението си по този въпрос.

Друга причина е фактът, че Европейската комисия продължава да пледира в полза на подновената имиграция на милиони хора и в дългосрочен план дори десетки милиони нови имигранти неевропейци в един континент, където вече има десетки милиони безработни. Още една причина е фактът, че по време на изслушванията вече стана ясно, че нито един от новите членове на Европейската комисия не е подготвен да направи каквото и да било във връзка с дефицита на демокрация.

Тези причини са достатъчни, за да не гласуваме в подкрепа на новата Европейска комисия.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, не получихме определени и задоволителни отговори от новата Комисия относно борбата с незаконната имиграция в рамките на Европейския съюз. Само това би било достатъчно, за да оттеглим одобрението си за работата и програмата ѝ.

Има и друг факт. Комисията и най-вече нейният председател показаха, че много неохотно приемат законодателните инициативи на Парламента. Това е нещо като нарушение на демокрацията или поне така изглежда. Ние, членовете на Парламента, сме единствените пряко избрани представители на хората и неспазването на нашето право на законодателна инициатива или дори самите опити то да бъде пренебрегнато, независимо че според новия Договор от Лисабон това е санкционирано от член 255 от договорите, не ни позволява да дадем вот на доверие на г-н Барозу нито на членовете на неговата Комисия.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, когато погледнем към кандидатите, които застанаха пред нас днес, мисля, че повечето хора в залата, независимо от политическата си принадлежност, биха казали, че някои от тях се представиха добре, други може би много, много добре, някои – не дотам добре, а някои съвсем зле. За съжаление, някои от тях също така не отговориха на всички въпроси за миналото си. Като членове на Европейския парламент обаче ние не можем да гласуваме за отделните членове на Комисията, така че единственият ни избор е или да гласуваме за всички тях „ан блок“, или да ги отхвърлим. Това е достойно за съжаление и по тази причина аз се въздържах.

Ние чухме г-н Барозу да говори за Европа, която дава отпор на кризата. Ако наистина искаме да реагираме на кризата, нека се уверим, че не натрупваме още повече неуместно регулиране. Нека гарантираме, че правим подходяща оценка на въздействието на всяка директива или регламент. Да вземем за пример Директивата относно лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции, която ще намали паричните средства, достъпни за предприемачите в Европа, което от своя страна ще пропъди онези, които създават богатство, извън Европейския съюз, което ще намали инвестициите в развиващите се страни. Само ако можехме да намалим регулирането, което преминава през тази зала!

Nirj Deva (ECR). – (EN) Г-н председател, избран съм от хората в Югоизточна Англия с мандат за реформиране на ЕС. Гласуването за всичките 27 членове на Комисията наведнъж е обичайна практика: без реформа, без прозрачност, без отговорност, без отговорно потвърждаване. Г-н Барозу има личното ми доверие, както и някои други членове на Комисията, с които съм работил в миналото. Но това не означава вот на доверие за цялата колегия на членовете на Комисията. Всеки член на Комисията е уникален в политическата история. Никой друг в така наречената демокрация няма правото да инициира закони, да законодателства и да изпълнява същото законодателство, както и да не бъде избран индивидуално от никого. Това е напълно неприемливо, г-н председател, и затова, за съжаление, трябваше да се въздържа.

Philip Claeys (NI). – (NL) Гласувах против новата Комисия, защото няма никакъв знак, че тя ще започне да работи за преодоляването на пропастта между среднестатистическия европеец и европейските институции, по-конкретно, Европейската комисия.

Слушах тогавашния номиниран за член на Комисията, отговарящ за разширяването, по време на изслушването му в комисията по външни работи, където той демонстрира например висока степен на готовност да пренебрегне всички оплаквания срещу приемането на неевропейска Турция, както това се случва от пет години насам.

Новата Комисия също така иска повече икономическа имиграция, още повече покровителствено отношение и повече намеса, като всичко това несъмнено е особено позорно състояние на нещата с оглед на Договора от Лисабон, който предлага една далеч не оптимистична перспектива.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-н председател, гласувах против Комисията, защото не желая да бъде управляван от никаква Европейска комисия, но имам особени причини да гласувам конкретно против тази. Няколко от нейните членове са били членове на комунистическата партия или са били свързани с нея. Това са например г-н Барозу, г-н Шефчович, г-н Фюле, г-н Пиелбалтс и г-н Поточник, като споменавам само някои. Баронеса Ашгън е била ковчезник на Кампанията за ядрено разоръжаване, което е малко по-добре от комунистическа организация, и част от нейното финансиране е идвало от Съветския блок.

Тя не е подготвена да отговаря за външната сигурност и политиката в областта на отбраната. Благородната баронеса работеше против политиката в областта на отбраната на собствената си държава, когато бяхме изправени пред най-сериозната заплаха – ядрената заплаха – от нашите врагове. Комисията е *de facto* новото правителство на Европейския съюз. Европа несъзнателно върви към катастрофа. В момента ни управляват комунисти, съмишленици и предатели.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, с удоволствие гласувах в подкрепа на Комисията днес, защото мисля, че при дадените обстоятелства и съгласно правилата на Парламента това беше правилното решение. Нуждаем се от Комисия и вече имаме такава.

Проблемът обаче беше изложен, и то доста убедително от някои колеги, а именно, че щеше да бъде по-добре, ако всеки от членовете на Комисията се избираше въз основа на собствените си достойнства, а не „ан блок“. Все пак, ако съставяш футболен отбор, който да те представя, няма да го избираш „ан блок“. Всеки играч се избира според качествата му, за да се получи най-добрият резултат. Счита се, че следва да работим в тази посока и да преработим правилата, за да гарантираме, че следващият път, когато избираме Комисия, всеки неин член ще бъде избран според неговите или нейните качества. Това ще накара държавите-членки да предлагат възможно най-добрите кандидати и да гарантират, че те ще се представят по възможно най-добрия начин. Мисля, че по този начин ще имаме по-добър екип. Но, едновременно, очаквам с нетърпение да работя в най-тясно сътрудничество с Комисията през следващите пет години.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Г-н председател, доволен съм, че има много широк консенсус в Парламента днес. Много оратори призоваваха за силна Европа. Консенсусът ни прави силни и затова съм доволен да видя такъв положителен резултат от гласуването за новата Комисия. В крайна сметка, само ефективна Европа може в същото време да бъде и социална Европа. Комисията по-ясен ангажимент в това отношение, защото, накрая, ние можем да разпределяме само онова, което вече е било произведено. Затова е важно за нас да се ангажираме с обучението и образованието и да насочим усилията си към инфраструктурата и изследванията в Европа.

Относително е лесно да направите богатите бедни, но задачата да направите бедните богати изисква много повече интелигентност и е много по-предизвикателна и значима. Това следва да остане целта на Европа.

Писмени обяснения на вот

Предложение за резолюция В7-0091/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (EN) Междуйнституционалните отношения между Парламента и Комисията се движат в различна посока с Договора от Лисабон. Ние, парламентаристите, изпращаме ясно послание до Комисията, че Европейският парламент никога вече няма да бъде обикновен наблюдател, а ще бъде равнопоставен участник във формирането на европейската политика. Политическите действия на равнището на Общността са несъгласувани и оставят Европа извън строя при непредвидени ситуации. И когато възникнат подобни ситуации, ние сме неспособни да реагираме по ефективен и координиран начин. Председателят на Комисията е поел ангажимент да участва в открити, прозрачни и конструктивни отношения с Европейския парламент, за да поставим заедно ясни и осъществими политически цели и да гарантираме висококачествено законодателство. Сега е време г-н Барозу да си припомни обещанията си и да гарантира, че исканията на Европейския парламент ще бъдат ясно отразени в Рамковото споразумение.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Подкрепям Рамковото споразумение, тъй като сътрудничеството между Европейския парламент и Европейската комисия е особено важно за укрепването на стабилността на Европейския съюз и ефективността на неговата работа. Според това споразумение при постъпване на искане за законодателна инициатива в Европейския парламент Европейската комисия трябва да даде отговор в рамките на един месец и да представи подходящ законодателен акт на Европейския съюз най-късно след една година. Ако Комисията откаже да представи изисквания законодателен акт, тя ще трябва

да представи на Европейския парламент подробно обяснение за причините. До този момент само Европейската комисия имаше право на законодателна инициатива в Европейския съюз, но в Договора от Лисабон е залегнало, че мнозинството от Европейския парламент има правото да създава законодателство на Европейския съюз. Парламентът и Комисията ще си сътрудничат тясно на ранен етап относно искания за законодателни инициативи, произтичащи от инициативи на гражданите. При сключване на международни договори експертите на Европейския парламент също ще бъдат включвани при обсъжданията. В споразумението е предвидено на Парламента да се предоставя правото да участва като наблюдател при преговорите по международни споразумения, както и да получава повече информация за международни договори.

Andrew Henry William Brons (NI), *в писмена форма.* – (EN) Ние сме съгласни с онези части от споразумението, които осигуряват равно третиране по отношение на Парламента и Съвета що се отнася до достъпа до заседания и до информация; редовен диалог между председателя на Комисията и председателя на Парламента; сътрудничество относно инициативи на гражданите; оценка на въздействието на законодателството; и използването по-скоро на актовете с незадължителна правна сила (отколкото наказателно право?). Не сме съгласни с потвърждаването и затвърждаването на задължителните крайни срокове за прилагане на директивите, както и използването на уважителна форма на обръщение по отношение на Европейския съюз и неговите служители.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приветствам предложението за резолюция, което одобрихме днес, относно ново политическо Рамково споразумение, което ще направлява институционалните отношения между Европейската комисия и Европейския парламент и ще укрепи правомощията на Парламента, предоставени му от Договора от Лисабон.

Гаранцията, че Комисията ще приложи основния принцип за равно третиране по отношение на Парламента и Съвета е един от аспектите на споразумението, осигуряващи нов институционален баланс.

Също така, подчертавам важността на редовния диалог между Комисията и Парламента посредством достъпа до заседания на Председателския съвет и Съвета на председателите на комисии, както и съответно до заседания на колегията на членовете на Комисията.

Освен това въвеждането на допълнително време за въпроси с членовете на Комисията в пленарните заседания ще допринесе за по-добрата отчетност на изпълнителната власт.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно преработено Рамково споразумение между Европейския парламент и Комисията за следващия парламентарен мандат, тъй като това е важно споразумение не само заради символичната си стойност, като се има предвид, че дава ясен сигнал за ангажираността на двете европейски институции, Парламентът и Комисията, да работят заедно за осъществяване на европейския проект, но и също така заради неговото съдържание, тъй като то посочва задълженията на страните, така че те по-добре да се справят с предизвикателствата на бъдещето и да решават проблемите на гражданите.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският парламент често е бил поставен пред свършен факт от страна на Комисията или Съвета, като ролята му е била свеждана просто до одобряване на вече взети решения. Това положение, което беше повод за оплаквания от страна на Парламента, наруши баланса в отношенията между трите основни европейски институции. Важно е Парламентът, който по право все повече е партньор на Съвета в процеса на вземане на решения, да се ползва със същото внимание от страна на Комисията, което тя оказва на Съвета.

Вместо само да заглажда острите ръбове, искрено се надявам, че преработеното Рамково споразумение между Европейския парламент и Комисията ще ускори процедурите, ще доведе до по-тясно сътрудничество и ще подпомогне обмяната на информация по бърз и ефективен начин, като ще даде възможност гласът на избраните представители на държавите-членки да бъде чул и взет под внимание своевременно. Като се има предвид как беше подготвено споразумението, считам, че това ще бъде възможно.

По тези причини инициативата на председателя на Европейската комисия, който се стреми да установи специално партньорство между Парламента и институцията, която ръководи, е напълно оправдана. Надявам се, че тя не само ще процъфтява, но ще бъде плодотворна.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) С оглед на последствията от Договора от Лисабон, свързани с функционирането на институциите на Европейския съюз и утвърждаването на споделената отговорност в процеса на вземане на решения, стана напълно наложително да се подготви набор от процедури, които осигуряват и гарантират здравословния и ефективен обмен на информация и мнения относно стратегиите

за консолидиране и развитие на европейската интеграция. Възможността за провеждане на редовни работни срещи, преди всяка от институциите да излезе със законодателни и регулаторни материали, със сигурност ще насърчи съвместната работа, съгласуването на идеи, проекти и перспективи и ще подобри проекторешенията. По този начин, ще избегнем административните и бюрократични процедури, по-конкретно, по отношение на връщането и поправката на резолюции, като така ще избегнем риска от увеличаването на броя на предложенията и контра предложенията.

Това е споразумение, което засилва сътрудничеството между европейските институции и гарантира, че Комисията ще прилага основния принцип на равно третиране по отношение на Парламента и Съвета. По тези причини бързото приложение на Рамковото споразумение е от жизненоважно значение, а също така е важно да се признае необходимостта от постоянна оценка с цел да се подобри ефективността и ефикасността на това институционално взаимоотношение.

Robert Goebbels (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Аз се въздържах при гласуването по Рамковото споразумение между Европейския парламент и Комисията. Парламентът, в качеството си на съзаконодател, следва да се въздържа от опити да придобива повече правомощия за сметка на Комисията. Единствено и само договорът: ето как Парламентът ограничава правото на Комисията на законодателна инициатива. Тук са валидни думите на председателя Вузек, който каза, че сме предприели още една стъпка напред към правото на членовете на ЕП да инициират законодателство. Когато дойде денят членовете на ЕП да правят законодателни предложения, всяко лоби ще си намери член на ЕП, който да обслужва неговите собствени интереси. Искам да се запази изпитаният общностен метод, при който Комисията е пазител и арбитър на общите европейски интереси и от който произтича изключителното право на законодателна инициатива. Увеличаването на броя на срещите между органите на Комисията и Парламента не е начинът за постигане на по-ефективна европейска политика.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на новото Рамково споразумение между Европейския парламент и Комисията. След като договорът от Лисабон вече е в сила, Парламентът придоби повече правомощия и нашите работни отношения с Комисията следва да се адаптират в съответствие с това. Особено приветствам раздела в новото споразумение, който изисква председателят на Комисията да извърши задълбочено разглеждане, в случай че Парламентът оттегли доверието си спрямо отделен член на Комисията. Въпреки че днес гласувах в подкрепа на Комисията, аз възразявам срещу системата „всичко или нищо“, според която Парламентът е длъжен да приеме или отхвърли Комисията като цяло. Следва да се приветства всяка процедура, която увеличава нашата възможност да търсим отговорност от отделните членове на Комисията.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Одобрението на новата Комисия от Европейския парламент не е „карт бланш“, а вот на доверие. Все пак, най-накрая можем да започнем да работим заедно с напълно компетентна Комисия. Ролята на Европейския парламент беше консолидирана и укрепена след влизането в сила на Договора от Лисабон и с Рамковото споразумение относно отношенията между Европейския парламент и Комисията, което беше прието днес утвърждаването на Европейския парламент като равнопоставен партньор, наред с Комисията, беше надлежно потвърдено, което особено приветствам. По този начин ние заложихме добра основа за бъдещо сътрудничество и ще настояваме силно за участието си в този диалог като равнопоставен партньор. Вероятно ще бъде в интересите и на Комисията да включи Европейския парламент в законодателните инициативи на ранен етап, за да гарантира един ефективен процес, който е в интересите и за благото на хората в Европа, както и за активна демокрация.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Членовете на Европейския парламент се избират с всеобщо гласуване и като такива те представляват европейската общественост. Затова е просто невероятно, че Съветът на председателите на комисиите трябва да се задоволи да моли за достъп до същата информация, която Комисията и Съветът получават, или да присъства на някои от техните заседания, когато те всъщност са поканени на заседанията на Парламента! Как е възможно Парламентът да не налага представителната си роля и да настоява неговите инициативи редовно да бъдат одобрявани от Комисията? Защо Парламентът приема факта, че Комисията може да не му даде разрешение да оттегли вота си на доверие спрямо отделен член на Комисията, ако поиска това? Нима е приемливо Парламентът да не може да даде обвързващо становище, когато Комисията промени начина си на работа?

Как е възможно Парламентът да не отправя по-настоятелни искания по повод на това, че на председателите на делегации се предоставя само статут на наблюдатели, когато представляват Парламента на международни конференции? Едно е, когато Договорът от Лисабон определя за Европейския парламент ролята на придатък, но е съвсем различно членовете на ЕП да декларират своето съгласие с това недомислие. Ще гласувам против това решение от уважение към достойнството на мандата, който получих от хората във Франция.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) С влизането в сила на Договора от Лисабон се появи необходимостта да се договори ново Рамково споразумение, което да урежда отношенията между Европейския парламент и Комисията. Предложението за резолюция, прието днес с внушително мнозинство, отразява новата и изключително важна роля, която Европейският парламент трябва да поеме. Духът на Договора от Лисабон присъства в този документ с разширяването на отговорностите на Парламента, равното третиране на Парламента и Съвета и новите прерогативи на Парламента по отношение на много въпроси. От тази гледна точка приетата резолюция изразява задълбочаване на конституционния процес на ЕС в правилната посока.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Предложението за резолюция относно преработено Рамково споразумение между Европейския парламент и Комисията за следващия парламентарен мандат съдържа някои разумни отправни точки. Те включват призива за гарантиране от страна на Комисията, че в бъдеще тя ще прилага принципа за равно третиране по отношение на Парламента и Съвета и определянето на конкретни крайни срокове, които Комисията трябва да спазва при внасянето на законодателни инициативи.

Призивът обаче към председателя на Комисията да иска оставките на отделни членове на Комисията по искане на Парламента е неприемливо и безсмислено. Това би имало смисъл, само ако при избирането на Комисията беше възможно да се гласува за отделни кандидати, а случаят не е такъв. По тази причина гласувах против предложението за резолюция.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE), *в писмена форма.* – (DE) За съжаление, в Рамковото споразумение не се споменават контролните механизми на Европейския парламент и на места в него липсва яснота по отношение на принципите за разделението на правомощията. Затова реших да се въздържа при гласуването.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Договорът от Лисабон въплъщава нов институционален баланс, който предоставя на Европейския парламент значително подобрен статус по отношение на другите институции. Рамковото споразумение цели да уреди ежедневните отношения между Парламента и Комисията в духа на партньорството, което вече укрепва и се адаптира към новите аспекти на Договора от Лисабон, като взема за своя отправна точка обещанията, направени от новоизбрания председател на Комисията, Жозе Мануел Дурау Барозу, както и неговото предложение за „Специално партньорство между Европейския парламент и Комисията“. Искането за поемане на ангажимент от страна на Комисията в кратък период от време да отговаря на всички искания за законодателни инициативи следва да бъде приветствано, тъй като отразява нарастващата значимост на Европейския парламент като съзаконодател, най-вече в области като регионалната политика. Също така считам за изключително положително това, че споразумението включва гаранция, че Комисията ще прилага основния принцип за равно третиране по отношение на Парламента и Съвета, както и по-висока степен на междуинституционално сътрудничество в подготовката и изпълнението на законодателната програма и годишната работна програма. По тези причини и преди всичко защото споразумението укрепва ролята на Европейския парламент и влива нови сили в Европейския съюз, аз гласувах в подкрепа на предложението.

Róża, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Новото рамково споразумение между Европейския парламент и Комисията съдържа няколко важни елементи. Първо, принципът на равно третиране по отношение на Парламента и Съвета, което укрепва гаранциите за демократичност на Европейския съюз. Второ, то дава на Парламента допълнителни правомощия да наблюдава законодателните инициативи на Комисията, благодарение на което Парламентът ще има по-голямо влияние при изготвянето на законите.

В споразумението беше включена клауза за задължителното публикуване на таблици за съответствието, за което призовах в моя доклад относно индексите за резултатите от функционирането на вътрешния пазар и обвързващи крайни срокове за транспониране на директивите, които не следва да надвишават две години. Благодарение на това има възможност планът за образуване на общ пазар да се осъществи по-бързо. Споразумението също така акцентира на общностния подход и подобрява работата и на двете институции. Освен това ги задължава да функционират по начин, който ще гарантира, че Европейският съюз ще се превърне в истинска общност.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно преработено Рамково споразумение между Европейския парламент и Комисията за следващия парламентарен мандат, тъй като считам, че това споразумение е от съществено значение за сътрудничеството между Европейския парламент и бъдещата европейска комисия. Европейските институции са длъжни да гарантират, че общностният метод ще бъде използван ефективно в полза на гражданите на Европа. В съответствие с разпоредбите на договора от Лисабон, който установява нов институционален баланс, Европейският парламент може да поиска от Комисията да представи законодателни предложения, а Комисията трябва да представи съответното законодателно предложение в рамките на една година от искането на Парламента. Разширяването на правомощията на Парламента, междуинституционалното сътрудничество и

насърчаването на опростено законодателство на ЕС гарантират, че законодателният процес на ЕС функционира по-добре и гражданите участват по активно и пряко в разработването на законодателството на ЕС. Комисията трябва да регулира процедурите и условията, залегнали в договора от Лисабон, според който гражданите могат да приканят Комисията да представи законодателно предложение по въпроси, които те считат, че са необходими.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма.* – (FR) На пленарната сесия от февруари 2010 г. днес ставаме свидетели на началото на институционалното сътрудничество, което ще продължи през следващите пет години. Въпреки че Парламентът започна вътрешната си работа след европейските избори и бързо реши въпроса с разпределението на отговорните длъжности и с вътрешните си правила, все пак ни отне известно време да приложим договореностите за междуинституционалното сътрудничество между Съвета и Комисията във връзка на Договора от Лисабон. Паралелният процес на назначаване на бъдещите членове на Комисията със сигурност улесни въвеждането на право на законодателна инициатива, с което Европейският парламент ще разполага от сега нататък. Следователно Комисията трябва да докладва относно последващите мерки, предприети на практика във връзка с всяко искане за законодателна инициатива, след приемането на доклад за законодателна инициатива в съответствие с член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Ако искането на Европейския парламент е в резултат на обикновено мнозинство, Комисията представя законодателно предложение в рамките на една година или включва предложението в годишната законодателна и работна програма за следващата година. Призовавам всеки добросъвестен човек да наблюдава отблизо работата на Парламента, защото е ясно, че членовете на ЕП ще използват, по-конкретно, тази разпоредба в областта на всеобщата социална етика.

Предложение за резолюция В7-0071/2010

Andrew Henry William Brons (NI), *в писмена форма.* – (EN) Някои от нас може да се учудят, че следва да подкрепим предложение за резолюция от групата GUE/NGL. Макар да сме съгласни с някои от критиките към Европейския съюз, отправяни от тази група, нашата представа за това, което трябва да го замени, са съвсем различни. Освен това нашите идеологии са съвсем различни. Ние сме националисти, които зачитат суверенитета на националната държава. Те са интернационалисти. Ние вярваме в система, която се основава на частното предприемачество при съответно регулиране и известна собственост върху обществените услуги, докато те, вероятно, вярват в повече държавна собственост. Ние сме съгласни със следното: отхвърлянето на неолибералните икономически политики, необходимостта от повече социална справедливост (въпреки че можем да имаме различия относно определенията) и критиката към избягването на отговори, непоследователността и неадекватните отговори на някои от членовете на Комисията. Все пак, радваме се да гласуваме с когото и да е, стига да сме съгласни с предложението им.

Carlo Casini (PPE), *в писмена форма.* – (IT) С моя категоричен глас „за“ искам да придам по-голяма сила на думите, казани от председателя Барозу, с които предвеща изграждането на по-обединена и силна Европа през следващите пет години.

Той започна речта си, като припомни основните ценности на европейското единство, най-важната от които е достойнството на човека. Съгласен съм напълно, но проблемът е, че думата „достойнство“ стана двусмислена, тъй като се използва не само за гарантиране на живота и равенството между хората, но също така за дискриминиране и нанасяне на вреда най-уязвимите членове на обществото, а дори за да се оправдае смъртта. Затова се надявам, че през следващите пет години Комисията ще работи по такъв начин, че думата „достойнство“ отново да придобие истинското си и недвусмислено значение.

От символична важност е, че на 15 декември миналата година по време на кулминацията на усилията по съставянето на новата Комисия, 500 000 граждани на Европа от 17 държави поискаха, в колективна петиция, нашите институции да тълкуват и прилагат Хартата за основните права във всяко едно решение въз основа на еднаквото достойнство на всяко човешко същество.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на номинираните за членове на Комисията, тъй като осъзнавам ключовата роля, която тя играе в структурата на Европа като цяло, и нарастващото й значение в предлагането на законодателни инициативи. Като португалец не мога да не изразя задоволството си от факта, че трудният пост на председател на Комисията отново беше поверен на моя съотечественик, Жозе Мануел Дурау Барозу, който преди изпълняваше тази функция по един безспорно отличаваш се начин.

Като осъзнавам трудностите, пред които бяхме изправени напоследък, но изпълнен с надежда за по-добри времена за Европейския съюз и европейския проект пожелавам на него и екипа му успех във всичко.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Като имам предвид принципа на субсидиарността, принципа на представителството и равните права на отделните държави-членки, наблягам на значимостта на споделената отговорност и компетентност между членовете на Европейската комисия. По отношение на постепенното задълбочаване на сътрудничеството между държавите-членки и нарасналото значение на капацитета на Европейския съюз за намеса на световно равнище, би било непонятно да разделяме различните стратегически и политически решения и възможности за избор в европейските институции.

На всички нови членове на Комисията бяха зададени въпроси, а също и бяха изслушани в Европейския парламент, където имаха възможност да представят своите очаквания и проекти в рамките на компетентностите си, като винаги наблягаха на значението на споделената отговорност чрез взаимодействие между отделните портфейли и компетентности, които съставляват Европейската комисия. Вместо да демонстрира каквато и да е невъзможност или намек за президентизъм, този подход укрепва духа на съвместното вземане на решения, насърчавайки го чрез лидерство, основано на сътрудничество, което от своя страна насърчава ефективния и полезен диалог за утвърждаването на Европейския съюз. Поради гореизложените причини гласувах против предложението.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Внесената от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица резолюция засяга важни аспекти на оценката ни на състава на Комисията, представен на Парламента, и също така обобщава някои от основните причини да гласуваме против Комисията: представянето на програма от председателя на Комисията – с която членовете на Комисията, естествено, ще се чувстват обвързани и която защитаваха безрезервно по време на изслушванията в Парламента – която се явява продължение на провалилата се нео-либерална политика на предишната Комисия; и факта, че този екип е избран да проведе програмата съгласно стратегия, която няма да доведе до необходимите промени в политическата ориентация, които включват осигуряване на по-високо ниво на социална справедливост, създаване на нови работни места и изкореняване на бедността, а вместо това съдържа опасни елементи, които ще влошат тези сериозни проблеми. Накратко, малки са шансовете Европа, за която ние се борим – характеризираща се със справедливост и социален напредък, икономическо и социално сближаване, сътрудничество между суверенни държави с равни права и насърчаваща мира – да бъде осъществена с предложените от тази Комисия насоки.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) След няколко седмици изслушвания на новите членове на Комисията сега не е подходящ момент да оспорваме качеството на състава на Комисията, чийто членове вече представиха в продължение на много часове в различни комисии полезни пояснения за политиките, които ще приемат. Затова сега е време да осигурим на ЕС легитимна Комисия, способна да се справи с трудните събития в последно време.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Парламентът и Комисията ще се сблъскат с ключови за Европейския съюз проблеми, а именно излизането от кризата посредством възстановяването на икономиката и заетостта, балансирането на публичните финанси на държавите-членки и договарянето на финансова рамка за периода след 2013 г., във връзка с което бих искал да подчертая важността на политиката на сближаване.

Имах възможност да задам въпрос на номинираният за член на Комисията, отговарящ за регионалната политика, Йоханес Хан, във връзка с интереса му да се създаде конкретна програма за постоянна финансова подкрепа за най-отдалечените региони.

Също така, му представих предложение за по-гъвкава система за допустимост за получаване на средства от структурните фондове от регионите „в преход“, т.е. онези, които са по средата между целите за „сближаване“ и „конкурентност и заетост“.

Освен че демонстрира компетентност и възискателност, номинираният за член на Комисията показва, че е готов да проучи тези възможности, което ми дава увереност за неговата бъдеща готовност и чувствителност по отношение на най-отдалечените региони като Мадейра.

Дадох моя вот на доверие към екипа на Комисията, която ще бъде ръководена от Жозе Мануел Барозу, тъй като като цяло те показаха добра техническа подготовка, сериозно отношение и амбиция, с които да отговорят на предизвикателствата пред ЕС, без да забравят ценностите, залегнали в основата на създаването му, а именно солидарността и териториалното сближаване.

Предложение за резолюция В7-0090/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Днес одобрихме състава на новата Европейска комисия, макар и да трябва да признаем, че съмненията, витаещи около кандидатите за членове на Комисията, не бяха

напълно разсеяни. Както по отношение на рамката на дейностите на Комисията, така и в програмите на отделните членове на Комисията, преди всичко липсва социалният аспект. Създава се впечатлението, че главният критерий, върху който се основава формулирането на целите и задачите, е утвърждаването на ролята на Европа в света, докато правата и надеждите на нашите граждани, както и социалната закрила, остават на заден план. Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент реши да подкрепи Комисията, тъй като във време, когато Европа е потънала в безкрайна икономическа и финансова криза и все по-нарастваща безработица, и гражданите са разочаровани от Европа, Европейският парламент и Европа като цяло не трябва да се превършат в място, разделено на лагери на поддръжници и опоненти. Най-важното сега е да се съсредоточим върху най-съществените въпроси в политическия дневен ред, да сложим край на положението на несигурност и нестабилност в Европа, колкото може по-скоро, и да решим по-бързо и по-ефективно най-изострените проблеми като финансовата криза и безработицата.

Bastiaan Belder (EFD), *в писмена форма.* – (NL) Комисията „Барозу II“ представлява един микс. През последните седмици видяхме и силни, но и някои много слаби кандидати. Това въобще не ни улеснява в оценката ни за Комисията като цяло. Това противоречиво чувство се засилва и от факта, че много номинирани за членове на Комисията се държаха безочливо с Европейския парламент по време на изслушванията. И все пак, дори сега позицията им остава неясна по някои въпроси.

Нидерландската реформирана политическа партия в Европейския парламент реши да се въздържа от гласуване. С това тя изразява своето противоречиво чувство, с което е останала от представянето на Комисията. Това обаче съвсем не е всичко. Един от членовете на Комисията, който е и първият заместник-председател, силно ни безпокои. Баронеса Аштън има незаслужената чест да бъде първото длъжностно лице на ЕС, което съчетава кариера в Комисията с пост в Съвета на министрите. Не можем да подкрепим подобна неоправдано рискована постъпка от институционална гледна точка. Освен това баронеса Аштън досега не е създавала впечатлението, че е способна да се справи с напрежението, свързано с този пост. Тя е една от най-слабите връзки в Комисията и досега не е показала, че е наистина запозната с външните работи. Ето защо гледаме към периода 2010-2014 г. с известна тревога.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Имаме нова Комисия, чийто мандат започва в трудни времена, но която е съставена от група професионалисти, на чиито рамене ще легне отговорността за всички 27 държави-членки. Имаме Договора от Лисабон, който променя конфигурацията на правомощията и изисква адаптивност от страна на Комисията. Следователно Европейският съюз се намира в нова, деликатна ситуация, която обаче изисква ефективност, стабилност и импулс, когато се стигне до предлагането и прилагането на последователни политики.

Изправени сме пред нови финансови перспективи, което означава, че Комисията ще трябва да намери разумни решения чрез реформи и нови промени във всеки отрасъл, като се започне от икономиката.

Финансовата криза в пълната ѝ сила се усеща от всички държави-членки. Тревогата, която би Гърция, предизвика силен отзвук както в държави с добре регулирани икономики към държави, така и в такива, които на всеки етап се борят да намалят бюджетния си дефицит. При прилагане на една стабилна, добре координирана икономическа политика във всички 27 държави, може да се избегне появата на голям дисбаланс на равнището на ЕС и да има благоприятни последици на по-късен етап. Чрез действията на ЕС се цели да се намерят решения на проблемите, свързани с кризата, и по новаторски път да се възстанови стабилността в държавите-членки. С други думи, целта им е да се премахне дефицита, да се предотвратят различията, като едновременно с това бъде укрепена икономиката.

Sophie Briard Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Подобно на колегите ми от трите основни политически групи в Европейския парламент току-що одобрих назначаването на състава на Европейската комисия, представен от г-н Барозу. Това всъщност е добър екип от личности с разнообразен и допълващ се опит. До 2014 г. християндемократите, либералите и социалистите, ще загърбят политическите си и географски различия и ще работят съвместно в Комисия, която ще обслужва общия европейски интерес. В продължение на три седмици членовете на ЕП свършиха забележителна работа по проверката на качеството на кандидатите чрез парламентарната процедура за изслушване. В края на този период беше наш дълг да подкрепим изцяло новия екип. Сега очакваме Комисията „Барозу II“ да ни изненада с непоклатимата си решителност да води напред Европейския съюз. Основната ѝ задача ще бъде ежедневно да демонстрира добавената стойност на европейския проект за всички наши европейски съграждани.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В критичния период, през който Европа преминава, във финансово, икономическо и социално отношение, от жизненоважно значение е да имаме силна Комисия

с амбициозна, предприемчива програма в ключовите области като енергийна сигурност и изменение на климата, научни изследвания и иновации.

Новата структура на Комисията, в която има отделен портфейл за изменението на климата и друг, който комбинира иновациите и научните изследвания, ясно ни показва амбициозния проект и надеждната стратегия за Европа до 2020 г.

Новата Комисия, под ръководството на председателя Барозу и с нова структура за тези области, отговаря на необходимите критерии, за да бъде двигателят на икономическо възстановяване въз основа на ефективното използване на ресурсите и на иновациите, като по-висшата му цел е социалната справедливост.

Приветствам новия състав на Комисията и председателя Барозу и ги поздравявам за резултата от изборите. Този резултат означава по-широка парламентарна подкрепа спрямо предишната Комисия и е ясен сигнал за насърчаване на новото институционално сътрудничество между Парламента и Комисията, така че гласът им да звучи все по-единно в един Европейски съюз – лидер на световно равнище.

Françoise Castex (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах против Комисията, както направиха всички френски членове от Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент. Мнозинството от членовете на Комисията са представители на либералната позиция на Европейския съюз, която отхвърляме. Други, номинирани от своята държава-членка, нямат амбиции за Европа или каквато и да било лична визия. Едно нещо е сигурно: бъдещите членове на Комисията не поеха задължения по нито една от точките, които ние считаме за съществени. Каква стратегия ще ни изведе от кризата? Какви действия трябва да предприемем в отговор на неотложните проблеми от социално и климатично естество? Как следва да съживим европейския проект? След като не получихме достатъчно отговори на тези въпроси, гласувахме против, защото не можем да дадем „карт-бланш“ на Европейската комисия. Не считам, че ако не изпълни тези цели, Комисията може да предложи ново бъдеще за европейските граждани или да защити мястото на Европа в света. Поради тази причина тя не може да получи нашата подкрепа. Разбира се, в продължение на пет години ще трябва да работя по предложенията на тази Комисия. Вотът ми днес е израз на моето недоверие и политическа бдителност, които ще демонстрирам през този мандат.

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Както и моята политическа група, Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, бях много доволна от окончателния състав на бъдещата Комисия. По-специално, членовете на Комисията, отговарящи за околната среда и за енергетиката, ще играят главна роля в развитието на Европа през следващите години, и съм доволна, че председателят Барозу избра правилните представители.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Гласувах против предложените членове на Комисията (състава), тъй като те ще провеждат същите неолиберални политики, които доведоха Европейския съюз до тази многопластова криза и огромни неравенства. Те ще насърчават Договора от Лисабон и стратегията на ЕС до 2020 г., които ще засилят независимостта на пазарите, ще увеличат безработицата и ще застрашат работните места, ще отслабят системата за социално осигуряване и ще ограничат демократичните и социалните права. Непрозрачните процедури и демократичният дефицит в Европейския съюз предизвикват недоверие сред гражданите и изострят кризата на доверието в европейските институции, което неотдавна се изрази в слабата избирателна активност на изборите за Европейски парламент. Ако се продължава с прилагането на тази политика, това ще внесе объркване в очакванията на европейските граждани. Европейската левица ще опонира на тази политика чрез Европейския парламент и като се бори рамо до рамо с работниците и социалните движения, за да осъществи мечтите на младото поколение за демократична, социална, феминистка, екологична и миролюбива Европа.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Поздравявам д-р Барозу не само за отличната работа, която свърши през първия си мандат, но също и за заслуженото му преназначаване за нов мандат начело на Европейската комисия. Надявам се, че Парламентът и Комисията ще могат да работят в тясно сътрудничество и при пълно и взаимно зачитане на компетентностите и прерогативите им с цел да се установи специално партньорство между двете институции, както вече предложи председателят Барозу в политическите си насоки. Уверен съм, че новоизбраният председател на Комисията ще спази обещанията, които даде пред Парламента, които би трябвало да доведат до преразглеждане на рамковото споразумение. Само по този начин ще можем да завършим интеграцията на Европа, чиято основна цел е да защитава правата на гражданите.

Изслушванията на номинираните за членове на Комисията винаги са важни моменти, които разкриват дълбочината на европейската демокрация. Парламентът упражни правомощията си и процесът протече по достоен, проникателен и прозрачен начин. Считам, че втората Комисия на Барозу ще бъде дори по-силна и по-добре подготвена по отношение на политиките спрямо първата. Надявам се, че ще бъде последователна,

и че всички нейни членове ще поемат по равно големите си отговорности във време, когато всеки усърдно работи за икономическо възстановяване и създаване на работни места.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският парламент одобри новата Комисия на Барозу с голямо мнозинство. Разбира се, аз също гласувах в нейна подкрепа. Направих това не само съзнателно, но с отговорност и увереност. Гласувах така, тъй като новият състав на Комисията, предвид опита на членовете ѝ, има много по-големи политически възможности и предлага гаранции, че твърдо и решително ще се бори с големите предизвикателства пред Европейския съюз: сериозната финансова криза, през която преминаваме, и ужасните социални и икономически последици от нея, по-конкретно, безработицата; сигурността и борбата с тероризма; засилването на ролята на Европа в света, което означава една Европа със силна обща външна политика и политика на сигурност; и конкурентоспособността на нашите икономики в защита на социалния ни модел. Реалистичната и амбициозна програма, която Жозе Мануел Барозу представи и която Парламентът ни подкрепи, най-накрая вече може да бъде изпълнена в полза на 500 милиона европейски граждани. Пожелавам много късмет на председателя на Европейската комисия и неговия екип.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) През септември членовете от партия „МоДем“ не гласуваха в подкрепа на назначаването на г-н Барозу за председател на Комисията, тъй като резултатите, постигнати от него, не препоръчваха преизбирането му. И днес те не гласуваха за състава на Комисията, тъй като липсата на амбиция, демонстрирана от много от членовете ѝ по време на изслушванията им, не даде голяма надежда за силна Комисия, от каквато се нуждае ЕС. Освен това неотдашните развития, за съжаление, още повече подчертаха неспособността на този екип да се справя със събитията. Първите съмнения се появиха през декември по време на срещата на върха в Копенхаген, където Европа доказа, че е неспособна да говори с един глас. Те бяха потвърдени през януари, когато баронеса Аштън не посети Хаити в израз на европейска солидарност, нито донорската конференция в Монреал, където присъствието ѝ бе необходимо за координирането на помощта от ЕС и помощта от държавите-членки. Накрая, за това вече няма никакви съмнения, през февруари, когато спекуланти атакуват Гърция, а Комисията не може да предложи надежден план за спасяване. Поради тези причини избраните представители от партия „МоДем“ не се довериха на Комисията „Барозу II“.

Martin Ehrenhauser (NI), *в писмена форма.* – (DE) Като силен поддръжник на Европа не мога да дам одобрението си за новата Европейска комисия. Тя се основава на непрозрачни решения в националните партии и правителствените кабинети. Предложените членове на Комисията на ЕС не са независими влиятелни лица, каквито искат, по-конкретно, по-младите граждани. В процеса на избирането нямаше никакви критерии, отнасящи се до специализирани познания. Фактът, че изминаха четири седмици между номинирането на австрийския член на Комисията, Йоханес Хан, и определянето на неговият портфейл сам по себе си е доказателство за това. Въпреки договора за реформа на ЕС, Договорът от Лисабон, който вече е в сила, Европейският парламент все още не може да избира отделни членове на Комисията или да изразява липса на доверие към тях. Политически личности като френския и испанския член на Европейската комисия ще се провалят в това отношение. Тази Европейска комисия не защитава по-голяма демокрация, нито ново начало – тя е продължение на пътя, която ни доведе до сегашната криза.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog и Åsa Westlund (S&D), *в писмена форма.* – (SV) Миналата есен гласувахме против г-н Барозу, тъй като той не споделя нашето виждане за важноста на добри работни условия, равенство и преход към устойчиво общество. Вотът ни днес е за състава от 26 члена на Комисията.

Преди г-н Барозу да бъде преизбран като председател на Комисията, ясно заявихме, че искаме Директивата за командироването на работниците да бъде преразгледана. Г-н Барозу беше принуден да отстъпи и за първи път призна, че има проблеми с решенията на Съда на Европейския съюз в делото „Лавал“, наред с други. Той също така обеща да реши тези проблеми с регламент, колкото може по-скоро. Това беше значителна промяна в позицията на председателя на Комисията, но не беше достатъчно за нас да подкрепим кандидатурата му.

Днес ще заемем позиция относно цялата група членове на Комисията и се надяваме някои от тях – които са получили ключови позиции, за да се преодолее кризата на работните места, да се регулират финансовите пазари и да се защитят основните права на професионалните съюзи – да направят разликата. Особено положителен сигнал е, че г-н Барни и г-н Андор ясно заявиха, че има проблеми с тълкуването на Съда на Европейския съюз на Директивата за командироването на работници. Те също толкова ясно заявиха, че искат да започнат да работят по прилагането на необходимите промени в европейското законодателство.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приветствам факта, че Договорът от Лисабон запазва възможността всяка държава да има свой член на Комисията, което е подходящ подход, ако искаме всички нюанси на мнения в Европа да се отгъждествяват с процесите и проектите, които са резултат от работата на Комисията.

Изразявам съжаление за някои от трудностите по време на парламентарните изслушвания, които доведоха до оттеглянето на един от кандидатите, и искрено се надявам такива събития да се случват по-рядко.

Според мен приетият метод за подлагането на кандидатите за член на Комисията на парламентарен контрол, е ползотворен за интеграцията на Европа, тъй като дава възможност за по-голяма прозрачност в разискването и в оценяването на това, доколко са подходящи отделните кандидати за съответните постове. Призовавам също изслушванията да се провеждат при строги условия, но в приветлива обстановка, тъй като Европейският парламент и членовете му следва да се въздържат от това изслушванията да се превръщат в спектакъл от неоснователни обиди и конфронтация.

Надявам се Комисията да избере по-добро законодателство, никога да не забравя, че трябва да спазва адекватно принципа на субсидиарността и приоритетно да приеме централна роля в политиката за справяне с икономическата криза.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) По време на ключов етап от възстановяването на икономиката, опитът и адаптивността на Комисията, ръководена от Жозе Мануел Дурау Барозу, както и явната ангажираност, компетентност и признаване на великите европейски каузи от страна на членовете на Комисията, които бяха изслушани от Парламента, ще бъдат от решаващо значение за запазването на обединена и социално справедлива Европа, способна да поеме водеща роля в борбата с изменението на климата и засилването на конкурентоспособността на дружествата ни, оказвайки подкрепа на научните изследвания и иновациите.

Наблягам на подновените очаквания от екипа, който приема голямото разнообразие от култури и идентичности в Европа, като засилва най-големите ценности на всяка държава-членка. По отношение на новите институционални връзки, създадени от прилагането на Договора от Лисабон, и с оглед на предизвикателствата в пътя на развитието на съвременните общества, считам, че с тази Комисия Европейският съюз засили способността си за намеса в настоящата икономическа, социална и политическа рамка не само на национално, но и на световно равнище.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Вотът ни против Европейската комисия е естествен резултат от несъгласието ни с нейната програма, голяма част от заетите позиции по време на проведените изслушвания и целите и съдържанието на самия Договор от Лисабон, които Комисията обеща да защитава, но с които ние не сме съгласни.

Макар и да е вярно, че Европейската комисия е един от най-важните институционални органи на Европейския съюз, също така е вярно, че в състава на Комисията влизат членове, номинирани от държавите-членки на Европейския съюз. Тъй като повечето от техните правителства са дясно ориентирани консерватори или социалдемократи с подобни политики, не е изненадващо, че Европейската комисия клони в същата посока към задълбочаване на нео-либералните, милитаристични и федералистични политики. Затова на практика не чуваме никакви решения на сериозните икономически и социални проблеми, пред които са изправени работниците и гражданите.

Ние се борим за друга Европа – Европа на справедливостта и социалния напредък, в която икономическото и социалното сближаване са реалност, и сътрудничеството между държави, които са суверенни и имат равни права, както и мирът са главни цели.

Robert Goebbels (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на новата Комисия „Барозу II“. От изборите за Европейски парламент през юни 2009 г. Европейският съюз беше изпаднал в политически вакуум, който се влоши още повече поради забавянето на влизането в сила на Договора от Лисабон. Ето защо е спешно новата Комисия, като единствената европейска институция с правомощия за предприемане на законодателна инициатива, да стане факт. С изключение на г-жа Желева, която трябваше да оттегли кандидатурата си, всички 26 новоназначени члена на Комисията поотделно получиха подкрепата на членовете на ЕП. Щеше да е безсмислено съставът на Комисията да бъде отхвърлен. Следователно гласуването за назначаването на Комисията беше обикновена формалност, едно „административно да“. Като гласувах в подкрепа на Комисията „Барозу II“, това не означава, че съм дал безусловната си политическа подкрепа. Ще оценявам Комисията според политическите ѝ инициативи.

Sylvie Goulard (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Въпреки присъствието в състава на Комисията на личности от висока класа, гласувах против назначаването на Комисията по две причини. Когато става въпрос за

икономически и парични въпроси (Лисабонската стратегия, надзора на еврозоната), провалите на предишната Комисия са добре известни. По отношение на външното представителство на ЕС, баронеса Аштън няма нужните умения и изглежда не възнамерява да поема отговорности, както видяхме от случая с трагедията в Хаити. Тя беше част от правителството на Блеър, което нахлу в Ирак в нарушение на международното право, и което преговаряше за право на неучастие в Хартата за основните права.

Mathieu Grosch (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Гласувах в подкрепа на Комисията, защото като цяло тя показва – особено с назначенията (новите) – че ще може да работи успешно. Резултатът от преговорите между Комисията и Парламента също е задоволителен. Смятам, че е особено важно Комисията да не получи „карт-бланш“ за следващите пет години, а работата ѝ непрестанно да се оценява.

Тук остава особеното предизвикателство да се постигне последователност между политиките в отделните области, например околната среда и социалните и икономически въпроси, и да се формулира комуникацията ни с външния свят по такъв начин, че европейската политика да стане по-прозрачна и всеобхватна за всички граждани.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах против Комисията на г-н Барозу, тъй като тя не отговаря на изискванията по отношение на насърчаването на социалните реформи, които трябва да бъдат извършени, ако искаме да излезем от кризата, в която се намираме. Ясно е, че тази Комисия по никакъв начин няма да бъде активна сила за силна политическа Европа и че е много далече от онази Европа, която така искам да видя. Със зле определените ѝ ресурси и отслабени правомощия тази Комисия няма да има средства, с които да работи, и със сигурност ще клони по-скоро към защита на националните интереси, отколкото на европейските интереси.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на новия състав на Комисията. От гледна точка на Шотландия, нацията, която представлявам, новите членове на Комисията ще трябва да се справят със сериозни проблеми и предизвикателства. Като се има предвид реформата на общата външна политика и общата селскостопанска политика, която предстои, трябва да се признаят ключовите интереси на Шотландия относно тези политики и призовавам съответните членове на Комисията да гарантират, че крайбрежните и селски общности на Шотландия ще имат възможност да се развият успешно в социален и икономически план. Тъй като Шотландия е потенциален основен източник на производство на енергия, особено от възобновяеми източници, Комисията би трябвало да даде приоритет на проекти и инициативи, които ще подпомогнат да се развие огромния потенциал на Шотландия като доставчик на чиста екологосъобразна енергия.

Като член на партия, която е силен поддръжник на ЕС, се надявам тази Комисия да върне част от вярата в ЕС, която много шотландци загубиха, например като пряк резултат от преживяното от Шотландия във връзка с провалилата се обща политика в областта на риболова.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Комисията на „Барозу-Марк II“ ще бъде първата, която ще работи съгласно условията на Договора от Лисабон, като Европейският парламент ще има разширени правомощия, така че ще бъде по-видим и активен партньор. Въз основа на резултата от гласуването назначихме състав на Комисията, чието цялостно представяне не мина гладко, което се подчертава от случая члена, номиниран от България, и последвалата ѝ замяна. Фактът, че успешно завършихме задачата по промяната на състава на Комисията е всъщност успех за Европейския парламент като цяло, и по-конкретно за политическата ни група. Все пак, считам, че гласуването за този състав е най-подходящата възможност, когато всяко едно закъснение за вземане на решение може да постави ЕС в неблагоприятна позиция, при положение че обвиненията за неефективност биха били оправдани. Това, което е важно за новата Комисия, е да се залови за работа възможно най-скоро и да настигне Европейския парламент, който е избран вече от седем месеца, поне по отношение на свършената от него работа. Можем само да се надяваме на добро сътрудничество, при което плановете за цели и действия придобиват по-конкретна форма от тази на представените по време на изслушванията.

Danuta Jazłowiecka (PPE), – (PL) Въздържах се от гласуване за съставянето на Европейската комисия, тъй като заедно с добрите кандидати има и такива, които са слаби или много слаби. За мен е недопустимо да приема на позициите за ръководител на европейската дипломация, член на Комисията, отговарящ за икономическите и паричните въпроси, и член на Комисията, отговарящ за заетостта и социалните въпроси, да бъдат поставени хора, които не са квалифицирани да заемат тези позиции. Следва да помним, че все още сме в криза и все още търсим изход от кризата. Ето защо Европа не може да си позволи да се назначават членове на Комисията, които тепърва ще навлизат в своите области. Учудена съм от поведението на председателя на Европейската комисия, който, след петгодишен мандат и с големия си опит в ръководене на Комисията,

предложи такива слаби кандидати. Казано съвсем откровенно, трябваше да гласувам против предложението за състав на Комисията, но освен слабите кандидати, има и няколко много добри – сред които е полският кандидат, Януш Левандовски. Въпреки че се въздържах, желая на цялата Комисия само успехи, защото това е много важно за всички европейци.

Tunne Kelam (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на състава на Комисията, което е израз на доверието ми най-вече към председателя на Комисията. Не считам, че съставът на Комисията е идеален. Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност продължава да бъде проблем за мен, тъй като тя няма необходимия опит в областта на външните работи и й липсва ясна визия как да ръководи външните работи и политиката за сигурност на ЕС. Въпреки това според мен е от решаващо значение Комисията да започне да работи с пълните си правомощия и считам, че в това отношение подкрепата на Европейския парламент ще е много важна, тъй като според мен Комисията и Европейският парламент са най-близките съюзници при формирането на общите политики на ЕС.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Пожелавам всичко най-хубаво на новата Комисия. Нейните приоритети са много, но няма съмнение, че областта, по която всички сме на едно мнение, е създаването на нови работни места. Това би трябвало да е основният стълб, по който да се оценява новата Комисия. Нека бъдем откровени: много от държавите-членки се намират или са изправени пред икономически срив. Да променим тази ситуация и да разработим интелигентна, социална пазарна икономика, в която ЕС да бъде световен лидер във всички области на икономическия живот, ще бъде мярката на Комисията. Особено много се надявам ирландският член на Комисията, г-жа Мойра Гейгън-Куин, да поеме водеща роля в новата Комисия с нейния ресор за научни изследвания и иновации. Тя ще играе решаваща роля при възстановяването на Европа и й пожелавам успех в това начинание.

Morten Løkkegaard (ALDE), *в писмена форма.* – (DA) Г-н председател, много хубави думи бяха казани за новия екип на Комисията на г-н Барозу – и има защо.

Налага се и аз да кажа няколко думи, за да обърна внимание на огромната грешка, която беше допусната във връзка с новата Комисия: някой може напразно да търси кой е заел поста на член от Комисията, отговарящ за комуникацията. Този пост беше ПРЕМАХНАТ – и то в момент, когато повече от всякога се нуждаем от подходяща, координирана, добре обмислена комуникационна политика в ЕС.

Преди две седмици изпратих на г-н Барозу писмо от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, в което изразяваме загрижеността си и питаме ЗАЩО вече нямаме член на Комисията, отговарящ за комуникацията.

Досега не сме получили отговор – което вероятно е отговор само по себе си, макар и незадоволителен.

Това означава, че не се знае защо ЕС няма член на Комисията, отговарящ за една изключително важна – всъщност жизненоважна – област, ако множеството велики речи за сближаването на ЕС с гражданите и създаването на общо европейско публично пространство са нещо повече от хубави думи.

Все още очаквам отговор от г-н Барозу – за предпочитане е това да е отговор, придружен със съответен план за комуникацията през следващите пет години.

Isabella Lövin (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Споделям критиката по отношение на процедурата за номиниране на Комисията, както е обяснено в резолюцията на групата на Зелените, по-конкретно липсата на прозрачност, държавите-членки да избират кандидатите си според националните си политически съображения, а не според това доколко са подходящи, и факта, че не съществува възможност даден кандидат да не бъде одобрен. Все пак, не бих могла да гласувам против цялата Комисия, тъй като номинираните за членове на Комисията по категорично жизненоважните и ключови области, като климата, околната среда, развитието, хуманитарната помощ, селското стопанство и риболова, бяха сметнени за много компетентни и отговорни. Ето защо се въздържах от гласуване за новата Комисия.

Thomas Mann (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Току-що одобрих избирането на Европейската комисия, макар и да не бе лесно решение. Причината е, че по време на изслушването стана ясно, че някои от предложените от държавите-членки кандидати нямат необходимите специализирани познания, нито са в състояние да разработят конкретни идеи в съответната им област, или въобще цялостна визия за бъдещето. Рамковото споразумение между Европейския парламент и Комисията за бъдещото им сътрудничество също не даде отговор на много въпроси. В момента то не е нищо повече от списък с желания на Европейския парламент без задължения. При конкретни преговори ще трябва подробно да се посочва степента, в която правата ни, като представители на народите, са могли да бъдат значително засилени чрез Договора от Лисабон.

Все пак, междуинституционалното споразумение действително съдържа някои важни стъпки в правилната посока. Последниците от всички предприети от Комисията мерки ще се оценяват периодично от независима страна. Парламентът ще бъде информиран достатъчно рано за промените по отношение на работещите в Комисията. Председателят на делегацията на Парламента ще получи статут на наблюдател на международните конференции. Европейският парламент ще има право да участва в подготовката и прилагането на годишната работна програма на ЕС. Накрая, Европейската комисия ще трябва да внесе доклад за законодателните си инициативи в тримесечен срок. Ето защо днес гласувах с „да“ за новата Комисия Барозу.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), в писмена форма. – (PL) Вотът в подкрепа на Европейската комисия е израз от моя страна на доверие и надежда към новоизбрания кабинет на г-н Барозу. Смятам, че въпреки множеството противоречия и вероятността някои от членовете на Комисията да нямат опит, би трябвало да дадем възможност на Европейската комисия да се справи с проблемите, които възникват. Само чрез активно участие и реална работа членовете на Комисията ще могат да демонстрират своята истинска стойност. Надявам се, че новият кабинет, в тясно сътрудничество със Съвета на Европейския съюз и Европейския парламент и чрез ефективен контрол, ще покаже, че с право съм гласувал за него.

David Martin (S&D), в писмена форма. – (EN) Приветствам назначаването на новата Комисия и очаквам с нетърпение да видя Комисията да изпълнява дадените обещания. Особено съм доволен от потвърденото назначаване на Кати Аштън за върховен представител и съм сигурен, че нейната тиха дипломация ще донесе ползи за Европа като цяло.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Комисията „Барозу II“, по името на избрания председател, е продължение на предишните Комисии, неолибералните политики на които доведоха ЕС до положение на дълготрайна икономическа, социална и екологична криза, която сега тя ще трябва да решава. Нито представената от г-н Барозу програма, нито номинациите на членовете на Комисията, показват някаква промяна в целите на политиката на Комисията.

Намирайки се някъде между продължението на най-лошото възможно положение и упадъкът ѝ, Комисията „Барозу II“ олицетворява една Европа, доведена до социално унищожение и до любимия евроатлантизъм на неолибералните елити, една Европа, която отказва да скъса с неолибералната догма, чийто основен акцент е печалбата, което съсипва хората и планетата. Работата ми като член на ЕП е да изгради Европа на равно разпределение на богатството и на екологично планиране, от което хората се нуждаят. Ето защо гласувам против Комисия, която е антитезата на тези идеи.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) След няколко седмици изслушвания на новите членове на Комисията, сега не е времето да оспорваме качеството на колегията на членовете на Комисията, които вече представиха в многочасови разговори с различни комисии пояснения за политиките, които ще приемат.

Сега е време ЕС да получи легитимна Комисия, способна да се справи с трудните събития напоследък. Това е повторение на смисъла на обяснението на вот, внесено по отношение на предложенията за резолюции В7-0071/2010, В7-0088/2010 и В7-0089/2010. Дополученият приветства, по-конкретно, факта, че Европейският съюз сега е по-добре подготвен да се изправи пред проблемите на настоящето и предизвикателствата на бъдещето.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), в писмена форма. – (FR) Като предан европеец и след приемането на Рамковото споразумение между Европейската комисия и Европейския парламент за следващите пет години подкрепих назначаването на новата Европейска комисия, както направи мнозинството от колегите ми от групата на Европейската народна партия (Християндемократи). Резултатът от гласуването е ясен: аз и 488 от колегите ми подкрепихме назначаването на състава на Европейската комисия. Бих искала да подчертая, че за първи път в европейската история назначихме Европейска комисия в качеството ни на истински съзаконодател. В разтресената от кризата Европа и с новата институционална установка, ни е необходима амбиция и основен обединяващ проект, за да създадем по-силна Европа за европейските граждани. Затова силно призовавам Европейската комисия незабавно да пристъпи към действия.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на Комисията „Барозу-Марк II“ по две причини. Първата е, че тя представи надеждна и реалистична програма, която считам за съответстваща на сегашните нужди. Надявам се, че новата колегия ще пристъпи към прилагане на тази програма в най-кратки срокове. Втората причина е, че екипът на г-н Барозу включва много надеждни професионалисти, които, твърдо вярвам, значително ще допринесат за успеха на реформите, които трябва да проведем през следващите години.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Полската делегация на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент гласува в подкрепа на гласуването на доверие

на новата Европейска комисия. Все пак, осъзнаваме слабите страни на новоназначената Комисия и изразените резерви по отношение на компетентността на някои нейни членове. Трябваше дълго да чакаме за новата Европейска комисия. Би трябвало, все пак, да признаем, че новата Комисия наистина получи преобладаващо мнозинство. Това е силен мандат за в бъдеще. От друга страна обаче, почти никой не гласува за новата Комисия без известни резерви. Един от проблемите несъмнено е фактът, че при 27 члена на Комисията, областите им на компетентност често се препокриват, което води до неясноти.

Много колеги подчертават и проблема за прекомерния контрол на конкретни членове на Комисията от страна на г-н Барозу. Приветстваме факта, че новата Комисия ще извърши оценка на социалните и икономически последици от финансовата криза. С голямо разочарование обаче трябва да отбележа факта, че в речта на г-н Барозу нямаше конкретна информация за реформирането на общата селскостопанска политика и политиката на сближаване. Тези области със сигурност ще са сред най-важните области на работа в предстоящия мандат на Европейската комисия.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гражданите и институциите на всички държави-членки на ЕС би трябвало силно да се стремят най-добрите и най-силните кандидати да бъдат членове на Комисията. Отговорността е голяма както за държавите, които предлагат кандидати, така и за членовете на Европейския парламент. За съжаление, не такава е поведението на някои държави. Създава се впечатлението, че понякога правителствата на държавите-членки на ЕС изпращат слаби и „нежелани“ политици в Брюксел, за да освободят поста им в своите столици. Тази тенденция е опасна. Европейският парламент обаче се опитва да покаже „червен картон“ на слабите кандидати, които са били номинирани от правителствата си и едновременно с това са одобрени от председателя на Комисията Барозу, или на тези, за чиито финансови интереси липсва прозрачност. Преди пет години, двама кандидати се провалиха, тази година – един. Все пак, членовете на ЕП все още нямаме право да гласуваме по отделно за членовете на Комисията, а гласуваме за целия състав на Комисията. Тъй като повечето кандидати за член на Комисията направиха добро впечатление, гласувах в подкрепа на новата Европейска комисия.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Европа спешно се нуждае от авторитетен лидер, който да олицетворява цялата Комисия.

Новата Комисия ще има трудната задача да насърчава устойчивия растеж чрез цялостно прилагане на европейския икономически модел – модела на социалната пазарна икономика.

Засилването на вътрешния пазар трябва да даде ключа към поддържането на здравословна конкуренция, за да се насърчава създаването на работни места и растежа. Горд съм, по-конкретно, от факта, че в новия европейски изпълнителен орган, Италия, в лицето на г-н Таяни, ще осигури приемственост на заслугите и компетентността, тъй като за него беше определена един от ключовите ресори, а именно промишлеността, която е от стратегическо значение при управлението на кризата и при реорганизирането на европейското производство.

В хода на следващия мандат Комисията трябва сама да си постави точни приоритети и да може да придаде европейски лик на имиграционната и енергийната политика, така че Съюзът да получи трудно постижимия в момента последователен подход. Тя също така ще трябва да може да осигури на Европейския съюз политика по въпросите на външните работи и отбраната, достойна за името си.

Teresa Riera Madurell (S&D), *в писмена форма.* – (ES) Комисията по промишленост, изследвания и енергетика отговаря за изследванията, енергетиката и развитието на информационното общество. Това са трите приоритета за излизане от кризата и възстановяването на производствената ни система, за която моята група, Прогресивният алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, иска да бъде по-конкурентоспособна и новаторска, но и по-социална и съобразена с устойчива екологична среда. Изследванията и иновациите са основен двигател на промяната. Г-н Барозу се ангажира с 3% за инвестиции в научноизследователска и развойна дейност. Бяхме разтревожени обаче от постепенното минаване на заден план на тази област в политическия дневен ред и бюджет. Комисията пое ясен ангажимент в това отношение. Възстановяване на икономиката в голяма степен ще дойде в резултат на промяната на енергийния ни модел. Бъдещето на икономиката е бъдещето на екологичната ни икономика. Комисията също потвърди тази цел. По отношение на информационното общество, съгласни сме, че трябва да преодолеем много предизвикателства, за да можем да гарантираме достъпа до информационните и комуникационни технологии за всички и навсякъде. Членовете на Комисията, които присъстваха на срещата с нашата комисия, поеха сериозни и конкретни ангажименти, и ние им гласувахме доверие, но гарантираме, че тези ангажименти ще бъдат изпълнени.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) Гласувах с „не“ на въпроса дали считаме Комисията „Барозу II“ като подходяща да бъде двигател, инициатор и вдъхновител на европейския проект. Г-н Барозу не е силният лидер, от когото се нуждаем. Той пропия пет изключително съдбоносни години. Години, през които ЕС

можеше да води не толкова неолиберална, а по-социална политика. Години, през които Европа можеше да насърчава малките и средните предприятия. Години, през които той можеше да е подобрил качеството на европейските независими медии и можеше да е подпомогнал демократизирането на вземането на решения на европейско равнище, така че милиони граждани отново да повярват в европейския проект за сътрудничество. Нищо подобно не се случи.

В резултат на сляп стремеж към либерализация, високи цени на стоковите пазари и макроикономически растеж, социалният и устойчив образ на ЕС потъмня. Светът е разкъсан от три кризи: финансово-икономическа, социална и екологична. Липсата на колективно решение подхранва публичния цинизъм и политическия nihilизъм. В слабия и неясен политически план на г-н Барозу надеждата за промяна е слаба. Той допусна държавите-членки в някои случаи да извеждат на преден план напълно неспособни кандидати и раздели ресорите на някои членове на Комисията, което доведе до неяснота кой в момента отговаря за жизненоважни политически области. На г-н Барозу му липсва визия и политическа смелост, а това не помага на Европа. Така обяснявам гласуването ми с „не“.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Парламентът и Комисията ще се сблъскат с ключови за Европейския съюз проблеми, а именно излизането от кризата чрез възстановяването на икономиката и заетостта, балансирането на публичните финанси на държавите-членки и договарянето на финансова рамка за периода след 2013 г., във връзка с което бих искал да наблегна на важността на политиката за сближаване. Имах възможност да задам въпрос на кандидата за член на Комисията, отговарящ за регионалната политика, Йоханес Хан, във връзка с интереса му да се създаде конкретна програма за постоянна финансова подкрепа на най-отдалечените региони. Също така, му представих предложение за по-гъвкава система за допустимост за получаване на средства от структурните фондове от регионите „в преход“, т.е. онези, които са по средата между целите за „приобщаване“ и „конкурентност и заетост“. Освен че демонстрира компетентност и високостепенност, номинираният за член на Комисията показа, че е готов да разгледа тези възможности, което ми дава увереност за неговата готовност и чувствителност в бъдеще да обърне внимание на най-отдалечените региони като остров Мадейра. Дадох моя вот на доверие към екипа на Комисията, която ще бъде ръководена от Жозе Мануел Барозу, тъй като в общи линии те показаха добра техническа подготовка, сериозно отношение и амбиция, с които да отговорят на предизвикателствата пред ЕС, без да забравят ценностите, залегнали в основата на създаването му, а именно солидарността и териториалното сближаване.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Гласувах в подкрепа на назначаването на Комисията, макар и за някои членове на Комисията да ми се иска да бях изразила отделно мнение. Както всички знаем, Европейският парламент гласува само състава на цялата Комисия. Макар и да не мога да кажа, че съм очарована от избора на баронеса Аштън, в състава на Комисията преобладават изключително компетентни и опитни хора. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи), към която принадлежа, реши да одобри Комисията, за да може Европейският съюз да заработи ефективно. Ако бях гласувала против назначаването на Комисията, това щеше да е показност и да изглежда като проява на нелоялност към моята група, но нямаше да се отрази на решението на Парламента. В новата Комисия на г-н Барозу влизат опитни и разумни политици, като г-н Барни и г-жа Рединг, с които ще работя в тясно сътрудничество. Г-н Левандовски, който отговаря за бюджета, несъмнено също ще бъде отличен член на Комисията. Наистина има защо да се гордеем. Европейският парламент също така успя да повлияе на България да замени г-жа Желева, която не беше особено квалифицирана за областта на хуманитарната помощ и развитието, с г-жа Георгиева. Според мен това е голям успех и конструктивен принос на Европейския парламент към създаването на новата Комисия. Считаю, че най-ефективният начин за работа днес е чрез предлагането на добре обосновани предложения и чрез упражняване на косвено влияние върху г-н Барозу и държавите-членки. При гласуване против Комисията щяха да се удължат скъпите преговори, без това запължително да доведе до по-добър окончателен резултат от вече постигнатия.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Членовете на Европейската комисия получиха вот на доверие на политическите представители на капитала, но не и на работниците. Членовете на Европейската комисия бяха назначени от неолибералните и социалдемократически правителства на държавите-членки на ЕС и от вот на Европейския парламент, като единственият критерий за тяхното избиране е способността им да обслужват безпрепятствено интересите на капитала. Членовете на Европейската комисия положиха големи усилия да потвърдят това по време на изслушванията в комисииите на Европейския парламент, като непоколебимо подкрепиха: империалистичния характер на ЕС, силата на неговата политика, насочена против обикновените хора, и военната му намеса на международно равнище, за да се насърчава рентабилността на капитала; посвещаването им на завършването на единния пазар и четирите свободи от Маастрихт, конкурентоспособността и капиталистическите реструктурирания, за да се създадат подходящи условия за съсредоточаване на капитала; засилване на мерките, насочени против обикновените хора, за всеобщо атакуване

на труда, заплатите и социално-осигурителните права на работниците, за да се увеличи печалбата на монополистите; увеличаване и засилване на реакционните средства за съдебно преследване, за да се репресират работническите и социални прояви. Членовете на ЕП от Гръцката комунистическа партия гласуваха против Европейската комисия, която ще поддържа и засилва политиката на експлоатация на работниците, на бедните селскостопански производители и на самостоятелно заетите лица.

Geoffrey Van Orden (ECR), *в писмена форма.* – (EN) Искаме Европейската комисия да бъде рационална, да прокара реформи, включително дерегулация и съкращаване на разходите на ЕС, като набляга на проблемите, свързани с управлението, а не толкова на политическата интеграция. Макар някои от номинираните членове на Комисията да са компетентни, други не са. Постът на върховен представител е продукт на Договора от Лисабон. Не одобрявам този договор и нововъведенията му. Той няма демократична легитимност. Баронеса Аштън беше избрана чрез задкулисна сделка между социалистическите партии на Европа по хрумване на британския министър-председател. Освен че няма опит за необходимите функции, тя има много съмнително минало като национален ковчезник на Кампанията за ядрено разоръжаване (CND). Тази разрушителна организация искаше да разоръжи Великобритания едностранно в разгара на Студената война и създаде положение на тревога и безнадеждност. Има много номинирани членове с комунистическо минало. Някои от тях, като Ласло Андор, демонстрираха слабо разбиране в своя ресор и изглеждаха склонни да налагат все по-безполезно регулиране. Не е никак правилно Парламентът да не може да гласува поотделно за членовете на Комисията, а да бъде длъжен да гласува за цялата колегия. Макар да можем да одобря някои от членовете, сякаш да гласувам против други. За да бъде солидарен с групата ни, се въздържах от гласуване.

Angelika Werthmann (NI), *в писмена форма.* – (DE) Г-н Барозу, истинската причина за гласуването с „да“ за номинираните за членове на Комисията беше най-накрая просто да започне работата, която трябва да бъде свършена. Така ще спестим ценни пари на данъкоплатците. Г-н Барозу, покажете умения за избор на Комисията. Някои от номинираните за членове на Комисията са отличен избор. Други определено притежават потенциала да се развият. Следователно трябва да получат шанса, ако желаят, да се запознаят отблизо с предизвикателствата пред Европа. Някои номинирани за членове на Комисията обаче, по отношение на които има какво да се желае, изглеждат не притежават специализираните познания и им липсва необходимата амбиция, за да заемат най-високите постове в Европа.

Поради тези причини отхвърлих предложението за номинираните за членове на Комисията в сегашния му вид. Бих искала членовете на Комисията да се назначават при много повече прозрачност, както и да има по-квалифицирани жени за тези постове.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, тоест в подкрепа на новата Европейска комисия. Европейският парламент не дава „карт-бланш“ на г-н Барозу и състава на Комисията. През първия мандат на г-н Барозу обаче често имах срещи с него, когато през този период ръководех работата на парламентарната комисия по правата на жените и равенството между половете. Тогава имах възможност да наблюдавам прецизния му подход към управлението на Европейската комисия и уважението, което проявява към събратята си и общото благо. Доволна съм и от словашкия кандидат, който беше подложен на несправедливи атаки поради невежество и дребнави политически причини. Когато си служим със злословия и използваме малцинствата чрез провеждане на клеветнически кампании, за да поставим под съмнение почтеността на политическа фигура заради дребнави политически причини, значи идва началото на края на институционалната политическа култура. От все сърце пожелавам на всички членове на Европейската комисия успех в усилията им за отлична работа.

8. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 14,40 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGAROPOULOU
Заместник-председател

9. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

10. Положението на страните от еврозоната, характеризиращо се със затруднения от паричен, икономически и социален характер (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявления на Съвета и на Комисията относно положението на страните от еврозоната, характеризиращо се със затруднения от паричен, икономически и социален характер.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, положението, в което се намира еврозоната, е безпрецедентно, тъй като това е първата световна финансова криза, откакто еврото съществува. Случващото се в еврозоната и в целия Европейски съюз показва, че въпреки че не ние предизвикахме кризата и тя не започна тук – знаем, че започна в САЩ – ние изпитваме последиците ѝ толкова силно, колкото и страната, в която тя възникна.

Очевидно свързаната с публичните дефицити ситуация възникна в резултат на кризата и позитивните действия на правителствата за предотвратяване, наред с другото, на колапса на финансовата система. Дефицитите неизбежно означават, че правителствата имат по-малко възможности за маневриране от гледна точка на бюджетните им политики.

Разискването е посветено на положението в еврозоната от икономическа, парична и социална гледна точка. От икономическа гледна точка трябва да се каже, че понастоящем еврозоната като цяло излезе от рецесията, избягвайки също така риска от дефлация, въпреки че са налице очевидни различия в темповете на растеж, а наблюдаваният растеж все още не е напълно устойчив. Ние трябва да гарантираме, че той е устойчив и стабилен, което е основната цел на икономическата политика в еврозоната, но вече не сме в рецесия. Еврозоната като цяло вече не е в рецесия.

Вярно е обаче, че създаването на работни места изостава. През тази година в еврозоната все още се очаква голяма безработица, но ние сме на верния път към постигане на растеж. Всъщност това е един от въпросите, които ще бъдат разгледани на неофициалната среща на Европейския съвет в четвъртък: значението, което има растежът, за да се върнем към устойчив растеж, да поддържаме европейския социален модел и да поставим началото на създаването на работни места с добро качество.

Що се отнася до паричната система, можем да кажем, че независимо от напрежението на пазарите на ценни книжа, Европейският съюз и институциите му действат правилно. Европейската централна банка свърши добре своята работа и продължава да я върши, оценявайки стратегиите, които ще ни изведат от кризата. Ето защо е разумно да не се изоставят стимулите и през 2010 г. В действителност Европейската централна банка постепенно се отказва от тях и вече оттегля някои от предприетите мерки. Пример за това е фактът, че се прекратява подпомагането с налични парични средства на банките, което стана възможно благодарение на това, че кредитните пазари постепенно се връщат към нормалното си функциониране.

Следва да се отбележи също, че Еврогрупата и Екофин успяха да управляват кризата добре и създадоха структура за надзор на финансовата система, която ще се обсъжда в Парламента. Ние се надяваме, че това ще бъде един от основните елементи на политическия дебат по време на испанското председателство.

В социален аспект ние очевидно изпитваме последиците на голямата безработица в еврозоната. Въпреки различията и в равнището на безработицата в рамките на еврозоната, това несъмнено е основният проблем за европейците в настоящия момент. Те искат заетост, искат възстановяване на растежа, който ще доведе до заетост. Но не неустойчивата и несигурна заетост, която се наблюдаваше в някои държави на еврозоната, а такава с високо качество.

Наред с другото следва да се посочи също, че очевидно високата безработица задейства „автоматичните стабилизатори“, довели до помощи и обезщетения за безработица. От своя страна те оказаха влияние върху дефицитите, натрупани в държавите-членки в резултат на политическата и социалната ни система, която защитава най-уязвимите групи, като загубилите своята работа.

В бъдеще – и това е другият въпрос, с който ще се занимаваме в четвъртък на неофициалната среща на Европейския съвет – ще трябва да имаме политика на конкурентоспособността на пазара на труда, която наричаме „Европа 2020“, като модел за растеж и създаване на качествени работни места.

В заключение, г-жо председател, аз считам, че в този случай ясно пролича, че е от жизненоважно значение да координираме действията си и да укрепваме еврозоната и че тя продължава да е територия, която се радва на значителна парична и икономическа закрила. Пролича и това, че еврозоната трябва да укрепва и че нейното разширяване е възможно, ако има държави, които отговарят на изискванията, но разширяването ѝ също е положителна характеристика.

Също така, и с това ще приключа, от съществено значение е, че ние вървим към интеграция и икономическа конвергенция в Европейския съюз. Все още има различия в състоянието на икономиките на отделните държави в Европейския съюз. Ние трябва да вървим от паричен съюз към истински икономически съюз, както се твърди в договорите. В тях се говори за икономически и паричен съюз и той е описан като такъв, но паричният съюз беше реализиран преди икономическия.

Координирането на политиките в областта на икономиката, заетостта и социалните дейности е заложено в договорите. То е задължение и е един от принципите, една от линиите или идеите, издигнати от испанското председателство. Координираните обществени политики са били ефективни, когато действително е имало координация. Такъв беше случаят със създаването на Европейския план за икономическо възстановяване, когато фискалните политики се изпълняваха с оглед на поддържането на надеждността на Пакта за стабилност и растеж, което беше от жизненоважно значение. Такъв случай имаше и когато се провеждаха координирани финансови политики, като например банковите гаранции и повишените гаранции по депозитите на банките. Накратко, става въпрос за т. нар. от икономистите „икономии от мащаба“, осъществявани също на политическо равнище, тъй като именно на това равнище значителната степен на координация дава добри резултати.

Това е виждането на Съвета за настоящото трудно положение, но ние вече го преодоляваме и трябва да излезем по-силни и по-устойчиви. Това несъмнено ще бъде една от главните цели на неофициалното заседание на Европейския съвет в четвъртък.

Хоаким Алмуния, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-жо председател, Комисията е загрижена относно значителните икономически и фискални предизвикателства, пред които е изправена Гърция. Трудното положение, в което се намира Гърция, предизвиква обща загриженост в еврозоната и Европейския съюз като цяло, тъй като големите и трайни вътрешни и външни нарушения на баланса заплашват макрофинансовата стабилност на страната и създават сериозен риск от разпространение на вторични ефекти в другите части на еврозоната.

Гръцките органи и гръцкият народ осъзнават предизвикателството, пред което са изправени. На 15 януари правителството представи амбициозна стабилизационна програма за решаването на проблемите. Тя предвижда намаляване на дефицита от приблизително 12,7% през 2009 г. до под 3% през 2012 г., започвайки с корекция от четири пункта от БВП през тази година. Програмата демонстрира нужната степен на амбициозност предвид самия мащаб на необходимата консолидация, като тя е предварително комплексно обмислена. В по-големи детайли, гръцките органи обявиха пакет от конкретни мерки за 2010 г. Някои от тях вече са предложени за обсъждане в гръцкия парламент и скоро ще бъдат осъществени. Планираните в програмата мерки за по-далечни години са представени по-общо на този етап.

Миналата седмица, на 3 февруари, Комисията прие механизъм за интегриран подход и наблюдение, който съчетава нашата оценка за стабилизационната програма, препоръката за процедурата при прекомерен дефицит, която ще доведе до намаляване на дефицита под 3% през 2012 г., както установено в програмата на правителството, и друга препоръка, позоваваща се за пръв път на член 121, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, за гарантиране, че икономическите политики на Гърция следват общите насоки на икономическата ни политика и са в унисон с правилното функциониране на Икономическия и паричен съюз. Ние започнахме и процедура за нарушение, за да гарантираме, че Гърция работи по проблемите, които пречеха на отчитането на надеждни бюджетни статистически данни до настоящия момент, като Комисията обяви непосредствената си инициатива относно предоставените на Евростат правомощия за одит.

Що се отнася до стабилизационната програма, Комисията напълно подкрепя Гърция в усилията ѝ да се възстанови след трудното икономическо и фискално положение. Очертаните в програмата мерки и политически намерения са важна стъпка в правилната посока. Успешното и значително по обем емитиране на държавни облигации на 25 януари по всяка вероятност означава, че участниците на пазара споделят това виждане, макар че лихвената премия е висока и разширяването на спредовете впоследствие също е знак за предпазливостта им.

Съществуват обаче рискове, свързани с целите на програмата и средносрочните фискални корекции. Очертаният в програмата макроикономически сценарий е по-скоро оптимистичен, но има известна несигурност по отношение на основните прогнози за приходите, особено що се отнася до оценката за въздействието на усилията за справяне с данъчните измами по време на икономически спад. Имайки предвид наблюдаваните в последно време тенденции в развитието на пазара, прогнозите за лихвените проценти и разходите, изглежда, също сочат понижаване. Що се отнася до препоръката за процедурата при прекомерен дефицит, нашите препоръки относно мерките, които следва да се предприемат през настоящата година, изцяло разчитат на мерките, обявени от гръцките органи в стабилизационната им програма. Те включват такива мерки, които ще се осъществят през първото тримесечие на годината, като намаляване на заплатите, съкращения в обществените

сектор, напредък в реформите на здравеопазването и пенсионната система, повишаване на данъци и акцизи и реформа на данъчната администрация. Някои от мерките за фискална консолидация вече са предложени за одобрение в гръцкия парламент и скоро следва да бъдат осъществени. Гръцките органи са поканени в предложението на Комисията до Съвета да представят до средата на март подробен доклад за изпълнението, в който да се обявят приетите мерки и графикът за изпълнението им. Следва да се направи и оценка на рисковете, така че ако те се материализират, да се приложат компенсаторни мерки при необходимост.

В този смисъл Комисията приветства обявените на 2 февруари допълнителни мерки, а именно замразяване на номиналните заплати в общественния сектор и увеличаване на акциза на горивата с цел запазване на бюджетната цел през настоящата година, както и готовността на гръцкото правителство да приеме и в кратки срокове да приложи допълнителни мерки, ако това е необходимо.

По отношение на следващите години от програмата ние призоваваме за допълнителни корекции с постоянен характер, продължаване на реформите в данъчната администрация и подобряване на бюджетната рамка. Очевидно от Гърция се изисква също да положи допълнителни усилия за подобряване събираемостта и обработването на общата държавна помощ. Предвид факта, че плановете са по-малко подробни, ние предлагаме установяването на стройна система на отчитане, чрез която гръцкото правителство ще отчете на тримесечна основа предприетите мерки, постигнатите резултати и предстоящите мерки. Тя ще гарантира планираното изпълнение на плановете. Приехме и препоръката да се сложи край на несъответствието с общите насоки на икономическите политики и рисковете да бъде застрашено правилното функциониране на Икономическия и паричен съюз предвид продължителната загуба на конкурентоспособност на гръцката икономика и засилването на външните дисбаланси в резултат и на големия спред на финансовите пазари спрямо референтните облигации.

Освен това паралелната динамика на спреда в други страни също е доказателство за явни рискове от разпространение на вторични ефекти в другите държави-членки. При тези обстоятелства се очаква Гърция да приеме цялостна програма за структурни реформи, насочена към повишаване ефективността на публичната администрация, ускоряване на реформите в пенсионната система и здравеопазването, подобряване на функционирането на пазара на труда и ефективността на системата за договаряне на заплатите, улесняване на функционирането на продуктовете пазари и стопанската среда, както и поддържане на стабилността на банковия и финансовия сектор.

Какви са следващите стъпки във подробния процес на наблюдение? Препоръките ни ще се обсъждат от Еврогрупата и Екофин през следващата седмица, след което в средата на март ще се изготви първият доклад с график за изпълнение, за да се гарантират целите за 2010 г. Впоследствие от май Гърция следва да отчете на тримесечна основа по какъв начин са изпълнени решенията и препоръките на Съвета. Всеки доклад ще подлежи на оценка от Комисията. Ясно е, че ако се появят признаци за материализиране на рисковете, е необходимо да се предприемат допълнителни мерки. Следователно е от решаващо значение гръцкото правителство да има готовност да приеме при необходимост допълнителни мерки, както беше посочено вече.

В заключение, ние сме в безпрецедентно положение, но приемаме фактите такива, каквито са. Гърция прие амбициозна програма за коригиране на дефицита и реформиране на публичната администрация и икономиката. Тя заслужава подкрепа в трудната задача, която стои пред нея, и Комисията я подкрепя. Интегрираният механизъм за наблюдение, наред с готовността на правителството да се справи с проблемите, е гаранция за успешното прилагане на мерките за фискална консолидация и структурните реформи, които ще изведат Гърция отново на пътя на устойчивото развитие. Навременното и стриктно изпълнение на бюджетните мерки и структурните реформи, които са включени и в приетата от гръцките органи програма, наред с внимателното наблюдение на ситуацията, са ключът за намирането на адекватно решение за намаляване на настоящото напрежение на нашите пазари.

Corien Wortmann-Kool, от името на групата PPE. – (NL) Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) беше инициаторът на това разискване, защото проблемите на страните от еврозоната спешно налагат прилагането на силен европейски подход. Това е, което ни кара да бъдем загрижени.

През последните години държавите-членки твърде често се дистанцираха от Пакта за стабилност и растеж. Ето защо днес призовавам Съвета, и то не само по отношение на Гърция, да се ангажира по-силно и изцяло с постигането на значително по-голяма координация на паричната политика по време на неофициалната среща на върха идния четвъртък и на заседанието на Екофин следващата седмица.

Испанското председателство също може да даде добър пример със собствената си страна, защото положението там също изисква неотложни мерки.

Г-жо председател, от името на моята група, бих искала да изразя сърдечната си подкрепа за начина, по който Европейската комисия разглежда проблема в Гърция. Несъмнено това става с месеци закъснение, но е абсолютно наложително. Същата стратегия трябва да се приложи и по отношение на другите държави в опасно положение. Решението не се крие в осигуряване на повече средства от европейския бюджет, а в действителното изпълнение на плановете за реформи.

Надявам се, че вие работите и върху сценарий за извънредни обстоятелства, ако се появи такава необходимост, и във връзка с това обмисляте всички възможности, включително взаимодействие с Международния валутен фонд (МВФ). В същото време ние трябва да запазим спокойствие, тъй като предвид размера на бюджетния проблем реакциите на финансовите пазари са сериозно преувеличени. Това подчертава спешната необходимост бързо да се заздрави регулирането на финансовите пазари на европейско равнище.

Udo Bullmann, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-жо председател, г-н Алмуния, по-конкретно, през настоящия преходен период аз Ви благодаря за отдадеността, проявена по време на предходния Ви мандат, и Ви пожелавам късмет на новия пост. Също така искам да отправя сърдечни пожелания към Вашия приемник, г-н Рен. Пожелавам му смелост и късмет в решаването на важните задачи, с които се е заел.

Има три поуки, които можем да извлечем от настоящата ситуация. Първата е, че стратегията, която г-н Барозу ни представи като „Европа 2020“, всъщност е неудовлетворителна. Трябва да изменим дълъг път, преди да постигнем необходимото съгласуване в Европейския съюз, от което спешно се нуждаем, за да предотвратим в бъдеще положението, в което се намираме в момента. Стратегията се нуждае от съдържателност и аз се надявам, че насрочените важни събития през следващите няколко седмици ще дадат възможност за нейното усъвършенстване. Спешно се нуждаем от по-добро координиране на икономическата политика. Испанското председателство има правото да наблегне на това. То не бива да позволява да бъде поставяно в неловко положение във връзка с това.

Втората поука, която можем да си направим от настоящото положение, е, че някои държави-членки се нуждаят, разбира се, от модернизация и данните несъмнено са верни в това отношение. Необходимостта от модернизация обаче засяга повече от една държава. Има и такива държави, които трябва да положат повече усилия, защото са способни да го направят. Аз не се съмнявам, че новият финансов министър на Гърция, г-н Папаконстантиноу, ще свърши отлично своята работа и едва ли има искрен политик, който да оспори това. Той заслужава нашето доверие и ние следва да му дадем подкрепата си.

Третата поука, която можем да извлечем, е, че Европейският съюз трябва да бъде приведен в бойна готовност. Ако пазарите подложат еврозоната на изпитание, Европа трябва да бъде в състояние да реагира и трябва да има възможност реакцията да бъде неконвенционална. Ако има допълнителни спекулации срещу отделни държави, ние трябва да сме в състояние да направим кредитите достъпни, спазвайки средните за Европа рейтингови условия. Ще се наложи това да бъде организирано. Ние можем да намерим подкрепа за подобен род действия в Договора от Лисабон. Аз бих казал на Съвета и на Комисията: бъдете готови да преговаряте.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE.* – (NL) Мисля, че за разлика от представителите на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), аз не съм наистина поддръжник на идеята за намеса от страна на Комисията.

Преди всичко мисля, че ние трябва да признаем, че това, на което ставаме свидетели в Гърция, е следствие също от провала на Лисабонската стратегия. В последните десет години държавите всъщност са се отдалечили една от друга. Разликата между Германия и Гърция не е намаляла през последното десетилетие, а напротив, тя се е увеличила, което се дължи на факта, че следвахме Лисабонската стратегия, която беше твърде слаба.

На второ място, аз мисля, че европейските институции – Европейската комисия и Европейската централна банка – допуснаха тактическа и стратегическа грешка, като не предприеха незабавни действия. Бяха предприети действия значително по-късно. За шест седмици бяха направени най-различни изявления от европейските лидери, които заявяваха, че гръцките лидери трябва да вземат мерки, че предприетите мерки не са достатъчно ефективни или дори, че не вярват в способностите на гръцките лидери и т.н. Наслушахме се на такива приказки. Казвам ви, че ние самите отчасти сме отговорни за реакцията на финансовите пазари по отношение на Гърция. Как да очакваме, че финансовите пазари ще имат доверие в един клуб, след като самите членове на клуба вече нямат доверие в Гърция и в предложените от нея мерки? Ето защо аз мисля, че подходът беше грешен. Ако Европейската централна банка и Европейската комисия бяха подготвили пакет за Гърция много по-бързо още в самото начало, инфекцията, която наблюдаваме сега, нямаше да обхване еврозоната.

Не бива да се казва, че никой не е бил е наясно с проблемите на Гърция. Този въпрос се коментираше в коридорите на Европейската комисия от три или четири месеца, като мнението беше, че ще има проблем с

Гърция в даден момент. Това наистина е единствената причина, госпожи и господа, която обяснява защо се разглежда Гърция с нейните 12,7% дефицит, а не се разглежда Обединеното кралство, което има 12,9% дефицит. Следователно тук всъщност вече не става въпрос за самите данни, а за финансовите пазари, които вследствие на това, че самите ние не показваме достатъчно сплотеност, увереност и солидарност, се нахвърлят върху Гърция. Тази ситуация можеше да бъде избегната чрез една много твърда намеса от страна на Европейската комисия и Европейската централна банка.

Стратегия или препоръка, г-н член на Комисията: нека сами решим това! Аз съм абсолютно против факта, че каним МВФ, Международния валутен фонд, да реши проблемите в еврозоната. Ние ще решим проблемите сами, така че не се нуждаем от МВФ.

Накрая, последният въпрос, който ще спомена, засяга и други теми освен Гърция. Настоящото положение е своеобразен тест за сближаването и вътрешното единство на еврото.

Pascal Canfin, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Г-жо председател, от името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, бих искал да споделя с испанското председателство, че ние напълно подкрепяме неговия анализ на политическата воля за осъществяване на напредък към въвеждането на нови инструменти за управление и към икономически съюз, а не просто паричен съюз, както г-н Bullmann също отбеляза. Вие ще имате пълната подкрепа на нашата политическа група в това начинание.

Всъщност, ако оставим настрана случая с Гърция, която е застрашена, аз считам, че трябва да преразгледаме всички инструменти за икономическо управление на еврозоната, и по-специално Пакта за стабилност и растеж. Повече от половината от държавите-членки в еврозоната вече не спазват изискванията на Пакта за стабилност и растеж.

Освен това нека не забравяме, че до неотдавна – до кризата – Испания напълно спазваше критериите на Пакта за стабилност и растеж, но това не ѝ попречи две години по-късно да изпадне в коренно различно положение с 20% темп на безработица, или напълно да игнорира тези критерии.

Какво означава това? То означава, че с Пакта за стабилност и растеж, който акцентира по-конкретно върху критериите за публичните финанси, които са абсолютно необходими, но недостатъчни, до неотдавна Испания контролираше публичния си дълг и дефицит, но в същото време позволи нейният частен дълг да се покачи стремително нагоре. Наблюдаваше се рязко повишаване на частния дълг, спекулативен мехур на пазара на имоти и рецесия в много по-голям мащаб, от където и да било, което изискваше значително вливане на публични средства. Това наистина е доказателство, че ако Пактът за стабилност и растеж се разглежда в ограничен аспект и управлението на еврозоната е насочено единствено към публичния дълг, съществува риск да не бъде видяна по-мощната картина, което не би позволило да се предвиди и предотврати следващата криза.

Затова бих искал да знам какви предложения са направени от испанското председателство и Комисията, за да може, разбира се, да се препотвърди Пактът за стабилност и растеж и преди всичко да се интегрира в една по-цялостна система.

На второ място, вие казвате и сте прави, че публичните финанси трябва да се контролират по-добре, че е необходимо връщане към по-устойчиви равнища на задлъжнялост. По ваше мнение, дали това зависи само от намаляването на публичните разходи, или зависи и от възможността за увеличаване на някои данъци. Ако е така, кои? Също така, каква роля играе фискалното сътрудничество помежду ни за осигуряването на възможности за държавите-членки да си възвърнат способността за маневриране, която ще им позволи да се справят с дефицитите не само чрез намаляване на разходите, но и чрез възстановяване на способността си да маневрират, така че да увеличат приходите си?

Kay Swinburne, от името на групата ECR. – (EN) Г-жо председател, спредовете на държавните дългови ценни книжа се разшириха значително през последните месеци в определени държави-членки от еврозоната, което доведе до много спекулации на пазарите относно неизпълнение на задължения, финансови помощи и дори жизнеспособността на някои държави-членки в рамките на еврозоната.

Европейският съюз с посредничеството на Европейската централна банка не може да наложи фискални критерии на тези държави-членки. Въпреки това кризата оказва влияние върху Европейския съюз и Европейската централна банка от гледна точка на намирането на решение, международното доверие в евротодела и бъдещото гладко функциониране на пазарите на държавни дългови ценни книжа в Европа.

През миналата година ние отделихме много време и енергия да проучим процедурите, надзора, прозрачността и ефективното управление на риска за участниците на международния капиталов пазар. Мерките засягат

вторичния пазар на ценни книжа, но аз считам, че има сериозно основание същите принципи да бъдат приложени и на първичния пазар, особено в уникалните условия на емитиращите дългови книжа членки на еврозоната.

По-конкретно, в Обединеното кралство банка „Нордърн рок“ (Northern Rock) изпадна в неплатежоспособност, след като привлече средства от краткосрочните пазари, за да финансира дългосрочните си пасиви. Когато пазарът оспори този модел на дейност и отказа да предоставя средства, моделът всъщност се срива. Именно сега някои държави-членки от еврозоната срещат същите проблеми. Аз предлагам, след като Европейската централна банка няма правомощия по отношение на бюджетите или набирането на капитал, да може да участва в изработването на матуритетния профил на дълга, ако тя прецени, че дадена държава-членка е изложена на прекомерен риск чрез динамиката на краткосрочния пазар.

Гърция трябва да намери 31 млрд. евро през следващите няколко седмици. Португалия трябва да предоговори съществуващия дълг, равен на 17% от БВП в момент, когато Франция също трябва да предоговори своя дълг, равняващ се на 20% от БВП. Матуритетният профил на дълга се определя от държавите-членки, но кумулативният ефект от запущването на пазара по едно и също време излага Европейския съюз на риск по време на криза, което води до трудности при набирането на капитал на пазарите.

В еврозоната вероятно Европейската централна банка трябва да упражнява надзор върху кумулативното емитиране на дълг и да съветва държавите-членки как да постигнат отговорно управление.

В заключение, една лесна първа крачка за Европейския съюз, и по-специално за държавите-членки от еврозоната, би била да се изработи устойчива стратегия за матуритета на дълга, тъй като абсолютният размер на дълга в днешно време е по-маловажен от размера на дълга, който предстои да бъде подновен.

Nikolaos Chountis, *от името на групата GUE/NGL.* – (EL) Г-жо председател, госпожи и господа, новата Комисия започва работа с една огромна лъжа – не само че Договорът от Лисабон и Лисабонската стратегия не ни помагат да се защитим от кризата; те са една от причините, които ни вкараха в нея. Те очевидно се провалиха.

Световната криза очерта границите, силните страни и структурните проблеми на европейския глобален модел на развитие. Пактът за стабилност вече не съществува, кризата го помете, което се доказва от дефицитите и темпа на нарастване на публичния дълг в Германия, Испания, Италия, Португалия, Обединеното кралство и Гърция.

Кризата не засяга само Гърция. Тя обхваща целия Европейски съюз и вследствие на приетите решения тя засяга и еврозоната. Левицата отпрати предупреждение и се противопостави на тези политики. За съжаление, десницата и социалдемократите настояват да се използват същите инструменти за справяне с кризата.

С Лисабонската стратегия ние разрушихме социалната държава. Говорим за Европа на сътрудничеството, докато в същото време Европейската централна банка отпуска кредити на търговските банки с лихва от 1%, а на държавите-членки позволява да заемат средства от паричните пазари с лихва от 6%. Европейският съюз следва САЩ по отношение на модела и въоръжените сили. Как е възможно да приемаме американски агенции за кредитен рейтинг, като „Мудис“ (Moody's) и други подобни, да бъдат официални арбитри на икономическата политика на държавите-членки и да им позволяваме да диктуват нашата икономическа политика?

Ето защо ние трябва да променим Пакта за стабилност и да го заменим с Пакта за развитие и заетост. Европейският съюз не може и не бива да се конкурира на световно равнище въз основа на разходите за работна заплата. В заключение, ние трябва да преустановим насърчаването на конкурентоспособността за сметка на влошаването на трудовите отношения и права.

Nikolaos Salavrakos, *от името на групата EFD.* – (EL) Г-жо председател, по-рано чухме програмното изявление на г-н Барозу и неговия нов екип от членове на Комисията.

Лично аз останах с впечатлението, че всички ние, членовете на Парламента, сме в една и съща лодка, а не в една и съща армада. Има огромна разлика.

Ето защо на базата на програмните изявления на г-н Барозу аз очаквам с нетърпение бъдещето на Европейския съюз да се изгражда на основата на по-силни връзки между държавите-членки, особено на икономическо, социално и свързано с развитието равнище. Аз обаче се опасявам, че ще има значително нарастване на „блуждаещи“ капитали, „номадски капитали“, които се движат и се прехвърлят на пазарите. Като първоначално стимулират, а след това изоставят местните пазари, преминавайки като торнадо, тези капитали унищожават

реалните икономики и трупат печалби, без да правят реални инвестиции. Еврот, разбира се, ограничи възможностите на този вид капитали да спекулират с валутните курсове.

Това следователно е причината за настоящата атака срещу Гърция, която се нуждае от специална подкрепа. Ето защо, имайки предвид, че според статистиката за 2008 г. Европейският съюз произвежда приблизително 38% от световното богатство, аз мисля, че през настоящата парична криза той не усия или не пожела да упражни правомощията си за икономическа интервенция на световните финансови пазари.

Аз искам да отправя послание към Парламента и към всички мои колеги; послание от Шумпетер. Свидетели сме на творческо разрушаване, което ще остави Европа, европейската валута и Гърция невредими, но което е абсолютно необходимо, за да покаже на Гърция и на другите държави-членки солидарността между тях.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, това, което днес се случва в Гърция и Португалия, а утре в Испания и Ирландия, е скандално. Същите тези англосаксонски агенции, които услужливо бездействаха, докато измамниците емитираха и търгуваха с проблемни активи, и които не видяха задаващите се събития, сега проявяват най-голяма стриктност към държавите-членки, втурнали се към помощта за финансовия сектор, който не я заслужаваше.

Кризата, предизвикана от безотговорността на пазарите и банките, и огромният размер на помощта са факторите, пряко отговорни за нарастването на публичните дефицити и публичния дълг, които същите тези пазари днес се опитват да накажат.

С това се изчерпва етичният капитализъм, провъзгласен от г-н Саркози, Европейския съюз и Г-20. Единственият урок, който „банкстерите“ научиха от кризата, е, че данъкоплатецът е неизчерпаем източник на средства, печалби и гаранции, тъй като се твърди, че мащабът на паниката се дължи на банка в САЩ, получила помощта на американското правителство и на два хедж фонда, също от САЩ, които искат да печелят както от прекомерно високите лихви, наложени на Гърция, така и от пазара на суапове за кредитно изпълнение – застрахователните политики по отношение на правителствените заеми – като самите те са предмет на независими спекулации.

Не е достатъчно да се регулират хедж фондовете, което вие се страхувате да направите, а също и пазарите на деривати, както г-н Барние предлага. Няма смисъл да се създава европейско икономическо правителство. Всички двадесет и седем държави така или иначе са загизили и солидарността не е изход. Свободното движение на международни капитали е това, което трябва да се постави под съмнение, в противен случай няма да има никакво възстановяване, а повторение на кризата.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н председател, г-н член на Комисията, подобно на г-жа Wortmann-Kool преди мен, аз ще ви кажа, разбира се, че ние одобряваме позицията на Комисията за справяне с настоящото положение в Гърция.

Що се отнася до испанското председателство, със задоволство отбелязваме целта, която сами си поставяте – подобряване на координацията на икономическите политики. Необходимо е тази силна политическа воля да бъде приложена и за да изпълним докрай два текущи важни проекта: структурирането на истинска форма на финансов надзор и регулирането на хедж фондовете.

Действително Европа не бива да бъде крепост, но не бива да има и пролуки. И в двете области председателството наистина трябва да има възможност за маневриране, така че да може да преговаря продуктивно с Парламента. Ние очакваме Съветът на следващото си заседание да изпрати ясен сигнал към обществото и към пазара: към обществото – да възстанови доверието в еврото и към пазара – да покаже солидарността си с Гърция. Съветът следва да даде ясни знаци, че няма да позволи да бъде държан в благоговееен страх от опитите за дестабилизиране на еврото от страна на определени спекуланти, които не се колебаят да спекулират срещу държавите-членки, които понастоящем изпитват икономически и социални затруднения.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-н Лопес Гаридо, г-да членове на Комисията, това разискване е важно не само поради атаката срещу еврото, но и защото в четвъртък ние ще проведем първата среща на върха под ръководството на председателя Херман ван Ромпюй.

Забелявам, че днес европейците са твърдо убедени, че не можем да позволим на МВФ да се намеси в Гърция. Приветствам този факт, защото това вероятно означава, че ще постигнем това, което искахме от много години, а именно управление на икономиката в еврозоната.

Когато призоваваме за управление на икономиката в еврозоната, това означава, че тъй като сме изправени пред колебанията на пазарите, ние трябва да се въоръжим със средства за реагиране и да вървим в крак с тези пазари. Очевидно днес ние се проваляме в това отношение.

Другото, което забелязвам също, е, че положението в европейския ни ръководен апарат е такова, че ако си извън еврозоната, може да ти се „помогне“, докато ако си в нея – нещата са много по-сложни. Никога не съм си представяла, че еврозоната ще стане зона, лишена от солидарност. Самото ѝ функциониране се основава на понятието солидарност.

Нито една от държавите, членки на еврозоната, независимо от нейната стратегия за износа, равнището ѝ на дефицит или равнището ѝ на публичен дълг, няма шанс да излезе от кризата, ако едно от звената ѝ е атакувано.

Какво обаче виждаме днес? Механизъм, който работи по такъв начин, че финансовите пазари насъскват различните страни една срещу друга, подлагат на изпитание способността ни да сме солидарни и да запазим жива самата концепция за еврозоната. Защото концепцията на еврозоната се състои в идеята, че ако искаме да си осигурим възможност за маневриране, да погледнем отвъд спекулациите като единственият наличен механизъм, тогава ние трябва да разработим наша собствена стратегия.

Но умението общо взето да станем донякъде неуязвими за начина, по който функционираха валутните пазари преди приемането на еврото с механизмите за присъждане на рейтинг на държавногарантираните дългове, отново беше внесено за разглеждане в еврозоната.

Именно върху това трябва да съсредоточим нашето внимание. То излиза извън рамките на направените днес предложения, като дълг на председателя Херман ван Ромпхой е да се заеме с тези много важни проекти.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Гърция едва напоследък ни даде информация за действителния размер на дълговете си. Те са много по-големи, отколкото се предполагаше. Бюджетният дефицит е почти 13%. За съжаление, Испания, Португалия и Италия също отчитат големи бюджетни дефицити.

Европа не трябва да вкарва троянски кон. Това действително би се получило, ако се предостави помощ на тези държави, както искат някои хора. Това не бива да се случва, защото така ще допринесем още повече за лошата политика. Пактът за стабилност и растеж ясно показва как трябва да действат държавите в случай на криза и най-вече първото нещо, което трябва да се направи, преди да настъпи криза, а именно да се въведе навременна стриктна бюджетна и разходна политика. Нидерландия започнаха това преди повече от година. Южноевропейските държави-членки го направиха твърде късно. За щастие, сега започнаха – по-добре късно, отколкото никога – да внасят ред в делата си.

Наблюдавам с голям интерес последствията от мерките, които те предприемат. Ако стоковите пазари и еврото отбележат междуременно лек спад, това няма да е катастрофа нито за инвеститорите, нито за предприятията износители, всъщност далеч няма да е катастрофа.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, приказките за спекулативен натиск върху еврозоната и еврото, за риска икономиките на Гърция и други южноевропейски държави да претърпят срив в резултат на проблеми с публичните финанси, прекомерно големи дългове и дефицити се използват в максимална степен от Европейския съюз, буржоазните правителства и другите империалистически сдружения като извинение за ускоряване и разширяване на капиталистическото реструктуриране и повишаване степента на експлоатация на работническата класа и обикновените хора.

Европейският съюз и правителствата изнудват и тероризират работниците, за да ги принудят да се съгласят с правилата на пазарната икономика и европейската идея за големия бизнес с цел намаляване на заплатите и пенсиите, налагане на гъвкави форми на заетост, драстично оряване на социалните обезщетения, множество сурови данъчни мерки и откъсване на бедните и средните фермери от земята им.

Ще бъде лъжа, ако кажем, че капиталистическата криза се дължи единствено на лошо управление и корупция. Дълговете и дефицитите са рожба на капиталистическата система, на Договора от Маастрихт и, разбира се, на Лисабонската стратегия. Ето защо буржоазните правителства и Европейският съюз, които носят пълна отговорност за създаденото положение, призовават работническата класа, обикновените хора, да отстъпят и да се присъединят към националните кампании. Работниците обаче трябва да се противопоставят на това, защото интересите на плутокрацията не са същите като тези на работниците, имайки предвид, че живеем в капиталистическо общество.

Работниците участват в масови демонстрации в отговор на войната, която беше обявена, и ние приветстваме това, и ги подкрепяме.

Barry Madlener (NI). – (NL) Гърция може дори да заплаши, че ще обяви банкрут, заедно с други държави, благодарение на години на слаба лява политика, водена от политици от левицата, които са на власт в Европа: Гордън Браун, г-н Барозу, г-н Schulz, г-н Cohn-Bendit, Guy Verhofstadt. Г-н Verhofstadt, бихте ли ме изслушали

и Вие? Милиарди изтекоха към слабите държави-членки и дори по време на присъединяването Гърция изглежда фалшифицираше данните, но Вие бяхте слепи за това. Европа трябва да се разширява и ще се разширява. Благодарение на слаби политици като Вас тези икономики бяха изкуствено напомпани, а сега се свиват.

Какво се случва сега? Вие продължавате в обичаен ход с ужасната си политика. Кой чука на вратата на Европейския съюз? Още по-бедни държави – Албания, Исландия, Македония, Хърватия, Сърбия, Косово и дори Турция. Бедни държави, които страдат и от огромна корупция. А какво да кажем за Испания, която въпреки високата безработица легализира около 700 000 нелегални имигранти, които са довели и своите семейства, а понастоящем безработицата в Испания е 20%!

Г-жо председател, трябва да се сложи край на тази политика на имиграцията.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-жо председател, не може да има съмнение, че Гърция, като други държави от еврозоната, отчита огромен публичен дефицит и дълг и както знаете, а и членът на Комисията спомена, гръцкото правителство вече предложи напълно аргументирана и амбициозна, но реалистична програма за решаване на тези проблеми.

По същия начин не може да има и съмнение, че Гърция, като други държави от еврозоната, беше и е в епицентъра на съгласуван спекулативен натиск, чиято основна цел е да се подкопае еврото и икономическото сближаване в еврозоната. Това не е гръцки, португалски или испански проблем; това е европейски проблем и ние сме длъжни да покажем действителните причини за това положение.

Както и преди година, ние отново подчертаваме, че световната кредитна криза е свързана с неконтролираното функциониране на финансовите пазари и трябва да бъдем също така директни, заявявайки днес, че неконтролираното функциониране на спекулативните капитали е основен параметър на текущото състояние на еврозоната и е в ущърб на средствата на европейските данъкоплатци.

Така че първото ни задължение днес трябва да бъде защитата на еврото и еврозоната срещу спекулативния натиск и, второ, следва да осъзнаем, че вече не можем неизменно да се придържаме към тесен паричен съюз и че докато не постигнем истинско икономическо сближаване между държавите от еврозоната, така наречените „икономики от платното за бавна скорост“ и цялостната надеждност на еврозоната, както и стабилността на еврото, ще бъдат засегнати.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Г-жо председател, рядко ми се е случвало да ме пропуснат. Въпреки това аз с удоволствие започвам изказването си сега.

Всички знаем, че не всички държави-членки от еврозоната са засегнати в еднаква степен от финансовата и икономическата криза. По мое мнение, държавите, които са особено силно засегнати, трябва да предприемат по-активни мерки в сравнение с по-слабо засегнатите.

Стабилността на еврото трябва да остане, разбира се, основна и доминираща цел. Това се отнася и за мерките, свързани с консолидирането на бюджетите на отделните държави-членки от еврозоната. Мерките са не само в интерес на самите държави, но и на държавите, които не са толкова сериозно засегнати.

Ние обаче трябва да обмислим внимателно какви мерки са необходими и кои вероятно ще са по-малко ефективни при подпомагането на държавите за излизане от кризата. Въпреки че ние можем да подпомогнем държавите с най-големи икономически проблеми в паричния съюз да получат средства при изгодни условия, например чрез заем на Европейския съюз за няколко държави от еврозоната, този изгоден външен кредит трудно би могъл да смекчи наболелите проблеми, пред които са изправени те, нито би могъл да направи нещо за отстраняване на причините за проблемите.

Според мен в миналото тези държави не успяха да извършат важни реформи и сега плащат цената за това. Следователно проблемите до голяма степен са създадени от самите тях и затова съответните държави трябва да ги решат в бъдеще. По тази причина ние следва да осъществим програми на строги ограничения и реформи, както обяви Комисията. Аз смятам, че ще е катастрофално, ако се окаже, че винаги данъкоплатецът плаща сметката.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, тук бяха изказани много интересни мисли, но аз считам, че трябва да имаме смелостта да поставим под въпрос самите критерии, върху които се основава Европейският съюз днес. Дори съществува член в Договора от Лисабон и Договора от Маастрихт, в който се забранява на Европейския съюз да подпомага Гърция.

Фактът, че на всички спекуланти беше дадена свобода на действие чрез допускането на съвсем свободно движение на капитали и че се защитаваше данъчна конкуренция, което доведе до нулево облагане на капитали и предприятия, означава, че малко по малко националните бюджети пресъхват и сега съгласно предложения като това, направено от г-н Алмуния по-рано, се иска от народите да носят отговорността, като им се намаляват заплатите, пенсионирането се отлага във времето и социалноосигурителните системи се разрушават.

Ето защо всеки един от тези критерии трябва да се промени, Пактът за стабилност и растеж трябва да се замени с пакт за развитие на човешките ресурси, насочен към създаване на работни места, заетост и обучение, като трябва да се вземе решение за промяна на ролята и задачите на Европейската централна банка, така че еврото да стане обединяваща обща валута, а не обект на спекулации, както е днес. Трябва да се вземе решение за въвеждане на нови инициативи срещу данъчните измами и изтичането на капитали, както и за ликвидиране на зоните на „данъчен рай“, както беше обещано. Накрая, трябва да проявим смелост, за да санкционираме спекулативното движение на капитали.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-жо председател, съществува естествена връзка между текущата жизнеспособност на икономиката на държавата и стойността на нейната валута. С процъфтяването на икономиката би трябвало да нараства и стойността на валутата, така че държавата да може да изпитва ползата от евтините стоки и услуги, които е решила да внася. Съответно, когато икономиката е в стагнация или дори спад, валутата също се обезценява, което води до подем на износа и възстановяване на икономиката, допускайки, разбира се, че промишлеността и услугите не са съсипани от глобализацията.

От друга страна обаче, валутата на държава, попаднала в усмирителната риза на еврото, не може да се нагоди към потребностите на икономиката и населението. Така на Великобритания беше нанесена вреда между 1990 г. и 1992 г., когато бяхме във Механизма на валутните курсове. Сега еврото задушва Гърция и другите въвели единната валута държави.

Това следва да е предупреждение за всяка държава извън еврозоната. Присъединете се към нас на свой риск. В кратки срокове ще престанат да бъдат удовлетворявани потребностите на икономиката ви. Когато решите да се отдръпнете, ще бъдете изправени пред дълга към еврозоната, който е изкуствено напомпан в резултат на собствената ви обезценена валута.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Г-жо председател, ние сме тук за първи път в историята на еврото, за да обсъдим финансовото положение на шепя държави. Подчертавам думата „държави“, защото изказването на испанското председателство прозвуча сякаш става дума за открития космос, а членът на Комисията Алмуния спомена само Гърция. Бих искал да разбера дали членът на Комисията ще продължи да поддържа и в заключителното си изявление тезата, че проблемите на Испания и Португалия са същите като на Гърция и ако е така, какво ще направи той във връзка с това.

Ние обаче сме тук, за да говорим за финансовото положение, защото финансите на няколко държави могат да сринат доверието във валутата на всички и да отворят пътя за „Европа на две скорости“. Пропастта може да се увеличи, когато се приложи стратегията за излизане от кризата, на която се позовава испанското председателство, защото може да се окаже, че по-слабо развитите държави трябва да се справят с финансови затруднения и по-сурова парична политика и което е по-важно – трябва да използват много повече средства, за да изплатят дълговете си, и много по-малко средства, за да създадат заетост. Повярвайте ми, госпожи и господа, без устойчива икономика ще бъде невъзможно да балансираме финансите. Без трудова заетост данъчните приходи ще продължат да намаляват, а обезщетенията за безработица ще продължат да се увеличават.

Ние преживяваме криза на доверието, а когато има криза на доверието, първото нещо, което трябва да направим, е да кажем истината. Трябва да кажем как стигнахме дотук. Какво правят засегнатите държави, за да се справят с дълговете? Дали пактовете за стабилност са надеждни, или не? Преди всичко ние трябва да знаем какво правят държавите, за да приведат в ред икономиките си, защото, както казах и по-рано, без устойчив растеж не може да има устойчива икономика или устойчиви финанси.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, в условията на паричен съюз не може да говорим за атаки срещу Гърция, Испания, Ирландия или Португалия, а по-скоро за атаки срещу Съюза и еврото, които пораждаат повечето от симптомите за нестабилност или нарушена цялост на блока, най-общо казано. Във връзка с това аз трябва да Ви информирам, г-н член на Комисията, че Вашите изявления бяха неподходящи и опасни, но когато го казва човек с Вашия опит и квалификация, аз мога само да допусна, че те са израз на недоволство срещу упоритостта и бездействието на Комисията, част от която сте Вие, защото паричният съюз представлява много повече, както Вие добре знаете, от единна валута, Пакт за стабилност или единна европейска Централна банка.

За да бъде устойчив в дългосрочен план, паричният съюз не може да се ограничава до краткосрочни, номинални показатели, той не може да не отчита реалната икономика, икономическия растеж или заетостта и не може да игнорира съществените вътрешни различия от регионален и социален характер, които се проявяват успоредно с него и които Комисията разкри изключително добре в работата си по „ИПС@10“.

По тези причини всяка държава-членка има своите задължения. Който счита обаче, че паричният съюз е завършен проект прави непростима грешка. Трябва да спрем да говорим и да започнем да действаме. Лисабонската стратегия не работеше, защото не притежаваше нито средства, нито инструменти. Днес, ако искаме паричният съюз да продължи да съществува и да остане стабилен, е необходимо да заменим термини като „солидарност“ и „координация на икономическата политика“ с конкретни средства и инструменти, които досега не са били използвани.

Комисията току-що встъпи в длъжност, но не за да продължи да прави това, което е правила преди, а за да си вземе поука и да постави началото на нова фаза. Именно това очаквам аз и се надявам, че те ще го направят.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, в разискването беше от съществено значение да гарантираме, че Европейският съюз ще прекрати монетаристката си политика и необмислените критерии на Пакта за стабилност. От основна важност беше да се защити социалният напредък, за да се даде приоритет на решаването на проблемите на безработицата и бедността, да се подпомогне производството и създаването на работни места със зачитане на правата с цел гарантиране на икономическо и социално сближаване, да се приложат мерките за подпомагане на бюджета за държавите в най-сериозно положение, по-конкретно, като се отпускат средства, без да е необходимо националните правителства да са в съответствие с тях. За съжаление обаче, нищо такова не чухме тук.

Членът на Комисията Алмуния настояваше за провеждането на същите тези политики и неолиберални рецепти, в опит да бъдат накарани същите тези хора да поемат, както винаги, последствията на лошите политики на Европейския съюз, включително, г-н Алмуния, Вашата собствена отговорност за тъжните и прискърбни изявления, направени от Вас по повод на Гърция, Испания и Португалия, които например в случая с моята страна, Португалия, доведоха до разгръщане на спекулативна атака. Спекулантите действително спечелиха от Вашите изявления. Моята страна, както и други обаче загубиха в резултат на направените изявления и политиките, които се провеждат в момента. По тези причини Ви казваме, че е време да се смени политиката.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-да членове на Комисията, еврото е нашият щит и то доказва, че е стабилизиращ фактор. Това показва също, че критериите от Маастрихт, както и Пактът за стабилност и растеж трябва да формират основата на стратегиите за дефицита и излизане от кризата. Те обаче не бива да са единствените, формиращи тази основа. И двете стратегии трябва да бъдат подпомогнати от устойчив растеж и политика в областта на заетостта. Трябва да съчетаем стратегията „Европа 2020“ с другите стратегии. Необходими са ни споразумения за иновациите, инвестициите и координацията в Европейския съюз, които да включват всички държави-членки.

Ето защо аз подкрепям идеята финансовите министри да приложат плана от три точки, предложен от г-н Алмуния на 22 декември 2004 г., за оптимизиране на Евростат, колкото е възможно по-бързо. В продължение на пет години тези разумни, необходими мерки бяха възпрепятствани. Трябва да повишим статута на Евростат и направим преглед на статистическите данни на държавите-членки, съгласувайки тези на ЕЦБ и Европейския съюз. Необходим ни е начален балансов отчет за Европейската комисия, преглед на финансите на държавите-членки на базата на общи критерии, установени от Комисията, както и координационен комитет с представители на Комисията, Евростат, ЕЦБ, ЕИБ и държавите-членки във връзка с националните планове за действие.

Необходими са отговорност, честност и прозрачност без игри на криеница или на котка и мишка между държавите-членки и финансовите министри.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Г-н председател, икономическата криза ни даде възможност да оценим стойността на еврото и на икономическата координация.

Сега е неоспоримо, че ролята, която играе еврозоната и Европейската централна банка за осигуряване на стабилност и ответни действия спрямо кредитния срив, наред със съгласуваните действия на европейско и международно равнище, за което Вие имяхте важна водеща роля, г-н Алмуния, имаше съществен принос за предотвратяване на най-сериозните и дори катастрофални последици на кризата.

Кризата причини значителен спад на икономическата активност, огромни загуби на работни места и значително влошаване на публичните финанси. Въпреки че има някои признаци на зараждащо се възстановяване, прогнозите за тази година показват спад в заетостта и увеличаване на публичния дълг в Европейския съюз.

Кризата изведе на бял свят различното положение, в което се намират държавите-членки, както и различията между тях. Появи се напрежение, което – нека не бъдем наивни – не винаги е свързано с икономическите принципи или потенциала. Необходимо е да гарантираме, че то няма да ни накара да забравим сериозната ни икономическа взаимозависимост и основните ни ангажменти.

Европейският съюз е изправен пред най-големите предизвикателства от създаването си насам. Някой описа международното възстановяване, използвайки буквите LUV: L за Европа, U за Съединените американски щати и V за държавите с нововъзникващи икономики.

Европа не може да изостава. Време е за реформи, въображение и интеграция. Основен приоритет следва да бъде увеличаването на потенциала за растеж на нашата икономика.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, отслабването на икономиката и неотдавнашната криза в някои държави от еврозоната не са резултат само на затрудненията на Гърция, Португалия и Испания, но и на проблемите на самия Съюз.

Това не е проблем от гледна точка само на икономическите ресурси, но е и политически проблем. Преди да се погрижи за проблемните държави, Европа трябва да се погрижи за себе си, защото истинският проблем, породил кризата, е и отслабването на Съюза. Необходими са общи и ефективни правила и инструменти.

Първо, трябва да ускорим реформата на надзора и да създадем система, която наистина работи, а не просто дублира съществуващите органи, които показаха, че са неефективни при предвиждането и управлението на кризите напоследък, а също и да излезем извън бюрократичната логика, която досега се използваше за справяне със системните кризи.

Второ, поради тези причини е необходимо да се координират и хармонизират фискалните политики, дори с цената на това да се изоставят по-съпротивляващите се държави. Някои поддържат тезата, че е необходима намеса от страна на Международния валутен фонд, без да се замислят за катастрофалния сигнал, който по този начин ще бъде изпратен на финансовите пазари по отношение на посоката, в която ще се движи еврозоната. Що се отнася до настоящата криза в няколко страни от еврозоната, Европейският съюз има политическото, социално и морално задължение да предприеме действия.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Определени държави от еврозоната понастоящем имат сериозни финансови проблеми, което се вижда от размера на публичния дълг и бюджетния дефицит, регистриращи стойности, които надвишават прага, предвиден в Пакта за стабилност и растеж. Основната логика на Пакта е да се избегне разпространението на действия „на гратис“ чрез налагане на лимити за публичния дълг. Той обаче не успя да отчете необходимостта от увеличаване на публичния дълг, когато финансовото положение се влошава на макроикономическо равнище и е допълнително повлияно от показателното покачване на частния дълг.

Бързото влошаване на състоянието на финансите в някои държави-членки представлява заплаха за стабилността на еврото и за сближаването на равнище на Европейски съюз. За да избегнем подобни последици, трябва да се демонстрира солидарност между държавите-членки, като се предприемат съвместни мерки, осигуряващи взаимна подкрепа на държавите, изпитващи затруднения. Необходимо е също да се смекчат критериите на Пакта за стабилност и растеж, което е възможност, предвидена в декларация, приложена към заключителния акт на Договора от Лисабон.

Ето защо все още е наша отговорност да покажем обединена политическа воля и да осъществим реформата на Пакта, което сега се превръща в жизнена необходимост.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Г-жо председател, много от колегите говориха за помощта, необходима на Гърция. Това е грешно послание. Безплодното разискване за предоставяне на помощ не помага. Гърция очевидно има огромни финансови проблеми, но тя може да се справи с тях. Сега има широк консенсус по този въпрос както сред политическите сили, така и, което е по-важно, сред гръцкия народ.

Беше казано също, че основният проблем за еврото са спекулантите. Когато еврото засилваше позициите си, кои бяха тогава спекулантите? Еврофилантропи? Трябва да обсъдим къде грешим.

Гръцките статистически данни също бяха обсъждани. Нека не забравяме обаче, че те са и европейски. Не знаеха ли Евростат, Европейската комисия и ЕКОФИН, че гръцкият дълг не би могъл да нарасне до такава степен без съответния дефицит? Спадал ли е някога последователно дългът, не само гръцкият, до 60%? По мое мнение, основният проблем в еврозоната е, че нейните правила се прилагаха най-вече на базата на политически критерии, както и че лицата, упражняващи контрол, и лицата, върху които се упражнява контрол, са едни и същи.

Вторият проблем, за който се говори твърде малко, е общата загуба на конкурентоспособност и все по-увеличаващото се разделение в конкуренцията между Севера и Юга. Не може да има еврозона, не може да има и парична зона при увеличаващото се разделение в конкуренцията между членовете ѝ. Това е съдбоносен дългосрочен риск за сближаването в еврозоната и въпрос, с който несъмнено трябва да се занимаем.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Г-жо председател, с тази настъргана атака срещу еврото от страна на няколко международни банки светът отново е изправен срещу глупостта и алчността на пазарите.

Вярно е, че англоговорещите държави никога не са били благоразположени към еврото. Въпреки това еврото се превърна в най-стабилната валута в света. Всъщност щатският долар и еврото оформят двуполусен модел. Двуполусният модел винаги ще бъде нестабилен. Винаги ще има динамика между двете валути. Ако обаче пазарите са достатъчно разумни, те следва да видят, че дефицитът на еврозоната като цяло е доста по-малък от този на САЩ или Япония.

Макар да е вярно, че новото гръцко правителство наследи незавидно състояние на бюджета, е ясно, че дори при фалит на Гърция, което е абсолютно невъзможно, това няма да доведе до разпадане на еврозоната. Правителството на САЩ току-що представи бюджета си, който отчита дефицит от 1 600 млрд. щатски долара. За да компенсира дефицита, Вашингтон трябва да взема назаем всеки ден по повече от 5 млрд. щатски долара. Допълнителният годишен дълг на Гърция се равнява на размера на допълнителния дълг на САЩ за по-малко от една седмица. Коя държава поставя под заплаха финансовата стабилност на света? Гърция или САЩ?

Изправена срещу глупостта на спекулантите, Европа трябва да наложи по-голяма прозрачност и по-практическо регулиране на пазарите, които действително са прекалено алчни, г-жо председател.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Г-жо председател, в разискване, свързано с икономическото положение на определени държави-членки от еврозоната, лекът е ясен: ние се нуждаем от по-плотен икономически и паричен съюз, по-добра конкурентоспособност и по-голяма солидарност. Обръщам се към Вас, г-н член на Комисията, защото като португалец сте съвсем наясно със затрудненията, свързани с нарастването на публичния дълг, трудно контролируемия дефицит или извънредно високите публични разходи. Това, от което имат нужда тези държави, е солидарност и подходящи сигнали. За съжаление, сигналите, които се изпращат в резултат на последните изявления на г-н Алмуния, не са добри, тъй като той сравнява положението в Португалия и Испания с това в Гърция. Това бяха неуместни и неразумни изявления, които имаха незабавен ефект върху пазара. Стоковите пазари в Лисабон и Мадрид отбелязаха рязък спад; положението не бива да се представя по-зле, отколкото всъщност е.

Политическото управление е изключително важно. Знам, че тази поука трябва да се има предвид за в бъдеще, защото така ще постигнем един по-добър икономически съюз, подкрепяйки Европа в по-голяма степен, за да изграждаме солидарност и да разберем, че положението в отделните държави-членки е напълно различно и несравнимо. Ако си вземем тази поука, е сигурно, че бъдещето на еврозоната ще бъде по-добро.

Frank Engel (PPE). – (FR) Г-жо председател, трябва да направим следната констатация: Икономическият и паричен съюз наистина е паричен, но едва ли е икономически. Опасенията на Европа в паричната област са в противоречие с икономическия и бюджетен суверенитет на държавите-членки.

В днешно време спекулативните атаки срещу еврото могат да имат ужасяващи последствия. Гърция, Португалия, Ирландия и Испания са най-силно засегнати. Освен тях обаче цялата еврозона е изложена на опасност.

За да избегне най-лошия сценарий, Европа спешно трябва да въведе форма на общо управление на икономическата и бюджетната си политика. В крайна сметка нали именно това е ролята на икономическия съюз. Само по такъв начин заедно ще имаме истински шанс да консолидираме публичните финанси в еврозоната и извън нея.

С наличните инструменти и с настояването за бюджетен суверенитет на държавите-членки аз се опасявам, че консолидирането е празна надежда с всички последствия, които произтичат от това.

Edward Scicluna (S&D). – (EN) Г-жо председател, трябва да установим кои са слабостите на еврозоната и енергично да се справим с тях, защото алтернативите са твърде мрачни. Очевидна слабост е отсъствието на функция за стриктно централизирано наблюдение на цялата икономика на еврозоната.

Специално внимание следва да се отдели, на първо място, на преустановяването на отчитането на паричните потоци от държавите-членки на ЕС, както и на техните финанси. На второ място, публичните финанси и отчетността трябва да подлежат на одит в съответствие с одобрените от Европейския съюз стандарти. Трето, следва да има контрол на икономическите прогнози, които бяха причина за ненужни и подвеждащи предвиждания за публичните финанси. Четвърто, резултатите от стрес-тестовете на Европейския съюз трябва да се публикуват редовно. Накрая, мисля, че ние следва да накараме държавите от еврозоната да се откажат от лесния път за излизане от кризата чрез финансови машинации и еднократни фискални мерки, забавящи реалните корекции, които, както ние добре знаем, трябва да са резултат от надеждни и устойчиви програми за разходите.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-жо председател, събитията в Гърция не предизвикват безпокойство единствено у онези, които са част от еврозоната, но засягат и целия Европейски съюз. Ето защо е важно той да се справи с трудното положение по един отговорен начин. Гърция трябва да свърши своята работа, да удържи на обещанията си и да реформира политиката си. За мен като гражданин, който силно желае да види Швеция в еврозоната колкото е възможно по-скоро, е от изключителна важност ние в Европейския съюз да намерим изход от трудната ситуация. В крайна сметка следва да се каже, че евроето постигна невероятен успех и издържа на най-сериозната финансова криза. Кой би твърдял, че 16 валути щяха да са по-добри от една силна валута? Никой!

Гърция се промъкна в еврозоната през задната врата, което в настоящия момент показва колко важно е правилата за приемане да са строги, но справедливи. Добре структурираната икономика е предпоставка за растеж и благосъстояние, дори и по отношение на държавите извън еврозоната, като това, естествено, се отнася в същата степен за тези, които са част от еврозоната. Ораторите, които говориха за спекулации, трябва да имат предвид, че добре структурираната икономика и публични финанси формират основата на благосъстоянието.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Г-жо председател, проблемът за Гърция, за която се говори толкова много, не е просто проблем на публичните финанси. Той е свързан с пълния провал на модела, прилаган през последните петнадесет години, който изискваше гръцката икономика да се основава на постоянно нарастване и разширяване на частното потребление.

Освен това години наред някои хора поддържаха тезата, че разходите за въоръжаване са разходи за развитие. Като процент от БВП Стокхолмския международен институт за изследване на проблемите на мира (SIPRI) съобщава, че Гърция губи 3,3% в излишни разходи. Това е вторият най-висок дял в НАТО след Съединените американски щати. Гърция е петият най-голям вносител на оръжия в света в абсолютно изражение и заема 4% от световната търговия. Разбира се, за 2010 г. са планирани съкращения на разходите за отбрана. Министерството на националната отбрана разполага с бюджет от 6 млрд. евро, което представлява понижение от 6,63%.

Бих искал да видя промяна в дипломатията на въоръжаването, която ни доведе до тази безизходица. Гърция няма колонии, които да експлоатира, но има жизнеспособност. Ние следва да активизираме и европейската солидарност и да насърчаваме международните инициативи, свързани с глобалния „Зелен нов курс“.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-жо председател, какво е бъдещето на евроето с оглед на проблемите в Гърция, а всъщност и в Испания, Италия, Португалия и Ирландия? Обединеното кралство сигурно намира някаква утеха във факта, че ние така и не приехме евроето. Изглежда, че обещанията за постигане на стабилност чрез солидарност са доста далеч от истината.

Проблемът за шестнайсетте държави в еврозоната е кой дърпа конците в областта на финансите. Със слаба фискална координация и с изпразнена хазна членството в еврозоната в никакъв случай не е еликсир за добро икономическо здраве. Излиза, че когато нещата се влошават, никой не може да те спаси. Вместо това използват възможността да установят по-голям контрол, докато си на колене. Трябва да почакаме и да видим как ще реагира Гърция на перспективата да стане икономически протекторат на Европейския съюз и дали това ще доведе до граждански вълнения. Това ли е наистина европейската мечта? Кой е следващият – Испания, Португалия, Италия или Ирландия? Може би държавите-членки, и особено тези от еврозоната, следва да размишляват задълбочено върху фактите в настоящия момент, преди да обърнат внимание на преговорите относно икономическата политика след 2020 г., когато може би няма да има евро, което да защитаваме.

Тази сутрин г-н Барозу говори за европейската мечта: за народа на Гърция тя се превърна в европейски кошмар.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, както знаем, Европейската комисия постави Гърция под надзор поради стремително покачващия се бюджетен дефицит. Това сериозно нарушаване на националния суверенитет действително може да бъде оправдано единствено с факта, че е необходимо да спасим единната валута и да избегнем риска от нанасяне на вреди на други държави-членки от еврозоната. Основният принцип обаче, който е съществена предпоставка за въвеждането на еврото, а именно Пактът за стабилност, очевидно съществува само на хартия. Много държави-членки и Съветът вложиха по-малко усилия през последните години за бюджетната дисциплина, отколкото за смекчаването на изискванията на това важно споразумение. Комисията стоеше отстрана и наблюдаваше развитието на вялата процедура срещу нарушаващите критерия за дефицит държави.

Ето защо ние следва да настояваме нарастващата нетна задлъжнялост на държавите-членки да бъде намалена драстично, ако не искаме да подложим нашата валута и нашата икономическа зона на сериозен риск. Следователно са необходими решаващи и енергични мерки.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Считаю, че всяка държава-членка трябва да е готова да се присъедини към еврозоната, за да избегне изключително силните потенциални неблагоприятни последици за националната икономика. Икономическата нестабилност, наблюдавана в някои държави от еврозоната, следва да се държи под контрол, за да се предотврати вероятността последици да бъдат усетени в целия Европейски съюз. Икономиките на Гърция, Испания и Португалия регистрираха огромни бюджетни дефицити през 2009 г., дължащи се не само на световната икономическа криза, но и на неадекватните мерки, прилагани от собствените им правителства.

Румъния ще представи конвергентния си план си за присъединяване към еврозоната в края на февруари в съответствие с преговорите с МВФ и Европейската комисия. Моята страна предложи да се присъединим към механизма на валутните курсове през 2012 г., което всъщност е етапът преди влизането в еврозоната. Това означава, че бюджетният ни дефицит трябва да спадне под 3%.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, благодаря за добрите думи по повод на мерките, предприети от гръцкото правителство. Правителството действително въведе сурови мерки, а Европейската комисия действително ратифицира програмата му, като нейната цел е да следи прилагането на мерките, провокирани и изисквани от самото правителство.

И въпреки това спредовете се разшириха. Проблемът не е, че пазарите бяха предпазливи, както казахте. Проблемът е, че пазарите спекулираха и го правеха неударно. Именно хората, които предизвикаха кризата, сега правят пари от развалините, които оставиха. А какво прави Европейската комисия?

Питам ви следното: на първо място, ще предприемете ли действия сега не само с цел стриктно наблюдение на държавите, но и с цел стриктно наблюдение на пазарите и ако да, какви действия?

Второ, недопустимо е, че разговорът за Международния валутен фонд в еврозоната се протача с месеци. Международният валутен фонд обаче прави едно нещо – налага сурови мерки и после отпуска евтини кредити, което не оставя никакви възможности за спекулантите. Възнамерявате ли да предприемете стъпки за предоставяне на финансова подкрепа на държавите, които прилагат подобни безкомпромисни програми за публичните си финанси?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Положението, в което се намират някои държави от еврозоната, изисква сериозно обсъждане. Да търсим причините за това в икономическата криза е само частично оправдано. Много от причините се крият другаде. Първо, големите различия в равнището на икономическото развитие в отделните държави от еврозоната бяха пренебрегвани. Второ, не се спазваше дисциплината, наложена от Пакта за стабилност и растеж. Бюджетната дисциплина не се спазваше достатъчно отговорно, което доведе до голямо нарастване на дефицита на публичните финанси. Трето, банките и другите финансови институции не бяха наблюдавани по адекватен начин и това не се отнася само до тези държави. Как можем да се преборим с това? В съответствие с принципа на солидарност програмите за възстановяване, изготвени от отделните държави, трябва да получат подкрепа от Европейския съюз, който упълномощава Европейската комисия и Европейската централна банка да наблюдават изпълнението на програмите. Защото е недопустимо също така цената на кризата да се плаща основно от най-бедните, пример за което са протестите на гръцките селскостопански производители.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-жо председател, приблизително десет години след създаването на еврозоната е ясно, че Европейският съюз съществува, но, за съжаление, ние все още сме много далеч от икономически съюз. Виждаме, че атаката срещу еврото чрез най-слабите национални икономики придобива

епидемични размери и Европа в крайна сметка е наблюдател не толкова, защото е изненадана, а по-скоро защото няма финансови инструменти, за да реагира.

Няма институция с изключение на комисията по конкуренцията, която може да координира интервенциите и действията на националните икономики по време на речесия. За съжаление, няма единодушие и обща решимост между държавите-членки, макар и да имаме единна валута.

Мисля, че днешното изпитание не е насочено към нито една държава конкретно. То е изпитание за самото евро. Бих искал да вярвам, че когато решихме да имаме единна валута, вече бяхме решили да бъдем единодушни и да действаме на обединен фронт.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, благодаря Ви, че дадохте възможност на толкова много оратори да се изкажат по въпроса в рамките на една минута. Предполагам, че членовете на новата Комисия са доволни, че присъстват в залата, но ще се наложи те незабавно да се хванат на работа поради проблемите, които обсъждаме тук.

Някои хора злорадстват по повод проблемите на еврозоната, но аз мисля, че мнозинството искат проблемите да бъдат решени. Десет години по-късно аз не мисля, че трябва „да изгорим юргана заради блъхата“. Въпреки това от всичко, което чуех по време на разискването, е пределно ясно, че има сериозни проблеми в някои държави-членки, като тяхната сериозност е различна в отделните държави и Ирландия е една от тях. Правилата обаче, по мое мнение, не са ефективни. Ние по-скоро трябва да изпреварваме събитията, отколкото да реагираме пост фактум: когато кризата е при нас, вече е твърде късно. Трябва да вървим пред пазарите; не можем да прехвърляме отговорността за тях, както някои се опитаха да предложат, така че се нуждаем от стриктен и навременен надзор и щателно проследяване, а след това – незабавни действия. Желая ви всичко хубаво.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-жо председател, независимо от всички критики, които мои колеги отправиха по повод някои наболели въпроси в Европейския съюз, ние винаги сме били поддръжници на въвеждането на еврото. В миналото, когато бях кореспондент на списание „Шпигел“ (der Spiegel), бях свидетел на спекулации с конкретни валути и еврото ни защити от тях.

Сега обаче наблюдаваме значителна загуба на доверието на спестителите, и по-конкретно на гражданите на държавите, в които бюджетните критерии са спазени в определена степен. Моят въпрос към Вас, г-н член на Комисията, е следният: не Ви ли стана пределно ясно през последните няколко години, че Гърция ни мамии? Такива слухове имаше в изобилие. Ние обаче знаехме, че Гърция всъщност не отговаря на критериите още в началото. Защо не я наблюдавахме по-внимателно? Как възнамерявате да решите този труден проблем в бъдеще? Аз питам, имайки предвид моята собствена страна – Австрия, където се разпространяват слухове, подобни на тези за Гърция преди няколко години.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Г-жо председател, атаките на спекулантите срещу Гърция, Испания и Португалия не са причина за проблема, а негово следствие. Ние прекрасно знаем, че никое семейство не може дълго да си позволи да харчи повече, отколкото печели. Резултатът е банкрут. Същото се отнася и за правителствата. Никое правителство не може дълго да си позволява да харчи повече пари, отколкото получава от данъчните приходи. Резултатът е или крах на правителството, или това, което в момента наблюдаваме, атаки срещу валутата от страна на спекуланти. Това, което тези държави трябва да направят, е да следват примера на Латвия, която беше засегната от кризата преди около година – година и половина всъщност. А именно – драстично намаляване на правителствените разходи чрез т. нар. вътрешен процес на девалвация. Аз бих предложил гръцкото правителство да се посветва с латвийското правителство относно начина на вземане на тези решения. Те трябва да се вземат и това вече се е случвало в Европа в миналото. Благодаря ви.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, аз мисля, че се получи много съдържателно разискване при широка осведоменост и загриженост за икономическото положение. Това беше и много конструктивно разискване с редица твърдения, с които можем да се съгласим от гледна точка на оценката на положението.

Първо, аз мисля, че беше показано общо доверие в еврозоната по време на разискването. Еврозоната несъмнено ще излезе укрепена след внезапните раздвижвания на пазарите, което не може да се обясни със състоянието на реалната икономика. Както посочиха г-н Karas, г-н Sánchez Presedo и г-н Goebbels, които говориха за това какво се има предвид, когато някой говори за защитен щит в еврозоната, ние сме убедени, че ако не съществуваше еврозоната, кризата щеше да засегне европейските страни в много по-голяма степен.

Освен това ние не считаме, че Пактът за стабилност и растеж е в криза. Доказателство за това е изчерпателната процедура, на която се позоваваше членът на Комисията Алмуния за контролиране на програмата, осъществявана от гръцкото правителство.

Проблемите в еврозоната ще бъдат решени в рамките на самата еврозона, чиито механизми са пригодени за това, в условия, при които, както казах в предишното си изказване, Европа очевидно излиза от рецесията и от най-сериозната криза за почти столетие назад. Това ще стане в относително кратък период от време, което показва икономическата мощ на Европейския съюз, а също и това, че правителствата действат незабавно, когато се случва нещо, което би могло да причини срив на международната финансова система. Естествено, незабавната намеса доведе до дефицити. Понастоящем в това положение са 21 държави в Европейския съюз, което е логично следствие от съществената намеса, защото, наред с другото, както казах преди, в Европа има системи за социална закрила, което означава, че най-уязвимите хора трябва да получат помощ от държавната хазна.

Г-н Sanfin ме попита какви предложения има испанското председателство в това отношение. Имаше краткосрочна намеса на правителствата, за която споменах. Появява се стратегия за излизане от това положение, но очевидно, за да излезем от кризата в средносрочна перспектива, испанското председателство на Съвета предлага категорично икономически съюз. То предлага да има не само паричен, но и икономически съюз, който следва да заема важно място в Европейския съюз, както освен това предвижда и Договорът от Лисабон.

В член 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз се казва много ясно: „Държавите-членки координират своите икономически политики“. „Съюзът предприема мерки, за да гарантира координирането на политиките по заетостта.“ „Съюзът може да предприема инициативи, за да гарантира координирането на [...] социалните политики.“

Това се утвърждава в Договора от Лисабон и затова аз съм съгласен в голяма степен да вървим към хармонизиране. Например г-жа Wortmann-Kool, г-н Feio и г-н Papanikolaou засегнаха този въпрос в изказванията си. Г-н Bullmann спомена необходимостта от социалнополитическо координиране, както и г-жа Podimata. Подобно на тях, чуехме позицията на г-н Sanfin от групата на Зелените/Европейски свободен алианс и на г-н Pallone и г-н Gauzès, които говориха за необходимостта от регулиране на финансовите пазари. Г-н Verhofstadt изтъкна необходимостта от вътрешно сближаване в Европейския съюз. Всичко това ние бихме могли да наречем икономически съюз, вътрешно икономическо сближаване в рамките на Съюза.

Именно към това трябва да се стремим с ясното политическо лидерство на Съюза, което вече е факт. Трябва да отчетем и това, че вдругиден, впрочем точно след началото на испанското председателство на Съюза, Европейският съвет ще организира неофициална среща, за да поеме контрола върху положението от политическа гледна точка. Аз съм сигурен, че той ще изпрати и силно европейско послание към обществото и към икономическите и социалните партньори – проевропейско послание, послание за европейско единство, за доверие в европейските правителства, включително в гръцкото правителство, както и изпълнено с вяра в нашите възможности.

Това е важна среща за Европейския съвет, която се свиква сега, за да насочи усилията ни към стратегия за растеж и създаване на работни места, наричана от нас „Европа 2020“. Убеден съм, че основите на стратегията ще бъдат заложени именно на тази много ранна среща на Съвета, което означава, че ние искаме да действаме неотложно с политическо водачество в Европейския съюз в това трудно време.

Хоаким Алмуния, заместник-председател на Комисията. – (ES) Г-жо председател, изключително съм благодарен на всички изказали се по време на разискването членове на Парламента за бележките по отношение на политиките, становищата и предложенията на Европейската комисия, които ние с моя колега Оли Рен взехме под внимание.

Позволете ми да кажа няколко неща, които ще обобща в четири точки. Имаше много изказвания и аз не мога да отговоря на всяко едно поотделно, но считам, че мога да отговоря на всички по същество, систематизирайки отговора в четири точки.

Първо, както съм заявявал многократно в Парламента през последните почти шест години като член на Европейската комисия, отговарящ за икономическите и паричните въпроси, напълно съм съгласен с необходимостта от засилване на координацията в рамките на Икономическия и паричен съюз и в рамките на Европейския съюз. Всички държави-членки на Европейския съюз, които все още не са в еврозоната, или с други думи, не са в крайната фаза на Икономическия и паричен съюз, ще се присъединят към нея, с изключение на двете държави-членки, които са избрали възможността за отказ от участие. И все пак, аз действително

мисля, че в следващите няколко години тези държави ще се откажат от клаузите си за неучастие и също ще изявят желание да се присъединят към Икономическия и паричен съюз.

За да имаме координация, трябва да задълбочим и разширим надзора и дейностите по анализиране, разискване и отправяне на препоръки, които се основават именно на анализа и разискването, свързани с фискалната политика и други макроикономически и структурни политики.

Ако си спомняте, това беше едно от първите заключения на доклада, който представих пред вас, от името на Комисията, през първото полугодие на 2008 г. преди фалита на „Леман Брадърс“ (Lehman Brothers), като той обхващаше първите 10 години от Икономическия и паричен съюз. Оттогава ние сме разисквали в Комисията, в Еврогрупата и в Съвета, както и тук, в Парламента, как да подобрим надзора, как да разширим обхвата му чрез инструмента, който днес е ядрото на надзора и рамката на бюджетната дисциплина – Пакта за стабилност и растеж, като в същото време го допълним.

Съгласен съм с тези от вас, които казват, че не става въпрос единствено за провеждането на фискална и бюджетна политика, която да съответства на нашите правила, а трябва да се направи повече, защото има и други дисбаланси, които пораждат риск за растежа, заетостта и състоянието на публичните финанси.

Съгласен съм с всички от вас, които казваха, че не е нужно да разчитаме на Международния валутен фонд за това. Вярно е, че нашите държави са членки на Международния валутен фонд, но ние можем и трябва да се справим сами.

Ако имаме достатъчно координация, ако имаме политическа воля, ако използваме инструментите, осигурени ни от договора, ако реализираме нашите декларации за намерения и главните цели в максимална степен, ние ще имаме повече от достатъчно капацитет и инструменти да направим това, което е необходимо, за да се справим със затрудненията, подобни на това, пред което сме изправени в момента.

Относно Гърция, ще спомена два проблема, които бяха тема на разискването и които аз вече съм коментирал подробно. Първо, г-н Verhofstadt, който за жалост вече не е тук, каза, че Комисията се е намесила твърде късно. Аз не знам колко бързо страната на г-н Verhofstadt е поискала от Комисията да предприеме действия по бюджетните въпроси, но бих искал да му напомня, че в Гърция имаше избори в началото на октомври. Две седмици след идването си на власт новото гръцко правителство внесе поправка в уведомлението, което получихме няколко дена преди изборите, променяйки дефицита от 6% на 12,7%, и това само за три седмици!

Това не беше просто статистическа поправка. Огромното увеличение на дефицита в Гърция говори, че до голяма степен контролът на бюджетната политика е липсвал. Не става въпрос за статистика. Те не искат от Евростат да реши този въпрос. Става въпрос за управление, вина за което има правителството, което е позволило приходите да спаднат, или пък не е направило нищо, когато приходите са намалявали, и е позволило разходите да се увеличат или пък самото то е увеличило разходите във връзка с приближавашите избори. Най-просто казано, именно това се е случило.

Освен това във връзка със статистическите проблеми и в отговор на г-н Martin – както, мисля, и г-н Karas каза – в края на 2004 г. аз предложих на Съвета, от името на Комисията, да дадем по-голяма възможност на Евростат да осъществява одити, когато съществуват статистически проблеми, които не могат да бъдат решени чрез стандартните уведомления. Евростат не съставя данните. Той получава уведомления от държавите-членки. За да има поглед извън органа, предоставил уведомлението, Евростат се нуждае от правомощия, които не притежава. Комисията поиска такива правомощия, но Съветът отказа да ги предостави. Уведомих Съвета, че ние отново ще поискаме тези правомощия. Моят колега Оли Рен, който от утре ще отговаря за икономическите и паричните въпроси, като други размествания не се очакват, има предложение, подготвено за одобрение от новата Комисия на първото ѝ официално заседание, ако вие любезно ни дадете вашето одобрение днес.

След уведомлението гръцкото правителство представи за одобрение бюджета за 2010 г., което не беше направено преди изборите, и не само Комисията, но и Еврогрупата, и Екофин одобриха прекомерния дефицит предвид новата ситуация. Ние направихме същото с препоръките, които не могат да се изготвят, преди да имаме програма пред нас, която гръцкото правителство състави и ни изпрати на 15 януари. Въз основа на тази програма, както казах и преди, ние изготвихме препоръките на 3 февруари.

Вярно е, че ако имахме вълшебна пръчка, щяхме да действаме още в нощта на изборите. Мога да ви кажа обаче, че аз считам, че гръцкото правителство, Комисията, Еврогрупата и Екофин действаха бързо. Последните две започнаха да разискват положението, преди да сме им дали препоръки. Няма начин да действаме по-бързо, ако нашата цел е действително да решим проблемите. Ако всичко, което искаме да правим, е да излизаме с изявления, разбира се, можем да действаме.

На трето място, напълно съм съгласен, че е необходимо да повишим доверието в еврото и в Икономическия и паричен съюз. Това е отговорност на всеки един от нас: това е отговорност на държавите-членки, на Комисията, на Съвета и на Парламента.

Между другото, встрани от темата, понеже някои от вас засегнаха изказвания, направени от мен при представянето на препоръките за гръцката програма, аз ви моля в интерес на доверието да се позовавате коректно на това, което съм казал в действителност, а не на това, което други твърдят, че съм казал. Това е всичко, за което ви моля.

Накрая, срещата на Съвета на 11 февруари, вдругиден, която беше спомената от г-н Лопес Гаридо, наред с другото, е много важна среща. Тя е специална, защото няма да има много въпроси за обсъждане. Това е среща, на която ще има две становища – на председателя на Комисията и на председателя на Европейския съвет – с открито политическо разискване, което понастоящем е изключително важно предвид напрежението на финансовите пазари, каквото не сме изпитвали в еврозоната от създаването на единната валута, и най-тежката криза, която сме имали за последните 80 години. Трябва да реагираме на създалата се ситуация не само със стратегия за излизане от кризата, но и със средносрочна стратегия, за да може това десетилетие да се превърне в десетилетие на растежа и заетостта.

Ако ми позволите още една минута за последните ми думи като член на Европейската комисия, отговарящ за икономическите и паричните въпроси, аз ще ви кажа какво бих искал да чуя в края на срещата на Европейския съвет. Искам да чуя ясно, че от всяка една държава-членка се изисква, като в случая започнем с Гърция, да изпълнява своите задължения и да прилага мерките, с които се е ангажирала като част от Икономическия и паричен съюз, както и да изпълнява препоръките, дадени ѝ от органите на Икономическия и паричен съюз. Трябва да настояваме всички държави-членки да се съобразяват и да прилагат правилата, които всички ние заедно създадохме.

Второ, бих искал политическата ангажираност да бъде осъществявана на най-високо равнище за постигането на повече координация, по-добра координация и укрепването на Икономическия и паричен съюз като икономическа зона, не само като централна банка за икономическата и паричната зона, не само като орган, който издава препоръки.

И вътре, и извън нашите граници е необходимо да говорим за Икономическия и паричен съюз, за еврозоната ясно, твърдо и искрено, защото така нараства доверието на нашите граждани и това на другите граждани в Европейския съюз и в света в нашата валута и в нашия проект, който не е само икономически, а е много по-широкообхватен.

В заключение, аз бих искал европейските лидери да кажат на гръцките органи: „В замяна на вашите усилия ние ви даваме нашата подкрепа.“ Подкрепата не може да бъде безплатна. Това би създавало условия за бъдещи дисбаланси и бъдещи кризи. Подкрепата трябва да бъде ясна и ние имаме инструментите, за да я предоставим, като в замяна искаме твърд ангажимент, че всеки ще поеме полагащата се отговорност.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Аз се надавам, че членовете на Европейската комисия ще бъдат фактор, който подпомага стабилността, и че техните изявления ще бъдат точни и добре обосновани, за разлика от случилото се по повод последните изявления на члена на Комисията Хоакин Алмуния, в които отсъстваше предпазливост и които допринесоха за загубите на стоковите пазари и за загубата на доверие на международните инвеститори към Португалия и Испания.

За да посрещнат кризата, държавите-членки на Европейския съюз стартираха планове за възстановяване и предоставиха стимули и импулс на икономиката, като това доведе до увеличаване на дефицитите им. Ние обаче знаем, че има и държави-членки, които поради некомпетентност или преднамерено дадоха грешни данни относно размера на техните дефицити. Събитията в последно време задължават Европейския съюз да даде нов тласък на предложенията за надзор и да приложи устойчива стратегия за икономическа координация.

Предлага се също така официално да се реализира система за наблюдение на размера на дефицита на отделните държави-членки с цел бързо определяне на корективни мерки, така че да се избегнат непоправими ситуации. Системата трябва да функционира почти в реално време. Важно е също така да се уточни формулата за изчисляване на дефицитите, така че да се избегне фалшифицирането на публичните сметки и периодичното използване на механизми за изключване на позиции от бюджета, за да се замаскира истинският размер на дефицита.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Кампанията, която беше отприщана в резултат на положението в Гърция и която някои хора понастоящем се опитват да подемат и по отношение на други държави, е позорна и разкрива истинските цели на нейните главни действащи лица, сред които трябва да включим и самата Европейска комисия, както и някои от основните икономически сили на Европейския съюз.

Натискът, упражнен върху държави като Гърция, Португалия и Испания, за справяне с дефицитите не може да бъде разграничен от интересите на спекулативния финансов капитал и неговата цел – война за територия между еврото и долара. Именно тези интереси се защитават дори и с цената на интересите на хората в тези държави.

Възникват няколко въпроса:

- Какви са обективните причини, поради които ние трябва да постигнем през 2013 г. дефицити, по-ниски от 3% (независимо от това какво може да се случи от гледна точка на икономическия растеж)?

- Какъв е смисълът от Икономически и паричен съюз, който не прилага политиката на солидарност и сближаване?

- Ако Европейската централна банка може регулярно да отпуска на националните банки заеми, чиито лихвени проценти са много по-ниски от тези на международните пазари, защо не може да отпуска такива и на правителствата?

- Защо не се създадоха инструменти, които да позволят на държавите в затруднено положение да си осигуряват кредити, чиито лихвени проценти са по-ниски или близки до тези, предлагани на други държави?

Ivori Padar (S&D), в писмена форма. – (ET) Финансовото положение в някои държави от еврозоната, които разглеждаме днес, ясно показва рисковете, породени от отдалечаването от споразуменията в Пакта за стабилност и растеж. В контекста на цялостния проблем ние можем да видим колко е важно да имаме надеждни статистически данни. Несъмнено трябва да си направим сериозни заключения на базата на този проблем и във всяка отделна държава както в еврозоната, така и извън нея, пътят за излизане от кризата предполага честно признаване на проблемите ни и осигуряване на собствени мерки за справяне със затрудненията, както и солидарност от страна на Европейския съюз. Същевременно анализираниите проблеми не могат да се решат с отлагане разширяването на еврозоната. Ясно е, че ако има държави, които изпълняват необходимите критерии, те трябва да бъдат допуснати до еврозоната. Времето показва, че единната валута е допълнителна гаранция за надеждността в трудни времена.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), в писмена форма. – (PL) Г-н Алмуния, Полша се подготвя за присъединяване към еврозоната и затова ние внимателно наблюдаваме проблемите на държавите-членки от еврозоната. За съжаление, все повече държави изпитват затруднения и европейската валута е изправена пред най-голямото предизвикателство от създаването си. Госпожи и господа, Гърция няма да се справи сама. Съгласен съм с онези, които заявиха преди мен, че това, което е необходимо, е по-голяма координация на икономическите политики на държавите-членки. Световната икономическа криза доведе до дестабилизиране на много икономики и поради това световните пазари, изправени на прага на възстановяването, макар и крехко, се опасяват, че могат да се предприемат некомпетентни действия от страна на правителствата на държавите-членки за предотвратяване на срива на пазарите на европейската валута. Ето защо единственият реалистичен начин за излизане от това положение, единственият начин да се предотврати срывът на валутния пазар е помощ за запълване на дефицита на Гърция, както и дългосрочни, планирани действия за стабилизиране на позициите на еврото.

(Заседанието се прекъсва за няколко минути)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

11. Напредък във връзка с обратното заселване на задържаните в Гуантанамо и закриването на затвора (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно напредъка във връзка с обратното заселване на задържаните в Гуантанамо и закриването на затвора.

Диего Лопес Гаридо, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-жо председател, както знаете, Европейският съюз приветства обещанието на президента Обама да закрие затвора Гуантанамо. Той обеща това в речта си по време на встъпването си в длъжност и по-късно, на 15 юни миналата година, то бе потвърдено в съвместната декларация на Европейския съюз и неговите държави-членки и САЩ.

Ние подкрепяме постоянното спазване на закона и зачитането на правата на човека и в декларацията, а САЩ, разбира се, се съгласиха. Такава позиция изглеждаше несъвместима с поддържането на центъра за задържане Гуантанамо, който се превърна в претекст за пропаганда, често използван от Ал Кайда.

Вярно е, че планираният срок за затварянето му – една година – вече изтече. Обаче е и вярно, че има трудности и можем да дадем примери, като невъзможността за бивши затворници от Йемен да се върнат веднага. Констатираме също, че в САЩ въпросът е доста спорен, но приветстваме факта, че президентът Обама поддържа намерението си да закрие Гуантанамо въпреки силната съпротива в Конгреса не само сред републиканците, но и сред демократите.

Във всеки случай някои затворници вече напуснаха Гуантанамо и ще бъдат съдени в обикновени съдилища в САЩ, като например Халид Шейх Мохамед, набеден за мозъка на атаките на 11 септември, въпреки загрижеността, че това се случва в САЩ.

Ето защо винаги сме заемали ясна позиция в контактите си със САЩ, както и при скорошното посещение на специалния пратеник на САЩ в Брюксел – Даниел Фрийд, който преди това отговаряше за отношенията между САЩ и ЕС, а сега отговаря за управлението на процеса по закриването на Гуантанамо. По време на посещението му в Брюксел и в контекста на диалога за правата на човека, който Европейският съюз провежда редовно със САЩ, от страна на Европейския съюз беше изказана загриженост за използването на така наречените военни комисии и продължителното задържане без съдебен процес. Изложихме също така и възраженията си срещу смъртното наказание. Това са много ясни и категорични позиции, които Европейският съюз е поддържал, поддържа и ще продължи да поддържа в отношенията си със САЩ.

Предполагам, че в отношенията между членовете на парламентите, в трансатлантическия диалог между законодателите, вие също сте имали възможности да поддържате тези принципи.

Мисля, че Европейският съюз изпълни споразумението си със САЩ – споразумение, което беше изложено в съвместната декларация, за която споменах по-рано. Има държави-членки, които вече се съгласиха да приемат бивши или настоящи затворници от Гуантанамо и броят на такива хора, които в момента можем да настаним в европейски държави, заедно със Швейцария – наш партньор в Шенгенското пространство – е изчислен на 16 души.

Във всеки случай трябва да знаете също, че решението дали да приемат даден затворник от Гуантанамо естествено изцяло зависи от държавите-членки. Механизмът, който договориха министрите на вътрешните работи на Европейския съюз беше реализация на желанието да помогнем на САЩ. Винаги сме твърдели, че искаме закриването на затвора Гуантанамо, тъй като е в явно противоречие с най-основните права на човека. Следователно Европейският съюз трябва доколкото може да помогне това да стане възможно съгласно взетите решения – повтарям – от всяка държава-членка поотделно и суверенно по отношение на възможността за приемане на тези затворници. Можем да кажем, че в затвора имаше 242 затворници, когато президентът Обама дойде на власт, и че 44 от тях напуснаха затвора.

Съществуването на центъра за задържане, разбира се, е сериозен проблем за трансатлантическите отношения. Съвместната декларация относно закриването на центъра беше направена върху разбирането, че подобни неща няма да се случват в бъдеще. Това, разбира се, е намерението на правителството на САЩ, като позицията на Европейския съюз несъмнено допринесе за промяна в позицията на САЩ и политиката ѝ по отношение на затвора Гуантанамо.

Както казахме, ние искаме също – и това е част от съвместната декларация на Европейския съюз и САЩ – да проучим възможността да създадем и съгласуваме между Европейския съюз и САЩ набор от принципи, които да станат обща референтна точка в контекста на нашите усилия да победим тероризма, което също е част от съвместната декларация.

В Европейския съюз имаме силно желание центърът за задържане в залива Гуантанамо да бъде закрит завинаги и приветстваме факта, че президентът Обама е последователен в ангажимента си да направи това.

Павел Самецки, *член на Комисията*. – (EN) Г-жо председател, Европейският съюз, включително Европейската комисия, последователно призоваваха за затварянето на центъра за задържане в залива Гуантанамо. Както министърът вече спомена, Европейският съюз създаде двустепенна рамка за подпомагане на закриването на

Гуантанамо: първо чрез заключението на съвета по вътрешни работи и правосъдие от 4 юни 2009 г. и приложения механизъм за обмен на информация, и второ чрез съвместното изявление на Европейския съюз и неговите държави-членки, и Съединените американски щати относно закриването на центъра за задържане в залива Гуантанамо и бъдещото сътрудничество срещу тероризма от 15 юни 2009 г.

Заключенията на Съвета и съвместното изявление ясно посочват, че решенията относно приемането на бивши задържани и определянето на правния им статут попадат под едноличната отговорност и компетенции на приемащата държава-членка на ЕС или държава, асоциирана в шенгенското пространство. Бившите затворници, приети по тази схема могат да получат достъп до мерки за рехабилитация в държавите-членки на ЕС съгласно приложимото национално право.

В контекста на споменатото изявление относно закриването на Гуантанамо на 16 юни 2009 г. председателят на Съвета писа на съпредседателя на работната група по политиката на Съединените американски щати относно задържането. В това писмо, Европейският съюз предложи поп-рарег с принципи на международното право, които имат отношение към борбата с тероризма. То включва недвусмислени изявления относно нужните гаранции за процеса, като достъп до съд за оспорване на ареста, задържането и трансфера, както и относно забраната за изтезания. Те са обсъдени в детайли по време на разговорите относно борбата срещу тероризма и международното право.

Комисията счита, че тези гаранции са важни за диалога, тъй като допринасят за по-добро разбиране относно това как борбата срещу тероризма трябва да спазва правовия ред и международното право, включително международното право относно правата на човека, международното право относно бежанците и международното хуманитарно право. Както беше споменато, Европейският съюз се противопоставя на смъртното наказание и се е намесвал в конкретни случаи с трети страни, включително със Съединените американски щати, за да предотврати изпълнението му. Комисията ще разгледа подходящи стъпки в случай на смъртно наказание, наложено на бивш затворник от Гуантанамо, осъден от съд на САЩ или военна комисия. Европейската комисия оценява стъпките, предприети досега от президента Обама за закриването на Гуантанамо и се надява в бъдеще да види по-нататъшен напредък в това отношение.

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra, *от името на групата PPE*. – (ES) Г-жо председател, г-н Лопес Гаридо, г-н член на Комисията, на първо място бих искал да изтъкна, че Европейският парламент е изразявал мнението си относно положението на затворниците в Гуантанамо по различни поводи чрез различни резолюции.

В речта си по време на инаугурацията президентът Обама каза, че се ангажира да закрие центъра за задържане Гуантанамо в срок от една година. Този срок изтече на 22 януари и фактът, че затворът не е закрит е доказателство, че в политиката често да се даде обещание е по-лесно, отколкото да се изпълни.

Както каза и представителят на действащото председателство на Съвета, личен представител на президента Обама посети Европейския съюз, срещна се с нашия председател и с няколко държави-членки и помоли за нашето сътрудничество, което трябва да бъде предложено въз основа на серия предварителни условия, споменати от г-н членът на Комисията. Едно от тях е, че това е проблем, създаден от предходното правителство на Съединените американски щати и, че Европейският съюз трябва да сътрудничи, но въз основа на някои изисквания, по-конкретно относно сигурността на държавите-членки.

Във връзка с това, аз бих искал да припомня решението, взето от някои държави-членки, включително тази, която в момента председателства Съвета – моята родина. Бих искал да попитам представителя на испанското председателство, дали той обмисля да предприеме някакви допълнителни мерки, за да се опита да хармонизира реакциите на държавите-членки по проблемите, които възникнаха конкретно в Йемен или възнамерява да остави това решение на отделните суверенни държави-членки, както решиха министрите на вътрешните работи и правосъдието.

Един последен въпрос, г-жо председател: вярно е наистина, че 100 от около 190 затворници, които остават бяха изпратени в родните си страни или в трети държави и, че 40 ще бъдат под юрисдикцията на съдилищата на Съединените американски щати. Има обаче още 50, които няма да бъдат освободени, защото няма достатъчно доказателства, за да бъдат предадени на властите, но рискът, който в действителност представляват, принуди Съединените американски щати да решат, че те не трябва да бъдат освободени. Бих искал да попитам Комисията и Съвета какво мислят за положението на тези 50 човека, които няма да бъдат предадени на юрисдикцията на съдилищата на Съединените американски щати.

Ana Gomes, *от името на групата S&D*. – (PT) Гуантанамо е продукт на администрацията на президента Буш, но той не би бил възможен без помощта на европейските съюзници и без мълчанието на Европейския

съюз. Следователно на Съюза сега се налага да действа в съзвучие със своите ценности и интереси, като направи всичко възможно, за да затвори тази ниска глава от нашата история.

Имиджът на ЕС в света, трансатлантическите отношения, борбата срещу тероризма и свободата на придвижване в шенгенското пространство – всички те означават, че молбата да бъдат приети затворници от Гуантанамо заслужава колективна и последователна европейска реакция. Тази реакция обаче е закъсняла и е ограничена до двустранното разбирателство между Съединените американски щати и някои държави-членки.

Шокиращо е, че големи държави, които бяха съучастници на президента Буш в изключителните задържания, в тайните затвори и в Гуантанамо, като Германия, Обединеното кралство, Италия, Полша и Румъния, се изплъзват от отговорност като пренебрегват призивите на администрацията на Обама. Това е въпрос на общата външна политика и политиката за сигурност, с която трябва да се занимават министрите на външните работи от Европейския съюз с оглед на член 24 от Договора от Лисабон и той трябва да се основава на взаимна политическа солидарност между държавите-членки.

На върховния представител, сега въоръжен с правомощието за инициатива съгласно член 30 от Договора, се пада да предложи и ръководи действителна европейска стратегия за подпомагане на закриването на Гуантанамо възможно най-скоро, като осигури нужната подкрепа за индивидуалното възстановяване и социална реинтеграция на освободените лица, включително правото им на събиране на семействата.

Трябва да приветствам приноса на моята родина – Португалия, която първа предложи помощ на администрацията на президента Обама, за това, че насърчава своите европейски партньори да направят същото и за това, че вече приема хора, които несправедливо са страдали през годините на задържане в Гуантанамо.

Sarah Ludford, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, някои европейски правителства активно участваха в незаконни арести, мъчения и незаконно задържане. Други оказаха подкрепа. Трети се преструваха, че не виждат. Така че това не е нещо, което просто се е случило „там някъде“. Това е една от причините да запазим интереса си.

Разбира се, членовете на парламента от много години призовават за закриването на Гуантанамо, така че ние топло приветстваме съобщението на президента Обама и разбираме трудностите при оправянето на бъркотията, оставена от Джордж Буш. Въпреки това е отчайващо, че почти 200 души остават там. Ние също така напълно приветстваме федералните процеси за хора като Халид Шейх Мохамед, но защо това не се случи преди осем години? Най-добрата реакция срещу терористите са наказателните присъди.

Ние ще продължим да приканваме правителствата от ЕС да приемат за обратно заселване повече затворници, както заради трансатлантическата солидарност така и заради вината за съучастничеството им, и ще се противопоставяме срещу заплахите на Китай по отношение на уйгурите. Това, че Съединените американски щати не могат да заселят никой от 17-те уйгури на територията на САЩ не помага.

Моят избирател, Shaker Amer, законен гражданин на Обединеното кралство, чието семейство с британска съпруга и четири британски деца живее в Battersea в Лондон, все още, след осем години, е изолиран в законното чистилище в Гуантанамо. Той изглежда е жертва на „прехвърляне на топката“, чрез което САЩ и Обединеното кралство заговорничат да го натирят в родината му – Саудитска Арабия. Той е пряк свидетел на собственото си изтезаване и на изтезанията на други хора от тайни агенти не само от САЩ, но и от Обединеното кралство. Това би било много удобно за предотвратяване на свидетелстването му пред съдилища в Обединеното кралство.

Ние наистина, както казах, приветстваме усилията за закриване на Гуантанамо, но се противопоставяме на военните комисии и другите продължаващи злоупотреби. Европа също трябва да направи повече.

Heidi Hautala, *от името на групата Verts/ALE*. – (FI) Г-жо председател, г-н Лопес Гаридо, по време на скорошното си посещение в Брюксел висшите представител на САЩ, които споменахте, се срещнаха и с нас, членовете на европейския парламент.

Парламентът, разбира се, може да има ключова позиция за насърчаването на държавите-членки да опитват да установят обща политика по отношение на закриването на Гуантанамо. Съвсем очевидно е, че Гуантанамо все още е ярък символ на несправедливост и, че неговото закриване е в интерес на Европейския съюз.

Ние изразихме мнението, на което застана и Европейският парламент в своята резолюция през февруари миналата година. Казахме им, че ние не просто искаме да говорим за това къде да настаним затворниците от Гуантанамо, но и, че в същото време искаме да обсъдим със Съединените американски щати идеята, че тяхната политика относно грижите за затворниците и техният наказателен кодекс се нуждаят от задълбочени поправки, за да се приведат в съответствие с принципите на правовия ред.

Г-н Лопес Гаридо, г-н член на Комисията, налявам се, че ще приемете това сериозно и ще обсъдите тези въпроси с представителите на САЩ в разговорите, които споменахте.

И накрая, искам да кажа колко е важно за Европейския съюз да си даде сметка за собственото си участие в тези тайни арести и центрове за задържане. Бих искала да спомена важната работа, която моят колега г-н Coelho свърши през предишния парламентарен мандат. Ние трябва да продължим тази работа, защото до днес Европейският съюз все още не е обяснил каква е била ролята на държавите-членки в тези тайни арести и центрове за задържане на територията на ЕС.

Ryszard Czarnecki, *от името на групата ECR.* – (PL) Г-жо председател, като вземам повод от изявлението на уважаваната колега, която говори преди мен, бих искал да подчертая, че фактически няма сигурни доказателства и няма конкретни факти относно съществуването на центрове за задържане и затвори на ЦРУ в някои европейски държави, поне не в Полша. Още веднъж, за последните няколко години ние говорим за Гуантанамо в Европейския парламент. Бих искал да изтъкна, че говорим за това и по време на управлението на президента Барак Обама и изглежда, че това не е проблем, който можем да отнесем изключително към ужасната и зла администрация на Джордж Буш младши. Изглежда, че това е доста по-сложен въпрос. Казвам това, защото представителят на Съвета и испанското председателство казаха, че американците все още не са направили всичко, което обещаха.

И накрая, бих искал само да добавя, че е много добре, че Европейският съюз говори открито по въпроси, които засягат гражданските свободи. Въпреки това нека си спомним и за жертвите – за онези, които са жертви на терористите.

Председател. – Г-н Czarnecki, ще приемете ли въпрос от г-жа Hautala?

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-жо председател, аз се позовах на изявление на уважаваната колега от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, която говори преди мене.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Г-жо председател, г-н Czarnecki вероятно не знае, че на 22 декември 2009 г., едно европейско правителство за първи път призна, че на негова територия е имало такъв таен център за задържане. Това се случи, когато литовска парламентарна комисия заяви, че в Литва във връзка с войната срещу тероризма е работил такъв затвор на ЦРУ.

Щастлива съм да отбележа, че литовското правителство реагира твърдо на това разкритие.

Ryszard Czarnecki (ECR). – Г-жо председател, благодаря на почитаемата колега за тази бележка, но бих искал да я информирам, че аз съм представител на Полша, а не на Литва.

Helmut Scholz, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, аз специално приветствам факта, че Европейският парламент още веднъж разисква темата за незабавното закриване на затвора за изтезания на задържани в залива Гуантанамо и потвърждавам думите, и позициите на всички мои колеги, които призоваха за решителни действия от страна на Европейския съюз и на държавите-членки.

В действителност това е проблем на трансатлантическото сътрудничество. Почти 800 души от над 40 държави са задържани там независимо от Женевската конвенция – без обвинение, без адвокат и без процес. Има множество доклади за убийства и най-ужасяващо малтретиране и унижаване на задържаните. Фактът, че повечето държави-членки на Европейския съюз досега не се решиха да заявят желанието си като трети страни да приемат задържани от залива Гуантанамо според мен е безчестен и достоен за съжаление, и аз призовавам Комисията незабавно още веднъж да постави този въпрос пред Съвета, включително темата за установената роля на европейските държави в незаконното задържане на затворниците там.

Може би ще завърша с още една мисъл: използването на Гуантанамо като затвор за мъчения представлява категорично нарушение на първоначалния договор за наем и баронеса Аштън и другите членове на Комисията, отговарящи за външната политика вероятно би трябвало да се присъденият към моя призив правителството на САЩ да тегли символична черта под тази безчестна глава и да върне Гуантанамо на Куба.

Mike Natrass, *от името на групата EFD.* – (EN) Г-жо председател, аз идвам от Уест Мидландс, родината на т.нар. „талибани от Типтън“, които бяха задържани в Гуантанамо. Като член на Европейския парламент от UKIP (Партия за независимост на Обединеното кралство), аз трябва да призная, че залавянето и депортирането на хора от една страна в друга без съдебен надзор и задържането им в чужди затвори е несвойствен процес. Той е оскърбление за свободата, демокрацията, логичността и естествените права на човека.

Мога да ви дам списък на британски граждани, които по този начин са били изпратени в затвори, в мизерни и неподходящи затвори, не в ръцете на ЦРУ и неговата програма за задържане, а в ръцете на държави-членки на ЕС по силата на европейската заповед за арест, която този парламент въведе. Тя беше създадена в ЕС. Така че преди да заклеймите САЩ, погледнете в огледалото и вижте собственото си лицемерие.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, закриването на Гуантанамо със сигурност е знак, че САЩ трябва да признаят, че са нарушили правата на човека, включително за целите на борбата против тероризма и, че искат да сложат край на това. Ето защо аз приветствам тази стъпка. Словакия, Италия и други държави-членки заявиха готовност да приемат задържани. Според мен това трябва да се обсъди на европейско равнище, тъй като в резултат на Шенгенското споразумение, в крайна сметка бившите затворници могат да се появят в която и да било държава-членка. По същество обаче, ние трябва първо да изясним три пункта.

Първо – и това не е нито безчестно, нито достойно за съжаление, г-н Scholz – трябва да бъде изяснен рискът за сигурността на държавата-домакин. Всяка конкретна връзка на задържания с въпросната държава-членка също трябва да се проучи. И накрая, от основно значение е първо окончателно да се изясни защо въпросният затворник не може да бъде настанен и в Съединените американски щати.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Г-н Лопес Гаридо, г-н член на Комисията, Гуантанамо беше една от най-големите грешки на администрацията на президента Буш. Тя се изразява в нарушаване на международни конвенции като Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание и Конвенцията срещу насилственото изчезване на хора, а и в това, че позволи произвол, незачитане на правата на човека, задържане в затвори на невинни хора и изтезания.

Президентът Обама беше напълно прав, когато декларира, че закриването на Гуантанамо е от основно значение за възвръщането на моралния авторитет на САЩ, който загубиха чрез използването на извънсъдебни инструменти в борбата срещу тероризма. В първия си ден в Белия дом президентът Обама взе решението да прекрати процесите пред военни трибунали и да обяви закриването на базата Гуантанамо. Неговата задача не беше лесна особено предвид липсата на сътрудничество от страна на Конгреса на САЩ.

В Европейския парламент винаги сме били разделени по отношение на трансатлантическата стратегия, но постигнахме широк консенсус против затвора на срама. В Съвета, значително разделен по въпроса за войната в Ирак, се оказа възможно всички министри на външните работи да бъдат единодушни в изискването да се закрие Гуантанамо. Както г-н Salafranca Sánchez-Neyra вече каза, няколко държави-членки се съгласиха да приемат на своя територия бивши затворници: Франция, Португалия, Ирландия, Белгия, Обединеното кралство, Италия и Унгария. Решението дали да приемат или не затворници от Гуантанамо е решение, което се взема единствено от всяка държава-членка поотделно, но трябва да се основава на европейска координация. В Европа без граници и със свобода на движение информацията трябва да се споделя между държавите-членки.

Г-н Лопес Гаридо, г-н член на Комисията, изразявайки загрижеността си по отношение на забавянето на положението в Америка, искам да попитам: според Вас какво още може да направи Европейският съюз, за да помогне? Какво не правим, а бихме могли все още да направим? И какво според Вас в момента забавя или затруднява Европейския съюз да окаже тази помощ?

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Г-жо председател, Гуантанамо беше правно и хуманитарно отклонение, вероятно най-видимият пример за едностранната концепция на администрацията на президента Буш за международно общество и международни отношения, с пълно презрение към международното право. След „бедствието Буш“ остана много за поправка и президентът Обама го поправя.

Той тръгна по верния път преди една година, когато обяви закриването на Гуантанамо като едно от първите си решения, смело решение, с което да възстанови легитимността на САЩ в света, а също и жест към мюсюлманската общност. Въпреки това срокът, който сам си определи – 22 януари – за закриването на Гуантанамо изтече, а там все още има 192 затворници.

Ако правителствата от Европейския съюз действително искат да установят истински стратегически отношения, те трябва да подкрепят решението на президента Обама и най-добрият начин да го направят е като приемат затворници или задържани от Гуантанамо. Испания и други държави от Европейския съюз правят това въз основа на споменатата съвместна декларация от 15 юни, която създаде споделена рамка за приемане на задържани.

Въпреки това, макар че технически това са едностранни, суверенни решения, които се вземат от всяка отделна държава-членка, Европейският съюз трябва като съвместно действие да демонстрира своята подкрепа за

споделено решение на Европейския съюз, което Парламентът поиска по няколко причини, особено групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент.

Това засяга 50 затворници: тези, които са обявени за подходящи за освобождаване. Това е брой, с който 27-те държави-членки би трябвало да могат да се справят. В добавка към съществуващите механизми за обмен на информация между държавите-членки и държавите, които членуват в Шенгенското пространство, които участват в приемането на затворници, трябва да е налице и обмен на информация и опит на подходящи практики за социално интегриране на бивши задържани.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Преди всичко трябва да благодарим на представителите на Съвета и на Комисията за проактивната им позиция относно Гуантанамо. Гуантанамо е аномалия и позор от самото начало, от самото отваряне на този затвор. Неговото отваряне вероятно може по-лесно да бъде разбрано, заради разтърсващите атаки на 11 септември, но от тогава минаха години. Освен това позорът Гуантанамо продължава и фактически всички ние, които вярваме в ценностите на западната цивилизация като зачитане на правата на човека и принципите на правовата държава, продължаваме да се срамуваме от него.

Тази сутрин случайно попаднах на уебсайт на правителствена организация, наречена Съвместна работна група Гуантанамо. Тяхното описание на положението би било смешно, ако не беше толкова тъжно: затворът е описан като петзвезден хотел и като място с всички удобства, от които човек би могъл да се нуждае. Крайно време е да призовем г-н Обама да закрие този позор и да ни спести срама от такова лицемерие.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, аз също се надявам, че на европейско ниво е направено всичко, за да се насърчат държавите-членки да поемат своите отговорности и да настанят онези задържани от Гуантанамо, за които е доказано, че са невинни. Те са жертви и трябва да бъдат настанени на безопасна европейска територия.

Всеки знае обаче, че закриването на Гуантанамо няма да спре въпросите, които се задават относно правата на човека и контратероризма нито в САЩ, нито в Европа. Както казахте, в САЩ антитерористичният закон все още позволява неограничено задържане преди съдебен процес и процес пред военен съд. В Европа затворниците от Гуантанамо не са паднали от небето. Наистина мисля, че не успяхме да хвърлим светлина по въпроса.

Г-жа Nautala правилно отбеляза парламентарното разследване в Литва, приключило на 22 декември. То трябва да бъде възхвалявано до небесата. То е и трябва да служи за пример за подражание. Не са направени изводи от тези незаконни практики на европейска земя и считам, че това е работа на Европейската комисия; това е работа на Съвета.

Трябва да извлечем всички възможни изводи от незаконните практики, които са се случили и които са довели до отваряне на Гуантанамо, решение, в които държавите-членки са участвали пълноценно.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Г-жо председател, преди всичко ние съвсем наскоро научихме, че центърът за задържане Гуантанамо няма да бъде закрит съгласно графика през 2010 г., а през 2013 г. – с други думи в края на мандата на президента Обама. Въпреки че това закриване отнема повече време от планираното, ние все още можем да сме доволни, че то се случва, защото можеше и да бъде спряно. То е реакция на желанието, изразено от Европа. Наистина, ние не можем, от една страна, години на ред да критикуваме САЩ за центъра Гуантанамо и, от друга страна, да не успяваме да покажем повече воля или амбиция да им помогнем да решат проблема.

Наскоро се срещнах с главния прокурор на САЩ Eric Holder, който ми обясни мащаба на задачата, но който също така ме запозна с желанието и волята на САЩ да се възползват от подкрепата на държавите-членки на Европейския съюз. Тази подкрепа ще доведе до помощ за закриването на центъра за задържане чрез настаняване на някои от задържаните в Европа. Ето защо трябва да помогнем на САЩ като част от координираните усилия да затворят страницата на една институция, на която ние, европейците, се противопоставяме от много години.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Защо Европейският съюз трябва да се примирява с последиците от американските политики? Би било по-просто да призовем Америка и нейния президент, който изпълнява свое предизборно обещание — в което между другото много водещи политици го подкрепят публично — да се справят с този голям и неприятен проблем сами. Европейският съюз обаче има много общо с това. Терористите заплашваха и атакуваха и Европейския съюз и продължават да заплашват целия свят, от който ЕС е неделима част. Забравихме ли вече метрото в Лондон, Германия, Нидерландия, Испания и десетките осуетени терористични опити? Следователно в борбата сме заедно с Америка. Това засяга всички ни.

На този етап нашето внимание трябва по-скоро да е съсредоточено особено върху предотвратяването и елиминирането на негативните ефекти върху тези хора, да положим всички възможни усилия да подпомогнем

тези хора в тяхната социална реинтеграция, така че те да могат да се върнат към нормалния си живот и да водят благоприличен граждански живот със своите семейства.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-жо председател, искам да подчертая въпроса, повдигнат наскоро от г-жа Flautre. Много е важно да помогнем на президента Обама да закрие Гуантанамо. Искаме това отдавна и от основно значение е в Европейския съюз ние също да имаме нужната подкрепа да приемем всички хора, които сега администрацията на президента Обама ни моли да приемем.

Това обаче не трябва да ни кара да забравяме, че затворът съществуваше до голяма степен благодарение на насърчението от Европа. Следователно имаме историческата отговорност, която при никакви обстоятелства не можем да скрием. Трябва да помогнем за закриването на Гуантанамо, защото е от основно значение ние също да поемем своята отговорност като европейци, защото това е европейска отговорност.

Дълго време Европа гледаше на това по друг начин например в случая с въздушния транспорт. Когато беше министър-председател на Португалия, настоящият председател на Европейската комисия оторизира и позволи полетите да преминават над португалска територия на път за Гуантанамо. Госпожи и господа от Съвета и от Комисията, такава историческа отговорност не може да бъде позволена при никакви обстоятелства.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-жо председател, съвсем правилно всички сме съгласни да окажем практическа подкрепа на решението на САЩ да закрийт центъра за задържане Гуантанамо и, разбира се, ние приканваме държавите-членки на Европейския съюз да приемат задържани.

Общоприето е мнението, че Гуантанамо беше грешка от страна на САЩ в техните усилия да се борят с тероризма. Ние обаче трябва да направим така, че такива грешки да не се повтарят в бъдеще, не и в Европа. За съжаление, докладът, който ще бъде внесен малко преди Съвета по правата на човека на ООН през март 2010 г., повдига сериозни подозрения относно практиката за тайни задържания на заподозрени в държави-членки на Европейския съюз като Великобритания, Румъния и Полша.

Ние не можем, от една страна, да заклеим такова поведение и да кажем, че е правилно да се закрие Гуантанамо, а от друга страна, да толерираме подобно поведение, като считаме, че то вероятно не представлява толкова сериозен проблем. Всички трябва да се изправим лице в лице със своите отговорности.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-жо председател, искам да започна с това, което каза предишният оратор. Защото Вие, г-н Рарапаниколау, заявихте най-категорично, че в Европа, включително в Полша и в Румъния, съществуват нелегални затвори. Като поляк, искам ясно да заявя, че няма сигурни доказателства, че такива затвори са съществували в Полша. Това е първият ми коментар. Сега, моят втори коментар: наистина не мисля, че между нас в Парламента има спор дали Гуантанамо трябва да спре да съществува. Въпреки това много лесно се вижда, че затварянето на Гуантанамо ще бъде сложен процес и че никой не иска да помага за това. Трябва да запитаме какво може да се направи по въпроса. Искам да задам следния въпрос: направени ли са някакви промени по отношение на техниките, използвани за настаняване и разпитване на затворници? За това са използвани много методи — от потапянето на главите на затворниците под вода до лишаването им от сън в продължение на много нощи. Сигурни ли сме, че тези нехуманни техники вече не се използват там?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Доволна съм, че моите колеги са толкова ядосани по повод тежките нарушения на правата на човека, извършвани в Гуантанамо в името на борбата с тероризма. Но мога да приема този гняв сериозно само ако вие най-накрая поемете ангажимент в отговор на многобройните ми изявления по този повод да проучите въпроса за Гуантанамо, който съществува тук, в Европейския съюз, в Унгария. Безброй пъти повтарям, че в Унгария има 12 души, представители на политическата опозиция, които са задържани от почти една година преди съдебните процеси по обвинения в тероризъм, които се държат при същите условия и чиито наказателно-процесуални права са нарушени точно толкова, колкото и на затворниците в Гуантанамо. Моля моите колеги да бъдат любезни да покажат с вдигане на ръка кой от тях желае да погледне сериозно на този случай и да вземе участие в подробно разследване. Очаквам председателят и моите колеги да вдигнат ръце.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, искам да се спра на два много конкретни въпроса, споменати в разискването: единият от г-н Salafranca, а другият от г-н Scholz.

Първият въпрос е за Йемен. По отношение на Йемен аз не разполагам с никакви доказателства, че са взети или ще бъдат взети конкретни решения, които свързват Йемен със затворници от тази държава, задържани в Гуантанамо. Положението в Йемен беше предмет на заключенията на първата среща на Съвета по външни работи в историята на Съюза. Досега е имало само една редовна среща на Съвета по външни работи на 25 януари и на нея се направи заключение да се прикани Йемен да приложи програма за основни политически реформи,

но въпросът за Гуантанамо не беше засегнат. Ние, разбира се, подкрепяме тези заключения, както и конференцията, състояла се в Лондон на 27 януари.

По отношение на намека на г-н Scholz за положението в залива Гуантанамо и възможността за промяна на неговия териториален статут, това е въпрос, който произтича от международния договор от 1903 г. между САЩ и Куба. Следователно това е изцяло двустранен въпрос между Куба и САЩ.

Мисля, че е налице общо съгласие, че затворът Гуантанамо представлява поредица от сериозни нарушения на правата на човека и отклонения от правото, които не могат да бъдат толерирани, които не искаме да се повтарят и които Европейският съюз остро разкритикува. Именно по тази причина искаме да работим с президента на САЩ, който реши да сложи край на Гуантанамо и да закрие затвора. Не само това, но той реши също и че политиката на САЩ относно затворите ще бъде преразгледана.

Следователно налице са сериозни основания за коментарите на г-н Vajgl за насъщната нужда този затвор да бъде закрит, заради масовите нарушения на правата на човека, както и за други направени коментари. Още повече мисля, че във всеки случай, независимо дали нарушенията на правата на човека се случват в други държави по света или в Европа, не означава, че тази ситуация не трябва да бъде критикувана или че не трябва да работим, за да гарантираме, че това повече няма да се случва. Казвам това във връзка с изказването на г-н Natrass, защото, разбира се, аз съм сигурен, че той е съгласен, че в Европа няма нищо подобно на затвора Гуантанамо.

Европейският съюз и САЩ работиха много задълбочено по проблема. Споменах декларацията от 15 юни миналата година, в която САЩ и Европейският съюз се ангажираха да работят за консолидирането на правата на човека и борбата с тероризма. Това се отнася за правата на човека, нарушени в затвора Гуантанамо, но също и за необходимостта борбата с тероризма да се води при абсолютно съблюдаване на свободите, основните права и законността. За нас е важно да спазваме това. Следователно съм напълно съгласен с казаното от г-н Coelho относно значението на приноса на Европейския съюз.

Ние обаче не говорим само за решението на САЩ за закриване на Гуантанамо с всички проблеми, до които води това, за които говорих в моето първо изказване. Трябва да се признае също, че президентът Обама действително къса с миналото. Това означава обръщане на нова страница не само с Гуантанамо, но и с всички съпътстващи го практики. Мисля, че това се вижда много ясно, когато погледнем мерките, приети от президента Обама.

Той сложи край на тайните задържания от ЦРУ и разпореди от сега нататък всички затворници на САЩ да бъдат регистрирани в Международния комитет на Червения кръст. Сложи край на „разширените“ техники за разпитване от ЦРУ. Това означава, че разследващите от САЩ вече не могат да използват правни мнения относно изтезанията и техниките за разпитване, възникнали след 11 септември, като оправдание, което означава обръщането на нова страница. Налице е и преразглеждане на политиката за прехвърляне, за да се гарантира, че тя е в съответствие с международното право.

Това е нещо, което приветстваме и изразихме това в съвместната декларация. Приветстваме факта, че е налице задълбочен преглед на политиката на САЩ относно задържането, прехвърлянето, съдебните процеси, разпитите и борбата с тероризма. Ето защо в декларацията изрично казахме, че сме забелязали ангажимента на САЩ да преосмисли всички въпроси, свързани със сигурността, и изчерпателно да разгледа предприетите политики, благодарение на заповедта на президента Обама от 22 януари 2009 г.

Мисля, че това е нещо, което трябва да се изтъкне. За да се постигне, наистина трябва да си сътрудним и г-жа Miñiz de Urquiza изрично се спря на това: на сътрудничеството със САЩ. Европа отправи критики по отношение на затвора по много поводи и Европа трябва да сътрудничи във възможно най-голяма степен, въпреки че са налице два вида ограничения. Единият се отнася до САЩ и той е, че в крайна сметка се прилага законодателството на САЩ и се отнася до суверенитета на САЩ. Другият е, че държавите-членки на Европейския съюз също суверенно решават дали да приемат затворници от Гуантанамо.

Разбира се, действащото председателство на Съвета определено подкрепя сътрудничеството и насърчаването на сътрудничеството при зачитане на правото на сигурност на всяка държава и всеки гражданин, което следователно е друг принцип, който трябва да се вземе предвид. Следователно, както г-жа Gomes каза, трябва да насърчаваме сътрудничеството между САЩ и Европейския съюз, но също и сътрудничеството между държавите-членки на Съюза.

Нуждаем се от сътрудничество помежду ни, нуждаем се от диалог помежду ни и част от този диалог трябва да стигне дори по-далеч от конкретната тема за Гуантанамо. Въпросът беше споменат в някои от изказванията например от г-жа Hautala и г-н Czarnecki: въпросът за жертвите. Мисля, че това е една от областите, по които

да се разговаря в контекста на нашите отношения със САЩ. Мисля, че този диалог за жертвите на различни терористични престъпления е въпрос, с който трябва да се занимаем в бъдеще, но във всеки случай по този проблем се води задълбочен диалог със САЩ.

Искам да завърша, като кажа, че Европейският съюз има много ясна позиция относно проблема с Гуантанамо в полза на закриването на затвора. Европейският съюз има много ясна позиция, че правата на човека и основните свободи не трябва да се нарушават при никакви основания и, разбира се, в подкрепа на борбата с тероризма и необходимостта да работим заедно със САЩ. Това е достойна за доверие позиция, при условие че безспорно е налице радикална промяна, очевидна радикална промяна спрямо миналото по отношение на политиката на САЩ и на президента Обама за борба с тероризма и по отношение на цяла серия политики относно задържането, прехвърлянето и разпитите. Това е позицията, която следва да укрепим и да помогнем да се консолидира. Позицията на Съвета следователно е за категорично сътрудничество със САЩ, за да постигнем това, което всички желаем — закриването на затвора Гуантанамо завинаги.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, преди всичко искам да повтора за пореден път, че ние считаме, че е в общ интерес за Европейския съюз да се закрие центърът за задържане Гуантанамо и, както казах преди, Комисията очаква в близко бъдеще американската администрация да отбележи по-нататъшен напредък в закриването на Гуантанамо.

Като коментар по намесата на г-н Scholz, искам отново да подчертая, че мислим, че основната отговорност за Гуантанамо е на САЩ. Въпреки това Комисията е на мнение, че ние от Европейския съюз трябва да помагаме в най-голямата възможна степен за разрешаването на проблема, а някои важни стъпки вече са предприети от администрацията на президента Обама. Те бяха споменати от г-н министъра.

В отговор на въпроса на г-н Zemke наистина трябва да споменем, че г-н Обама прекрати използването на разширени мерки и техники за разпит и ние приветстваме тази стъпка.

В отговор на въпроса на г-н Salafranca Sánchez-Neuza за 50-те задържани, чиято съдба все още не е решена, считаме, че администрацията на САЩ ще продължи да разглежда тези 50 случая и ще постигне позиция или решение, подобно на тези относно предишните случаи.

Комисията още не е получила доклада на работната група, така че не можем да ви дадем конкретни разяснения, но по принцип смятаме, че всеки трябва да получи надлежен процес.

И накрая, считаме, че трябва да продължим да подкрепяме координиран подход на ЕС към тази ситуация и ще оценим приноса и усилията на Парламента в това отношение.

Председател. – Разискването приключи.

12. Основни цели на Конференцията на страните по Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването относно:

– въпрос, изискващ устен отговор (O-0145/2010), зададен от Jo Leinen, от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, към Съвета относно основни цели за Конференцията на страните по Конвенцията за международна търговия със застрашени видове на дивата фауна и флора (CITES), която ще се проведе в Доха в периода 13-25 март 2010 г. (B7-0003/2010) и

– въпрос, изискващ устен отговор (O-0146/2010), зададен от Jo Leinen, от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, към Комисията относно основни цели за Конференцията на страните по Конвенцията за международна търговия със застрашени видове на дивата фауна и флора (CITES), която ще се проведе в Доха в периода 13-25 март 2010 г. (B7-0004/2010).

Jo Leinen, автор. – (DE) Г-жо председател, г-жо действащ председател на Съвета, г-н Самецки, 2010 г. е Международна година на биоразнообразието и ЕС възнамерява да работи упорито за нова стратегия за биоразнообразието, с други думи — за закрилата на флората и фауната в Европейския съюз. Евентуалната ни работа за закрила на застрашената флора и фауна в света и на международно равнище и нашата подкрепа за това силно биха повишили доверието в Европейския съюз.

Възможност за това ще има през следващия месец на 15-тата Конференция на страните по Конвенцията за международна търговия със застрашени видове на дивата фауна и флора (CITES) в Доха. ЕС трябва да се превърне в защитник на всички видове, които в резултат на много различни фактори, но по-конкретно на злоупотребата с разрушителни и незаконни практики, са застрашени или дори заплашени от унищожение. Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните разисква въпроса подробно и утре ще внесе в пленарната зала предложение за препоръка. Ще бъдем много доволни, ако Съветът и Комисията могат да потвърдят тези препоръки.

Поради ограниченото време само ще спомена няколко примерни вида, които според нас се нуждаят от високо или дори още по-високо ниво на защита. Първо, това е африканският слон. Повечето от нас определено се противопоставиха на прехвърлянето на това животно от Приложение I в Приложение II. Забраната за международна търговия, по-конкретно със слонова кост, трябва да продължи да действа. Второ, това е азиатският тигър. Той сега е на ръба да изчезне и ние изискваме по-строги регламенти за закрилата му от много страни по Конвенцията по-конкретно за предотвратяване на незаконната търговия с части от тялото и производни от тигъра. Знаем, че в Азия има голям пазар за тигрови кости и компоненти от тигър и това заплашва съществуването на това животно. Трето, това е закрилата на полярната мечка. Промените в климата заплашват да унищожат местата на обитаване на този вид, а освен това има и разрастване на търговията с части от телата на полярни мечки. Следователно подкрепяме преместването на полярната мечка от Приложение II в Приложение I. Искам да спомена също и закрилата на различни видове акули. Различни видове акули се ловуват в прекомерно количество по-конкретно акула от вида *Lamna nasus* и малката бодлива акула, но и други видове акула са засегнати от това.

До тук между нас има консенсус. Сега стигам до спорния въпрос. Източник на противоречието е класификацията на атлантическия червен тон, който се среща в Средиземно море и в Атлантическия океан. Госпожи и господа, ние сме запознати с препоръките на специалната работна група на Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО), която иска да остави атлантическия червен тон в Приложение II. Ние обаче сме запознати и с предложението на научната комисия на CITES, която иска атлантическия червен тон да бъде прехвърлен в Приложение I. Основание за това предложение са данните, които разкриват какво се случва с този вид. Запасите от атлантически червен тон намаляха със 75% между 1957 г. и 2007 г., а само в последните десет години намалението е с 60,9%. Рискът за тази риба нараства и набира скорост, като следователно повечето от нас в комисията бяха на мнение, че този вид трябва да бъде включен в Приложение I.

Това означава, че ще има ограничения и забрана само за международните рибарски флоти, а не за местния риболов. Така дребните местни рибари могат да продължат да ловят тази риба, а запазването ѝ в екосистемата във всеки случай е по-важно от наличието на суши и сашими. Това е конфликтът, пред който сме изправени. Необходимо е да си изградим перспективно мнение и трябва да предоставим подходяща закрила за атлантическия червен тон в Приложение I.

Силвия Иранцо Гутьерес, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, госпожи и господа, за мен е голяма чест да бъда тук от името на действащото председателство на Съвета. Много съм благодарна за вашия интерес към позициите, които трябва да заемем на следващата Конференция на страните по Конвенцията CITES, която ще се проведе в Доха в периода 13-25 март.

Съветът счита Конвенцията от Вашингтон за основен инструмент за закрила на видове на флората и фауната, които са застрашени от изчезване. Ето защо трябва да играем активна роля, за да гарантираме, че CITES се поддържа като ефективен инструмент за своята двойна цел за запазване и за устойчиво управление на природните ресурси.

В това отношение трябва да се изтъкне, че Европейският съюз прилага много по-рестриктивни регламенти от самата Конвенция, като използва принципа на предпазливост, за да се поддържа или при необходимост да се намали загубата на биоразнообразие.

Следващата Конференция на страните, която ще се проведе в Доха през март, споменава се като „COP XV“, е чудесна възможност да се разискват серия предложения за промяна на класификацията на различните видове на флората и фауната в приложенията към Конвенцията според нивото на застрашеност и други предложения за подобряване на прилагането и спазването на Конвенцията.

Европейският съюз ще играе конструктивна роля в Конференцията на страните. Силно желая да чуя мненията на Парламента по различните въпроси, поставени на масата.

С интерес следихме разискванията в парламентарната комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, за да изготвим резолюцията относно стратегическите цели, които Европейският съюз трябва да определи за Конференцията, която, както разбирам, ще бъде поставена на гласуване утре.

Трябва да кажа, че Съветът все още чака предложение от Комисията относно позицията, която Европейският съюз трябва да възприеме по отношение на документите и предложенията, внесени пред Конференцията на страните за разискване и, ако е уместно — за приемане. Ето защо в момента е трудно да дам подробни отговори по тези въпроси.

Веднага щом Съветът получи предложението от Комисията, испанското председателство ще осигури проучването му и приемането на съответно решение преди началото на Конференцията на страните. Испанското председателство ще информира и Парламента относно позицията на Съвета веднага щом тя бъде съгласувана.

Както и на предишни срещи на Конференцията на страните по CITES, държавите-членки ще работят заедно, за да защитят съгласуваната позиция в Европейския съюз, и ще гарантират, че тя е в съответствие с политиките на Съюза.

В това отношение е важно да се изтъкне, че всяко изменение на приложенията към CITES трябва да се основава на включването на критериите, изложени в Конвенцията, които вземат предвид статуса на запазеност на съответните видове.

Тези изменения трябва да вземат предвид също и значението на контрола в контекста на CITES, за да подобрят статуса на запазеност, да сведат до минимум ненужните административни тежести и да гарантират, че ресурсите са насочени пряко към областите на действителна загриженост за опазване.

Конференцията на страните по CITES още веднъж ще трябва да приеме по-критични решения за закрила на видовете, застрашени от прекомерна експлоатация, за която би могла да допринесе и международната търговия.

Европейският съюз трябва да гарантира, че Конвенцията ще продължи да бъде основен инструмент, допринасящ за запазване и устойчиво управление на ценните ресурси на дивата флора и фауна.

Председателството, работейки съвместно с държавите-членки и Комисията, ще се включи в Конференцията в Доха в този дух и ще работи конструктивно за нейния успех.

Очаквам да чуя вашите гледни точки, госпожи и господа, относно целите, които трябва да определим на тази следваща, 15-та Конференция на страните по CITES, които ще предам на Съвета. Знам, че Съветът има подкрепата на Парламента за участието в тази конференция с общата цел Конвенцията CITES да продължи да допринесе съществено за устойчивостта на нашата планета, за нашата собствена полза и за ползата за бъдещите поколения.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, предстоящата 15-та Конференция на страните наистина предлага уникална възможност за подобряване на запазването и статуса на голям брой видове, засегнати от търговията.

Европейският съюз е един от големите пазари за продукти на дивата природа. Ето защо той има конкретната отговорност да гарантира, че търговията с диви растения и животни е устойчива и че в това отношение са приети строги международни правила в рамките на CITES.

За Комисията е приоритет да се увери, че международната търговия не е пагубна за оцеляването на застрашените видове растения и животни. В това отношение ЕС е играл водеща роля в CITES и ще продължи да го прави и на следващата среща. В близките дни Комисията ще приеме предложение за позицията на ЕС с оглед на тази среща. Общата позиция на ЕС след това ще бъде приета от Съвета.

В разговорите си с държавите-членки Комисията ще се увери, че крайната обща позиция подкрепя амбициозни и научно обосновани мерки. Искам също да благодаря на Парламента за неговата позиция по най-наболелите проблеми, които ще бъдат дискутирани на Конференцията на страните по CITES. Тази резолюция изпраща ясно послание, което ще трябва да вземем предвид.

Тъй като подробната позиция на Европейския съюз засега не е финализирана, мога да обясня принципите и приоритетите, които ще ръководят нашите решения по най-чувствителните въпроси, които ще се обсъждат в Доха.

На първо място, Европейският съюз счита, че CITES е подходящ инструмент за регулиране на търговията с всички видове, предмет на търговия. Това се отнася и за земните, и за морските видове независимо дали са обект на значителни търговски интереси.

В този дух Европейският съюз внесе предложения за регулиране на търговията с два вида акули: от вида *Lamna nasus* и малката бодлива акула. От огромно значение е, че акулите най-сетне получават закрилата, която заслужават, след десетилетия на прекомерен улов.

Вписването в Приложение II към CITES би сложило край на нерегулираната международна търговия с продукти от акула, която е един от ключовите мотиви за нейната експлоатация. С такова вписване търговията с продукти от акула ще се осъществява само ако произхождат от устойчиво управлявани запаси.

Европейският съюз предлага също да уреди закрилата, предоставяна от CITES на тигъра, който е един от най-застрашените видове в света. Годината 2010 е международната година на тигрите и е перфектна възможност за заздравяване на настоящите механизми в CITES, за да позволят безмилостна борба против незаконната търговия с тези видове и повишаване на прозрачността относно запазването на популацията от тигри в редица държави.

Искам да засегна и някои от другите важни предложения, които и Парламентът идентифицира ясно. Първото е относно атлантическия червен тон. Тук трябва да повторя, че по този въпрос няма окончателна позиция. Това, което мога да кажа, е, че е налице в Комисията относно настоящото състояние на запасите и че работим упорито за намирането на подходящо предложение, което ще помогне за правилни действия по проблема на международно равнище. Окончателната позиция на Комисията ще вземе предвид най-новата научна информация за запасите и резултатите от срещата на Международната комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (ICCAT), която се проведе през ноември миналата година.

Второто е относно слоновете и търговията със слонова кост. Това е стар спорен въпрос в CITES, по-специално между самите африкански държави. Комисията е силно разтревожена за високата степен на браконьерство на слонове и незаконна търговия със слонова кост, която се наблюдава напоследък.

Закрилата, осигурена за слоновете, трябва да бъде засилена. Комисията няма да подкрепи решения, които биха представлявали риск за увеличаване на браконьерството. В този контекст според нас не би било уместно следващата Конференция на страните да се съгласи с възобновяването на търговията със слонова кост.

Считаме също, че предложенията, представени на CITES с оглед прехвърлянето на някои популации от слонове от Приложение I в Приложение II към CITES, трябва да бъдат оценени обективно въз основа на правилата, договорени в CITES.

Сега ми позволете да кажа няколко думи за предложението от САЩ, свързано със забраната на международната търговия с полярни мечки. Всички знаем, че топенето на ледовете в Арктика е драматична заплаха за оцеляването на този вид. По този въпрос трябва да се работи преди всичко и най-вече чрез много амбициозна политика за промените в климата и считам, че ЕС ясно показва пътя, по който трябва да вървим за решаването на проблема. Смятаме също, че си струва да се провери как могат да се ограничат някои допълнителни заплахи за този вид. Международната търговия е ограничена, но би могла да повиши натиска върху този вид. Нашата окончателна позиция ще зависи от това как предложената от САЩ мярка ще осигури действителни ползи за запазването на вида.

И накрая, по въпроса за коралите — няма съмнение, че червените и розовите корали се събират в прекомерни количества в много райони в света. На последната среща на CITES през 2007 г. Европейският съюз подкрепи предложение на САЩ за регулиране на международната търговия с тези два вида и ние отново подкрепяме предложението от САЩ за COP15. Считам, че Европейският съюз трябва да бъде последователен в тази подкрепа, тъй като наличната нова информация не показва никакво подобрене на положението. Искам също да подчертая, че такъв регламент по никакъв начин няма да доведе до забрана на търговията, а само ще създаде увереност, че търговията е възможна, когато е устойчива.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

Sirpa Pietikäinen, от името на групата PPE. – (EN). Г-н председател, по отношение на вземането на решение относно CITES твърдо вярвам, че процедурата за вземане на решения трябва да бъде прозрачна и просто да почива на сериозни научни факти. Това стои зад резолюцията на Парламента относно полярните мечки, слоновете, тигрите, големите азиатски котки и акулите.

Конкретно по отношение на въпроса за вписването на червения тон в Приложение I към Конвенцията CITES, искам да поставя няколко въпроса. Първо, широко мнозинство от научната общност е съгласно с необходимостта от забрана на международната търговия, за да се осигури съществуването на видовете в бъдеще. Според Международната комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (ICCAT) настоящата биомаса от запаси от риба тон, хвърляща хайвер, е по-малко от 15% от наличната преди началото на риболова. От тези научни изчисления следва, че страхът, че рибите, хвърлящи хайвер, в действителност ще изчезнат до 2012 г. е много реалистичен.

Мнозинството от специалната консултативна група от експерти на ФАО считат, че наличните свидетелства подкрепят предложението атлантическия червен тон да бъде включен в Приложение I към Конвенцията CITES, и освен това заявиха, че вписването му в списъка най-малкото ще гарантира намаляването на скоростните неустойчиви улови в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море. Заради факта, че консултативната група трябваше да вземе единодушни решения и поради силната съпротива от Япония, това не се превърна в окончателно предложение от групата. Въпреки това мнението на безспорното мнозинство от групата не може да бъде пренебрегнато. Освен това въз основа на решенията на учениците тя категорично заключи, че критериите за включване на червения тон в Приложение I към Конвенцията са изпълнени.

Това в някои случаи е въпрос на политически възгледи, но по темите за биоразнообразието и изчезването на видове, не можем да правим компромиси и не можем да се пазарим. Когато няма риба, няма и улов.

Kriton Arsenis, *от името на групата S&D.* – (EL) Г-н председател, г-н Leinen обхваща всичко друго, което исках да кажа, така че ще се съсредоточа главно върху въпроса за рибата тон.

Ние наистина трябва да разгледаме този въпрос от научна гледна точка. Червеният тон е непосредствено застрашен от изчезване. Ето защо абсолютната закрила от световната търговия, с други думи търговия извън Европейския съюз, е единственото правилно решение. Миналата седмица секретариатът на CITES съобщи, че предлага вписването на рибата тон в Приложение I, което означава забрана за световна търговия.

Те казаха, че секретариатът е на едно мнение с мнозинството от специалната консултативна група от експерти на ФАО, че тези видове отговарят на критериите за включване в Приложение I. С други думи, те поддържат предложението в съответствие с предложението на ФАО, което се основава на предложението на ICCAT.

Така по научния аспект на разискването беше взето решение. Сега нека го разгледаме от политическа и социална гледна точка. Запасите от риба тон се изчерпват. Научните организации поддържат мнението, че ако не се забрани световната търговия, след няколко години няма да има червен тон. Регламентът относно риболова засега не дава резултати. Изчислено е, че вместо 19 000 тона червен тон, както беше предложено от ICCAT, за 2008 г. са уловени 50 000 тона.

Предлагаме световната търговия да бъде спряна днес, когато все още имаме време да спасим рибата тон, да продължи търговията в границите на Европейския съюз, който не е засегнат от CITES, и в същото време Европейският съюз да компенсира рибарите и предприятията, засегнати от забраната за износ.

Групата S&D внесе изменение в този смисъл. То ще позволи да се възстановят запасите от червен тон и да се възобнови търговията. В тази посока, по изключение беше изготвена разпоредба, която да позволи забраната на световната търговия да бъде вдигната веднага щом се възстановят запасите от риба тон, а не постепенно, каквито са разпоредбите за други видове. Ако световната търговия не бъде забранена, запасите от червен тон ще се изчерпят, състоянието на риболовния сектор ще се влоши и никой няма да има право на компенсация.

Ако наистина искаме да защитим рибарите, трябва да подкрепим включването на червения тон в Приложение I към Конвенцията CITES. В противен случай работни места и един красив и уникален вид ще бъдат изгубени завинаги.

Chris Davies, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, днешният ден би трябвало да бъде ново начало за Европа, но какво се случва тук? Един член на Комисията и един министър просто преразказват предложенията. Не е Ваша вината, г-н член на Комисията, но моля, върнете се в колегиата и предайте, че трябва да разискваме с членове на Комисията, които отговарят за разглежданите теми.

Това е почти толкова срамно, колкото и резолюцията пред нас, която просто посочва вид след вид, застрашени от изчезване: реално отражение на провала на човечеството да планира бъдещето. Разбира се, въпросът за червения тон, който безспорно ще доминира в разискването, действително подчертава проблема и го фокусира. Това е вид в европейски води — най-скъпата риба в света, всяка от които се продава за десетки хиляди евро. Япония се запасява на едро. Япония, където очевидно думата „опазване“ в действителност означава купуване на едро, избиване на рибата, замразяването ѝ за 20 или 30 години, така че в продължение на няколко

десетилетия да може да се яде. Дотогава в Средиземно море няма да е останала никаква риба, но хората все още ще могат да ядат суши, ако могат да си позволят да платят сметката.

В тази ситуация е замесена дори организираната престъпност в риболовната индустрия и това не е учудващо, щом става дума за печелене на толкова пари. Мафията се включва в този бизнес. А погледнете ИССАТ — Международната комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан. „Опазване на рибата тон.“ Видът е намалял с 80 до 90%. Изправени сме пред изчезването му, а имаме орган, създаден, предполага се, да се грижи за рибата тон. Той напълно се провали. Целите, които сам си постави, ще се провалят напълно. Той пренебрегва научния съвет; продължава да определя квоти, твърде, твърде високи квоти. Сега някои колеги ще кажат, че Приложение II е достатъчно, но няма доказателства за това. Приложение II няма да промени положението. След няколко години тези колеги ще дойдат и ще си признаят: „Съжалявам, събрах“. Няма да е останала никаква риба тон.

Така че нека подкрепим предложението тази риба да бъде вписана в Приложение I. Нека просто си спомним, че е време да опитаме да контролираме човешката алчност; време е да се опитаме да мислим и за бъдещето на нашите морета.

Bart Staes, *от името на групата Verts/ALE.* – (NL) Начинът, по който хората използват човешките ресурси, начинът, по който хората унищожават местата на обитаване и прекомерно експлоатират дивите растения и животни, начинът, по който хората незаконно търгуват с видове от дивата фауна и флора, всичко това представлява непрекъсната атака срещу биоразнообразието на космическия кораб Земя.

Именно това биоразнообразие е критично важно. Това обяснява значението на CITES и затова конференцията в Доха през следващия месец е толкова важна. Пред себе си имаме силна резолюция. Въпреки това трябва да признаем, че зад кулисите са правени опити да се отслаби резолюцията. За това се води жестока битка. Ето защо моля всеки, особено моите колеги от южните страни, от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, да постъпят категорично и да осигурят приемането на препоръката на политиката по околна среда на Комисията за включване на червения тон в Приложение I на CITES. Това е критично важно за оцеляването на този вид.

Kartika Tamara Liotard, *от името на групата GUE/NGL.* – (NL) Г-н Leinen, много благодаря; Вие казахте всичко, ние можем да говорим за много животни: слона, азиатския тигър, корала. Аз обаче искам да обърна внимание само на едно.

Вчера зоологическата градина „Blijdorp“ в Ротердам съобщи, че нито една европейска зоологическа градина не е успяла да отгледа полярни мечки. Европейските програми за развъждане на полярни мечки са неуспешни и това е много лоша новина, главно защото полярната мечка е застрашена от изчезване в дивата природа. Морският лед се оттегля и местата на обитаване на полярните мечки постепенно изчезват. Повече от 70% от популацията на полярните мечки в природата може да изчезне през следващите 45 години. Освен това полярната мечка е застрашена от ловуване и търговия с трофеи. Хората очевидно се зареждат от стрелбата по полярните мечки за удоволствие, което намирам за наистина отблъскващо.

Ето защо призовавам ЕС да подкрепи предложението за забрана на търговията с полярни мечки преди да е станало твърде късно; червеният тон също принадлежи на Приложение I без повече врява.

Anna Rosbach, *от името на групата EFD.* – (DA) Г-н председател, ние сме тук днес да говорим за застрашените видове. Говорим за акули, риба тон, полярни мечки, големи котки и слонове. Говорим за квоти за риболов, опазване, поддържане на места за обитаване и т.н., и т.н. Говорим дали тези животни трябва да се впишат в Приложение I или II или те просто са заменими.

В Парламента са представени поне две страни с различно мнение. Едната страна иска пълното опазване на дълъг списък от видове, които са на ръба на изчезването. Другата страна не може да получи достатъчно високи квоти за риболов и консумация и обещава на местните рибари късогледни права за риболов, които ще доведат до пълното унищожаване на някои видове в кратко време.

Нуждаем се от добре балансиран среден път, който да гарантира, че ние и нашата планета ще продължим да процъфтяваме в бъдеще. Документите, с които разполагаме, са пълни с толкова много технически подробности, че човек може да добие впечатление, че всички сме специалисти в тази област. Не би ли трябвало вместо това да използваме времето, за да предпазим заедно рибата и черупчестите морски животни от улов по време на размножителните им периоди, да осигурим заедно възможност животните, растенията и моретата да останат

жизнен източник на храна за дълъг период в бъдеще, да осигурим приемлив живот на животинските видове, преди хуманно да ги заколим?

Ние мислим твърде краткосрочно и не мислим за биоразнообразието, от което се нуждае нашата планета. Не става дума само за застрашената флора и фауна, а за много по-сложен въпрос. Има много работа, която трябва да продължим да вършим и колко необичайно би било, ако бяхме започнали да прилагаме превантивни мерки вместо да реагираме в последния момент.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Статистиките показват, че червеният тон се лови в количества, които далеч надхвърлят позволените нива, което означава, че популацията от червен тон намалява с всяка изминала година. Предложението, внесено от Монако, за включването на червения тон в Приложение I на CITES може да се окаже полезно предвид това, че този вид е обречен на изчезване, ако не се вземат спешни драстични мерки за закрилата му.

През 1992 г. ICCAT прие препоръката за мониторинг на търговията с червен тон. За съжаление, това съвсем не се оказа ефективен инструмент. През 2007 г. ICCAT прие много по-изчерпателна програма, известна като Програма за документация на улова на син тон, която влезе в сила през пролетта на 2008 г. Макар това да бележи стъпка напред, все още е твърде рано да се дава оценка за ефективността на програмата. В резултат се чувствам задължен да запитам следното: до каква степен позицията на Европейския съюз в полза на включването на червения тон в Приложение I може да компенсира, като част от Конференцията CITES, желанието на някои организации и държави, които не са членки на Европейския съюз, да приемат политика на изчакване, докато хипотетичните резултати от скоростните инициативи на ICCAT могат да бъдат оценени?

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, чувал съм министърът да описва CITES като ефективен инструмент, а Комисията я описва като подходящ инструмент.

Съгласна съм. И така, нека не променяме този инструмент, който, обратно на това, което казаха много колеги, досега наистина работеше много добре. Тъй като уловът на риба тон беше регулиран и тъй като бяха определени по-ниски квоти, рибарите започнаха да ловят не само риба тон, а по-едра риба тон.

Инструментът работи. Включването в Приложение I, което се отнася до видовете, които наистина са застрашени, на вид, който все още — слава Богу — наброява милиони живи екземпляри, би създавало много опасен прецедент.

Очакваме новите числа и върху тези числа, надявам се, ще базираме нашия регламент, тъй като, както каза известен американски журналист числата не лъжат, но лъжците изчисляват — и как лъжат. Свикнали сме, особено по въпроси, свързани с околната среда, да чуваме силно непоследователни числа: ще има числа, които лъжат и такива, които не лъжат.

Червеният тон не е заплашен от унищожение, но червеният тон трябва да бъде регулиран. Нека си спомним, че има цели общности, които оцеляват от тази древна дейност, която датира от поне 11 200 години насам, до такава степен, че в някои случаи Юнеско счита, че това занятие трябва да бъде опазвано и насърчавано.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Г-н председател, ООН твърди, че биологичното разнообразие сега преминава през най-лошата си криза от изчезването на динозаврите преди 65 млн. години. Унищожаването на кораловите рифове в тропиците, нарастващото изтощение на почвите в Африка и обезлесяването заплашват биоразнообразието и имат негативно въздействие върху много сектори на икономиката като производството на храни, туризма, фармацевтичната индустрия и производството на енергия.

ООН признава също, че целта, поставена през 2002 г., за намаляване на настоящите нива на загуба на биологичното разнообразие до 2010 г., не е изпълнена. CITES представлява принципно глобално споразумение относно опазването на дивите видове с цел да се избегне прекомерната експлоатация на видовете от дивата фауна и флора от международната търговия. Консумацията на природни ресурси от човека, разрушаването на местата за обитаване, промените в климата, прекомерната експлоатация на диви видове и незаконната търговия са основните причини за обедняването на биоразнообразието.

Следователно важно е да се гарантира, че в Международната година на биоразнообразието основните стратегически цели на Европейския съюз в контекста на предстоящата Конференция на страните по CITES ще обхванат целта за закрила на биологичното разнообразие, което е от основно значение за благополучието и оцеляването на човечеството.

Трябва да сме амбициозни и да изискваме закрила за всички видове, застрашени от унищожение.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Мога да говоря за всички видове от дневния ред на Конференцията CITES в края на март, но искам да подчертая един, просто защото той перфектно представя в какво участваме ние като вид сега: червения тон.

Това е забележителна, впечатляваща риба, която се лови и консумира от векове. За съжаление, сега тази риба е пред изчезване. След години на лошо управление от политиците, които всеки път пренебрегваха биологичните препоръки, които позволиха на краткосрочни икономически интереси да вземат връх над дългосрочните перспективи на сектора, сега нямаме избор освен напълно да забраним търговията с червен тон.

Внесени са изменения, които предлагат курс на действие, различен от забрана на търговията, но за това е твърде късно, за съжаление. Преди няколко седмици бяха платени 120 000 евро за един екземпляр от вида червен тон. Това е настоящата действителност. Това обяснява също огромния нелегален улов, за който е изчислено, че превишава два пъти определените квоти. Ето защо квотите не предлагат комфорт. Те нямат смисъл, те са резултат от незаконен риболов. Единственото спасение за червения тон е забраната за международна търговия.

Знам, че последствията за сектора ще бъдат тежки, напълно разбирам това, но нека се поучим от този опит: когато морето е празно, за сектора наистина ще настъпи край. Ето защо нека бъдем по-внимателни с околната среда по икономически, както и по екологични причини.

Призовавам Европейската комисия бързо да представи решението на Съвета, за да впише червения тон в Приложение I, и моля испанското председателство да излезе от собствената си сянка и да приеме решението.

Госпожи и господа, през XVII век хората унищожиха додо. Позволете на нас, човешките същества, да покажем, че имаме способността да се учим и да предотвратим превръщането на червения тон в додо на 21-и век.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) През март предстои и друга среща на върха на ООН, този път посветена на търговията със застрашени животински видове. Това е *възможността* за ЕС отново да говори с един глас и преди всичко за науката — да изиграе важна роля. Нека чуем какво ни казва тишината. Изборът на краткосрочни интереси може да означава избор на краткосрочни интереси за рибари и ловци, но в дългосрочна перспектива това означава край на животински видове, както и край на много сектори.

Алтернативата е дългосрочен избор; в случая с червения тон говорим за 2012 г. Това не е дълъг срок, това е утре. Така, ние трябва да последваме препоръките на Европейския парламент за забрана на търговия с червен тон, но трябва да забраним също и търговията с полярни мечки и още повече — да впишем африканските слонове в споменатия списък, за да ги предпазим от увеличаващия се лов.

И накрая, в Доха ще има делегация от Европейския парламент. Моето желание е делегацията на Европейския парламент също да изиграе своята роля при определянето на позицията на ЕС, така че заедно да можем да гарантираме, че тези животински видове са съхранени за нашето бъдеще.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Г-н председател, искам да помоля испанското председателство наистина да запази червения тон, но и да запази традиционните средиземноморски методи на риболов *almadraba*. Тези методи, които са съществували съвместно с червения тон повече от хиляда години, никога не са го застрашавали. Истинската заплаха за червения тон е незаконният риболов, индустриалният улов, риболовът с мрежи гъргър и разпространението на фермите.

Това е истинският проблем с червения тон. Нека бъдем справедливи: трябва да можем да различаваме това, което наистина застрашава червения тон, а то е индустриалният улов — риболовът с мрежи гъргър — от традиционните методи за риболов.

Политиката трябва да бъде справедлива и следователно трябва да търсим път за действителното опазване на рибата тон, но който, разбира се, не наказва тези традиционни методи за риболов. Мисля, че това е перфектният баланс, който понякога е невъзможно да се постигне, но трябва да опитаме да намерим този път, така че да можем да опазим вида и да гарантираме, че той няма да изчезне, без да наказваме традиционните средиземноморски методи за риболов, като техниката *almadraba*.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-н председател, много случаи на незаконна контрабанда на застрашени животни са забелязани в държавите-членки на Европейския съюз. При гранични проверки митническите служители намират птици, натикани в бутилки, и костенурки, притиснати между корпуса и тапицерията на коли. Според доклада на полската митническа служба през 2008 г. са регистрирани 200 889 живи екземпляри от защитени животни или продукти, произведени от защитени животни, които са заловени на границата. В

Индия неадекватната борба против контрабандата доведе до положение, при което драматичен ръст на браконьерството отново застраши например популацията на бенгалските тигри.

Европейският съюз, който има общи външни граници, трябва да положи особени грижи да не се превърне в пазар, където защитените видове животни или растения стават обект на браконьерство или на безнаказаност. Европейската комисия трябва да постави специално ударение на образователната кампания и подходящата комуникация с гражданите. Целта на тази политика трябва да е повишаването на осведомеността на европейските туристи. Защото всяка година митническите служители откриват продукти, изработени от видове изчезващи животни и растения, в куфари на европейци, завръщащи се от пътувания в чужбина. Сега провеждащото се разискване относно червения тон е напълно основателно. Статистиките говорят сами за себе си. През последните 50 години популацията на тези видове е намаляла със 75%. Запасите от риба тон в Средиземно море също са смъртно застрашени. Включването на червения тон в Приложение I към Конвенцията CITES би било напълно обосновано и единствен начин да се предотврати изчезването му.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Г-н председател, споделям загрижеността относно биологичното състояние на популацията от червен тон и съм съгласен, че е необходимо да се приемат ефективни мерки за опазване и управление, които не само да я предпазят от изчезване, но и да гарантират устойчивостта на риболова и отговорната търговия.

Моята родина работи в тази посока от години. Освен древния пример с риболовната техника *almadraba*, тя създаде зона на закрила в Средиземно море, ограничи флотата, оборудвана с мрежи гъргър, до шест съда и е пионер в приемането на план за възстановяване на вида и документиран мониторинг на търговията.

Включването на червения тон в Приложение I към CITES ще забрани международната търговия преди да бъдат решени съществените проблеми. Обемът на улова не е ограничен, риболовните флагове могат да бъдат предадени на държавите потребители, а това е стъпка в страни от скорошните споразумения на ICCAT — регионалната организация за управление на риболова, отговорна за управлението на този риболов. Следователно това ще отслаби международното управление на моретата и принципа за отговорен риболов.

Трябва да достигнем до корените на проблема. Подкрепяме намаляването на улова, вече договорено в ICCAT, и дори мораториум, ако научните доклади, изготвени за следващия закон, определят това. Желаяме ЕС да засили своя контрол и да изпълни препоръките на ICCAT, за да гарантира проследимостта на уловните процеси и продажби.

Тази линия на действие е съвместима с вписването на червения тон в Приложение II към CITES, но не може да бъде приравнена с Приложение I, което трябва да бъде запазено за друг сценарий и не може да зависи от условия, които биха ерозирали неговата надеждност като инструмент на CITES.

Във всеки случай разискването трябва да изпрати ясно послание: Европейският съюз е напълно ангажиран с устойчивостта на червения тон и ще приеме нужните мерки за опазването му. Отрасълът трябва да покаже, че квотите работят, че се прилагат и че нелегалният риболов може да се контролира.

За да спасим риболова, трябва да спасим вида.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Г-н председател, състоянието на запасите от червен тон в Атлантическия океан и Средиземно море е източник на тревоги за всички нас. Научната информация не подлежи на спор. ICCAT – международната комисия, отговорна за опазването на червения тон и за възстановяването и опазването на запасите – положи огромни усилия. Ако червеният тон е вписан в Приложение I към CITES, уловът на червен тон ще бъде напълно забранен поне за десет години.

(EN) Не е приемливо да се третира риболовната индустрия в Европа по този начин. Жизнено важно е да се позволи на ICCAT да си свърши работата.

Например през 2006 г. общият позволен улов беше 36 000 тона. Общият позволен улов за тази година беше намален до 13 500 тона. През 2011 г., както предложи ICCAT, той ще претърпи намаление с поне 50% до под 6 750 тона. По-нататъшни намаления на общия позволен улов ще има и през 2012 г. и 2013 г.

Мерките, предприети от ICCAT, трябва внимателно да се наблюдават. Ако се окажат действително неуспешни, тогава трябва да се разгледа пълна забрана съгласно Приложение I.

От ирландска гледна точка – и нека кажа, че нямаме законни права освен факта, че имаме съпътстващ улов от 100 тона червен тон – трябва ли, когато хващаме червен тон като съпътстващ улов, да връщаме тази риба

мъртва в морето? Това определено не е смислен начин да продължим. Мисля, че е важно да вземаме смислени и реалистични мерки за опазване на рибните запаси и на риболовния сектор в Европа.

Тъй като тук има хора, които са нетърпеливи да защитят рибата тон, позволете ми да кажа на тези хора, които може би идват от селски райони, зависими от риболова: трябва да помислите също и за друг застрашен вид – нашите рибари.

Ето защо ще гласувам за изменение, чрез което червеният тон да бъде включен в Приложение II.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Г-н председател, госпожи и господа, огледайте се в залата. Можем да си представим, че празните места представляват всичката хищна риба, изчезнала от световните морета за период от около 50 години. Световните риболовни флотилии успяха да лишат планетата от хищната риба, която е толкова важна за екосистемите. Това включва рибата тон, треска и съомга. ЕС е на второ място по улов на риба в света и нашата отговорност за изчерпването на рибните запаси е безспорна.

През 2000–2008 г. например Европейският фонд за рибарство плати над 23 млн. евро за строителство на нови съдове за улов на риба тон – с други думи, за индустрия, която също всяка година струва милиони на данъкоплатците за охрана, за да се намали незаконният риболов; а също и за да може 70% от рибата да се изнася в Япония, за да бъде консумирана на изключителни бизнес вечери.

Искам да напомня на всички, че вписването на червения тон в Приложение I към Конвенцията CITES не означава, че дребният риболов в Европа ще бъде забранен, но действително ще сложи край на износа, който е силно субсидиран от данъкоплатците. Това би било добро начало на Международната година на ООН, посветена на биоразнообразието.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Г-н председател, днес остават по-малко от 15% от първоначалните запаси от червен тон. Пред такива цифри решението изглежда очевидно. Въпреки това не трябва да забравяме за работните места, които ще бъдат засегнати от решението, което обсъждаме днес. Трябва да се изтъкне, че целта на CITES не е да забрани риболова, а просто международната търговия с този вид риба, 80% от която се изнася в Япония.

Като закриляме рибата тон, ние определено закриляме застрашените видове, но също и насърчаваме продължаването на по-балансирана и устойчива риболовна дейност, предназначена за нашия вътрешен пазар, която създава работни места. Подкрепям идеята за вписването на червения тон в Приложение I на CITES и тъй като мисля, че това решение ще бъде положително, помощта на Комисията ще бъде от решаващо значение, тъй като тя ще означава, че риболовният сектор ще бъде изцяло преразгледан.

Ето защо моят въпрос се отнася до условията за такава помощ. Франция иска 18-месечно удължаване, съпътствано от финансови мерки за рибарите и собствениците на кораби, засегнати от забраната на търговията. Какво е мнението на Комисията по въпроса?

Освен това аз, както повечето колеги, се тревожа за справедливостта. Как можем да гарантираме, че корабите, плаващи под флага на държави като Тунис, Либия и т.н., ще спазват забраната за международна търговия толкова ревностно, колкото ние? Какво ще представляват новият контрол и наказателните мерки?

Нашата политика за устойчива икономика трябва да бъде практична, дори понякога непопулярна по отношение на някои сектори, но аз се надявам, че Комисията и Съветът не изпускат от поглед необходимите корекции за прилагането на тези мерки.

Guido Milana (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, подкрепям – и във връзка с това аз също съм внесъл изменения – включването на червения тон в Приложение II. Подкрепата на такова предложение не ме кара да се чувствам престъпник. Обратното, чувствам се на едно и също мнение с онези, които преди мен, започвайки с г-жа Gardini, подкрепиха различна позиция.

Дълбоко погрешно е да се поставят под общ знаменател тигрите, полярните мечки, слоновете и рибата тон. ФАО никога не би си позволила да каже нещо различно или да подкрепи различна позиция за другите застрашени видове. Поддържането на различни мнения относно справянето с проблема с рибата тон определено не означава да забравим, че биоразнообразието е ценност, която трябва да се защитава на всяка цена.

Духът на предложението за резолюция напълно заслужава да бъде подкрепен. Въпреки това във време, когато някои хора изглежда правят крачка назад по отношение на оценяването на биомасата от риба тон в морето, бързото насочване към включване в Приложение I вероятно означава, че се пренебрегват страничните ефекти от този избор, които са жестоки и понякога необратими в много сектори от нашата икономика.

В известна степен същото се отнася и до проблема с коралите и тяхното включване в Приложение II. Тук отново има данни, които не показват определено изчезване или опасност за дълбочинните корали, коралите на дълбочина над 150-200 метра, които всъщност са обхванати от мярката.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Г-н председател, едно време беше наистина възможно да се лови червен тон дори в нашата част от Балтийско море, но знаем какво е положението днес. Червеният тон е застрашен от изчезване заради интензивен прекомерен улов.

Ние водим това доста тъжно разискване, защото правилното решение не беше взето в правилния момент. Стигнахме до тук, защото от години, ние, които вземаме решенията, отказваме да слушаме научните съвети. В резултат достигнахме до положение, в което се изискват драстични действия. В тази връзка нека ви припомня предишни провали на човечеството на този фронт. Канадският бряг предлага добър пример за това как човекът е успял напълно да унищожи запасите от треска. Те се изчерпаха единствено поради прекомерен улов, а там водиха съвсем същата дискусия като тази, която ние водим днес тук. Ние не трябва да позволим същата съдба да сполети и червения тон. Ето защо френското предложение, наред с други, не е особено добро, защото то би могло да има съвсем същия ефект.

Разбира се, фактът, че половината или почти всички от комисията по рибно стопанство са тук, също показва, че Парламентът не се справя с проблема по най-добрия начин; т.е. комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните води дискусии, стига до идеи и след това онези от нас, които се занимаваме с въпросите на рибното стопанство, идваме тук и ги разискваме. Това е нещо, върху което трябва да помислим. Независимо от това мисля, че предложението на комисията е добро. То има стабилна научна основа и няма причина да променяме подхода на комисията по околна среда към проблема.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, от известно време червеният тон дава тревожни сигнали, а от години слушаме доклади, които ясно показват, че запасите са малки и как ние сме допринесли за това, включително чрез обществени субсидии. Европейският съюз харчеше до 34 млн. евро за модернизация през последните години.

Мисля, че трябва да кажем това, трябва да поемем отговорността за положението, в което сме. Ние доведохме запасите от червен тон до рѳба на изчерпването и сега не можем да кажем, че отговорността не е наша. Сега имаме възможност да решим проблема, като включим червения тон в Приложение I към CITES и това е единственият начин да го направим, защото, искам да подчертая, много хора разчитат на това за своето оцеляване.

Истина е, че има сектори, които постъпиха правилно и могат и трябва да продължат да го правят, но за да предприемат те правилните действия, трябва да има риба тон. Ако няма риба тон, те няма да могат да направят нищо. Единствената гаранция за това е Приложение I и следователно всяка друга мярка, която би могла ясно да се противопостави на това предложение, е лоша мярка, която ще удължи агонията, а няма да доведе до нейния край. Ето защо, нека не грешим, нека не мамим: ние имаме историческа отговорност към този вид и към хората и семействата, чиято прехрана зависи от него. Нека поемем своята отговорност смело и с чест, както Европейският съюз заслужава днес.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Г-н председател, моите колеги вече се спряха на всеки аспект на проблема. Аз искам да заявя, че подкрепям позициите, заети от г-н Milana по-рано, и да кажа, че трябва да имаме предвид, че включването на червения тон в Приложение I ще има многобройни социални и икономически последствия като фалити и затваряне на предприятия, особено малки и средни предприятия, загуба на работни места и загуба на конкурентоспособността на Европа.

Трябва да си спомним, че червеният тон „подхранва“ световния пазар с 6 млрд. евро. Фактически искам да чуя няколко научно обосновани предложения, предназначени да осигурят бъдещата жизненост на популацията от червен тон, но които вземат предвид също и жизнеността на европейските рибари и техните семейства. Според мен най-добрият и подходящ начин е да го включим в Приложение II.

Не трябва също да забравяме, че Европейският съюз не е единственият, който лови риба в Средиземно море и Атлантическия океан. Уловът на червен тон е световна дейност. Европейските рибари са изправени пред силна, понякога нечестна конкуренция от северноафриканските държави. Едностранната жизненост на популацията от риба тон няма смисъл. Трябва да направим така, че всеки да играе играта по едни и същи правила.

Фактът, че Япония има 30 000 тона замразен червен тон вероятно също представлява интерес, като забраната може да предизвика скок в цената на запасите от 10 млрд. щатски долара днес на 20 млрд. щатски долара.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (EN) Г-н председател, всички елементи на това споразумение са важни, но искам да се фокусирам върху проблема с червения тон.

Жизнено важно е да предприемем действия, за да предотвратим изчезването на запасите и да позволим на част от червения тон да се възстанови. През 2006 г. ICCAT съгласува план за действие, предназначен да подобри докладването и мониторинга на запасите, както и инспекцията на съдовете.

Ясно е обаче, че това не е достатъчно. Запасите, особено запасите в източната част на Средиземно море, остават критично ниски и има голям реален риск скоро да станем свидетели на изчезването на застрашените видове.

Конференцията на страните по CITES следователно трябва да се съгласи да впише червения тон в Приложение I към Конвенцията, а държавите-членки и Комисията трябва да направят повече по отношение на борбата с незаконния риболов и да наложат съгласувани ограничения и квоти.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Г-н председател, по отношение на възможната забрана на улова на червен тон в Средиземно море аз съм много загрижен, че законният риболов накрая ще бъде отблъснат от незаконния и че в крайна сметка невинните ще плащат за греховете на виновните.

В Каталония стотици работни места са заложили на карта. Риболовът там е почителен, напълно регулиран и наблюдаван по отношение и на управлението на риболова, и на управлението на търговията.

От 2006 г. в източната част на Атлантическия океан и Средиземно море уловът на червен тон беше намален с 30 000 тона до 13 500 тона. Минималният размер на рибата се увеличи от 10 до 30 кг и 11-месечният риболовен сезон се превърна в 11-месечен забранен за риболов сезон.

И накрая, наистина не мисля, че има консенсус сред международните специалисти по отношение на заплахата от изчезване на червения тон. Ако се сравнят популациите от 1970 г. и 2010 г., от когато има данни от мониторинг, популацията на червен тон е над 15%. Следователно тя е между 21% и 30% — категорично над 15% за Приложение I от CITES.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Г-н председател, аз също искам; да говоря за видовете, обект на търговски риболов, като искам да стане много ясно, че за управлението и запазването на тези видове вече отговарят регионалните организации за риболов. Фактически трябва само да прегледате бегло CITES, за да осъзнаете, че тя вероятно е мислена за слоновете и полярните мечки, но разбира се, не е предназначена за видовете, обект на търговски риболов.

Не съм против закрилата на червения тон, тъй като това би било абсурдно, дори само заради неговото значение за флота. Аз обаче мисля, че мерките трябва да бъдат определени от органи, които имат най-добрите специалисти в областта на управлението на риболова и на научните изследвания, защото има основание CITES да търси външни съвети, когато получава предложенията относно тези видове.

Ето защо мисля, че предложението за включване на червения тон в Приложение I към CITES е ненужно и необосновано, защото вече са налице мерките, наложени от ICCAT. Не е справедливо, защото то безпричинно ще навреди на флотилия, която току що е поела по дългия път към намаляване на улова, и дори би могло да бъде контрапродуктивно, защото то може да породи неконтролируем черен пазар на червен тон.

Разбирам огромния натиск, който общественото мнение по принцип и Парламентът в частност – както виждаме – изпитва от страна на неправителствените организации по опазване на околната среда. Ето защо моята политическа група реши да подкрепи включването му в Приложение II като компромис между предложението на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и онези от нас, които мислят, че управлението на риболова не може да бъде откъснато от регионалните риболовни организации. Нашето предложение наистина се основава на научната препоръка към CITES. ФАО предложи червения тон да бъде включен само в Приложение II на CITES, което показва, че много хора дори не са чели доклада на ФАО.

Catherine Bearder (ALDE). – (EN) Г-н председател, приветствам уверенията, които получихме тази вечер, че ЕС няма да подкрепи никакви предложения, които биха довели до увеличаването на незаконното браконьерство със слонова кост, и в същото време съм потресена да чуя, че Комисията приема преместването на африканския слон на по-ниска позиция от Приложение I в Приложение II на CITES трябва да бъде обективно оценено въз основа на правилата, изложени в CITES.

Тези две изявления са в пряко противоречие едно с друго. Всяко обсъждане на облекчаването на предоставената на слоновете закрила от Конвенцията CITES ще даде зелена светлина на браконьерите с надеждата, че скоро ще има пазар за техните незаконни и придобити по жесток начин стоки.

Замбия и Танзания са в нарушение на Конвенцията, тъй като те не консултираха всички държави от ареала, обитаван от слонове, както се изисква в резолюция 9.24 от критерии за изменение на CITES. Очакваме Комисията и Съветът да гарантират, че същността на CITES и съгласуваният мораториум се спазват. Как възнамеряват да предотвратят незаконните предложения на Танзания и Замбия да бъдат включени начело в дневния ред?

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, мисля, че с достатъчна увереност мога да заявя, че речта на председателя на комисията по рибно стопанство Fraga Estévez представи техническа информация, която ние или се преструваме, че не знаем, или вероятно наистина не знаем.

Тя спомена каква е препоръката на ФАО, каква е истината и за какво е призивът. Всичко друго е манипулация и проверка за Парламента и за много негови членове. Не искам да забравяме, че политиката трябва да е суверенна и че трябва да не допускаме влиянието и натиска от икономическите групи, които вероятно искат други неща извън Парламента.

Знаем, че през последните две години цената на рибата тон падна и че наложихме ограничения, чрез които вече имаше намаление от 40%. Основавайки се на изследвания, за които никой от нас не знае дали са верни, всичко друго е манипулация от страна на икономическите сили, които вероятно искат точно обратното на това, към което ние се стремим, а именно да постигнат прекомерно повишаване на цената на рибата тон и да се погрижат в крайна сметка единствените, които ще платят, да са малките икономисти на малките риболовни флоти, от които зависят много райони от тази чудесна Европа.

Освен това искам да препоръчам Комисията и членът на Комисията – също и поради факта, че новата Комисия включва и министър на външните работи сега със сигурност по-титулуван, отколкото в миналото – да гарантират постигането на споразумения с други неевропейски държави, така че забраната за улов на червен тон да не се прилага само за Европа, а да се стремят да контролират цените, включително в неевропейските държави.

Ясно е, че подкрепяме изменението на г-жа Fraga Estévez и всичко, което произтича от него, доколкото се отнася до Приложение II.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) През ноември миналата година ICCAT прие строги мерки за ограничаване на улова на атлантически червен тон: намаляване на улова от 22 000 до 13 500 тона през 2010 г. и ограничаване на риболова с мрежи гъргър между 25 май и 15 юни. Амбициозни и безпрецедентни мерки, по думите на члена на Комисията Джо Борг. Тези решения бяха взети съобразно с последните научни становища за видовете, като тяхното въздействие трябва да бъде оценено преди края на 2010 г.

Следователно няма смисъл да се въвеждат нови ограничения, които ще бъдат икономически и социално наказателни за сектора, особено в периода на тежка криза, какъвто той преживява, като еквивалентните на включването на атлантическия червен тон в Приложение I. Риболовният сектор изисква динамичен баланс между неговите три стълба: на околната среда, на икономиката и социалния стълб.

По отношение на изискванията към околната среда те трябва да са научно обосновани, какъвто беше случаят със срещата на ICCAT, предвид активното участие на Европейския съюз. След като това е така, включването на атлантическия червен тон в Приложение I ще представлява сериозен прецедент на пренебрегване на необходимостта от: първо, научна основа за обявяването на ограничения; и второ, от баланс между стълбовете на околната среда, икономиката и социалния стълб. Така ще се отвори вратата за други решения, взети прибързано и преднамерено, изопачавайки нормите на отговорното управление.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, мисля, че предложението на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните за вписване на червения тон в Приложение I към CITES е твърде радикална мярка. Ето защо аз ще го поставя в зависимост от три изисквания, които според мен ще позволят справедлив компромис.

Първият се отнася до независимото научно мнение, което трябва да бъде публикувано през октомври 2010 г. и одобрено от срещата на CITES през септември 2011 г. Мисля, че това научно мнение е критично важно. Ние трябва да сме сигурни, че видовете наистина са застрашени преди да вземем радикално решение относно улова и търговията с червен тон.

Второ, жизнено важно е да имаме гаранция, че Регламент (ЕО) № 865/2006 относно CITES ще бъде изменен, тъй като това ще доведе до общо освобождаване на вътрешната търговия с червен тон. Такова изменение ще означава, че ще получим това, което всички искаме: оцеляването на дребния крайбрежен риболов по-конкретно в Средиземно море.

Трето, мисля, че тъй като решаваме да впишем червения тон в Приложение I, финансовата подкрепа от ЕС за рибарите и собствениците на риболовни кораби, засегнати от решението, е от основно значение.

На последно място, решението, ако бъде одобрено при условията, които току що споменах, ще трябва да се съпътства от значително по-стриктен контрол в борбата с незаконния риболов. При тези условия и само при тези условия мога да се съглася с вписването на червения тон в Приложение I към CITES. Без такава сигурност вписването в Приложение II остава най-малкото лошо решение, ако не и фактически най-доброто.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Г-н председател, не можем да си позволим да пренебрегнем загубата на биоразнообразие. Това можеше да са мои думи, но те са на Европейската комисия, за да бъде точна – на члена на Комисията, отговарящ за околната среда, Димас, казани миналия месец при представянето на съобщение относно биоразнообразието.

Приемам, че новата Комисия гледа на това по същия начин и разглежда важноста на биоразнообразието точно толкова сериозно. Ако не е така, искам това да ми се каже. Именно поради ангажираността на Европейската комисия с биоразнообразието аз съм изненадана, че Комисията прави всичко възможно да спаси един вид и да постави на заден план загубата на биоразнообразие, от една страна, докато същата Комисия няма — или все още няма — куража просто да предложи добавянето на застрашен вид като червения тон в Приложение I към CITES. Изглежда като двете страни на една монета. Разбира се, трябва да подкрепим финансово рибарите, които добросъвестно работят, за да издържат на тази интервенция. По този пункт аз съм съгласна с предходния оратор. Освен това трябва да сме по-строги с незаконния риболов на риба тон.

Госпожи и господа от Комисията, аз обаче ще отида една крачка напред. За мен CITES, и по-конкретно случаят с червения тон, са тест. Тест, чрез който да установим дали от страна на Комисията след думите ще последват действия. Тест, който ще покаже дали новата Комисия може да демонстрира лидерство или постоянно ще надава услужливо ухо към държавите-членки, които, както знаем, няма да се съгласят с това, и дали може да избегне затъването в думи и съобщения, а вместо това действително да предприеме действия.

Току-що цитирах Вашите думи; казвате, че сте готови да направите това, така че сега е време да преминете от думи към дела и аз бих казала на Комисията: започнете с червения тон.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Ако позволим на рибарите да правят каквото искат, ние ще допринесем за изчерпването и изчезването на запасите от риба тон. По подобен начин обаче, г-н председател, ако наложим пълна забрана на търговията с риба тон, ще унищожим рибарите, риболовната общност, техните семейства и общността, която зависи от тях.

Мисля, че това са две крайности: не трябва нито да съсипваме запасите от риба тон, нито да унищожаваме сектора, който изцяло разчита на тях. Между тези две крайности обаче има път, който можем да поемем и който води до компромис. Това е пътят, чрез който риболовният сектор може да се контролира много повече, отколкото е правено преди, без да се закрива напълно.

Следователно мисля, че вписването на рибата тон в Приложение I към Конвенцията CITES е крайна мярка, която трябва да се избегне. Би било много по-добре, ако следваме предложението на ICCAT, тъй като тя намалява квоти за улов на риба от години. Въпреки това, за да се постигне компромис, бихме могли и да я впишем в Приложение II към Конвенцията CITES.

Г-н председател, за да избегнем изчерпването на запасите от риба тон, ние не трябва да прекратим дейността на многото рибари, които зависят от тях. Възможно е да помирим двете неща.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, ако извините играта на думи, смятам, че за нас това е един „Параграф 22“, защото ако забраним риболова, и особено този на червен тон, рибарите няма да оцелеят. Ако пък не го забраним, то вече няма да има какво да улавя.

Смятам, че един от основните елементи тук – и това постоянно изниква в много от разискванията ни – са научните доказателства. Мнозина смятат, че научните доказателства не са достатъчно надеждни, подробни и актуални.

Искам да задам въпрос на Комисията и Съвета: доволни ли са те от представените научни доказателства? Защото можете да цитирате научни доказателства, но след това някой може да се появи с различен пример на препоръка от други учени.

Затова считам, че това е основен елемент, и искам да чуя какво има да кажат Комисията и Съвета в това отношение.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, днес чухме как незаконният риболов се бърка с мафията, а аз също искам да се изкажа в полза на един сектор, който многократно е доказал, че е отговорен.

Подкрепям необходимостта от контрол на риболова. Подкрепям също и необходимостта от контрол на мафията. Това обаче не може да бъде причина за включване на червения тон в Приложение I.

Трябва да кажа също, че баските риболовни кораби, които ще бъдат сериозно засегнати от решението, ако бъде взето, са доказали, че са много отговорни, защото, за да защитят сектора, в определени случаи са искали спирането на риболова при други области като аншоа например.

Трябва да кажа и че трябва да изслушаме ICCAT, след като през 2009 г. бяха приети по-рестриктивни и по-строги мерки за управление в съответствие с препоръките на научния комитет.

Искам да изтъкна, че беше взето решение за квота за риболов в размер на 3 500 тона за 2010 г. През 2009 г. тя беше 22 000 тона, а през 2006 г. – 32 000 тона. Затова беше постигнат компромис за изпълнение на нови мерки за контрол при необходимост.

Не подкрепям включването на червения тон в Приложение I, защото това може да навреди на много сектори, включително дребния сектор, който не беше взет под внимание днес. Затова трябва да подкрепим включването й само в случай, че тези мерки са неефективни.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, като европеец от региона на Алпите, позволете ми да се прехвърля от водата обратно на сушата. Искам Комисията да представи в Доха искане относно предложението за изискване на идентификационна маркировка. Както знаем, отглежданите в плен – говоря конкретно за соколите – трябва да имат идентификационна маркировка при търговия. Животните биват регистрирани, опръстенени или, в случай на по-големи животни, маркирани с чипове, за да могат да бъдат идентифицирани при необходимост. Без идентификационната маркировка не може да има търговия.

Това, което искам да кажа, е, че за други видове животни, които са застрашени или отглеждани в плен като риса в Централна Европа например, такова изискване не съществува. По този начин свободно скитащи, избягали или търгувани животни не са маркирани и е невъзможно да бъдат идентифицирани с точност. Това не е добре както за поведенческите изследвания, така и за изследвания на запасите и, разбира се, това спомага за незаконната търговия. Затова предлагам въпросът за идентификационната маркировка да бъде представен в Доха като полезен принос за разискването.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, дойдох в пленарната зала да се образувам, или поне се надявах на това, защото в разискването има две много добре обосновани страни, и по-специално по отношение на червения тон.

Първата точка, която ще направя, е, че говорихме за незаконните риболовни практики, и на мен ми се струва, че практикуващите незаконен риболов не ги е грижа в кое приложение са включени. Те ще продължат, освен ако не разполагаме с ефективен контрол на тези правила и разпоредби.

От една страна, можем донякъде да видим логиката за класифициране в Приложение I, но съществуват и социално-икономически въпроси. Смятам, че трябва да се съсредоточим върху резултатите.

Там е въпросът за изхвърлянето на улова и въздействието на една категоризация в Приложение I на този въпрос за рибарите. Споделям мнението – но ще говоря с колегите по-късно, за да го обсъдим в групата ни – че това не трябва да се класифицира в Приложение I, и може би Приложение II е мястото. Това показва, че дори с продължителността и качеството на това разискване, все още има известно объркване, поне в моето съзнание.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, предвид спорните научни данни, които чухме от няколко страни, и предвид нивото на запасите, което със сигурност все още не е, дори в най-лошия възможен случай, такова, че да оправдае задължително включване в Приложение I, не смятам, че една такава рестриктивна мярка, дори с ограниченията, които очевидно ще бъдат наложени над определени територии по отношение на риболова, е най-доброто решение.

Също така предвид усилията, направени през последните години за намаляване на нивото на риболова от страна на специализирани дружества за лов на риба тон, според мен е необходимо да продължим в тази посока, като запазим рибата тон в Приложение II и не прибързваме, което би било изключително опасно за някои територии и дружества в сектора.

Силвия Иранцо Гутierrez, действащ председател на Съвета. – (ES) Преди всичко искам да благодаря на всички за изказванията ви, които намирам за много полезен принос за формирането на обща позиция, която

Европейският съюз трябва да представи на следващата Конференция на страните по CITES. Мнозинството подчертава валидността на CITES с оглед да се спомогне за опазването на видове, които са застрашени от изчезване.

Както заявих в началото, след като Комисията представи предложението си пред Съвета, той ще бъде в състояние да формира позицията си на CITES по отношение на различните точки от дневния ред на заседанието, свързани с основните застрашени видове. Така например имаше изказвания за тигри и слонове – г-жа Bearder – за бели мечки – г-жа Liotard – но по-голямата част от изказванията бяха по отношение на червения тон. Във връзка с този въпрос чуехме най-различни становища, основани на най-различни доводи.

Разбира се, Съветът е наясно с резултатите от последната среща на научния комитет на ICCAT през октомври 2009 г., както и с препоръките на групата независими експерти на ФАО от декември 2009 г. Следователно Съветът е съвсем наясно с последствията от предложението за включване на рибата тон в приложенията на CITES и не само за опазване на вида, но и за оцеляването на традиционните методи на риболов на някои риболовни дружества, които са показали, че са устойчиви за вида. Затова Съветът ще направи сериозна оценка на всички въпроси преди да излезе със становище.

В заключение, искам отново да ви благодаря от името на действащото председателство на Съвета за изказванията и приноса ви по време на този решаващ етап за формиране на позицията на Европейския съюз за следващата конференция на CITES и с удоволствие ще препратя съдържанието на изказванията ви на Съвета наред с големия ви интерес към въпросите, които ще бъдат обсъждани в Доха. Искам също да ви предам ангажимента на испанското председателство за гарантиране на опазването и устойчивото развитие на застрашените видове. Знаем, че Съветът се ползва с пълната подкрепа на Парламента в това отношение.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, първата ми обща забележка е да кажа, че наистина оценявам приноса на всички оратори относно всички цели преди разискванията на конференцията.

Мога да ви уверя, че Комисията ще подкрепи устойчивата търговия в полза както на биологичното разнообразие, така и на общностите, които трябва да живеят в хармония със съответните видове.

Сега, няколко по-конкретни коментара във връзка със забележките ви; на първо място, както обясних, общата позиция на Комисията за червения тон ще бъде приета много скоро. Това е важен въпрос, защото се отнася главно за улова на риболовните кораби на Европейския съюз. Беше решено, че би било по-подходящо не отивашата си Комисия, а новата Комисия да заеме ясна позиция по въпроса, защото новата Комисия ще бъде отговорна да защитава и насърчава позицията на Европейския съюз на конференцията.

Дълбоко съм уверен, че предложението ще гарантира едно устойчиво бъдеще както за вида, така и за свързаната с него риболовна индустрия. Това ще трябва да балансира краткосрочните и дългосрочни перспективи по въпроса. Но по-специфични въпроси и въпросите, повдигнати от уважаемите членове на Парламента, по въпроса за помощите, които евентуално могат да бъдат отпуснати на засегнатите риболовци, мисля, че трябва да подчертаем, че Комисията ще бъде готова да направи оценка на възможността за предлагане на такова подпомагане във възможно най-голяма степен, но не трябва и да забравяме, че бюджетните преразпределения са решени за много години напред, както и че е необходимо да направим оценка на финансовите последици, докато имаме строг финансов бюджет за перспективния период 2007-2013 г.

Налице е един конкретен въпрос във връзка с предложението за включване на червения тон в Приложение II и смятам, че е важно да се отбележи, че съществуват много специфични разпоредби в CITES, които могат да се приложат в случая с Приложение II. Ще има много правни и технически обсъждания за това какво означава в действителност включването в Приложение II. Практическите последици от това са несигурни. Ето защо трябва да помислим какви ще бъдат практическите последици от включването на червения тон в Приложение II.

Що се отнася до въпроса на г-жа Bearder за слоновете, съществуват процедурни слабости в предложенията на Танзания и Замбия, но в нашата правна оценка тези недостатъци не могат да бъдат достатъчно основание предложенията да бъдат процедурно отхвърлени предварително.

Накрая, ще коментирам въпроса на г-н Kelly. Дали Комисията е доволна от научните доказателства по много въпроси? Смятам, че за Комисията е трудно да поставя под въпрос научните доказателства, защото това би означавало, че Комисията разполага с по-добри научни или изследователски възможности от изследователските институти, което не е така. Ето защо понякога е много трудно да се вземе отношение относно научните доказателства.

Председател. – Внесени са седем предложения за резолюции⁽²⁾ на основание член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Sergio Berlato (PPE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, разискването, което се провежда днес относно 15-ото заседание на Конференцията на страните по CITES през март е особено важно за рационалното използване на дивата флора и фауна.

Предложението за резолюция по въпроса изглежда е изопачено в полза на забрана за използването на много средства. Имам предвид най-вече предложението за включване на средиземноморския червен корал в Приложение II на CITES. Искам и да изтъкна, че научната общност смята, че не съществува опасност от изчезване на видовете от семейство *Coralliidae*, предвид изобилието от този вид във всички обитавани от тях води. Затова включването на корала в Приложение II изглежда прекалено и не се потвърждава от научните данни. Търговията с червен корал е значителен източник на доходи в големи региони на Средиземно море, а включването му в CITES би имало значителни последици за икономиките на редица държави, включително Италия, и ще доведе до остра обществена тревога и свързаната с това загуба на работни места.

Поради тези причини ние сме против включването на този вид семейство в Приложение II на CITES. Освен това искам от Европейската комисия да преразгледа приетата досега позиция, която изглежда е по-скоро резултат от краен екологичен екстремизъм, отколкото от научен анализ.

Clemente Mastella (PPE), в писмена форма. – (IT) Европа винаги се е отнасяла внимателно към проблемите, свързани с прекомерната експлоатация на дивите видове и незаконната търговия с флора и фауна.

Нека не забравяме обаче, че Конвенцията CITES трябва да се основава на решенията си на резултати и научни данни, предоставени от съответните международни органи. Два въпроса са особено деликатни: предложението за включване на видовете *Corallium spp.* и *Paracorallium spp.* в Приложение II, и искането за включване на червения тон в Приложение I.

По отношение на корала, смятаме, че отново трябва да изразим възражението си предвид отрицателното становище, издадено от групата за научна оценка на ФАО в средата на декември 2009 г., която показва, че налице няма данни за намаляване на броя на видовете, които биха подкрепили включването им в Приложение II. Всичко това сериозно би застрашило конкурентоспособността на занаятчийската промишленост с коралови стоки, което е от голямо значение от гледна точка на икономиката и работните места в някои области на Италия (най-вече Торе дел Греко, Алгеро и Трапани).

Що се отнася до рибата тон, има държави като Франция и Италия, които са наистина загрижени за риболова на червен тон, и по този начин и за опазването на вида, за да може той да бъде използван по един устойчив начин. Можем да подкрепим това предложение, но искаме това да стане само при условие, че изпълнението на решението се отложи с 12-18 месеца и се предложи компенсация за сектора.

Véronique Mathieu (PPE), в писмена форма. – (FR) Противно на впечатлението, което дават някои хора, CITES не е инструмент, предназначен да се забрани търговията, а напротив, неговата цел е да гарантира, че международната търговия с диви видове животни и растения не застрашава тяхното оцеляване. Преди две седмици имах възможността да се срещна с министъра на околната среда и туризма на Намибия. Като се постави действителна парична стойност на слоновете в Намибия и по този начин се позволи създаването на строго регулирана търговия със слонове, днес вече са налице условия за управление и защита срещу браконьерството. Благодарение на тези мерки броят на отделните животни, принадлежащи към този вид – оцеляването на което не е под заплаха – се е увеличил значително. Предвид тези точки ви приканвам да подкрепите предложението на Танзания и Замбия за прехвърляне на африканските слонове от Приложение I в Приложение II на CITES и да отхвърлите предложението на Кения.

Edward Scicluna (S&D), в писмена форма. – (EN) Аз силно вярвам в устойчивото развитие и не поставям под въпрос факта, че червеният тон е експлоатиран прекомерно и се нуждае от защита. CITES беше успешно използван за защита на екзотични видове от изчезване, в случаите когато е невъзможно да се контролират

(2) Вж. протокола.

безброй браконieri и ловци, особено в развиващите се държави. Но съществува ли същата ситуация и при нас?

Червеният тон от североизточната част на Атлантическия океан се експлоатира прекомерно от шепа траулерни дружества, всяко от които улавя хиляди тонове. Тези траулерни дружества са от водещи държави в Европейския съюз: Франция, Испания и Италия. Европейският съюз не се нуждае от международен природозащитен орган, който да помага за контрола на риболовните дейности, извършвани в държавите-членки.

Разбира се, трябва да бъдем прагматични. Ако международното политическо становище означава, че не можем да спрем включването на червения тон в CITES, нека приложим здрав разум и пропорционалност като включим видовете в Приложение II, каквито бяха препоръките на експертната група на ФАО. Включването на червения тон в Приложение I на CITES би струвало на икономиката на моята държава близо 2% от БВП. Това е, като да се поиска изведнъж закриване на цялата индустрия със съомга в Шотландия. Близо 1% от работната сила ще загуби работата си.

13. Допустимост на интервенции в сектора на жилищното строителство, осъществявани в полза на маргинализирани общности (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването на доклада на Lambert van Nistelrooij, от името на комисията по регионално развитие, относно предложението за Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1080/2006 относно Европейския фонд за регионално развитие по отношение на допустимостта на интервенции в сектора на жилищното строителство, осъществявани в полза на маргинализирани общности

(COM(2009)0382 - C7-0095/2009 - 2009/0105(COD)) (A7-0048/2009)

Lambert van Nistelrooij, докладчик. – (NL) Европейският парламент е динамичен; от рибата и CITES преминаваме към хората, защото е важно и те да бъдат разглеждани по един отговорен начин. Радвам се, че днес сме в състояние да изменим регламента на Европейския фонд за регионално развитие във връзка с предоставянето на жилища на хора в затруднено положение, маргинализирани групи в целия Европейски съюз.

Радвам се също, че миналата седмица успяхме да постигнем споразумение на първо четене по широк кръг от проблеми, които възникнаха в правен смисъл в рамките на Договора от Лисабон. Заедно измислихме формулировка за първото законодателно изменение съгласно Договора от Лисабон, първото законодателно изменение през този нов парламентарен мандат. Цял набор от други предложения бяха блокирани, но това предложение ще успее. Аз ви благодаря, госпожи и господа, и за натиска, който упражнихте. Заедно, потвърдихме, че в действителност това вече е било споразумение по силата на Договора от Ница. Налице обаче нямаше достатъчен напредък. Това беше свързано с други области, поради което не бе постигнато споразумение по време на шведското председателство.

Говори се също за ново положение тази година, защото 2010 г. е Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване, най-добрата година досега за създаване на този вид инструмент. Затова, заедно с други колеги, упражних голям натиск за завършване на тази идея и бих казал точно навреме.

Също така съм доволен, че проектите, които първоначално бяха предназначени за проблемни групи в градските райони, вече могат да бъдат приложени и за селските райони. Освен това споразумението ще важи за всяка държава в Европейския съюз.

Идеята за сближаване продължава да бъде съчетание от социално, икономическо и териториално сближаване. В предложението се обръща специално внимание на социалното измерение, социалното сближаване. По време на процеса на консултация също така успях да подчертая редица точки, които ще повторя за вас сега: 1. Разширяване за всички държави от Европейския съюз, за всички 27 държави-членки на Европейския съюз; 2. Критерии за устойчивост; и 3. Създаване на по-конкретни критерии за интегрирането на този вид строителни проекти в обществото; голяма част от настоящите обекти в действителност не отговарят на критериите и вместо това представляват лоши жилища в лоши райони. Повторното застрояване на лошите райони не решава нищо. Изразходването на средствата – и тук говорим за половин милиард евро на година, които могат да бъдат платени в рамките на регионалните фондове – е само по себе си неоправдано, ако не изберем добри райони; затова и е необходимо да се определят по-подробни критерии.

Разбира се, това няма да реши проблема на 9 милиона роми, но жилищата са от съществено значение, важен е физическият елемент и държавите-членки вече могат да направят нещо. Отправлям искане към Европейската комисия, към напускащия длъжността член на Комисията, да даде отговор на въпроса дали ще бъдем уведомени по-подробно относно изпълнението на общия пакет и дали ще вземем участие в процеса.

И накрая, на предишните ми постове отговарях, наред с други неща, за проблема с караваните в Нидерландия и бях свидетел колко трудно е справянето с този въпрос. Посещавал съм Румъния и други страни в Източна Европа и разпознавам голяма част от видяното. Смятам, че е много добре, че вече сме в състояние да вземем това решение. Без добри жилища, добри райони и допълваща социална политика, образование и заетост, няма да успеем. Много съм доволен, че сме в състояние да направим това и благодаря на всички за сериозното им сътрудничество през последните месеци.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, предложението, което разискваме днес, е осезаем знак за ангажираността на всички институции на Европейския съюз за насърчаване на интеграцията на крайно маргинализирани и ошетенни общности в основната част от обществото. Предложението отговаря на искането на Парламента и на Съвета и потвърждава, че структурните фондове играят важна роля не само чрез финансово подпомагане, но и чрез насърчаване на един интегриран подход за подобряването на социалните и икономически условия за маргинализираните общности.

Предложението е насочено конкретно към ромското население, което в Европа наброява 10 милиона души. В съответствие с общите основни принципи за приобщаване на ромите обаче предложението не изключва други маргинализирани групи, които живеят при подобни социално-икономически условия.

Настоящото компромисно предложение разширява интервенциите в сектора на жилищното строителство, свързани с маргинализираните общности, до всички 27 държави-членки, а не само до ЕС-12, както първоначално предложи Комисията. Настоящият член 7 важи само за интервенции в сектора на жилищното строителство в градските райони, докато изменението предлага тези интервенции да бъдат разрешени и в селските райони. Това разширение е оправдано, тъй като по-голямата част от ромското население в ЕС-12 живее в селски, а не в градски райони.

Съгласно предложеното изменение са допустими както ремонтът на съществуващи жилищни сгради, така и строителството на нови жилища. В действителност ремонтът на жилищни сгради с изключително лошо качество може да доведе до разхищаване на публични средства. По време на обсъждането на предложението комисията по регионално развитие поиска конкретно позоваване на мерките за десегрегация. Съображение 6 от предложението вече включва такива мерки за десегрегация като пример за действия, които трябва да бъдат прилагани заедно с интервенциите в сектора на жилищното строителство. В действителност изолираните селища предполагат несигурност, труден достъп до образование или заетост, както и излагане на агресивни нападения и престъпност. Създаването на нови маргинализирани райони, макар и с добри и подкрепени по линия на Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) жилища, със сигурност не е нашата цел.

Знаем, че много държави-членки са въвели политики за интегриране на ромските общности с акцент върху жилищното строителство. Изпълнението на тези политики не е лесна задача. Структурните фондове могат да участват в тези усилия, като подпомагат не само жилищното строителство, но и, което е по-важно, подобряването на производствения капацитет на тези общности, като помощи за малките и средните предприятия, жените, предприемаческите инициативи и други.

В тази връзка бих искал да подчертая, че основната цел на политиката на сближаване е доближаването на регионалните икономики чрез насърчаване на производствения капацитет.

Както със сигурност сте наясно, новият регламент ще бъде придружен от декларация на Комисията – и всъщност повечето държави-членки – в която се посочва, че допустимостта на интервенциите в сектора на жилищното строителство, осъществявани в полза на маргинализираните общности в целия Европейския съюз в рамките на ЕФРР, е от изключителен характер. Това изключение не следва по никакъв начин да се разглежда като общо отваряне на политиката на сближаване за финансиране на интервенции в сектора на жилищното строителство.

Бих искал сега да се спра на предложението на комисията по регионално развитие за добавяне на едно конкретно съображение по комитологията в текста. В този контекст бих искал да ви напомня, че трите институции се споразумяха за хоризонтално решение на преходните разпоредби, свързани с комитологията. Целта на декларацията на Европейския парламент, Съвета и Комисията относно прилагането на член 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз е да се избегне възникването на институционални обсъждания за всяка отделна папка по време на преходния период до влизането в сила на новия регламент

за комитологична рамка. Затова Комисията изразява съжаление за въвеждането на съображение, но няма да блокира – поради тази причина – споразумението на първо четене между съзаконодателите.

Очаквам с нетърпение разискването.

Jan Olbrycht, *от името на групата PPE.* – (PL) Г-н председател, бих искал да подчертая, че изменението на регламента, което се разглежда днес, има двойно значение. От една страна, то е пряко свързано с проблемите на маргинализираните общества, дори и този термин да не е много ясно дефиниран. От друга страна обаче, то въвежда елемент, който също е много важен за икономиката, имам предвид възможността за финансиране от Европейския фонд за регионално развитие за жилищното строителство, която доведе до много сериозна полемика в последния мандат на Европейския парламент. Това несъмнено е един доста изненадващ ефект от кризата – доводите, които членовете на Европейския парламент представиха преди няколко години, бяха отхвърлени, а разходите за жилищно строителство бяха приети единствено за новите държави-членки, докато днес в светлината на новите икономически и финансови условия има съгласие за използване на средства за жилищно строителство в един много специфичен контекст. Смятам, че започнатият експеримент, който е един много положителен елемент, следва да бъде продължен, а разходите за жилищно строителство трябва да намерят място в бъдещата политика на сближаване, точно какъвто е случаят и днес.

Georgios Stavrakakis, *от името на групата S&D.* – (EL) Г-н председател, бих искал да започна, като благодаря на докладчика, г-н van Nistelrooij, който благодарение на своята упоритост и търпение по време на последния тристранен диалог успя да гарантира внасянето на този важен доклад за разискване днес и за гласуване утре, както и че не губим ценно време, отлагайки го до март.

Докладът е изключително важен, защото предвижда обхватът на допустимостта на интервенциите в сектора на жилищното строителство, осъществявани в полза на маргинализираните общности, да бъде разширен за целия Европейски съюз, а не само за новите държави-членки, както е предвидено в първоначалното предложение на Европейската комисия.

Беше немислимо както за членовете на моята политическа група, така и за комисията ни, старите държави-членки да не бъдат включени в разширяването на обхвата на регламента, защото – както всички знаем – жилищният проблем, пред който са изправени маргинализираните социални групи, особено ромите, представлява сериозен проблем със социални последици във всички държави-членки на Европейския съюз.

Считаме, че докладът и разширяването на обхвата на интервенциите в сектора на жилищното строителство за целия Европейски съюз засилва сближаването между всички региони, без да се дискриминират старите и новите държави-членки. Той изпраща ясно послание, че общностното финансиране се основава на принципа за борба срещу социалните проблеми, независимо в кой регион на Съюза възникват те.

Karima Delli, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н председател, 2010 г. е Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване и точно в този контекст ще приемем, надявам се, доклада на г-н van Nistelrooij, който представлява значителен напредък в подобряването на условията на живот на населението в неравностойно положение, защото прави допустими за европейски помощи по ЕФРП проекти за жилищно строителство и ремонти и за борба с енергийната бедност във всички държави-членки.

Предложението, което е подкрепено от Съвета на Европа, се очаква отдавна от всички тези, които се борят за зачитане на правата на интеграция на маргинализираните общности, и по-конкретно на ромите.

От името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, приветствам факта, че Съюзът инвестира сериозно в подобряването на жилищата за най-необлагодетелстваните общности, но не трябва да спираме сега, когато се справяме толкова добре. Ще бъдем много бдителни по отношение на действителното използване на тези средства, защото те не трябва да доведат до изключване на маргинализираните общности.

В действителност съществуват много примери за проекти за градско обновяване. Те включват възстановяването на центъра на град Барселона, както и работата по обновяването на историческите центрове в новите държави-членки, които са спечелили доста от спекулации с недвижими имоти чрез драстичното увеличение на наемите и абонаментните такси. Това, от своя страна, е довело до прогонването на семейства в неравностойно положение извън центъра на града.

Тези хора непременно трябва да получат истинска социална подкрепа и достъп до всички обществени услуги, като образование, здравеопазване и обществен транспорт, но – както предложихме по време на разглеждането в комисия – те трябва и да получават достатъчно средства, за да могат да останат в тези квартали, така че последните да не бъдат облагородени.

Парламентът ще трябва да направи оценка на изпълняваните проекти, преди средствата да бъдат обновени през 2013 г. и ще трябва да участва в изготвянето на бъдещия регламент, като определи критериите за допустимост, по-конкретно по отношение на прозрачността, така че да се гарантира, че всяко едно уязвимо население в действителност получава тези средства и му е осигурено едно достойно съществуване в дългосрочен план.

Oldřich Vlasák, *от името на групата ECR.* – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, от собствен опит знаем какви са гетата и бедняшките квартали. Хората, които живеят в тези райони получават най-ниското заплащане и са често безработни или зависими от социални подаяния. Това са хора, които не плащат наема и сметките си за електричество и вода навреме. Често улиците и задните дворове в тези квартали са осеяни с боклук. Всички сгради, които се споделят или не са собственост на никого, са порутени. От собствен опит знаем, че там живеят социално маргинализирани групи. Те могат да включват само няколко семейства или лица, които живеят в един жилищен блок, или могат да заемат цял квартал с хиляди жители. Мястото може да е в центъра на града или в покрайнините, или дори някъде изцяло извън застроените места.

Затова е добре, че предложените промени разширяват обхвата на средствата, отпуснати от европейските фондове, за да включат жилищата на маргинализираните групи и дават възможност да бъдат вложени средства не само в градовете, но и в провинцията или чрез ремонт на съществуващия жилищен фонд, или чрез строеж на нови жилища. Твърдо вярвам обаче, че само физическите инвестиции в инфраструктурата няма да решат проблемите на гетата. Фактът, че боклукът се изчиства, фасадите на сградите се ремонтират, входовете се обновяват и сградите се боядисват, сам по себе си не означава, че след няколко години мястото няма да изглежда по същия начин, както днес. Гетата не са само въпрос на обкръжение или сгради, но и на хората, които живеят там. Затова в бъдеще трябва да намерим начин да съчетаем тези инвестиции със социална работа на място, за да бъдат те придружени с подкрепа за трудова заетост за хората, които живеят в гета, и по-конкретно за да се даде възможност на младите хора да се освободят от капана на социалната бедност. Само по този начин гетата и бедните квартали ще се превърнат в истински квартали на градовете ни.

David Campbell Bannerman, *от името на групата EFD.* – (EN) Г-н председател, изменение 1 от регламента за жилищно строителство предлага да се разшири използването на Европейския фонд за регионално развитие за всички държави-членки, а не само за тези, които се присъединиха през 2004 г. Затова, този въпрос е пряко свързан с Великобритания.

От регламента става ясно, че ромското население е най-голямата маргинализирана общност от доклада, която получава подкрепа, наред с други, намиращи се в подобни социално-икономически условия.

Общият бюджет за европейската политика на сближаване е в размер на потресавашите 347 млрд. евро за период от седем години – по-голям дори от много икономики.

Моите избиратели в Източна Англия вече са дълбоко загрижени за мащаба на пътуващите и цигански общности, най-вече в Есекс. Те няма да бъдат доволни, ако тези мерки улеснят по-нататъшна масова имиграция в Европейския съюз.

Великобритания вече стана свидетел на нарастване на населението с три и половина милиона души – половината от размера на Лондон – през 12-те години, откакто правителството на лейбъристите дойде на власт през 1997 г. Като се има предвид също, че близо девет от всеки десет нови британски жилища – 86% – ще се дължи на имиграцията през следващите 30 години, такива предложения изглеждат като още едно предимство за голяма имиграция в Обединеното кралство. Не разполагаме с нужното пространство. Става въпрос за пространство, не за раса.

Контролираната имиграция чрез разрешителни и визи е хубаво нещо, но неконтролираната имиграция е лошо нещо, защото това бързо води до екстремизъм, което никой от нас не желае.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, помощите за интервенции в сектора на жилищното строителство, осъществявани в полза на домакинства в особено трудни социално-икономически условия, е сама по себе си много добра идея. Фактът, че градските и селските райони ще се възползват в еднаква степен от помощите също трябва да се приветства. Помощите обаче не трябва по никакъв начин да се отпускат само на определени държави-членки и определени общности, защото по този начин тези групи явно се поставят в по-благоприятно положение. Това би била явна дискриминация срещу другите групи. Това предложение обаче прави точно това. То е насочено най-вече към ромите, както и към законните мигранти.

Освен това борбата с маргинализацията трябва винаги да се води двустранно – от една страна, от публичните органи, но също и от засегнатите групи, от друга, които също трябва да играят активна роля в собствената си

интеграция. На последно място, трябва да внимателно да направим оценка доколко всички тези мерки си заслужават и трябва да кажем категорично „не“ на преференциите въз основа на етнически критерии.

Livia Járóka (PPE). – (HU) Бих искала да приветствам измененията на Европейския фонд за регионално развитие и да поздравя колегата ми, г-н van Nistelrooij, за доклада му. ЕФРР подкрепя множество програми, които биха могли и наистина подобряват значително условията на живот на ромите, които са най-голямото и най-изключено малцинство в Европа, като в същото време не се забравят и други групи, които се намират в подобни социални и икономически условия.

Отдавна целта е договореностите по отношение на жилищното строителство да бъдат ограничени само до градовете, но следва да включват и ново жилищно строителство и тези форми на подпомагане да бъдат налични и за старите държави-членки, защото този проблем засяга цяла Европа. Регионите, които в сравнение със средните регионални стойности са значително по-слабо развити и гетоизирани, пречат на развитието на цяла Европа. Една значителна част от ромите живеят в необлагодетелствани райони в цяла Европа, райони, които са развити с помощта на значителна подкрепа.

Необходими са незабавни и съвместни действия. Поради тази причина трябва внимателно да обмислим обособяване на равнището на Европейския съюз на някои от средствата изключително за повишаване на стандарта на някои статистически единици от ниво 1 от Местните административни единици (LAU ниво 1). От особена важност е в регламента да се включи интегриран подход, който да гарантира, че договореностите ще се проведат в контекста на една по-широка, по-сложна рамка, като се вземат предвид перспективи като образованието и стопанската дейност, както и обществените услуги. Това, което е необходимо, съобразно позициите, приети от Европейския парламент, е един комплексен план за действие на Общността, който обхваща страните и циклите и който, с помощта на подходящи финансови средства и правна сила, е в състояние да постигне значително подобрене по всеки от показателите от Лаакен, които отразяват действителната степен на социално изключване.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Целта на регионалната политика е да премахне икономическите и социални различия. Европейският съюз разполага с 27 държави-членки, разделени на 271 региона. Във всеки четвърти регион БВП на глава на населението е 75% по-нисък от средния за 27-те държави от Европейския съюз. Това е една тревожна цифра.

Европейската регионална политика носи добавена стойност чрез мерки, които се прилагат пряко в тази област. Тя спомага за финансиране на конкретни проекти в полза на региони, градове и села и техните жители. Една много положителна стъпка беше предприета миналата година, когато ОЕР промени правилата на Европейския фонд за регионално развитие, така че държавите-членки да могат да го използват за намаляване на потреблението на енергия на сградите.

Днес вече имаме конкретни положителни резултати. В много градове сградите бяха санирани, но и естетическата стойност, качеството на живот и разходите за живот също не са за пренебрегване. Аз съм член на Парламента от Източна Словакия, един от регионите, които са далеч под средния стандарт за Европейския съюз. Затова приветствам новото предложение за регламент, което има за цел да разшири допустимостта в сектора на жилищното строителство в ползва на маргинализираните групи.

През 21-и век има много групи от хора, които живеят в унизителни условия. Социалният им статус не им позволява да получат по-добри жилища за тях и техните деца. Затова местните органи ще бъдат в състояние постепенно да интегрират тази група от населението в мнозинството. Приветствам предложението и го подкрепям, заедно с колегите ми от Словакия и групата S&D.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Г-н председател, проблемът, който този доклад и измененията относно финансирането по Европейския фонд за регионално развитие се предполага, че искат да преодолеят, е свързан с бездомните или, както ги нарича доклада, маргинализираните общности. Решението на Европейския съюз е да хвърли милиони евро за ремонт и строеж на хиляди жилища.

Докладът първоначално засягаше финансирането на жилищното строителство в държавите-членки, които се присъединиха към Европейския съюз на или след 1 май 2004 г. Сега средствата ще бъдат отпуснати за всички държави-членки. Според доклада за наблюдение на югозапада от 2007 г. за югозападните графства в Англия, населението на региона се увеличава бързо, изцяло в резултат на миграцията. Въпреки силната и нарастваща обществена съпротива на тези развития и непригодността на голяма част от предложените обекти за застрояване, програмата за жилищно строителство на Европейския съюз в Обединеното кралство продължава в пълно незачитане на демократичните процеси.

Съветът на югозападните лидери вече получи контрол над – и одобрение за планирането – класически пример от ЕС за даване на законови правомощия на ненормативен орган. Общественото настроение в Обединеното кралство е на нарастваща тревога. Неограничената, неконтролирана имиграция подхранва обществения гняв. Финансирането на жилищното строителство във Великобритания и насърчаването на още по-голям брой имигранти да идват на бреговете ни само изостря и без това вече нестабилната ситуация.

Освен ако докладът не се отнася само до тези държави, които се присъединиха към Европейския съюз на или след 1 май 2004 г., както беше предвидено първоначално, начинът на живот във Великобритания, по-конкретно в селските райони, ще се промени значително със съответно бурно негодувание от страна на британците.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Приветствам доклада, който беше представен, и поздравявам г-н van Nistelrooij за начина, по който го е разгледал и завършил. Смятам, че регламентът за ЕФРР трябва да бъде изменен, за да се позволи на държавите да използват тези средства за ремонт и строеж на жилища за маргинализираните общности. Целта на действията, предприети от националните и местни органи, трябва да бъде устойчиво социално приобщаване на тези общности както в градските, така и в селските райони.

Приветствам факта, че целенасочените усилия за подпомагане на ромската общност трябва да включват всички държави-членки на Европейския съюз. Това е така, защото ромското население е най-голямата маргинализирана общност в Европа с високо ниво на трансгранична мобилност в рамките на Европа. Трябва обаче да вземем предвид и нуждите на други общности, особено на тези, които включват законни имигранти, както и общности от временно заети работници в други държави от Европейския съюз. Поради тези причини е добра идея да се позволи използването на средства по ЕФРР за жилищно строителство във всички държави от Европейския съюз.

Вярвам в успеха на тази програма и се надявам, че ще продължим чрез започване на нов етап от подпомагането на семейства от маргинализираните общности, като им се предоставят подходящи жилища и им се помогне да намерят и да се задържат на работа, особено в условията на настоящата криза. Подкрепям доклада, който ще позволи и на Румъния да има достъп до фондове за подпомагане на социалното приобщаване на маргинализираните хора, включително роми както в градските, така и в селските райони.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Целта на доклада за ЕФРР е да се разшири допустимостта на интервенциите в сектора на жилищното строителство, осъществявани в полза на маргинализираните общности на нашите държави-членки. Досега тази помощ се прилагаше само за маргинализираните общности, които живеят в градските райони в новите държави-членки. С други думи, като се има предвид, че по-голямата част от общностите от този вид живеят в селски райони и в приюти, такива общности не можеха да се възползват от помощите за замяна на жилища с лошо качество.

В крайна сметка става дума за запълване на празнотата и предоставяне на по-големи възможности на държавите-членки и техните региони по отношение на политиката за смекчаване на специфичните трудности на тези общности.

Също така, приветствам равното третиране на всички държави-членки, защото маргинализираните общности, които имат нужда от помощ и интеграция, заслужават нашето внимание, независимо от държавата-членка, към която принадлежат.

Ако този важен доклад в борбата с бедността и за човешкото достойнство се приеме на първо четене, той ще може да бъде приет бързо в рамките на плана за икономическо възстановяване, като бърз отговор на кризата, която ни засяга.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, европейската политика на сближаване беше създадена с цел да се дадат реални отговори, с помощта на значителни финансови средства, на въпросите, поставени от други европейски политики. По-конкретно, нейната цел беше да помогне на най-крехките държави-членки да се справят с конкуренцията на вътрешния пазар.

Днес, главната ѝ цел е да намери решения на предизвикателствата, свързани с отварянето на границите и свободното движение на хора, което е много хубаво нещо, но което може да създаде временни затруднения. Въпросът за условията на живот на ромите е свързан с въпроса за отварянето на границите. Това е един изцяло европейски въпрос. Затова е редно всички държави-членки да са в състояние да се възползват от Европейския фонд за регионално развитие, ЕФРР, за построяването на жилища за ромите, като по този начин се гарантира истинска солидарност сред европейците.

Аз поисках, чрез няколко изменения, внесени в комисията по регионално развитие, тази мярка да обхване всички държави-членки на Европейския съюз. Радвам се, че тази идея беше приета и давам пълната си подкрепа на изменения текст.

Според мен по-голямата допустимост в сектора на жилищното строителство за разходи, съфинансирани от ЕФРР, трябва да ни позволи да разгледаме и други възможни развития в средносрочен и дългосрочен план, независимо дали от гледна точка на допустимостта за финансиране или на отделянето на средства за определени стратегически приоритети.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Аз също със задоволство приветствам изменението на регламента за ЕФРР и смятам, че това вече е един конкретен инструмент, който може да бъде от съществена помощ при намирането на истински общоевропейски решения за подобряване на положението на ромските общности, дори и ако този инструмент не обслужва изключително ромските общности, но и други маргинализирани общности.

На тези колеги, които говореха за имиграция, бих искала да заявя, че, в крайна сметка, ако различията намалеят, ако условията на живот се подобрят, това ще се отрази отрицателно на имиграцията и аз смятам, че можем да очакваме резултатът да бъде такъв и тук.

Бих искала да изброя няколко гледни точки, които при всички случаи трябва да бъдат взети под внимание в регламента и изпълнението му. От особена важност е тези средства да бъдат достъпни не само в градска, но и в селска среда, за да могат те бъдат използвани за увеличаване на предлагането на жилища чрез ремонт и строителство на нови жилища, намаляването на сегрегацията трябва да бъде важна цел, както и подходът да бъде интегриран; и така това трябва да върви успоредно с образователни и професионални програми по начин, който представлява едно устойчиво, трайно решение. Нека добавя, че важен приоритет на тройното председателство е подобряването на положението на ромите. Испанското председателство предприема значителни стъпки в тази посока, а унгарското председателство също ще продължи да работи в това отношение.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, първо бих искал да поздравя моя колега, г-н van Nistelrooij, за неговото усърдие и водеща роля в тази важна област.

Притежаването на жилище е нещо, към което, според мен, се стремят много хора, и това ми напомня на първите строфи на едно стихотворение, което научих от един ирландски поет преди много време. То започваше така: „Ех, да си имах къщурка! | С всичко – огнището, стола, | скрина, съдините в него | и купа сено на двора.“

Мисля, че това, което правим днес, е да помогнем на тази мечта да се осъществи за много хора в целия Европейския съюз, но най-вече за ромската общност.

Вече беше посочено и след като го обсъдихме, предлагаме да включва и до други маргинализирани групи. По-конкретно, имах предвид собствения ми район в Лимерик, където места като Майрос и Саутхил са страдали много заради търговията с наркотици и свързаното с това насилие. Понастоящем има необходимост от голямо обновление за смекчаване на тези ужасни ситуации.

Чрез тези предложения това може да бъде осъществено, а също ще бъде и много важно за задвижването на строителната промишленост, която е понесла големи щети в целия Европейски съюз в резултат на икономическата криза.

Така че ние действаме в точния момент и това може да е от полза за най-маргинализираните, за да могат с нетърпение да очакват да притежават къща, огнище, стол и съдини.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Достъпността за интервенции в сектора на жилищното строителство, финансирани от ЕФРР в полза на маргинализираните общности, ще помогне на държавите-членки да подобрят усвояването на европейските фондове. Лично аз смятам, че тази достъпност трябва да бъде валидна за всички държави-членки.

Регламент (ЕО) № 1080/2006 беше изменен неотдавна с цел да се позволи на държавите-членки да подобрят енергийната ефективност в домовете си. Новият текст предвижда 4% по-висока ефективност. В интерес на по-голямата последователност на текста и намаляването на бюрокрацията може би щеше да е добра идея да запазим същия процент.

Новите разпоредби предвиждат необходимостта от насърчаване на някои проекти за градско развитие за области, заплашени от физическо разрушение или социално изключване, както и за маргинализирани общности. Това включва също и районите, засегнати от бедствия като наводнения и земетресения. В заключение, г-н председател, бих искала да призова Комисията да обедини усилията си с държавите-членки и да използва

2010 г., за да преразгледа оперативните програми с цел увеличаване на усвояването на европейските фондове с оглед подобряването на социалния жилищен фонд.

Jan Březina (PPE). – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, добре известен факт е, че последиците от настоящата икономическа криза са най-тежки за социално уязвимите групи граждани. Затова приветствам факта, че Европейският съюз търси начини да се помогне на тези хора. Макар и вече да е възможно Европейският фонд за регионално развитие да се намеси, за да подпомогне маргинализираните групи, които живеят в градовете, селските райони досега бяха практически изключени от този вид интервенция и трябва да преживяват с плащания от финансово по-слабия Фонд за развитие на селските райони. Твърдо считам, че този финансов дисбаланс трябва да бъде коригиран. Важно е признатите разходи да не се ограничават с подмяната на съществуващите сгради с нови, но и да се включи ремонтът на съществуващите жилищни сгради. Това драстично би разширило обхвата на възможните интервенции и би увеличило ефективността на мерките.

В новите държави-членки, по специално, положението с жилищата на тези групи е често критично и решенията изискват незабавна и решителна намеса от страна на публичните органи. Разкрива се широка възможност за структурните фондове на Европейския съюз да допълнят по един ефективен начин националните средства, които сами по себе си не са достатъчни за постигане на основно подобрене на положението.

Напълно съм съгласен с конкретното споменаване на ромското население като най-голямата социално маргинализирана група и в същото време подкрепям становището, че интервенциите, насочени към ромите, не трябва да изключват други хора, които се намират в подобни социални и икономически обстоятелства.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Хората в целия Европейски съюз имат проблеми с обновяването на жилищата си, но положението е особено сложно в новите държави-членки на Европейския съюз. Новите държави-членки споделят една обща черта – всички те са наследили неефективни жилищни блокове, които са много скъпи за поддържане, а процесите на обновление или се провеждат много бавно, или изобщо не се провеждат. Много е важно прилагането на този регламент да не се ограничава само до големи, социално изолирани общности, но разпоредбите му да се прилагат и за най-социално уязвимите групи, като хората с увреждания, бедните, нуждаещите се млади семейства, имигрантите и други, които страдат от социална изолация и нямат възможност да обновят жилищата си. Убеден съм, че като се възползва от помощта от структурните фондове, този документ ще даде на всеки регион в Европейския съюз възможност да инвестира в социална инфраструктура, като по този начин гарантира достъп до жилища, което от своя страна не само ще спомогне за намаляване на социалната изолация, но ще допринесе и за създаването на стабилна социална икономическа и екологична политика в цялата Общност.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, предложението на Европейската комисия относно Регламент за Европейския фонд за регионално развитие приема, че инициативите в областта на жилищното строителство могат да бъдат приложени единствено в градските райони и под формата на ремонт на съществуващи жилища. Разпоредбите не обхващат селските райони, което означава, че много хора от маргинализираните социални групи в държавите от Централна и Източна Европа няма да могат да се възползват от предложените решения. Това се дължи на факта, че в новите държави-членки най-бедните групи, които страдат от социално изключване заради ниското си материално положение, живеят предимно в селските райони.

Според мен, въвеждането на измененията ще бъде полезно допълнение на регламента, което ще позволи да се предостави защита и на общностите, които живеят извън градските райони, което значително ще спомогне за работата на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Една такава промяна ще даде възможност за подобряване на материалното положение на най-бедните общности, в които хората са в неравностойно положение заради мястото, където живеят. Това се дължи на факта, че в новите държави-членки, разликата в жизнения стандарт между селските и градските райони е много по-голяма, отколкото в Западна Европа. В тази част на Европа, за съжаление, материалното положение е все още видима пречка за достъп до образование, заетост и участие в културния живот. Осигуряването на по-добри жилищни условия за групите от хора, които са засегнати в най-голяма степен от социално изключване, ще им даде възможност да подобрят социалното си положение и ще ги насърчи да се развият. Местните органи и неправителствените организации трябва да се присъединят към усилията за подпомагане в областта на борбата със социалното изключване.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, позволете ми да започна, като подчертая ролята на докладчика, г-н van Nistelrooij, за работата му в търсене на консенсус по въпроса, както и за готовността, която винаги показва, за включване на други предложения в доклада.

Утре ще се гласуват измененията за регламента по ЕФРР, които са от особено значение за така наречените стари държави-членки и за Португалия. Тези промени ще разширят приложното поле на ЕФРР в сектора на

жилищното строителство в полза на маргинализираните общности, защото понастоящем този фонд може да се използва единствено за дейности за градско развитие.

Измененията, предложени от мен и колегите ми, които бяха одобрени с голямо мнозинство в комисията по регионално развитие, ще дадат възможност не само на новите, но и на старите държави-членки да се възползват от възможността за финансиране.

По този начин, аз направих опит да се избегне създаването на прецедент, който считам за опасен и който би изключил всички стари държави-членки от това и по всяка вероятност от допълнително използване на помощи от Съюза. Това не би имало смисъл, като се има предвид, че както в новите, така и в старите държави-членки, съществуват жилищни проблеми, особено при маргинализираните общности.

Приветствам възможността да повтора, че продължителността на членството в Европейския съюз не трябва да бъде критерий при определянето на структурните фондове, както и че този критерий трябва да бъде премахнат незабавно.

Договарянето на политиката на сближаване след 2013 г. трябва да бъде основано на солидарност с цел териториално сближаване и трябва да бъде насочено по начин, който възнаграждава, а не наказва регионите, които са доказали, че успешно усвояват помощите на Общността.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Г-н председател, в контекста на днешното разискване бих искал да обърна внимание на спорното предложение за изменение на член 47 от регламента на Комисията от 2006 г. Този член гласи, че областите, избрани за дейности в областта жилищното строителство, следва да отговарят на най-малко три от критериите, посочени в него. Новият регламент обаче предлага квалификация въз основа само на един от критериите, което означава, че на практика недопустими области ще могат да кандидатстват за финансиране, като адаптират положението си към нормативните изисквания. Бих искал да изтъкна, например, че критерият за „ниско ниво на икономическа дейност“ се постига много лесно при новите жилищни сгради, построени в селските райони. Тогава вместо да отидат при най-нуждаещите се, помощите за жилищно строителство ще отидат при строителните дружества и богатите собствени на нови имоти.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, ясно е, че жилищното строителство е въпрос, който се разглежда трудно на европейско равнище, защото то не е наистина част от мисията на Европейския съюз. Широко е прието обаче, че строителството на качествени жилища е необходимо за гарантиране на социалното сближаване и успеха на плана за възстановяване на Комисията.

Затова съм доволен, че финансирането на инвестициите в сектора на жилищното строителство, и по-конкретно в областта на енергийната ефективност, все повече биват обхващани от структурните фондове, но не трябва да спираме тук. Затова отвъд това предложение трябва да обърнем специално внимание на бездомните, за които се счита, че наброяват три милиона в Европа.

Ето защо този въпрос е един от приоритетите на белгийското председателство, което ще встъпи в длъжност през втората половина на 2010 г. Надявам се, че това ще доведе до включването на тази тема в дневния ред на Европейския съюз, за да можем да работим още официално по нея. Работата ще включва, наред с други неща, въвеждане на точни методи за отразяване на броя на бездомните хора, за да има информираност за това явление в световен мащаб, както и увеличаване на помощите за социалните жилища.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, знам, че този доклад се отнася конкретно до ромските семейства и други конкретни групи.

Искам да подчертая, че всички хора заслужават и се нуждаят от подходящи за целта социални жилища. Парламентът обаче не трябва да забравя, че има много хора в обикновените общности в градовете, или в селските райони, които живеят в много лоши жилищни условия и за които е невъзможно да намерят прилични жилища. Тези хора трябва да знаят, че Парламентът признава потребностите им. Те са също толкова маргинализирани, независимо дали чрез бедност, наркотици или престъпност.

Един проблем, който безпокои тези, които предоставят социални жилища в Северна Ирландия, са правилата за обществените поръчки. И макар да са предназначени за насърчване на лоялната конкуренция в целия Европейския съюз, те имат и непредвидени отрицателни последици върху развитието на крайно необходимите социални жилища в маргинализираните общности, главно поради трудностите, свързани с получаването на земя от това, което до неотдавна беше пазар на спекуланти.

Северна Ирландия е сериозно засегната от това, а миналата година проблемът означаваше, че 500 от общо 1 500 планирани жилища трябваше да бъдат заменени в програмата за социални жилища.

Това са въпроси, на които също трябва да обърнем внимание. Бих насърчила Парламента да разгледа този въпрос като част от проблема в сектора на жилищното строителство в маргинализираните общности.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Новите правила за допустимост в сектора на жилищното строителство са пример за начина, по който едни и същи фондове могат да бъдат използвани в повече области, без това да има отрицателни последици.

Първата стъпка беше направена миналата година, когато правилата за използване на европейските фондове за подобряване на енергийната ефективност бяха смекчени. По този въпрос искам само да кажа, че това беше малка стъпка и допустимият процент може да бъде преразгледан. Втората стъпка е тази, която правим днес.

И в двата случая това беше свързано с адаптиране на текстове, които в някои случаи са били създадени в много различно от днешното време. Ето защо се чудя дали и други аспекти от използването на европейските фондове не трябва да бъдат преразгледани с цел да се изменят критериите, които вече не отговарят на текущите нужди.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) 2010 г. е Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване. За съжаление, има голям брой хора, изправени пред крайна бедност и маргинализация, което противоречи на основните принципи и ценности на Европейския съюз. Уязвимостта на тези общности осезаемо се е увеличила по време на текущия период на икономическа криза. В това отношение приветствам инициативата за разширяване на условията за допустимост в рамките на Европейския фонд за регионално развитие, който представлява важен и основен инструмент в борбата срещу бедността.

Поради лошото качество на жилищните условия считам, че е необходимо да се ускори отпускането на финансова помощ. Трябва да се предложи финансова помощ за жилища както в градските, така и в селските райони. Също така, при разпределянето на финансовата помощ ромското население не трябва да се разграничава от другите социални групи в подобно положение.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, първо, бих искал да благодаря на докладчика за работата му. Оценявам я високо. Второ, искам да направя два коментара по същество на разискването. Чух някои опасения относно потенциалните странични ефекти под формата на допълнителна имиграция. В действителност предложението не се отнася до стимули за имиграцията; то разглежда въпроса за това как да се справим с настоящото положение. Смятам, че то трябва да се възприема, както г-жа Göncz спомена, като пречка за имиграцията.

Вторият коментар по същество. Комисията, разбира се, ще очаква с нетърпение преразглеждането на оперативните програми: това ще зависи от инициативата на националните и регионалните органи, но ние горещо ще приветстваме такива промени.

И накрая, позволете ми да приветствам разискването, в което са посочени ангажиментите на Парламента за включването на маргинализираните общности. Това е още една стъпка в подкрепа на една отворена и приобщаваща Европа през 2020 г. Смятам, че ще разчитаме на националните и регионални органи да се възползват максимално от новите улеснения.

Lambert van Nistelrooij, докладчик. – (NL) Аз съм особено доволен от подкрепата и творческия подход, но в този момент аз все пак искам да подчертая, че има да се свърши още много работа; може и да приемемаме рамките, но след това трябва да бъдат определени критериите и това е изключително вълнуващо, защото всичко може да се постигне с пари, дори и погрешни цели, за които все още имам някои опасения. Това е нещо, за което несъмнено ще напомня на Комисията и на Съвета.

Вторият въпрос е, че тук можем да говорим за една доброволна рамка. Рамката в момента се предлага на държавите-членки. Не е сигурно, че впоследствие ще представлява приоритет. В това отношение активно призовавам за информация от страна на Европейската комисия, защото това се отнася до един принципен избор. Днес ни беше казано: „Вие избирате за Европа“; за тази нова Комисия със социално лице е важно да участва активно в изпълнението. Въпросните социални групи също трябва да участват в изпълнението, защото тогава ще постигнем един по-добър продукт и по-устойчив резултат.

Бих искал още веднъж да благодаря на всички и се надявам на един положителен резултат утре. Ще наблюдаваме развитието на нещата и ще следим положението отблизо.

И накрая, фактът, че това представлява първото законодателно досие в рамките на новия договор се дължи основно на поставените от нас приоритети.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Ádám Kósa (PPE), в писмена форма. – (EN) Изразявам твърдо убеждение, че Комисията с право предложи изменение на Регламент (ЕО) № 1080/2006 относно Европейския фонд за регионално развитие по отношение на допустимостта на интервенции в сектора на жилищното строителство, осъществявани в полза на маргинализираните общности. Освен това смятам, че Съветът също осъзна важността на предложението по отношение на изтъкването на необходимостта от нова интегрирана гледна точка. В Централна Европа, и особено в Унгария, има голям брой лица с тежки увреждания, които живеят в стари, порутени сгради. Много обекти са служили като замъци или имения преди Втората световна война, но комунизмът ги забрави, наред с изоставените хора, настанени в тях. Знам, че много групи в неравностойно положение имат специфични особености и проблеми и действително смятам, че трябва да вземем предвид последиците от финансовата и икономическа криза. Трябва да подкрепим тези изменения – в съответствие със становищата на гражданските заинтересовани страни – които позволяват много по-добре интегрирани проекти, които едновременно включват строителния сектор, туризма, пазара на труда, развитието на селските райони и социалната интеграция. Не можем да позволим парите на европейските данъкоплатци да се изразходват безцелно. Трябва да се съсредоточим върху реалните решения.

14. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

15. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 20,10 ч.)